DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

20 października Nr. 29 Rok 1934.

Cena numeru pojedyńczego zł 2,80, z przesyłką zwyczajną zł 3,20, poleconą zł 3,50. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Dzienniki Ustaw R. P. Nr. 88 i 89, zawierające m. in:

Nr. 89, poz. 818—Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21 września 1934 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie ulg przy spłacie należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

339.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 października 1934 r.

Przepisy wykonawcze do prawa celnego, wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Poczt i Telegrafów w zakresie ich właściwości.

Na podstawie art. 3 ust. 11; 4; 6 ust. 4; 8 ust. 6; 15; 16 ust. 1; 19 ust. 4; 22 ust. I i II; 23 ust. 2a; 26; 27 ust. 4; 30; 34; 36 ust. 4; 44; 45; 47; 49 ust. 5; 54; 55; 57; 59 ust. 2; 60 ust. 3; 61 ust. 3; 63; 68; 71; 72; 73; 74; 87; 92 ust. 2; 94; 96 ust. 2; 99; 100 ust. 2; 103 ust. 2; 104 ust. 4; 110; 112 ust. 2; 117; 118 ust. 2; 121 ust. 4; 124; 129; 133; 134 i 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

Objaśnienia wstępne.

§ 1. 1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia oznaczają postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610).

2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia oznaczają przepisy tego rozporządzenia.

C z ę ś ć I.

USTRÓJ CELNY.

Granice polskiego obszaru celnego.

§ 2. 1) Granica polskiego obszaru celnego (granica celna) obejmuje terytorjum Państwa Polskiego wraz z terytorjum Wolnego Miasta Gdańska.

2) Zatoka Pucka zamknięta linją łączącą Cypel Helski z Cyplem Radłowskim stanowi wody wewnętrzne; linja ta jest granicą celną.

3) Sztuczne urządzenia wysunięte w kierunku morza jak np. mola, tamy, pomosty do przybijania i ładowania i t. p. uważa się za części lądu.

Wolne obszary celne.

§ 3. Szczegółowe przepisy dla wolnych obszarów celnych (art. 3 ust. 11) będą ogłoszone oddzielnie.

Graniczny pas celny.

§ 4. 1) Szerokość granicznego pasa celnego, ustaloną w umowach z państwami sąsiedniemi dla ułatwień rzeczowych w małym ruchu granicznym przyjmuje się jako szerokość granicznego pasa celnego w rozumieniu art. 4. W razie braku takich umów, szerokość granicznego pasa celnego określa się na 4 klm. Szerokość ta może być dla poszczególnych odcinków granicy zmieniona w zależności od warunków miejscowych.

2) Graniczny pas celny oznacza się na tablicach miejscowości, leżących w granicznym pasie celnym napisem następującym: „Graniczny pas celny". Spis miejscowości położonych w granicznym pasie celnym ogłasza się w Monitorze Polskim. Na drogach wiodących w granicznym pasie celnym do granicznych urzędów celnych umieszcza się na skrzyżowaniu tych dróg z linją oddzielającą graniczny pas celny od pozostałego obszaru tablice z napisem: „Droga do urzędu celnego w . . . ."

Urzędy celne i zakres ich działania.

§ 5. 1) Urzędy celne są ustanawiane przy granicy celnej (graniczne urzędy celne) i wewnątrz kraju (wewnętrzne urzędy celne).

2) Urzędy celne stosownie do swego zakresu działania dzielą się na urzędy pierwszej klasy oraz urzędy drugiej klasy.

3) Urzędy celne pierwszej klasy są upoważnione do odprawy celnej przywozowej wszystkich towarów bez względu na ich ilość lub wysokość przypadającego cła, z wyjątkiem tych przypadków, gdy postanowienia taryfy celnej lub inne przepisy ograniczają przywóz niektórych towarów tylko do poszczególnych urzędów celnych.

4) Zakres uprawnień urzędów celnych drugiej klasy do odprawy celnej przywozowej zawiera załącznik do niniejszego rozporządzenia (zał. I).

5) Wywóz zagranicę towarów wolnych oraz zwalnianych od cła może się odbywać przez wszystkie urzędy celne; wywóz towarów podlegających clu wywozowemu, może się odbywać przez urzędy celne pierwszej klasy, z wyjątkiem przypadków określonych niżej w ust. 6.

6) Urzędy celne drugiej klasy mogą odprawiać do wywozu towary podlegające cłu wywozowemu na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu lub też w poszczególnych przypadkach za pozwoleniem właściwej Dyrekcji Ceł.

7) Wywóz zagranicę towarów, od których zwraca się podatki pośrednie, opłaty monopolowe lub inne państwowe, regulują osobne przepisy.

8) Odprawa celna towarów w urzędach celnych położonych przy kolejach, w portach i przystaniach morskich i rzecznych oraz na lotniskach odbywa się zasadniczo w godzinach urzędowania, ustalanych ogólnie dla władz i urzędów państwowych. Dyrekcje Ceł mogą zmieniać godziny urzędowania, jeżeli tego wymagają miejscowe warunki.

9) W każdym urzędzie celnym powinna być dla wiadomości publiczności wywieszona tablica z oznaczeniem godzin urzędowych.

10) Odprawa podróżnych w granicznych urzędach celnych kolejowych, morskich i rzecznych oraz na lotniskach powinna odbywać się niezwłocznie po przybyciu podróżnych.

11) Przy drogach kołowych przecinających granicę celną, w miejscach przeznaczonych wyłącznie dla ruchu mieszkańców granicznego pasa celnego i podróżnych, mogą być ustanawiane posterunki celne. Przewóz jakichkolwiek towarów przez posterunki celne jest wzbroniony.

12) Warunki udzielania pozwoleń na otwieranie podurzędów celnych dla odprawy pewnych towarów sprowadzanych z zagranicy wyłącznie dla potrzeb przedsiębiorstw przemysłowych oraz dla odprawy wywozowej wytworzonych przez nie towarów (art. 8 ust. 2) określają osobne rozporządzenia Ministra Skarbu ogłoszone w Monitorze Polskim.

13) Spis urzędów celnych z oznaczeniem zakresu działania oraz wszelkie zmiany w tym spisie ogłasza się w Monitorze Polskim.

Uprawnienia władz celnych w zakresie rewizji przesyłek nadawanych do przewozu w granicznym pasie celnym.

§ 6. Władzom celnym służy prawo rewizji przesyłek przyjmowanych w granicznym pasie celnym do przewozu przez publiczne przedsiębiorstwa przewozowe (art. 11 ust. 1-e). Zakres i sposób rewizji takich przesyłek regulują instrukcje o postępowaniu celnem, wydawane dla poszczególnych rodzajów przewozu.

Część II.

CŁA — TOWARY.

Pobieranie ceł.

§ 7. 1) Cło pobiera się w biletach Banku Polskiego i polskich monetach zdawkowych (art. 16). W kasach urzędów celnych na obszarze W. M. Gdańska cło może być uiszczane także w walucie gdańskiej.

2) Przy wpłacaniu cła urzędy celne mogą przyjmować również obce monety złote wymienione w tabeli (zał. II) według stosunku zawartości złota w tych monetach do zawartości złota w jednostce monetarnej Polski (art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855). Monety złote powinny mieć wagę normalną; monety stare, nadpiłowane, obcięte i t. p. nie mogą być przyjmowane.

3) Przy obliczaniu należności według wyniku rewizji celnej końcówkę ogólnej sumy cła mniejszą niż 5 gr zaokrągla się do 5 gr, a wyższą ponad 5 gr zaokrągla się do 10 gr. Tę samą zasadę stosuje się również do poszczególnych pozycyj innych opłat pobieranych według wyniku rewizji, jak np. celnych opłat manipulacyjnych, akcydencji, podatków pośrednich i t. p.

Celne opłaty manipulacyjne oraz dodatkowa opłata manipulacyjna (akcydencja).

§ 8. 1) Celne opłaty manipulacyjne (art. 15) pobiera się przy odprawie ostatecznej i warunkowej od wszelkich przesyłek towarowych przywożonych i wywożonych, z wyjątkami przewidzianemi w § 9.

2) Wysokość celnych opłat manipulacyjnych przy odprawie ostatecznej ustala się, jak następuje:

a) od podlegających cłu towarów, przywożonych wszelkiemi drogami 10% od sumy cła;

b) od towarów wolnych na podstawie taryfy celnej od cła przywozowego:

I. objętych pozycjami 148; 149; 150; 177 pp. 1 a I, c, d, 2, 3, 4, 5, 6; 179; 473 p. 3 b; 927 p. 3—2 gr od 100 kg wagi surowej;

II. objętych pozycjami 492; 589 p. 2-a; 590 p. 1 a; 626; 747 pp. 3, 4 — 60 gr od 100 kg wagi surowej;

III. innych, oprócz wymienionych pod I i II — 30 gr od 100 kg wagi surowej;

c) od towarów podlegających według taryfy cłu przywozowemu a zwalnianych od cła na podstawie art. 23 oraz na podstawie delegacyj zawartych w taryfie celnej — 30 gr od 100 kg wagi surowej;

d) od towarów podlegających cłu wywozowemu 10% od sumy cła.

3) Wysokość celnych opłat manipulacyjnych przy odprawie warunkowej ustala się jak następuje:

a) od towarów, sprowadzanych z zagranicy oraz wywożonych zagranicę w obrocie uszlachetniającym czynnym lub biernym jako też w obrocie reparacyjnym czynnym lub biernym, z wyjątkiem statków morskich (poz. 1154 pp. 1, 2, 3 taryfy celnej) — w obu kierunkach po 2 gr od 100 kg wagi surowej;
b) od morskich: statków, doków, pontonów, holowników, pogłębiarek i t. p. (poz. 1154 pp. 1, 2, 3 taryfy celnej), odprawianych warunkowo — 10 gr od tonny rejestrowej brutto;
c) od przesyłek pocztowych odprawianych warunkowo — 1 zł od jednej paczki;
d) w innych przypadkach odprawy warunkowej niż wymienionych w punktach a), b) i c) — 10 gr od 100 kg wagi surowej.

4) Przy obliczaniu celnych opłat manipulacyjnych ustalonych od wagi lub tonny przyjmuje się wagę mniejszą od 100 kg za 100 kg a tonnę rejestrową niepełną za jedną tonnę.

§ 9. Wolne są od celnych opłat manipulacyjnych:
a) wszelkie towary przewożone tranzytem przez polski obszar celny;
b) towary wywożone niepodlegające cłu wywozowemu lub zwolnione od cła wywozowego;
c) towary wolne lub też zwolnione od cła, przywożone drogą morską przez porty polskiego obszaru celnego;
d) towary przywożone drogą morską przez porty polskiego obszaru celnego objęte pozycjami taryfy celnej 606 p. 1 uwaga a. i 606 p. 2-a;
e) wolne od cła przesyłki pocztowe;
f) towary wolne od cła, przywożone drogą powietrzną;
g) piasek i glina przeznaczone dla kopalń węgla;
h) wszelkiego rodzaju wolne od cła żywe zwierzęta, ptactwo, owady, ryby;
i) podlegające cłu materjały i towary dodawane w procesie obrotów czynnych: uszlachetniającego lub reparacyjnego;
k) towary zwalniane od cła w ruchu podróżnych (w tem i przesyłki bagażowe) oraz w małym ruchu granicznym;
l) towary wolne lub zwalniane od cła na podstawie art. 22 oraz art. 72;
ł) opakowania z wyjątkiem opakowań podlegających cłu a odprawianych w przywozie ostatecznie;
m) towary odprawiane według pozycji taryfy celnej 1275;
n) towary omyłkowo przywiezione z zagranicy lub wywiezione zagranicę z winy przedsiębiorstw przewozowych.

§ 10. 1) Od towarów podlegających cłu przywozowemu i wywozowemu zgłoszonych na piśmie w sposób ogólny lub też przy przywozie niezgłoszonych do odprawy celnej w ustalonym okresie czasu (§ 33 ust. 6) pobiera się przy odprawie, niezależnie od celnych opłat manipulacyjnych, akcydencję w wysokości 5% sumy przypadającego cła.

2) Wolne są od akcydencji towary podlegające cłu według taryfy celnej przywozowej i wywozowej a zwolnione od cła na podstawie innego przepisu.

3) Towary wolne od cła jak i towary wolne od celnych opłat manipulacyjnych nie podlegają akcydencji.

§ 11. Jeżeli przypadające według taryfy celnej cło zostało zmniejszone na podstawie innego przepisu, to celne opłaty manipulacyjne oraz akcydencję pobiera się od sumy cła zmniejszonego.

Krajowość towarów.

§ 12. 1) Płody oraz wyroby wyprodukowane w jednym kraju a poddane w innym kraju obróbce lub przeróbce, uważa się jako pochodzące z kraju, w którym dokonano obróbki lub przeróbki, jeżeli co najmniej 50% ogólnej wartości towaru po dokonaniu obróbki lub przeróbki przypada na koszta robocizny i materjałów pochodzących z kraju, w którym dokonano obróbki lub przeróbki.

2) Reparacja przedmiotów dokonana w kraju trzecim nie stanowi o ich pochodzeniu.

Towary celne.

§ 13. Towary przywożone z zagranicy przestają być celnemi po dokonaniu odprawy celnej i dopuszczeniu ich do wolnego obrotu.

Część III.

ZWOLNIENIE OD CŁA I ULGI CELNE.

Zwolnienie od należności celnych na podstawie art. 22.

§ 14. Osobna instrukcja wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych określi sposób postępowania przy odprawie celnej przedmiotów przeznaczonych:
a) do użytku zwierzchników państw obcych i ich otoczenia w czasie ich pobytu na polskim obszarze celnym,
b) do użytku służbowego przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, misyj zagranicznych oraz urzędów konsularnych,
c) do użytku osobistego członków uwierzytelnionych przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, misyj zagranicznych oraz osób korzystających z przywilejów dyplomatycznych na mocy umów międzynarodowych.

§ 15. Zwolnienie od należności celnych przedmiotów objętych punktami 3 — 12 ust. I art. 22 następuje przy zastosowaniu wymienionych niżej przepisów do poszczególnych punktów oznaczonego ustępu I art. 22:

Do p. 3.

a) Przedmioty objęte punktem 3 zwalnia się na podstawie wniosków przewodniczących delegacyj zagranicznych do rokowań zgłaszanych za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych, tudzież władz polskich powołanych do dochodzeń

i innych czynności urzędowych w stosunkach międzynarodowych, pozatem władz sądowych i śledczych, jeżeli chodzi np. o dowody rzeczowe i t. p.; komisje (delegacje) przewidziane w umowach specjalnych nie wymagają pośrednictwa Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Do p. 4.

b) Przedmioty objęte punktem 4 zwalnia się na podstawie umów, na mocy których państwa sąsiednie obowiązane są do utrzymywania dróg wodnych, torów łącznikowych i stacyj granicznych na polskim obszarze celnym.

Do p. 5.

c) Dokumenty i akta, zarówno publiczne, jak i prywatne, nawet gdyby były oprawione, zwalnia się na podstawie wyniku rewizji, stwierdzającego charakter tych przedmiotów.

Do p. 6.

d) Sprzęt objęty punktem 6 zwalnia się na podstawie zaświadczenia Ministra Spraw Wojskowych o przeznaczeniu sprzętu dla potrzeb armji.

Do p. 7.

e) Przedmioty objęte punktem 7 zwalnia się na podstawie zaświadczenia zarządu właściwego monopolu stwierdzającego, że przedmioty monopolu państwowego sprowadzone z zagranicy są przeznaczone dla państwowego przedsiębiorstwa monopolowego. Jeżeli sprowadzane z zagranicy przez Zarząd Monopolu Tytoniowego W. M. Gdańska wyroby tytoniowe i surowiec tytoniowy podlegają zwolnieniu od cła na zasadach ustalonych w umowie polsko-gdańskiej, przeznaczenie wyrobów tytoniowych i surowca tytoniowego dla Gdańskiego Monopolu Tytoniowego powinno być stwierdzone przez odpowiednie pismo Zarządu tegoż monopolu, zaświadczone przez Senat W. M. Gdańska.

Do p. 8.

f) Obrazy nawet w ramach, rzeźby i inne dzieła artystów polskich podlegające należnościom celnym zwalnia się na podstawie zaświadczenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, a jeżeli chodzi o obrazy, rzeźby i inne dzieła artystów gdańskich na podstawie zaświadczenia Senatu W. M. Gdańska.

Do p. 9.

g) Ordery, medale i odznaki zwalnia się na podstawie dowodów nadania.

Do p. 10.

h) Warunki zwalniania od należności celnych towarów objętych punktem 10 określą osobne przepisy.

Do p. 11.

i) Trumny ze zwłokami oraz urny z popiołami zwłok wraz z kwiatami i wieńcami zwalnia się od cła na podstawie pozwoleń na przewiezienie, udzielanych przez urzędy zagraniczne Rzeczypospolitej Polskiej. Wieńce i bukiety żałobne przywożone z zagranicy przez osoby przybywające na pogrzeb lub w celu odwiedzenia grobów, zwalniają od cła urzędy celne we własnym zakresie, jeżeli — w szczególności dotyczy to wieńców sztucznych — nie zachodzi podejrzenie przywiezienia ich w celach handlowych. Wieńce i kwiaty oraz przedmioty przeznaczone do utrzymania lub ozdoby grobów poległych żołnierzy państw obcych, zwalnia się na podstawie zaświadczenia zagranicznych władz wykonywających opiekę nad grobami wojennemi. Sprawę odprawy celnej w stosunkach granicznych z państwami sąsiedniemi trumien, wieńców, przedmiotów do utrzymania grobów i t. p. regulują umowy zawarte z temi państwami.

Do p. 12.

k) Za przesyłkę w rozumieniu punktu 12 uważa się całą ilość towarów, objętą jednym dokumentem odprawy celnej.

§ 16. Zwolnienie od należności celnych przedmiotów objętych ustępem II art. 22 następuje przy zastosowaniu wymienionych niżej przepisów do poszczególnych punktów tego ustępu:

Do p. 1.

1) Za podróżnych w rozumieniu przepisów celnych uważa się osoby, przekraczające granicę celną za dokumentami upoważniającemi do podróży do obcych krajów; podróżnymi w rozumieniu przepisów celnych nie są osoby, przekraczające granicę za przepustkami granicznemi, kartami cyrkulacyjnemi i innemi tego rodzaju dokumentami, przewidzianemi w umowach o ruchu granicznym, jak również osoby, wymienione w p. 3 ust. II art. 22.

2) Do przedmiotów osobistego użytku potrzebnych w czasie podróży i podlegających zwolnieniu od należności celnych zalicza się przedewszystkiem: ubranie, bieliznę, obuwie, przybory toaletowe, poduszki, pledy, książki i inne przedmioty codziennego użytku. Pozatem mogą być zwolnione od należności celnych przewożone przez podróżnych do osobistego użytku: dwie talje kart do gry bez opakowania, aparaty fotograficzne z jednem pudełkiem klisz w ilości do 24 sztuk lub z jedną rolką błon fotograficznych, podróżne maszyny do pisania, wózki dla dzieci i do przewożenia chorych, jeżeli dzieci i chorzy, dla których przeznaczone są wózki, przejeżdżają jednocześnie z wózkami, ekwipunek turystyczny, sprzęt sportowy (łyżwy, narty, kajaki, sanki, rakiety i t. p.), drobne instrumenty muzyczne jak skrzypce, flety, trąbki, broń palną myśliwską i naboje do niej w ilości do 100 sztuk oraz krótką broń palną dla osobistego bezpieczeństwa z nabojami do niej w ilości 25 sztuk. Zwolnienie broni od należności celnych nie uchyla obowiązku posiadania przez podróżnego pozwolenia na przywóz broni (§ 24 ust. II p. 2). Aparaty radjowe i gramofony nie podlegają zwolnieniu od cła.

3) Przedmioty osobistego użytku podróżnych mogą być zwolnione od cła tylko w tym przypadku, jeżeli były przez podróżnego używane i posiadają ślady użycia oraz jeżeli niema podejrzeń, że podróż przedsięwzięto jedynie w celu wprowadzenia przedmiotów bez opłaty należności celnych. Drobne przedmioty nowe w niewielkich ilościach mogą być zwolnione od należności celnych, jeżeli są przewożone przez podróżnych cudzoziemców.

4) Jeżeli ze względu na ilość lub jakość wprowadzonych rzeczy podróżnego zachodzi potrzeba stwierdzenia zatrudnienia i stosunków podróżnego, urzędy celne mają prawo żądać okazania dokumentów podróży (ust. 1). W przypadkach podejrzanych lub gdy rzeczy podróżnych ze względu na swą jakość lub ilość nie odpowiadają potrzebie i stanowi podróżnego, należy stosować odprawę warunkową i żądać zabezpieczenia należności celnych.

Do p. 2.

1) Drobne przedmioty stanowiące narzędzia, instrumenty i przyrządy techniczne oraz instrumenty muzyczne przewożone przez podróżnych (uczonych, artystów, rzemieślników i t. p.), niezamieszkałych stale w kraju, mogą być zwolnione od cła, jeżeli służą do wykonywania ich zawodu podczas czasowego pobytu w kraju. Przepisy ust. 3 i 4 do punktu 1 mają analogiczne zastosowanie.

2) Nie podlegają zwolnieniu od cła fortepiany, pianina, fisharmonje; mogą być one odprawione warunkowo za pobraniem zabezpieczenia celnego. To samo dotyczy większych przyrządów i aparatów przewożonych przez podróżnych.

Do p. 3.

Przedmioty objęte punktem 3 zwalnia się, jeżeli odpowiadają potrzebom zawodu wykonywanego przez osobę przewożącą.

Do p. 4.

Używane przedmioty osobistego użytku stanowiące własność podróżnych a nadsyłane im oddzielnie mogą być zwalniane od należności celnych na podstawie dokumentów upoważniających do podróży do obcych krajów, jeżeli zgłoszenie o zwolnienie przedmiotów od cła nastąpiło nie później niż w ciągu 3 miesięcy dla podróżnych przyjeżdżających z krajów europejskich i w ciągu 6 miesięcy dla podróżnych z krajów pozaeuropejskich, licząc od daty przyjazdu podróżnego do kraju, oznaczonej w dokumencie. Bez wykazania się dokumentem z adnotacją kontroli paszportowej o dacie przyjazdu do kraju, zwolnienie może być przyznane przez Dyrekcję Ceł po udowodnieniu przez podróżnego pobytu zagranicą.

Do p. 6.

1) Podróżni mogą przywozić do własnego użytku bez cła, podatków pośrednich i opłat monopolowych:

a) drobne ilości wyrobów tytoniowych a to: do 50 gramów tytoniu przyrządzonego do palenia, 10 gramów tabaki albo 50 sztuk papierosów lub 20 sztuk cygar,

b) napoje spirytusowe w ilości nieprzekraczającej ogółem 1 litra objętościowego przywożone w butelkach odkorkowanych. Ilość ta, przywożona w butelkach z pieczęcią nietkniętą, podlega cłu i innym opłatom, przyczem moc czystego spirytusu przyjmuje się na 96°, zawartość zaś absolutnego alkoholu w napojach na 45°,

c) wino lub miód sycony w ilości nieprzekraczającej ogółem 1 litra objętościowego w naczyniach odkorkowanych,

d) dwa pudełka zapałek na osobę; w każdem pudełku może być najwyżej po 75 zapałek.

2) Ulg wymienionych wyżej nie stosuje się jednak do mieszkańców granicznego pasa celnego, jeżeli umowy z państwami sąsiedniemi o ułatwieniach w małym ruchu granicznym nie stanowią inaczej.

Do p. 7.

Środki płatnicze i papiery wartościowe podlegają zwolnieniu, jeżeli inne przepisy nie stanowią w tym względzie inaczej.

Do p. 8.

Przedmioty, które ogólnie przyjętym zwyczajem są udzielane w charakterze nagród i upominków, jak np. puhary, figurki, wazony i t. p., zwalnia się na podstawie dyplomów nadania.

Do p. 9.

1) Jako wolne od cła wzory i próbki towarów wymienione w pkt. 9 nienadające się do innego użytku, należy uważać umocowane na kartonach wzory wyrobów metalowych, papierowych i t. p. w pojedyńczych sztukach, różniących się między sobą wielkością, kształtem, kolorem lub rysunkiem jako to: garnitury guzików, okuć, kopert, pocztówek i t. p.

2) Wzory wszelkiego rodzaju, nadające się i w pojedyńczych sztukach do użytku, jak np. scyzoryki, nożyczki, kwiaty sztuczne, portmonetki, rękawiczki z jednej ręki i t. p. odprawiać można bez cła tylko wtedy, gdy za zgodą strony przedmioty te zostaną uczynione niezdatnemi do innego użytku jak tylko jako próbki lub wzory.

3) Wolne są od cła i opłat wewnętrznych próbki niżej wyszczególnionych towarów, jeżeli są sprowadzane przez osoby i zrzeszenia handlowe trudniące się importem tych towarów, lub też przez ajentów i przedstawicieli firm zagranicznych, jeżeli te próbki pod względem ilości, rozmaitości, rodzaju i gatunku towaru i sposobu opakowania nie wzbudzają wątpliwości co do ich przeznaczenia:

a) wyroby spirytusowe, wina i oleje mineralne o łącznej wadze jednego naczynia z towarem nie wyżej 200 g, pochodzące z krajów, z któremi zostały zawarte odpowiednie umowy i które przestrzegają zasad wzajemności,

b) tak zwane towary kolonjalne:

I. wanilja, szafran, kardamon, kwiat i gałka muszkatołowa, cynamon, pieprz, imbir, goździki, badjan, majeranek — o wadze próbki nie wyżej 50 g, z bezpośredniem opakowaniem;

II. owoce suszone o wadze próbki nie wyżej 350 g z bezpośredniem opakowaniem;

III. inne — jak herbata, kawa, ryż i t. d. o wadze próbki nie wyżej 250 g z bezpośrednim opakowaniem.

4) Osoby i zrzeszenia, otrzymujące z zagranicy próbki towarów wymienionych w ustępie 3), powinny na żądanie urzędu celnego przedstawić odpowiednie zaświadczenie stwierdzające, że zajmują się importem wspomnianych towarów.

5) Również wolne są od cła próbki giełdowe i arbitrażowe wydzielane z towarów przywożonych drogą morską.

Do p. 10.

Zwolnienie od cła materjałów pędnych i smarów, znajdujących się na wprowadzonych czasowo do obszaru celnego środkach lokomocji regulują przepisy celne dla ruchu poszczególnych środków lokomocji (samochodów, motocykli, samolotów i t. p.), względnie odpowiednie postanowienia umów międzynarodowych.

Do p. 11.

1) Przedmioty pokazowe i pomoce naukowe, służące do celów naukowych, jeżeli są sprowadzane przez wyższe zakłady naukowe oraz instytucje naukowe i zakłady naukowo-badawcze tak państwowe, jak i prywatne, zwalnia się na podstawie zaświadczeń tych zakładów i instytucyj, jeżeli zaś są sprowadzane przez szkoły średnie ogólnokształcące, zakłady kształcenia nauczycieli, średnie i niższe szkoły zawodowe, szkoły zawodowe dokształcające oraz szkoły powszechne i zakłady wychowania przedszkolnego— na podstawie zaświadczeń kuratorjów okręgów szkolnych, Liceum Krzemienieckiego i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego a dla analogicznych gdańskich szkół i zakładów — na podstawie zaświadczeń Wydziału Nauki, Sztuki i Oświecenia Publicznego Senatu Wolnego Miasta Gdańska.

2) Spis instytucyj naukowych i zakładów naukowo - badawczych korzystających ze zwolnienia od cła ustala i ogłasza w Monitorze Polskim Minister Skarbu.

3) Zaświadczenia na wolny od cła przywóz maszyn i narzędzi rzemieślniczych dla szkół zawodowych wydają tym szkołom wymienione w końcu ustępu pierwszego władze, tylko po uprzedniem uzyskaniu na to zgody Ministerstwa Przemysłu i Handlu. W zaświadczeniu powinny być oznaczone data i numer odnośnego pisma Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

4) Ze zwolnienia korzystają szkoły państwowe, publiczne i prywatne.

5) Nie podlegają zwolnieniu przedmioty służące potrzebom gospodarczym i administracyjnym.

6) Druki wszelkiego rodzaju podlegające opłacie celnej, przeznaczone dla publicznych zbiorów naukowych, zwalnia się na podstawie wyniku rewizji i stwierdzenia ich przeznaczenia.

Do p. 12.

Przedmioty wymienione w punkcie 12 mogą być zwalniane od należności celnych tylko za każdorazowem pozwoleniem Ministra Skarbu.

Do p. 13.

Przedmioty objęte punktem 13 zwalnia się na podstawie zaświadczenia wydanego przez urzędy zagraniczne Rzeczypospolitej Polskiej.

Do p. 14.

1) Dla uzyskania zwolnienia od cła ruchomości używanych, osoby przesiedlające się powinny dołączyć do podania szczegółowy spis tych ruchomości, potwierdzony przez władzę administracyjną dotychczasowego miejsca zamieszkania i uwierzytelniony przez właściwy urząd zagraniczny Rzeczypospolitej Polskiej na dowód, że objęte spisem przedmioty stanowią ich własność i były przez nie używane zagranicą.

2) Spisy potwierdzone przez właściwe władze administracyjne tego kraju, z którym Polska zawarła umowę o obrocie prawnym, mogą być uwierzytelniane w sposób w umowie wskazany.

3) Osoby przesiedlające się ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej mogą przedstawiać zaświadczenia, spisane przez notarjuszów publicznych.

4) Narzędzia i instrumenty do wykonywania zawodu, maszyny, części składowe maszyn i urządzenia fabryczne zwolnić można od cła, jeżeli były używane przez przesiedlającego się, odpowiadają jego stosunkom i przeznaczone są do prowadzenia własnego przedsiębiorstwa w kraju.

5) Nie podlegają zwolnieniu od cła produkty spożywcze, przedmioty podlegające podatkom pośrednim lub opłatom monopolowym, nieprzerobione materjały, półfabrykaty i surowce oraz wszelkie przedmioty, które przy odprawie celnej będą uznane za nieodpowiadające potrzebie lub stosunkom przesiedlającego się.

6) Zwolnione od należności celnych mienie osoby przesiedlającej się nie może być przez nią odstąpione osobie trzeciej w ciągu dwóch lat czy to za zapłatą, czy też bezpłatnie, bez uprzedniego uiszczenia należności celnych. Osoba przesiedlająca się powinna złożyć w urzędzie celnym odpowiednie zobowiązanie co do nieodstępowania osobom trzecim w ciągu dwóch lat zwolnionego od należności celnych mienia oraz poświadczenie zarządu gminy, że mieszka na polskim obszarze celnym. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, Dyrekcje Ceł mogą zezwalać na wcześniejsze odstąpienie osobie trzeciej zwolnionych od cła rzeczy przesiedlenia.

7) W przypadkach powrotu do kraju z zagranicy członków dyplomatycznych i konsularnych przedstawicielstw Państwa Polskiego i przywiezienia przez nich rzeczy przesiedlenia, zwolnienie tych rzeczy od należności celnych następuje na podstawie zaświadczenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych lub kierownika tego urzędu zagranicznego, którego członek przesiedla się do obszaru celnego.

Członkowie dyplomatycznych i konsularnych przedstawicielstw Państwa Polskiego, przenoszeni służbowo z jednej miejscowości do drugiej zagranicą, mogą uzyskać zwolnienie od cła ruchomości używanych, będących ich własnością na dotychczasowem miejscu pobytu, a które zamiast przewozić ze sobą na nowe miejsce pobytu, wysyłają do kraju, jeżeli przedstawią zaświadczenie kierownika wymienionego przedstawicielstwa, że rzeczy te stanowią własność przeniesionego na inne miejsce służbowe zagranicą urzędnika i że były przez niego używane zagranicą oraz potwierdzenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych, że przewóz tych przedmiotów na nowe miejsce urzędowania jest zbędny z punktu widzenia wymogów służby lub byłby połączony z nadmiernemi wydatkami dla Skarbu Państwa. Do przedmiotów takich mają zastosowanie ograniczenia przewidziane w ust. 5 i 6.

8) Rzeczy osób przesiedlających się powinny być przywiezione zasadniczo jednorazowo. Jeżeli jednak mają być przywiezione partjami, strona po-

winna zgłosić w urzędzie celnym przy odprawie pierwszej partji zastrzeżenie co do przywozu pozostałych według spisu rzeczy i dostawić je do odprawy w tym samym urzędzie celnym w ciągu sześciu miesięcy od daty ostatecznej odprawy pierwszej partji.

Do p. 15.

1) Wyprawa ślubna osoby płci żeńskiej może być zwolniona od należności celnych, jeżeli wymieniona osoba mieszkała zagranicą bez przerwy co najmniej dwa lata i przesiedla się na stałe do polskiego obszaru celnego wskutek zawarcia związku małżeńskiego z osobą stale na tym obszarze zamieszkującą.

2) Do przedmiotów wyprawy ślubnej, które mogą być zwolnione od cła należą: odzież, bielizna, sprzęt sportowy, urządzenie mieszkaniowe, bielizna stołowa, pościel i bielizna pościelowa, naczynia kuchenne i inne przedmioty, które osoba płci żeńskiej wstępująca w związek małżeński wnosi zwykle do gospodarstwa domowego.

3) Do wyprawy ślubnej nie mogą być zaliczone artykuły spożywcze i przedmioty podlegające podatkom pośrednim lub opłatom monopolowym. Pojazdy mechaniczne i inne oraz przedmioty niewchodzące w zakres użytku gospodarstwa domowego mogą być zwolnione od cła przez Ministerstwo Skarbu w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie.

4) Zwolnienia od należności celnych wyprawy ślubnej udziela się na skutek podania do którego powinny być dołączone: szczegółowy spis przedmiotów stanowiących wyprawę ślubną, zaświadczenie zagranicznej władzy administracyjnej miejsca zamieszkania małżonki, uwierzytelnione w sposób wskazany w § 16 do punktu 14 ust. 1, 2 i 3, że przedmioty stanowią jej wyprawę ślubną oraz o tem, jak długo małżonka zamieszkiwała przed ślubem zagranicą, zaświadczenie krajowego zarządu gminy, że małżonek stale zamieszkuje na polskim obszarze celnym, metrykę ślubną, oraz oświadczenie małżonki, że zwolnione od należności celnych przedmioty wyprawy ślubnej będzie używała we własnem gospodarstwie i że w ciągu dwóch lat od daty zwolnienia od należności celnych nie odstąpi osobom trzecim tych rzeczy, za opłatą lub bezpłatnie, bez uprzedniego uiszczenia należności celnych. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, Dyrekcje Ceł mogą zezwalać na wcześniejsze odstąpienie osobie trzeciej zwolnionych od cła przedmiotów wyprawy ślubnej.

5) Przedmioty stanowiące wyprawę ślubną mogą być zarówno używane jak i nowe. Jeżeli wyprawa ślubna nie może być dla jakich bądź powodów przywieziona jednorazowo w całości według spisu dołączonego do podania, należy zgłosić zastrzeżenie dodatkowego przywozu przy pierwszej odprawie celnej i dostarczyć pozostałe przedmioty do odprawy w tym samym urzędzie w przepisanym okresie.

6) Podarunki zaręczynowe i ślubne mogą być zwolnione od cła na zasadach ustalonych w ust. 1, 3, 4 i 5 po udowodnieniu ich przeznaczenia.

7) Jeżeli przy podaniu o zwolnienie wyprawy ślubnej oraz podarunków zaręczynowych i ślubnych lub przy odprawie tychże nie może być przedstawiona metryka ślubna, to można zezwolić na warunkową odprawę za zabezpieczeniem celnem z tem zastrzeżeniem, że metryka ślubna będzie przedstawiona najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od daty dokonanej odprawy warunkowej. Po upływie tego okresu zabezpieczenie celne nie podlega zwrotowi.

8) Zwolnienie od należności celnych nie może być udzielone, jeżeli przedmioty nie odpowiadają stanowi i stosunkom osoby wychodzącej zamąż, lub gdy ilość przedmiotów nie odpowiada zwyczajowi albo potrzebie.

Do p. 16.

Celem uzyskania zwolnienia od cła przedmiotów, pochodzących z puścizny po osobie zmarłej zagranicą, które na podstawie prawa spadkowego przypadły bezpośrednio spadkobiercom zamieszkałym na polskim obszarze celnym, należy do podania dałączyć urzędowy dowód spadkobrania według przepisów państwa, w którem spadek otwarto lub udowodnić w inny sposób uprawnienie do spadku.

Do p. 17.

Warunki zwalniania od cła używanych: odzieży, bielizny i obuwia, nadsyłanych z zagranicy w darze jako wsparcie dla osób niezamożnych, ustalają osobne zarządzenia Ministra Skarbu ogłaszane w Monitorze Polskim.

Do pp. 18, 19 i 20.

Przedmioty objęte punktami 18, 19 i 20 mogą być zwalniane od cła na podstawie każdorazowego pozwolenia Ministra Skarbu.

Do podania o zwolnienie od cła według punktu 18 należy dołączyć poświadczenie właściwej władzy administracyjnej, stwierdzające fakt zaszłej klęski żywiołowej.

Do p. 21.

Warunki zwalniania od cła przedmiotów objętych punktem 21 określi osobny regulamin.

Do p. 22.

Materjały i przedmioty objęte punktem 22 mogą być zwolnione na podstawie każdorazowego pozwolenia Ministra Skarbu.

Do pp. 23 i 24.

Przedmioty objęte punktami 23 i 24 zwalnia się na podstawie wyniku rewizji i stwierdzenia ich charakteru i przeznaczenia.

Do p. 25.

1) Właściciele oraz inne osoby uprawnione do użytkowania gospodarstw wymienionych w p. 25 ust. II art. 22, mogą uzyskać zwolnienie od cła płodów tych gospodarstw z wyjątkiem roślin tytoniowych, na następujących warunkach:

a) zwolnione od cła przywozowego mogą być płody tych części gospodarstwa, które znajdują się w granicznym pasie celnym państwa sąsiedniego, stanowią całość gospodarczą z gospodarstwem znajdującem się w granicznym pasie celnym polskiego obszaru celnego i są administrowane z siedziby na polskim obszarze celnym;

b) strona powinna uzyskać od władz administracyjnych państwa sąsiedniego potwierdzenie własności lub też innego tytułu użytkowania części gospodarstwa pozostającej w granicznym pasie celnym państwa sąsiedniego, rodzaju i rozmiaru tej części i przedstawić potwierdzenie to właściwej Dyrekcji Ceł z oznaczeniem rodzaju i w przybliżeniu ilości płodów, jakie zamierza przywieźć do siedziby swego gospodarstwa. Jednocześnie strona powinna wskazać drogi celne lub uboczne, któremi zamierza przywozić płody;
c) Dyrekcja Ceł ustala ilość i rodzaj płodów podlegających zwolnieniu od cła oraz miejsca przewozu tychże na okres roczny;
d) wnioski przewidziane pod b) strona powinna składać Dyrekcji Ceł corocznie w okresie do dnia 1 lutego;
e) jeżeli siedziba gospodarstwa znajduje się w granicznym pasie celnym sąsiedniego państwa, a część tego gospodarstwa znajduje się w granicznym pasie celnym polskiego obszaru celnego, Dyrekcja Ceł może zezwolić na wywóz do siedziby gospodarstwa płodów zebranych z części znajdującej się w granicznym pasie celnym polskiego obszaru celnego.

2) Postanowienia powyższe (a — e) mają zastosowanie tylko w tych przypadkach, gdy spraw tych nie regulują umowy graniczne z państwami sąsiedniemi.

§ 17. Do zwalniania od cła przedmiotów objętych punktami 1 — 12 ust. I art. 22 oraz punktami 1 — 11, 17, 21, 23 i 24 ust. II art. 22 upoważnia się urzędy celne. Do zwalniania od cła przedmiotów objętych punktami 13 — 16 i 25 ust. II art. 22 upoważnia się Dyrekcje Ceł z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 16 do p. 15 ust. 3. Dyrekcje Ceł mogą upoważnić urzędy celne I klasy do zwalniania od cła przedmiotów objętych punktem 14 i 16 ust. II art. 22.

Ulgi celne.

§ 18. 1) Do ulg celnych udzielanych na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a mają zastosowanie następujące przepisy:
a) Warunki udzielania ulg celnych określa się w obwieszczeniach ogłaszanych w Monitorze Polskim lub też w indywidualnych pozwoleniach wydawanych na zastosowanie ulgi celnej.
b) Jeżeli ulga celna została uzależniona od warunku użycia towaru do ściśle określonego celu, władze celne mogą sprawdzać, czy warunek ten został należycie wykonany. W tym celu władze celne mogą badać księgi fabryczne i handlowe, sprawdzać pozostałość towaru i t. p. Wykonanie pracy fizycznej związanej z tą kontrolą jest obowiązkiem strony.
c) W razie niewykonania lub naruszenia warunków ulgi celnej może być pozwolenie na zastosowanie ulgi celnej cofnięte, niezależnie od wdrożenia postępowania karnego skarbowego.
d) Dla niektórych rodzajów towarów może być ustalony odrębny tok postępowania celem uzyskania ulg celnych.

2) Osobne rozporządzenie ustala warunki i tok postępowania przy stosowaniu zwrotu cła przewidzianego w art. 23 ust. 1 lit. b.

3) Celem uzyskania ulg przewidzianych w art. 23 ust. 1 lit. c należy wnieść umotywowane podanie do Ministerstwa Skarbu w dwóch egzemplarzach.

Część IV.

RUCH OSOBOWY I TOWAROWY PRZEZ GRANICĘ CELNĄ.

Miejsce przekraczania granicy celnej i przewozu przez nią towarów.

§ 19. 1) Ruch osobowy i towarowy przez granicę celną może się odbywać tylko na drogach celnych określonych art. 25 ust. 3.

2) Na ruch osobowy i towarowy przez granicę celną na drogach ubocznych, poza przypadkami przewidzianemi w międzypaństwowych umowach granicznych, wymagane jest zezwolenie Ministerstwa Skarbu, niezależnie od zezwoleń wydawanych przez inne władze na podstawie odrębnych przepisów. W przypadkach nagłej potrzeby zezwolenie może wydać Dyrekcja Ceł.

Czas przekraczania granicy celnej i przewozu przez nią towarów.

§ 20. 1) Przewóz osób i towarów przez granicę celną dokonywany przez publiczne przedsiębiorstwa przewozowe odbywa się w godzinach wyznaczonych w rozkładzie jazdy. Koleje przeznaczone do publicznego użytku mogą przewozić podróżnych i towary zarówno w dzień jak i w nocy.

2) W granicznych urzędach celnych ustanowionych przy drogach kołowych ustala się dla ruchu osobowego i towarowego następujące godziny urzędowania: od 1 października do końca lutego godziny od 8 do 12 i od 13 do 18, w pozostałych zaś miesiącach od 7 do 12 i od 14 do 19. W przypadkach gdy tego wymagają warunki miejscowe, Dyrekcje Ceł mogą w porozumieniu z właściwą władzą administracji ogólnej ustalać odmienne godziny urzędowania.

3) Jeżeli zawarta z państwem sąsiedniem umowa o małym ruchu granicznym ustala dla tego ruchu szerszy zakres godzin urzędowania, odprawa podróżnych odbywa się przez cały czas otwarcia urzędu celnego.

4) W urzędach celnych przy drogach kołowych, przez które odbywa się znaczniejszy ruch turystyczny samochodami, mogą być dla tego ruchu wyznaczane dodatkowe godziny urzędowania.

5) Graniczne urzędy celne, ustanowione przy drogach kołowych, pozostają otwarte w godzinach ustalonych dla ruchu osobowego zarówno w dni zwykłe jak i świąteczne.

6) Osoby zgłaszające się w granicznych urzędach celnych przy drogach kołowych po godzinach urzędowych może urząd celny odprawiać w przypadkach istotnej potrzeby.

Rewizja osobista.

§ 21. 1) Rewizja osobista osób może być przeprowadzona tylko na każdorazowe zarządzenie naczelnika urzędu celnego lub jego zastępcy.

2) Rewizja osobista, jeżeli zajdzie konieczność przeprowadzenia jej, powinna być dokonana bez czynienia zbytnich przykrości osobom rewidowanym i bez obrażania ich godności osobistej.

3) Kobietę może poddać rewizji osobistej tylko kobieta. Jeżeli zachodzi potrzeba obecności świadka przy rewizji kobiety, świadkiem tym może być tylko kobieta.

4) Przed dokonaniem rewizji należy wezwać podejrzaną osobę, aby dobrowolnie okazała ukryte towary.

Zgłaszanie się osób w urzędzie celnym. Odprawa towarów w ruchu osobowym.

§ 22. 1) Obowiązek zgłoszenia się do urzędu celnego istnieje dla osób zamierzających przekroczyć granicę celną również i wówczas, gdy nie mają ze sobą żadnych przedmiotów do odprawy.

2) W drodze od granicy celnej do urzędu celnego i w drodze od urzędu celnego do granicy celnej nie wolno zbaczać z drogi celnej i jeżeli pomiędzy urzędem celnym a granicą istnieje podurząd lub posterunek celny, należy bez wezwania zgłosić się do podurzędu lub posterunku celnego.

3) Umowy graniczne zawarte z państwami sąsiedniemi oraz osobne zarządzenia Ministra Skarbu ustalają przypadki, w których osoby przekraczające granicę celną na drogach ubocznych są wolne od obowiązku zgłaszania się w urzędzie celnym.

4) W ruchu osobowym mogą być odprawiane przewożone przez podróżnych przedmioty przeznaczone do ich osobistego użytku lub osobistego wykonywania zawodu. Inne przedmioty (towary) mogą być odprawiane w ruchu osobowym tylko w nieznacznych ilościach.

5) Odprawa celna towarów przewożonych w ruchu osobowym a przeznaczonych na handel odbywa się według ogólnych zasad (art. 36).

6) Jeżeli na to pozwalają warunki lokalne lub rodzaj przewozu, rewizja celna zarówno ręcznych jak i rejestrowanych bagażów może być dokonywana w pociągach, na statkach lub w innych pomieszczeniach przewozowych.

7) Rewizję bagażów rejestrowanych przeprowadza urząd celny na skutek ustnego zgłoszenia podróżnego za okazaniem kwitu bagażowego.

8) Podróżni obowiązani są przed rozpoczęciem rewizji celnej rozpakować i przygotować własnem staraniem ręczne i rejestrowane bagaże w ten sposób, aby rewizja celna zawartości mogła się odbyć bez zwłoki i bez trudności dla rewidujących urzędników celnych. Zapakowanie i zamknięcie bagażów po dokonanej rewizji celnej należy również do obowiązku podróżnych. Rozpakowanie i powrotne zapakowanie bagażów mogą podróżni poruczać drużynie roboczej, jeżeli przedsiębiorstwa przewozowe utrzymują w powyższym celu takie drużyny.

9) Podróżny powinien okazać wszystkie przedmioty przewożone ze sobą, przyczem obowiązany jest zgłosić do oclenia przedmioty nie przeznaczone do jego osobistego użytku. Jeżeli chodzi o przedmioty przeznaczone do osobistego użytku, podróżny może zgłosić ustnie wniosek, aby urzędnik rewidujący określił, które z tych przedmiotów podlegają ocleniu.

10) Przedmioty, za które podróżny nie uiści przypadających należności celnych, lub które z jakiegokolwiek powodu nie mogą być odprawione, mogą być na wniosek ustny podróżnego przyjęte do tymczasowego przechowania w urzędzie celnym. Na dowód przyjęcia urząd celny wydaje podróżnemu pokwitowanie według wzoru Nr. 1.

11) Przedmioty wymienione wyżej w ust. 10) mogą być przechowywane w przeciągu 3 miesięcy od daty przyjęcia. Dla przedmiotów szybko psujących się, urząd celny może wyznaczyć krótszy okres przechowania. Jeżeli w okresie przechowania podróżny nie uiści należności celnych lub też nie wywiezie przedmiotów zpowrotem zagranicę, podlegają one sprzedaży lub zniszczeniu w myśl postanowień §§ 215 — 224 bez zawiadomienia o tem podróżnego. Na pisemny wniosek strony urząd celny może przedłużyć o dalsze 6 miesięcy okres przechowania zdeponowanych przedmiotów.

12) Jeżeli przy wyjeździe z kraju zagranicę podróżny posiada przedmioty, które przy powrotnym przywozie nie mogłyby być zwolnione od cła jako rzeczy podróżnych (§ 16), powinien przedmioty takie zgłosić w urzędzie celnym celem uzyskania zaświadczenia na powrotny przywóz bez cła (§ 85 ust. 2). W zaświadczeniu należy opisać przedmiot w sposób, dający możność ustalenia tożsamości przedmiotu przy powrotnym przywozie.

Ograniczenia obrotu towarowego z zagranicą.

§ 23. Zabrania się przywozu do obszaru celnego:

a) ze względów zdrowotnych:
   I. dwuacetylomorfiny (heroiny) i jej soli oraz przetworów zawierających dwuacetylomorfinę albo jej sole,
   II. surogatów szafranu,
   III. obić papierowych (tapet), papierów drukowanych, materji i innych przedmiotów, zabarwionych farbą arszenikową,
   IV. farby anilinowej, zawierającej arszenik (fuksyny i innych nazw), w kawałkach, proszku i cieście (nie w kryształach),
   V. fasoli z gatunków: „Phaseolus lunatus" i „Rangoon" oraz wszelkiej fasoli trującej;

b) ze względu na obronę kraju i bezpieczeństwo publiczne:
   wszelkiego rodzaju broni typu wojskowego, amunicji do niej, granatów, bomb, urządzeń wybuchających, materjałów wybuchowych oraz innych wojskowych środków walki tudzież części i przyborów do nich; zakaz ten nie dotyczy przywozu materjałów wybuchowych dla celów przemysłowych oraz eksploatacji rolnej i leśnej (§ 24 ust. II p. 3);

c) z innych względów publicznych:

I. jagód rybiej trutki (baccae cocculi indici),

II. wszelkich druków i przedmiotów o charakterze bluźnierczym i obrażającym uczucia religijne, narodowe lub moralne,

III. liści, obierzyn i odpadków ziemniaczanych bez względu na kraj pochodzenia,

IV. biletów loteryj zagranicznych lub t. zw. obligacyj premjowych w emisjach osób prywatnych, towarzystw, miast i państw,

V. marek do gry oraz wszelkich przedmiotów, naśladujących monety metalowe krajowe lub zagraniczne,

VI. odbitek naśladujących pieniądze papierowe i papiery wartościowe, zarówno krajowe jak i zagraniczne, oraz przedmiotów ozdobionych takiemi naśladownictwami, z wyjątkiem wydawnictw literackich i naukowych,

VII. kart do gry w stanie luźnym, z wyjątkiem kart do gry dozwolonych do przywozu w ruchu podróżnych (§ 16 do p. 1),

VIII. wszelkich etykiet, kapsli, korków, próżnych naczyń i t. p. z firmami zagranicznych producentów, jeżeli zostały dostarczone bez odpowiedniego towaru.

Etykiety, kapsle, korki, naczynia i t. p. z firmami zagranicznych producentów, wprowadzone jednocześnie z właściwym towarem, mogą być przywożone w stosunku odpowiadającym ilości towaru.

Jeżeli zagraniczny towar był przywieziony wcześniej, urząd celny może przepuścić należące do tego towaru etykiety, kapsle, korki i t. p. po uprzedniem stwierdzeniu, że wprowadzony towar przybył bez nich.

W przypadkach przywozu etykiet, naczyń i t.p. z firmami zagranicznych producentów celem rejestracji w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej względnie w Urzędzie Patentowym W. M. Gdańska, należy przedstawić w urzędzie celnym odpowiednie zaświadczenie Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej względnie Urzędu Patentowego W. M. Gdańska. Etykiety, naczynia i t. p. adresowane bezpośrednio do wymienionych Urzędów Patentowych podlegają odprawie bez wzmiankowanych zaświadczeń.

§ 24. Przywóz następujących towarów podlega niżej podanym ograniczeniom:

I. Ze względu na monopole państwowe.

Towary, będące przedmiotem monopolów państwowych, sprowadzać mogą z zagranicy tylko zarządy właściwych monopolów. Osoby prywatne muszą w tym celu uzyskać pozwolenie Ministerstwa Skarbu, które ustali zarazem warunki odprawy. Wyjątek stanowią wyroby tytoniowe, przeznaczone do użytku osobistego, nieprzekraczające 1 kg wagi.

II. Ze względu na bezpieczeństwo publiczne.

1) Broń i amunicję typu niewojskowego w celach przemysłowych i handlowych można przywozić tylko na podstawie pozwolenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

2) Broń typu niewojskowego do użytku osobistego wolno sprowadzać lub przywozić ze sobą bądź na zasadzie pozwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej dla miejsca zamieszkania odbiorcy lub przywożącego, bądź też na zasadzie zaświadczenia wydanego przez właściwy urząd konsularny Rzeczypospolitej Polskiej zagranicą.

3) Materjały wybuchowe przeznaczone dla przemysłu oraz eksploatacji rolnej i leśnej mogą być sprowadzane tylko za pozwoleniem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

III. Ze względu na zdrowie publiczne.

1) Środki lecznicze dozwolone do obrotu i wymienione w specjalnych wykazach ustalanych przez Ministra Skarbu, jak również trucizny mogą być sprowadzane z zagranicy na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

2) Niewymienione w wykazach środki lecznicze (preparaty galenowe, związki chemiczne używane w lecznictwie przywożone w stanie dozowanym oraz mieszaniny związków chemicznych używane w lecznictwie) wolno sprowadzać na podstawie każdorazowego pozwolenia Ministra Skarbu oraz wspomnianego wyżej zaświadczenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

3) Środki lecznicze wymienione i niewymienione w wykazach a przeznaczone do własnego użytku, wolno sprowadzać w drobnych ilościach na podstawie pozwolenia Ministerstwa Skarbu bez zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej. Pozwolenia te będą udzielane po przedstawieniu przez stronę recepty lekarza, stwierdzającej konieczność użycia tego środka oraz niemożność zastąpienia go środkiem wyrobu krajowego. Środki lecznicze tego rodzaju w ilości nieprzekraczającej 250 g, mogą być odprawiane przez urzędy celne pierwszej klasy we własnym zakresie bez osobnego pozwolenia. Urzędy celne pierwszej klasy są upoważnione również do odprawy we własnym zakresie środków leczniczych wszelkiego rodzaju i specyfików farmaceutycznych, sprowadzanych w niewielkich ilościach przez zakłady naukowe oraz szpitale rządowe, komunalne i ubezpieczalnie społeczne w celach badawczych. Do odprawy winno być przedstawione urzędowi celnemu odpowiednie zaświadczenie rektora, dziekana, kierownika kliniki, szpitala i t. p.

4) Przywóz surowic i szczepionek, używanych w praktyce lekarskiej, może być dopuszczony za każdorazowem zezwoleniem Ministra Opieki Społecznej i na warunkach w zezwoleniu tem określonych.

5) Opjum surowe, opjum lecznicze, opjum do palenia i jego odpadki (dross i t. p.), haszysz, morfina, kokaina, wszelkie ich sole i przetwory oraz te pochodne, które na podstawie badań naukowych są lub będą uznane w drodze rozporządzeń Ministra Opieki Społecznej za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia, jak również etylomorfinę (dioninę), me-

tylomorfinę (kodeinę), tebainę, peroninę i apomorfinę oraz przetwory zawierające te środki wolno sprowadzać z zagranicy na podstawie pozwolenia na przywóz Ministra Opieki Społecznej oraz pozwolenia Ministra Skarbu na dokonanie odprawy celnej, z zachowaniem warunków w tych pozwoleniach zastrzeżonych.

6) Produkty zapalne, zawierające biały i żółty fosfor, mogą być przywożone z zagranicy na podstawie każdorazowego pozwolenia Ministra Opieki Społecznej.

7) Biel ołowiana, siarczan ołowiu oraz inne produkty zawierające te związki ołowiu, mogą być przywożone z zagranicy na podstawie pozwolenia Ministra Skarbu wydanego w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej i Ministrem Przemysłu i Handlu. Ograniczenie to nie dotyczy przywozu farb artystycznych w postaci gotowej do użytku.

IV. Ze względu na ochronę zwierząt.

1) Zwierzęta jednokopytowe i racicowe, oraz drób, gołębie i papugi, psy, koty, ryby, raki oraz zwłoki zwierząt, części zwierząt, wytwory zwierzęce, jak również uprząż używana, przyrządy pszczelarskie używane, pasza objętościowa, ściółka, wszelkie przedmioty które mają ślady krwi lub ropy (materji) oraz są zanieczyszczone odchodami i wydzielinami zwierząt, jak również surowice i szczepionki dla celów weterynaryjnych oraz preparaty biologiczne do rozpoznawania zaraźliwych chorób zwierzęcych, mogą być przywożone i przewożone na podstawie pozwolenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych i na warunkach w tem pozwoleniu podanych, jeżeli zawarte przez Polskę międzynarodowe umowy weterynaryjne nie stanowią inaczej.

2) Pozwolenia mogą być indywidualne lub ogólne, stosownie do art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

3) Urzędy celne mogą zwalniać od ograniczeń przewidzianych w punkcie 1 mięso przyrządzone i produkty mięsne przewożone w ruchu podróżnych i przeznaczone do własnego spożycia w ilościach odpowiadających potrzebom w czasie podróży.

V. Ze względu na ochronę roślin.

1) Wszelkiego rodzaju ziemniaki, nie wyłączając sadzeniaków, można przywozić na zasadzie pozwolenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i to tylko przez upoważnione do tego urzędy celne. Ziemniaki powinny być przywożone w nowem nieużywanem opakowaniu, zaplombowanem przez nadawcę, lub też luzem w zaplombowanych wagonach. Do każdej przesyłki powinien nadawca dołączyć dwa egzemplarze świadectwa oficjalnej służby fitopatologicznej lub zakładów ochrony roślin kraju eksportującego według załączonego wzoru Nr. 2. Świadectwo to powinno stwierdzać, że ziemniaki oraz wszelkie przedmioty, użyte do ich opakowania, są wolne od następujących chorób i szkodników oraz jajek i larw tych szkodników: raka ziemniaczanego (Synchytrium endobioticum Perc.), parcha prószystego (Spongospora subterranea Wallr.), chrząszcza Colorado (Leptinotarsa decemlineata = Doryphora decemlineata Say.), mola ziemniaczanego (Phthorimaea operculella Zell.), mątwika ziemniaczanego (Heterodera schachtii rostochiensis Woll.), jak również, że ziemniaki te zostały wyprodukowane w miejscowości wolnej od powyższych chorób i szkodników oraz odległej co najmniej 20 km od najbliższego miejsca, w którem stwierdzono raka ziemniaczanego i 50 km od najbliższego miejsca, w którem stwierdzono chrząszcza Colorado.

2) Niżej wyszczególnione wytwory produkcji roślinnej mogą być wprowadzane przez upoważnione do tego urzędy celne pod warunkiem zaopatrzenia przesyłki w dwa egzemplarze świadectwa oficjalnej służby fitopatologicznej lub też zakładów ochrony roślin kraju eksportującego według załączonego wzoru Nr. 3:

a) wszelkie drzewka i krzewy oraz ich sadzonki i zrazy;
b) rośliny ozdobne ukorzenione oraz ich sadzonki (cebule, kłącze i korzenie);
c) owoce w stanie świeżym: jabłka, gruszki, śliwki, morele, brzoskwinie, wiśnie i czereśnie;
d) wszelkie warzywa w stanie świeżym oraz ich części nadziemne i podziemne z wyjątkiem nasion jak również z wyjątkiem ziemniaków, podlegających postanowieniom wymienionym w ust. V. p. 1;
e) nasiona: grochu, fasoli, soczewicy, wyki, peluszki, bobu i bobiku.

Warzywa i owoce wymienione pod lit. c) i d) przywożone przez podróżnych w małych ilościach do własnego użytku w czasie podróży mogą być zwalniane przez urzędy celne od wymienionych w niniejszym punkcie ograniczeń.

3) Świadectwa fitopatologiczne wzoru Nr. 3 powinny stwierdzać, że zawartość przesyłki oraz wszelkie przedmioty, służące do jej opakowania, zostały zbadane i są wolne od wymienionych w zał. III chorób i szkodników oraz jajek i larw tych szkodników, jak również, że wyszczególnione wyżej (ust. V p. 2) wytwory produkcji roślinnej zostały wyprodukowane w zakładzie (na plantacji) wolnym(nej) od tych chorób i szkodników. W razie przywozu drzewek, krzewów i ukorzenionych sadzonek oraz wszelkich innych roślin żywych z korzeniami lub podziemnych części roślin (cebule, kłącze, korzenie) z przylegającą do nich ziemią lub umieszczonych w naczyniach z ziemią, świadectwa wzoru Nr. 3 powinny nadto stwierdzać, że rośliny te zostały wyprodukowane w miejscowości wolnej od raka ziemniaczanego (Synchytrium endobioticum Perc.) i że zawarta w przesyłce ziemia nie pochodzi z terenu zarażonego rakiem ziemniaczanym.

4) Ziemniaki, rośliny, nasiona i owoce, wymienione w ust. V p. 1 i 2, pochodzące z gospodarstw rolnych, przeciętych lub oddzielonych linją graniczną i przeznaczone dla niezbędnych potrzeb tych gospodarstw, mogą być przywożone bez zaświadczeń fitopatologicznych jedynie za pozwoleniem miejscowej polskiej władzy powiatowej administracji ogólnej.

5) Przywożone z zagranicy nasiona koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku, komonicy i tymotki powinny być zaopatrzone w dwa egzemplarze świadectwa według załączonego wzoru Nr. 4, wystawionego przez oficjalne stacje oceny nasion kraju eksportującego.

6) Przywożone z zagranicy do polskiego obszaru celnego nasiona koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku i komonicy podlegają w urzędach celnych, upoważnionych do dokonywania odprawy celnej tych artykułów, przymusowi barwienia na koszt importera w sposób, ustalony przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych. Przepisy ustalające sposób barwienia nasion wymienionych wyżej zostaną ogłoszone w Monitorze Polskim.

7) Fasola, oprócz zabronionej do przywozu (§ 23 ust. a. pkt. V), może być wpuszczana do obszaru celnego na podstawie świadectw według wzoru Nr. 3 oraz świadectw kwalifikacyjnych, wystawionych przez zagraniczne władze państwowe, względnie organizacje rolnicze o charakterze społecznym. Świadectwa kwalifikacyjne powinny podawać gatunek fasoli (nazwę botaniczną) i stwierdzać, że fasola nie zawiera składników trujących. Wymagane świadectwo kwalifikacyjne może być zastąpione przez zaświadczenie Państwowego Zakładu badania żywności i przedmiotów użytku, wystawione po zbadaniu prób, przesłanych zakładowi przez urząd celny pod pieczęcią urzędową. Badanie i przesyłkę prób uskutecznia się na koszt strony, t. j. osoby uprawnionej do rozporządzania towarem.

8) Przy przewozie (tranzycie) przez polski obszar celny ziemniaków, roślin, nasion i owoców, wymienionych w ust. V pp. 1 i 2 wymagane są świadectwa, przewidziane w tychże punktach. Postanowienie to nie ma zastosowania, gdy artykuły wymienione w pp. 1 i 2 są przewożone w krytych i zaplombowanych wagonach bez przeładowania lub w szczelnem i nieuszkodzonem opakowaniu, jak również gdy artykuły wymienione w p. 2 podlegają przeładowaniu do krytych wagonów w portach polskiego obszaru celnego.

9) Świadectwa wymienione w ust. V pp. 1, 2, 3 i 5 powinny być wystawione bądź w języku polskim, bądź też w języku kraju eksportującego. W razie przedstawienia świadectwa w języku obcym, urząd celny ma prawo żądać przetłumaczenia go na język polski.

10) Spis urzędów celnych, uprawnionych do odprawy artykułów wymienionych w ust. V pp. 1, 2, 3 i 5, będzie ogłaszany w Monitorze Polskim.

11) Zdrowotność artykułów wymienionych w ust. V pp. 1 i 2 może być sprawdzana w urzędach celnych przez rzeczoznawców upoważnionych do tego przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych. W razie ujawnienia chorób lub szkodników, wymienionych w niniejszem rozporządzeniu, artykuły te nie mogą być wypuszczone do wolnego obrotu.

12) Wymienione w ust. V pp. 1 i 2 rośliny oraz ich części, niezaopatrzone w świadectwa fitopatologiczne według wzoru Nr. 2 lub Nr. 3, mogą być wypuszczone do wolnego obrotu dopiero po uzyskaniu przez stronę zainteresowaną świadectwa od jednej z polskich stacyj ochrony roślin, stwierdzającego, że dana przesyłka jest wolna od niebezpiecznych chorób i szkodników roślin.

13) Nasiona roślin koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku, komonicy i tymotki, niezaopatrzone w świadectwa wzoru Nr. 4 zagranicznej oficjalnej stacji oceny nasion, mogą być wypuszczone do wolnego obrotu na podstawie świadectwa jednej z uprawnionych do tego krajowych stacyj oceny nasion, przyczem treść tego świadectwa powinna odpowiadać wzorowi Nr. 4.

14) Przesyłki nasion koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku, komonicy i tymotki, zaopatrzone w świadectwa wzoru Nr. 4 wystawione przez zagraniczne oficjalne stacje oceny nasion, mogą być w urzędzie celnym w Polsce poddane ponownej analizie. Jeżeli analiza wykaże zanieczyszczenie nasion kanianką, nasiona takie nie mogą być wypuszczone do wolnego obrotu.

15) Postanowienia, dotyczące barwienia i świadectw czystości nasion, nie odnoszą się do próbek handlowych o wadze brutto 100 gramów i mniej i do przesyłek z nasionami sprowadzanemi przez wyższe zakłady naukowe i stacje doświadczalne izb rolniczych do celów naukowo-badawczych, które to próbki i przesyłki mogą być przywożone bez żadnych ograniczeń.

VI. Z innych względów publicznych.

1) Sztuczne środki słodzące oraz te związki chemiczne, które mogą być przetworzone zapomocą prostych zabiegów chemicznych na sacharynę lub na środki do niej zbliżone, mogą być przywożone tylko przez wytwórnie i hurtowe składy materjałów aptecznych, na podstawie osobnych pozwoleń, udzielanych w myśl obowiązujących przepisów.

2) Eter etylowy i jego mieszaniny ze spirytusem etylowym mogą być przywożone z zagranicy na zasadzie każdorazowego pozwolenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu a nadto jeżeli chodzi o przywóz dla celów leczniczych — również z Ministrem Opieki Społecznej.

3) Na przywóz gołębi wszelkiego gatunku, z wyjątkiem t. zw. rysi polskich, garłaczy i pawiaków, wymagane jest pozwolenie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej niezależnie od pozwolenia przewidzianego w ust. IV p. 1.

§ 25. Wywóz następujących towarów podlega niżej podanym ograniczeniom:

1) Wszelkiego rodzaju broń typu wojskowego, amunicję do niej, granaty, bomby, urządzenia wybuchające i materjały wybuchowe oraz inne wojskowe środki walki, tudzież części i przybory do nich, można wywozić zagranicę za pozwoleniem Ministra Spraw Wojskowych.

2) Gołębie wszelkiego gatunku, z wyjątkiem t. zw. rysi polskich, garłaczy i pawiaków, mogą być wywożone zagranicę za pozwoleniem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

3) Zabytki charakterystyczne dla pewnej epoki, posiadające wartość artystyczną, kulturalną, historyczną, archeologiczną lub paleontologiczną, jak np.:

a) ołtarze, ambony, chrzcielnice, stalle, pomniki, nagrobki z grobów kościelnych wraz ze znajdującemi się w nich dziełami pracy ręcznej, epitafja, tablice, wota, szaty i naczynia obrzędowe, dzwony i t. p.,
b) dzieła sztuk plastycznych: obrazy, rzeźby, ryciny,
c) dzieła sztuk zdobniczych i kunsztów cechowych, zbroje, oręże, rzędy, pojazdy, chorągwie, sztandary, arrasy, dywany, makaty, pasy, kilimy, hafty, koronki, ubiory, meble, sprzęty, naczynia, zegary, świeczniki, wyroby złotnicze, emalje, szkło, ceramiki, kraty, okucia, zamki, godła, znaki i t. p.,
d) monety, medale, pieczęcie, tłoki mennicze,
e) druki, archiwalja, rękopisy zwykłe i ozdobne, autografy, oprawy ksiąg,
f) ludowe sprzęty domowe i wyroby przemysłu ludowego,
g) wykopaliska i znaleziska przedhistoryczne i archeologiczne,
h) wykopaliska i znaleziska paleontologiczne,
i) kolekcje przedmiotów, przechowywanych w muzeach, bibljotekach, w skarbcach i składach świątyń, zgromadzeniach cechowych, urzędach samorządowych,

mogą być wywożone z granic Państwa Polskiego za zezwoleniem władzy konserwatorskiej pierwszej instancji (wojewódzkie władze administracji ogólnej).

4) Wywóz dzieł sztuki oraz zabytków starożytności z obszaru Wolnego Miasta Gdańska może być dokonywany za zezwoleniem Senatu W. M. Gdańska.

5) — a) Opjum surowe, opjum lecznicze, opjum do palenia i jego odpadki (dross i t. p.), haszysz, kokaina, morfina, wszelkie ich sole i przetwory, oraz te pochodne, które na podstawie badań naukowych będą uznane w drodze rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia, jak również etylomorfinę (dioninę), metylomorfinę (kodeinę), tebainę, peroninę i apomorfinę oraz przetwory zawierające te środki, można wywozić zagranicę na podstawie pozwolenia wywozu Ministra Opieki Społecznej oraz pozwolenia Ministra Skarbu na dokonanie odprawy celnej, z zachowaniem warunków w tych pozwoleniach zastrzeżonych.

b) Wywóz zagranicę dwuacetylomorfiny (heroiny) i jej soli oraz przetworów zawierających dwuacetylomorfinę albo jej sole jest zakazany.

6) Wywóz dzikich ptaków śpiewających, jako to: słowików, sikor, czyżyków, szczygłów, ziemb, gilów, drozdów, kosów, pliszek, skowronków, wilg, makolągw, szpaków i t. p. tępicieli szkodliwych owadów, dozwolony jest na podstawie każdorazowego zezwolenia Ministra Skarbu, wydawanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

7) Wywóz żubrów może być dokonany za zezwoleniem Ministra Skarbu, wydawanem w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 26. Wydawanie pozwoleń na przywóz, wywóz i przewóz towarów podlegających w myśl art. 30 ust. 6 ograniczeniom przywozowym, wywozowym i przewozowym oraz warunki na których będą pozwolenia wydawane a w tem i opłaty manipulacyjne od pozwoleń, reguluje osobne rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 27. Na podstawie art. 30 ust. 7 stosuje się zwolnienie od ograniczeń przywozowych i wywozowych w następującym zakresie:

1) Urzędy celne mogą zwalniać:
a) nadwyżki wagi towarów do wysokości 5% ponad wagę oznaczoną w pozwoleniu, a przy pozwoleniach na ilość towarów o wadze 100 kg i mniej — do wysokości 10%;
b) przedmioty stanowiące uzupełnienie towarów podstawowych, na które opiewa pozwolenie, jeżeli waga tych przedmiotów nie przekracza 5% wagi towaru oznaczonej w pozwoleniu przywozu a przy przesyłkach o wadze 100 kg i mniej — nie przekracza 10% wagi oznaczonej w pozwoleniu przywozu;
c) towary nadsyłane w przesyłkach pocztowych, nie stanowiące przedmiotów zbytku i nie mające charakteru handlowego, o wadze towaru w jednej przesyłce nieprzekraczającej 250 gramów;
d) przedmioty przewożone w niewielkich ilościach przez podróżnych;
e) towary w drobnych ilościach stanowiące część składową lub uzupełnienie towarów, niepodlegających ograniczeniom przywozowym, jeżeli są przywożone jednocześnie z towarami podstawowemi;
f) towary w drobnych ilościach podlegające ocleniu a znajdujące się w przesyłkach z towarami zwalnianemi od cła na podstawie art. 22;
g) próby towarów pobierane po raz pierwszy w myśl postanowień §§ 43 i 120.

2) Naczelnicy urzędów celnych mogą zwalniać we własnym zakresie od ograniczeń przywozowych towary w ilości nieprzekraczającej 20 kg wagi, w następujących przypadkach:
a) jeżeli towary są przeznaczone dla potrzeb wyższych zakładów naukowych;
b) jeżeli towary są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania zakładów użyteczności publicznej, jak szpitali, gazowni, elektrowni, wodociągów i t. p.

Dostawienie towarów do urzędu celnego.

§ 28. 1) Wszystkie towary przewożone przez granicę celną powinny być dostawione przez przewoźnika do najbliższego granicznego urzędu celnego.

2) Na przestrzeni między granicą celną a urzędem celnym nie wolno zbaczać z drogi celnej, zatrzymywać, składać, przeładowywać lub pozbywać się towarów. Zatrzymanie i przeładowanie przewożonego towaru może nastąpić tylko w przypadkach koniecznej potrzeby.

3) Jeżeli przed granicznym urzędem celnym znajduje się podurząd, przewoźnik obowiązany jest zatrzymać się bez wezwania przy podurzędzie i przedstawić tam przewożone towary oraz dotyczące tych towarów dokumenty.

4) Jeżeli przy przewozie towarów z podurzędu do granicznego urzędu celnego albo odwrotnie zachodziłaby możliwość ukrycia lub usunięcia części towaru, organa celne powinny nałożyć na przewożone w ten sposób towary zamknięcia celne lub zarządzić konwojowanie towaru. W przypadkach, gdy zachodzi potrzeba przesłania z podurzędu do granicznego urzędu celnego lub odwrotnie dokumentów celnych dotyczących przewożonego towaru, przewoźnik obowiązany jest przyjąć takie dokumenty i dostarczyć je według przeznaczenia.

5) Towary przekazywane z jednego urzędu celnego do drugiego powinny być dostarczone przez przewoźnika w ustalonym terminie do właściwego urzędu celnego odbiorczego. Przewoźnik obowiązany jest przyjąć od urzędu nadawczego i dostarczyć właściwemu urzędowi celnemu odbiorczemu dokumenty celne dotyczące przekazywanych towarów.

6) Faktyczne dostawienie towarów do urzędu celnego zgłasza przewoźnik przez wręczenie urzędowi celnemu dokumentów wstępnych jako to: wykazów zdawczych bagażowych i towarowych, manifestów okrętowych, manifestów dla przewozu statkami powietrznemi, listów przekazowych lub innych dokumentów przepisanych dla danego rodzaju przewozu.

7) Na wręczonych przez przewoźnika dokumentach wstępnych urząd celny notuje dzień przyjęcia tych dokumentów i zapisuje wymienione dokumenty do rejestru w dniu ich przyjęcia.

8) Rejestr, w którym urząd celny zapisuje dotyczące dostawionych towarów dokumenty wstępne (ust. 6), powinien być okazywany stronom na ich żądanie celem poinformowania stron co do daty przyjęcia dokumentów wstępnych i co do pozycji rejestru, pod którą dany dokument został zapisany.

9) W razie stwierdzenia przy przyjęciu na granicy braku sztuk oraz uszkodzeń opakowania sporządza się protokół przy udziale przewoźnika i urzędnika celnego. W przypadkach uszkodzenia opakowania, należy równocześnie przeprowadzić rewizję wewnętrzną i wynik jej podać w protokóle.

Tymczasowe przechowywanie towarów dostawionych do urzędów celnych. Magazyny celne.

§ 29. 1) Niektóre towary przesyłane w większych jednolitych (jednogatunkowych) ładunkach mogą być odprawione w pomieszczeniach przewozowych bez wyładowania do magazynów celnych. Wykaz tego rodzaju towarów podaje się w załączniku do niniejszych przepisów (zał. IV).

2) W przypadkach wzbudzających wątpliwość co do jednolitości ładunku należy towar częściowo lub całkowicie wyładować.

3) Towary niewymienione w zał. IV a przeznaczone do ostatecznej odprawy podlegają zasadniczo wyładowaniu do magazynów celnych.

4) Za przechowywanie towarów w magazynach celnych prowadzonych przez zarząd celny ustala się opłatę w wysokości 0,10 zł od 100 kg brutto za jedną dobę.

5) Przy obliczaniu opłat za przechowywanie towarów wagę brutto towaru mniejszą niż 100 kg przyjmuje się za pełne 100 kg, a dobę niecałą za dobę całą.

6) Od opłaty za przechowanie wolne są towary przez pierwsze trzy dni przechowywania ich w magazynie celnym prowadzonym przez zarząd celny. Przedmioty pozostawione przez podróżnych (§ 22 ust. 10) przechowywane w podręcznym magazynie urzędu celnego wolne są od opłaty za przechowanie.

Obowiązek zgłaszania towarów dla celów statystyki celnej.

§ 30. Osobna instrukcja Ministra Skarbu dla urzędów celnych określa sposób wykonywania przepisów o statystyce celnej.

Ewidencja niektórych towarów sprowadzanych z zagranicy.

§ 31. 1) Listę towarów podlegających ewidencji w myśl postanowień art. 34 ogłasza się w Monitorze Polskim.

2) Kto sprowadza z zagranicy celem zbytu hurtowo towary wymienione w ogłoszonej liście (ust. 1) obowiązany jest:

a) prowadzić osobną księgę dla tego rodzaju towarów, w której należy zapisywać po stronie przychodu ilość i rodzaj towarów, datę i numer kwitu celnego oraz nazwę urzędu celnego, w którym towar był odprawiony, a po stronie rozchodu — ilość i rodzaj każdorazowo sprzedanego towaru, oraz nazwisko i adres odbiorcy,

b) wystawić odbiorcy rachunek na każdą ilość sprzedanego towaru,

c) przechowywać kwity celne na towary podlegające ewidencji w ciągu pięciu lat od daty uiszczenia należności celnych.

3) Kto nabywa na obszarze celnym podlegające ewidencji zagraniczne towary celem dalszej ich odprzedaży, obowiązany jest wykazać się każdorazowo rachunkiem wystawionym przez dostawcę.

4) Kto sprowadza bezpośrednio z zagranicy towar wymieniony w ogłoszonej liście (ust. 1) dla detalicznej sprzedaży we własnem przedsiębiorstwie, obowiązany jest prowadzić księgi dla tych towarów i zapisywać w nich rodzaj i ilość sprowadzonego towaru, datę i numer kwitu celnego oraz nazwę urzędu celnego, w którym towar był odprawiony i udokumentować posiadane towary kwitami celnemi.

Część V.

POSTĘPOWANIE CELNE.

Rozdział I.

Deklaracja celna nadawcy.

§ 32. 1) Do każdej przesyłki towarowej przeznaczonej do przywozu do polskiego obszaru celnego lub też przewozu przez polski obszar celny powinna być dołączona w jednym egzemplarzu deklaracja celna nadawcy, zawierająca dane określone w art. 35 ust. 1.

2) W razie braku oryginalnej deklaracji celnej nadawcy obowiązany jest przewoźnik sporządzić na

granicy zastępczą deklarację celną nadawcy według dołączonego wzoru Nr. 5 lub na formularzu międzynarodowej deklaracji celnej na podstawie danych zawartych w dokumentach przewozowych. Jeżeli dokumenty przewozowe nie zawierają wszystkich wymaganych danych, należy uczynić o tem adnotację w odpowiednich rubrykach formularza.

3) Przy przewozie towarów drogą morską deklarację celną nadawcy zastępuje odpis konosamentu. W razie częściowego przekazywania towarów z urzędu celnego morskiego do innych urzędów celnych strona zgłaszająca wniosek o przekazanie towaru powinna jednocześnie dołączyć dla urzędu celnego odbiorczego wyciąg z konosamentu na przekazywaną ilość towaru. Wyciąg taki zastępuje deklarację celną nadawcy.

4) Przy przewozie drogą powietrzną mogą być przyjmowane jako deklaracje celne nadawcy odpisy listów przewozowych, jeżeli zawierają dane wymienione w ust. 1 art. 35.

5) Deklaracja celna nadawcy lub zastępujący ją dokument (ust. 2 — 4) powinna być dostarczona wraz z towarem do urzędu celnego.

6) Deklaracji celnej nadawcy nie wymaga się w ruchu podróżnych, w małym ruchu granicznym oraz w ruchu uprzywilejowanego tranzytu, dokonywanego na podstawie umów międzynarodowych.

Zgłoszenie towarów do odprawy celnej.

§ 33. 1) Towary, dostawione do urzędu celnego, powinny być zgłoszone do odprawy celnej w następujących okresach:

a) w granicznych urzędach celnych pierwszej i drugiej klasy, z wyjątkiem morskich, lotniczych i drogowych II kl., nie później niż w ciągu 10 dni po dniu przyjęcia przez urząd celny dokumentów wstępnych (§ 28 ust. 7),
b) w wewnętrznych, lotniczych oraz morskich urzędach celnych nie później niż w ciągu trzydziestu dni po dniu przyjęcia przez urząd celny dokumentów wstępnych,
c) w urzędach celnych drogowych drugiej klasy towary powinny być zgłoszone w dniu dostawienia.

2) Jeżeli koniec okresu dla zgłoszenia towaru przypada na niedzielę lub święto ustawowe, to za ostatni dzień okresu przyjmuje się dzień powszedni następujący po dniu świątecznym.

3) W stosunku do towarów szybko psujących się okresy ustalone w ust. 1 niniejszego paragrafu mogą być przez urząd celny skrócone zależnie od stanu towaru. O skróconym okresie urząd celny zawiadamia stronę przez wywieszenie obwieszczenia w urzędzie celnym.

4) Zwierzęta oraz materjały wybuchowe powinny być zgłoszone do odprawy celnej niezwłocznie po przybyciu.

5) Jeżeli towary dostawione do drogowych urzędów celnych, przy których niema magazynów celnych, nie będą mogły być odprawione w dniu dostawy, powinny być w tym samym dniu wywiezione zpowrotem zagranicę.

6) Towary dostawione do urzędów celnych, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 5, a niezgłoszone do odprawy przez stronę w ustalonych okresach, podlegają zgłoszeniu z urzędu. Zgłoszenie złożone przez stronę po upływie okresu wyznaczonego dla zgłoszenia towarów, nie może być przez urząd celny przyjęte.

7) Zgłoszenie towaru z urzędu należy do obowiązku zarządu magazynu, na którego terenie znajduje się towar. O niezgłoszonych w ustalonym okresie towarach urząd celny zawiadamia zarząd magazynu, który powinien niezwłocznie zgłosić na piśmie tego rodzaju towary w sposób ogólny (§ 48 ust. 6) na podstawie danych zawartych w dokumentach przewozowych, a w braku ich — na podstawie danych zawartych w dokumentach wstępnych. Zgłoszenia takie należy oznaczyć u góry napisem: „Zgłoszono z urzędu".

Osoby uprawnione do złożenia zgłoszenia celnego.

§ 34. 1) W przypadkach, w których przywóz towarów odbywa się bez dokumentów przewozowych, za uprawnionego do rozporządzenia towarem (stronę) a w związku z tem za uprawnionego do zgłoszenia towaru i załatwienia formalności celnych uważa się bezpośredniego posiadacza towaru.

2) Jeżeli przywóz towarów odbywa się na podstawie dokumentów przewozowych, za uprawnionego do rozporządzenia towarem a w związku z tem za uprawnionego do zgłoszenia towaru i załatwienia formalności celnych uważa się:

a) wymienionego w liście przewozowym adresata po wykupieniu przez niego tego listu jeżeli nie mają zastosowania ograniczenia przewidziane w art. 37 ust. 4,
b) okaziciela kwitu bagażowego,
c) przy transportach morskich, oraz rzecznych — posiadacza konosamentu celnego, t. j. konosamentu lub listu przewozowego — konosamentu ostemplowanego przez urząd celny przy nadejściu statku z zagranicy, lub też potwierdzonego przez urząd celny wyciągu z konosamentu.

3) Za uprawnionego do rozporządzenia towarem a w związku z tem do zgłoszenia towaru i załatwienia formalności celnych przy wywozie uważa się:

a) bezpośredniego posiadacza towaru, gdy zgłasza do wywozu towar przed oddaniem go do przewozu publicznemu przedsiębiorstwu przewozowemu, albo też gdy wywóz odbywa się bez dokumentów przewozowych,
b) okaziciela kwitu bagażowego, jeżeli przewóz przesyłki odbywa się za takim kwitem,
c) w innych przypadkach — przewoźnika towaru.

4) Towary celne przechowywane w publicznych składach celnych mogą być zgłoszone do odprawy przez:

a) osobę wymienioną w potwierdzeniu zgłoszenia towaru na skład celny (art. 64 ust. 1),
b) osobę na którą potwierdzenie zgłoszenia towaru na skład celny zostało indosowane (art. 64 ust. 1),
c) agencję celną publicznego przedsiębiorstwa przewozowego lub agenta celnego przedstawiającego potwierdzenie zgłoszenia towaru na skład celny (art. 38 ust. 4).

5) Strona może do zgłoszenia celnego upoważnić:

a) agenta celnego lub agencję celną,
b) swego pracownika pozostającego u niej w stałym stosunku służbowym, jeżeli strona prowadzi przedsiębiorstwo, dla którego zgłoszony towar jest przeznaczony lub przezeń wywożony,
c) inną osobę, jeżeli towar nie jest przeznaczony na handel.

6) Towary przybyłe pod adresem agenta celnego lub agencji celnej publicznego przedsiębiorstwa przewozowego mogą być oddane przez adresata celem załatwienia formalności celnych innym agentom lub agencjom celnym.

7) Agent celny lub agencja celna publicznych przedsiębiorstw przewozowych mogą być upoważnieni przez stronę ustnie do załatwienia w jej zastępstwie formalności celnych. Przy zgłoszeniu towaru w zastępstwie strony agent celny obowiązany jest przedstawić urzędowi celnemu list przewozowy wykupiony, kwit bagażowy, konosament celny, albo wyciąg z konosamentu potwierdzony przez urząd celny, w zależności od rodzaju przewozu. Agencje celne publicznych przedsiębiorstw przewozowych, zgłaszając do odprawy celnej towary własnego przewozu, nie są obowiązane udawadniać, że list przewozowy został wykupiony.

8) Przy przewozie pocztą oraz przy przewozie drogą powietrzną zgłasza przewożone towary i załatwia formalności celne zarząd pocztowy i zarząd lotniczy we własnym zakresie z wyjątkiem tych przypadków, gdy strona zastrzeże sobie osobisty udział w załatwianiu formalności celnych.

9) Jeżeli strona prowadząca przedsiębiorstwo zarobkowe wywozi towary zagranicę lub otrzymuje towary z zagranicy przeznaczone dla przedsiębiorstwa i chce zlecić swemu pracownikowi zastępowanie jej przy załatwianiu formalności celnych (ust. 5-b), powinna złożyć pisemny wniosek w urzędzie celnym i uzyskać dla pracownika pozwolenie urzędu na załatwianie formalności celnych. Wydane pozwolenie urząd celny może cofnąć według własnego uznania. O cofnięciu pozwolenia urząd celny zawiadamia stronę pisemnie, przyczem nie jest obowiązany podawać jakichkolwiek motywów cofnięcia pozwolenia.

10) Upoważnienie do zgłoszenia towaru i załatwienia formalności celnych w zastępstwie strony, wydawane w myśl postanowień art. 37 ust. 3-c, powinno być uskutecznione na piśmie.

Agenci celni.

§ 35. 1) Obowiązek uzyskania osobnej koncesji na zawodowe lub zarobkowe załatwianie formalności celnych w myśl art. 38 istnieje niezależnie od obowiązku zadośćuczynienia innym przepisom nie wchodzącym w zakres przepisów celnych.

2) Koncesji udziela Minister Skarbu na okres 5 lat, przyczem okres ten może być przedłużony.

3) Koncesji udziela się pełnoletnim nieposzlakowanym obywatelom polskim i gdańskim na podstawie składanych przez nich podań, które powinny zawierać:

a) imię i nazwisko petenta, jego zawód i stałe miejsce zamieszkania,
b) nazwę przedsiębiorstwa (firmę i jego siedzibę),
c) oznaczenie urzędu celnego, przy którym przedsiębiorstwo ma być prowadzone,
d) oznaczenie urzędów celnych, przy których przedsiębiorstwo zamierza otworzyć swe filje,
e) określenie rodzaju kaucji.

4) Do podania należy dołączyć:

a) zaświadczenie właściwej władzy, że petent jest obywatelem polskim lub gdańskim, pełnoletnim, własnowolnym i sądownie nie karanym,
b) dowody, że petent odbył co najmniej dwuletnią praktykę w przedsiębiorstwach handlowych, a w szczególności w przedsiębiorstwach ekspedycyjnych i posiada dostateczną znajomość towaroznawstwa, stosowania taryfy celnej i przepisów celnych.

5) Koncesji udziela się także spółkom handlowym. Spółki handlowe ubiegające się o koncesję powinny dołączyć do podania 2 egzemplarze statutu lub odpisu umowy oraz 2 egzemplarze wyciągu z rejestru handlowego. Spółki powinny posiadać pełnomocników odpowiadających wymaganiom zawartym w ust. 4 niniejszego paragrafu.

6) Po rozpatrzeniu złożonych podań o udzielenie koncesji Ministerstwo Skarbu zawiadamia petentów o decyzji na piśmie bez podania motywów.

7) Petent po otrzymaniu zawiadomienia o przychylnem załatwieniu jego podania powinien złożyć w ciągu 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia kaucję na zabezpieczenie roszczeń Skarbu, mogących wyniknąć w związku z czynnościami petenta w charakterze agenta celnego. Wysokość kaucji wynosi:

a) dla agenta celnego, wykonywającego swe czynności przy jednym tylko urzędzie celnym — 4.500 zł,
b) dla agenta celnego, który oprócz głównej siedziby utrzymuje filje przy innych urzędach celnych — 1.200 zł za każdą filję,
c) kaucja dla agenta celnego, zatrudnionego przy jednym tylko urzędzie celnym o nieznacznym ruchu towarowym, może być zniżona, nie niżej jednak 500 zł.

8) W razie zrzeczenia się koncesji przez agenta celnego lub cofnięcia koncesji zwrot kaucji następuje nie wcześniej, jak po uregulowaniu wszystkich roszczeń Skarbu powstałych w związku z wykonywaniem przez koncesjonarjusza czynności agenta celnego.

9) Po złożeniu kaucji w okresie oznaczonym w ust. 7 niniejszego paragrafu petent otrzymuje od Ministerstwa Skarbu koncesję uprawniającą go do załatwiania formalności celnych w urzędach celnych wymienionych w koncesji.

10) Agent celny powinien rozpocząć swoje czynności nie później jak w ciągu 90 dni od daty wydania koncesji. W razie nierozpoczęcia czynności w tym okresie, koncesja staje się nieważna; może być jednak wznowiona decyzją Ministerstwa Skarbu.

11) Agent celny obowiązany jest do prowadzenia ksiąg handlowych. Wszelkie wydatki, jakie przy odprawie celnej agent celny ponosi w zastępstwie strony z tytułu uiszczenia cła, opłat manipulacyjnych i innych pobieranych przez urząd celny należy ściśle podawać stronie w rachunku i udawadniać wydatki dokumentami. Opłata pobierana przez agenta celnego za załatwienie formalności celnych w zastępstwie strony powinna być wykazana w rachunku w oddzielnej pozycji. Pobieranie dodatkowych opłat za załatwianie formalności celnych poza opłatą przewidzianą w art. 38 ust. 6 nie jest dozwolone.

12) Opłata pobierana przez agentów celnych za załatwienie formalności celnych nie może przekraczać norm ustalonych w taksie, zatwierdzonej przez Ministra Skarbu i ogłoszonej w Monitorze Polskim. Taksa powinna być wywieszona w biurze agenta celnego na miejscu widocznem.

13) Jeżeli agent celny zamierza poruczyć swoim pracownikom załatwianie w jego imieniu formalności celnych w urzędzie celnym, powinien złożyć podanie we właściwym urzędzie celnym z dołączeniem dowodów, że pracownik jest obywatelem polskim lub gdańskim, pełnoletnim i nieposzlakowanym i że odpowiada warunkom ustalonym w ust. 4 b) niniejszego paragrafu. Pozatem agent celny winien stwierdzić w podaniu, że pracownik pozostaje z agentem celnym w stałym stosunku służbowym.

14) W razie przychylnego załatwienia podania pracownik składa w urzędzie celnym uwierzytelniony akt pełnomocnictwa agenta celnego, poczem urząd celny wydaje pracownikowi pozwolenie na załatwianie formalności celnych. Pozwolenie takie wydaje się na okres trzech lat i może być przedłużane na skutek podania agenta celnego.

15) Udzielone pracownikowi agenta pozwolenie urząd celny może cofnąć według swego uznania, zawiadamiając o tem pisemnie pracownika i agenta celnego.

16) Agent celny obowiązany jest zawiadomić Ministerstwo Skarbu o wszelkich zmianach w rejestrze handlowym dotyczących jego przedsiębiorstwa.

17) Spory wynikające przy stosowaniu w urzędach celnych postanowień niniejszego paragrafu rozstrzygają w pierwszej instancji urzędy celne, w drugiej zaś i ostatniej instancji — Ministerstwo Skarbu.

Sposób zgłoszenia celnego. Przedstawienie dokumentów.

§ 36. 1) Zgłoszenie celne może nastąpić ustnie albo na piśmie.

2) Dokumenty przewozowe oraz inne wymagane dla danej odprawy celnej, powinny być przedstawione przy zgłoszeniu do odprawy celnej. Urząd celny może zezwolić na późniejsze złożenie tych dokumentów, z wyjątkiem dokumentów przewozowych, nie później jednak jak przed wydaniem towaru do wolnego obrotu. Dokumenty wymagane do przeprowadzenia rewizji celnej powinny być przedstawione przed rozpoczęciem rewizji.

3) Towary adresowane dla jednej i tej samej osoby, mogą być za zezwoleniem urzędu celnego zgłaszane do odprawy celnej na jednym formularzu zgłoszeniowym bez względu na ilość pozycyj rejestru.

4) Wymienione w jednym dokumencie przewozowym towary mogą być zgłoszone do odprawy przywozowej według kilku zgłoszeń i w różnych odstępach czasu, jednak w okresie ustalonym dla zgłoszenia. Złożenie kilku zgłoszeń na towary znajdujące się w jednej sztuce (colli) nie jest dozwolone. Na wyjątek może zezwolić urząd celny w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie.

Zgłoszenie ustne.

§ 37. Przy zgłoszeniu ustnem strona oświadcza, jakiego rodzaju odprawie celnej mają być poddane towary i udziela na żądanie urzędu celnego wyjaśnień o nadawcy, adresacie, pochodzeniu, przeznaczeniu, cenie towarów i innych szczegółach mających znaczenie dla odprawy celnej; poza tem strona powinna przedstawić dokumenty wymagane przy odprawie towarów.

Zgłoszenie na piśmie.

§ 38. 1) Zgłoszenie na piśmie sporządza się w języku polskim na przepisanych formularzach, w trzech jednobrzmiących egzemplarzach zapomocą papieru barwiącego. W urzędach celnych na obszarze W. M. Gdańska formularze zgłoszeń mogą być wypełniane w języku polskim lub niemieckim.

2) Jeżeli dla zgłoszenia nie wystarcza jeden formularz, należy użyć więcej formularzy oznaczając ich ilość na pierwszym formularzu (na pierwszej stronie).

3) Pismo powinno być wykonane odręcznie ołówkiem chemicznym w sposób czytelny lub na maszynie. Napisane wyrazy i cyfry nie mogą być wycierane, wyskrobywane lub wywabiane. Poprawki powinny być uskutecznione przez przekreślenie pierwotnego tekstu i wpisanie nad nim nowego; pozatem powinny być stwierdzone wzmianką o dokonaniu poprawek, podpisaną przez osobę składającą zgłoszenie i poświadczoną przez urząd celny.

Sprostowanie zgłoszenia na piśmie.

§ 39. 1) Po przyjęciu zgłoszenia na piśmie urząd może zezwolić na sprostowanie tegoż na podstawie umotywowanego pisemnego wniosku strony. Wniosek o sprostowanie zgłoszenia może być przyjęty tylko do czasu rozpoczęcia rewizji celnej.

2) Za rozpoczęcie rewizji celnej uważa się chwilę, w której urzędnik celny przystąpił do zewnętrznej rewizji przesyłki celem porównania jej z danemi zawartemi w zgłoszeniu (§ 41 ust. 4).

Nieprzyjęcie zgłoszenia.

§ 40. 1) Zgłoszenia nie odpowiadające wymaganiom przepisów celnych, a w szczególności postanowieniom art. 36 ust. 2 i 4, i art. 37 oraz postanowieniom § 38, nie mogą być przez urząd celny przyjęte i powinny być zwrócone stronie za pokwitowaniem.

2) Na zgłoszeniu nieprzyjętem urząd celny oznacza pisemnie w krótkiej formie powód nieprzyjęcia.

3) Jeżeli urząd celny zwraca stronie zgłoszenie zapisane już do rejestru, należy zatrzymać trzeci egzemplarz zgłoszenia, na którem strona powinna pokwitować odbiór pierwszych dwóch egzemplarzy z dołączonemi dokumentami. Zatrzymany trzeci egzemplarz zgłoszenia urząd celny dołącza do właściwego rejestru.

4) Zwrot stronie nieprzyjętego zgłoszenia według postanowień niniejszego paragrafu nie wstrzymuje biegu okresu wyznaczonego do zgłoszenia towaru, przyczem zgłoszenie uważa się w danym przypadku za niedokonane.

Rewizja towarów.

§ 41. 1) Po przyjęciu zgłoszenia urząd celny przystępuje do rewizji towaru, której celem jest stwierdzenie wszystkich danych potrzebnych do załatwienia żądanej odprawy, w szczególności zaś danych, które służą za podstawę wymiaru cła.

2) Rewizja towarów odbywa się w obecności strony. Jeżeli strona zrzekła się w zgłoszeniu prawa asystowania przy rewizji lub nie zrzekając się tych praw, nie zjawiła się w ciągu trzech dni od daty przydzielenia zgłoszenia do wspomnianej rewizji, to rewizja odbywa się bez jej udziału.

3) Rewizja jest zewnętrzna i wewnętrzna.

4) Rewizja zewnętrzna polega na zbadaniu stanu zamknięć urzędowych, na obliczeniu sztuk, na stwierdzeniu rodzaju opakowań, ich znaków i numerów i na sprawdzeniu wagi brutto.

5) Rewizja wewnętrzna polega na stwierdzeniu ilości i rodzaju towarów. Celem sprawdzenia taryfowej jakości towarów urząd celny może pobierać próbki towarów.

6) Prawidłowość dokonanej rewizji może być sprawdzona przez ponowną rewizję. Sprawdzenia takiego mogą dokonywać: naczelnik urzędu celnego lub urzędnik upoważniony przez niego, urzędnicy wyznaczeni przez Dyrekcje Ceł lub Ministerstwo Skarbu.

7) Roboty fizyczne związane ze sprawdzaniem przez organa kontrolujące prawidłowości dokonanej rewizji wykonywa przedsiębiorstwo przewozowe lub składowe dla władzy celnej bezpłatnie.

Ustalenie wyniku rewizji celnej.

§ 42. 1) Po ukończeniu rewizji celnej urzędnik rewidujący ustala pisemnie wynik rewizji, stwierdzając tekst podpisem i datą ustalenia wyniku rewizji.

2) Ustalenie pisemne wyniku rewizji powinno być dokonane w dniu przeprowadzenia rewizji. Do ustalenia pisemnego wyniku rewizji nie zalicza się samego wyliczenia należności celnych i innych.

3) Jeżeli z powodu jakichkolwiek trudności nie może być w dniu rozpoczęcia rewizji przeprowadzona rewizja wszystkich sztuk zgłoszonych na jednym dokumencie, ustala się pisemnie wynik rewizji tych sztuk, które zostały zrewidowane. Rozpoczęta rewizja danej sztuki powinna być ukończona w tym samym dniu. W tych przypadkach datą ustalenia wyniku rewizji (ust. 2) jest dzień ukończenia rewizji wszystkich sztuk.

4) W przypadkach, gdy ustalenie taryfowej jakości towaru wymaga dodatkowego badania, urzędnik rewidujący ustala w wyniku rewizji wagę lub ilość towaru, zaznaczając, że taryfowa jakość będzie ustalona po dodatkowem zbadaniu.

5) Ustalony tekst wyniku rewizji okazuje się stronie, która powinna oświadczyć, czy zgadza się z wynikiem rewizji i w pozytywnym przypadku zaznaczyć to pisemnie pod tekstem wyrazami: „zgadzam się", potwierdzonemi własnoręcznym podpisem i datą.

6) Jeżeli strona nie zgadza się z wynikiem rewizji, powinna to wyraźnie zaznaczyć pisemnie pod tekstem wyniku rewizji, podając motywy sprzeciwu; aż do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez urząd celny, strona może składać dodatkowe wyjaśnienia w sprawie swego sprzeciwu.

7) Strona obowiązana jest zgłosić się bez wezwania w dniu sporządzenia wyniku rewizji do wyrażenia zgody na wynik rewizji lub zażalenia (ust. 5 i 6). Jeżeli strona nie zgłosiła się lub odmówiła podpisu, urzędnik sporządzający wynik rewizji oznacza to na zgłoszeniu.

8) W przypadkach, gdy na podstawie ponownej rewizji, dokonanej w myśl § 41 ust. 6 nastąpi zmiana pierwotnego wyniku rewizji, urząd celny oznajmia o tem stronie, przyczem mają analogiczne zastosowanie postanowienia ustępów 5 i 6 niniejszego paragrafu.

Wstępne badanie towarów przez stronę.

§ 43. 1) Przed zgłoszeniem towaru do odprawy celnej przywozowej strona uprawniona do rozporządzania towarem (§ 34), może przeprowadzić wstępne zbadanie towaru.

2) Wstępnemu badaniu mogą być poddane tylko przesyłki towarowe, podlegające zgłoszeniu na piśmie.

3) Strona zamierzająca przeprowadzić wstępne badanie towaru, powinna powyższy zamiar zgłosić na piśmie urzędowi celnemu, oznaczając pozycję rejestru urzędu celnego, miejsce złożenia towaru, znaki i numery, rodzaj opakowania, ilość sztuk oraz nazwę towaru. Przy zgłoszeniu strona powinna wykazać się posiadaniem listu przewozowego wykupionego, konosamentu celnego lub wyciągu z konosamentu potwierdzonego przez urząd celny albo potwierdzenia zgłoszenia towaru na skład celny. Jeżeli publiczne przedsiębiorstwo przewozowe składa zgłoszenie o wstępną rewizję towaru przez nie przewożonego, nie wymaga się przedstawienia listu przewozowego.

4) Wstępna rewizja odbywa się pod kontrolą celną i dozorem pracownika magazynu celnego albo składu celnego. Pracownik magazynu celnego lub składu celnego ma prawo żądania od strony okazania mu przed rozpoczęciem badania dokumentów uprawniających stronę do rozporządzania towarem.

5) O dokonaniu wstępnego badania urzędnik celny czyni adnotację na wniosku strony. Adnotację powinni podpisać urzędnik celny, pracownik magazynu celnego lub składu celnego oraz strona. Wniosek ten należy następnie dołączyć do zgłoszenia strony o odprawę towaru.

6) Na żądanie strony należy wydać jej przy wstępnej rewizji próbkę towaru celem zbadania jego jakości. Pobranie próbek strona powinna pokwito-

wać na wniosku, oznaczając rodzaj i ilość wziętych próbek.

7) Próbki towaru mogą być wydane stronie zasadniczo raz jeden. Urząd celny może zezwolić w przypadkach wyjątkowych na powtórne wzięcie próbek.

8) Próbki odpowiadające postanowieniom § 16 do p. 9 ust. II art. 22, wzięte pierwszy raz, są wolne od należności celnych. Próbki nieodpowiadające tym postanowieniom oraz próbki brane powtórnie podlegają opłacie celnej na ogólnej zasadzie, przyczem należności celne powinny być uiszczone przy wydaniu próbek na podstawie zgłoszenia ustnego.

9) Terminy, w jakich wstępne badanie towarów będzie dopuszczone w poszczególnych urzędach celnych, ogłoszone będą w Monitorze Polskim.

Osobne opłaty za niektóre czynności wykonywane przez funkcjonarjuszów celnych.

§ 44. 1) Do czynności wykonywanych przez funkcjonarjuszów celnych, za które strona obowiązana jest uiszczać osobne opłaty należą:

I. czynności związane z nadzorem:

a) nad składami celnemi, służącemi do przechowywania zagranicznych nieoclonych towarów,

b) nad towarami sprowadzonemi z zagranicy w obrocie uszlachetniającym czynnym i biernym,

c) nad towarami sprowadzonemi z zagranicy z zastosowaniem ulg celnych;

II. czynności dokonywane poza godzinami urzędowemi lub poza obrębem miejsca urzędowego a dotyczące strzeżenia, konwojowania lub odprawy celnej.

2) Obręb miejsca urzędowego obejmuje teren przeznaczony do sprawowania zwykłych czynności urzędu celnego; opłaty za wykonywanie czynności poza obrębem miejsca urzędowego pobiera się bez względu na bliższą lub dalszą odległość miejsca czynności od obrębu miejsca urzędowego.

3) Zwalnia się od osobnych opłat:

a) podróżnych odprawianych przy przejeździe przez granicę celną poza godzinami urzędowemi,

b) przedsiębiorstwa przemysłowe, znajdujące się pod nadzorem urzędnika kontroli skarbowej przydzielonego w tym celu przez władze skarbowe, jeżeli zarząd celny powierzy kontroli skarbowej w stosunku do danego przedsiębiorstwa czynności przewidziane w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu,

c) w innych przypadkach za pozwoleniem Ministra Skarbu.

4) Zasady pobierania wymienionych w ustępie pierwszym opłat oraz wysokość ich, normują osobne rozporządzenia Ministra Skarbu.

Informacje w sprawie stosowania taryfy celnej.

§ 45. 1) Jeżeli strona, która zamierza sprowadzić towar z zagranicy chce uzyskać informacje w sprawie stosowania taryfy celnej do danego towaru, powinna złożyć Ministerstwu Skarbu podanie na piśmie.

2) W podaniu należy szczegółowo określić: pochodzenie i przeznaczenie towaru, jego skład, możliwie sposób fabrykacji oraz wogóle te wszystkie dane, które mogłyby mieć wpływ na taryfowe zakwalifikowanie towaru. Pozatem strona powinna dołączyć do podania trzy jednakowe próbki towaru. Jeżeli ma być przeprowadzona analiza, należy dołączyć o 1 próbkę więcej, a w przypadkach, gdy zajdzie potrzeba przesłania próbek urzędom celnym (ust. 9) należy dołączyć jeszcze po jednej próbce dla każdego urzędu celnego.

3) Gdy ze względu na charakter towaru nie można do podania dołączyć próbek, należy wtedy dołączyć odpowiednią ilość fotografij, rysunków, opisów towarów i t. p.

4) Próbki, fotografje, rysunki i t. p. powinny być przez petenta zaświadczone.

5) Petent powinien oświadczyć w podaniu, że zrzeka się próbek, fotografij, rysunków i t. p. przesłanych do Ministerstwa Skarbu celem uzyskania informacji taryfowej.

6) Na złożone podanie (ust. 1) petent otrzymuje odpowiedź z Ministerstwa Skarbu wraz z jedną próbką (fotografją, rysunkiem i t. p.).

7) Petent ponosi koszta, związane z przeprowadzeniem badania towaru oraz przesyłką próbek.

8) Informacja taryfowa udzielona petentowi przez Ministerstwo Skarbu według ustępu 6 jest ważna, z wyjątkiem przewidzianym w ust. 11, tylko w okresie trzech miesięcy od daty udzielenia i tylko w stosunku do towaru badanego według nadesłanych przy podaniu petenta próbek. Jeżeli petent zamierza wprowadzić do polskiego obszaru celnego towar celem oclenia na podstawie udzielonej informacji przez Ministerstwo Skarbu, powinien w podaniu swojem wskazać urzędy celne, do których mają nadejść towary.

9) Udzielona petentowi informacja obowiązuje w okresie jej ważności te urzędy celne, którym na prośbę petenta zostały przesłane odpisy informacji wraz z próbkami towaru. Jeżeli urząd celny nie będzie w możności przy rewizji stwierdzić niewątpliwie tożsamości próbek ze zgłoszonym do odprawy na podstawie wyjaśnienia towarem i wskutek tego będzie miał wątpliwości co do zastosowania taryfy celnej, powinien przesłać próbki do Ministerstwa Skarbu celem wydania orzeczenia na ogólnych zasadach.

10) W przypadkach, gdy po udzieleniu petentowi informacji w myśl postanowień niniejszego paragrafu, będą wydane wyjaśnienia do taryfy celnej na podstawie art. 13 ust. 4, różniące się od udzielonej informacji, petent może żądać w urzędzie celnym oznaczonym w ust. 9 oclenia mu towaru według posiadanej przez urząd informacji, jednak tylko w okresie ważności tej informacji. Z powyższej ulgi przy odprawie towarów nie mogą poza petentem korzytać inne osoby zgłaszające towary.

11) Udzielona petentowi informacja (ust. 6) traci swą moc automatycznie, jeżeli w okresie jej ważności nastąpi zmiana taryfy celnej dotycząca towaru objętego udzieloną informacją.

12) Nadsyłane w myśl niniejszego paragrafu z zagranicy pod adresem Ministerstwa Skarbu próbki towarów urzędy celne odprawiają ze zwolnieniem od należności celnych i innych oraz ograniczeń przywozowych.

Rozdział II.

Przepisy dla poszczególnych rodzajów odpraw celnych.

1. Odprawa ostateczna.

A. Przywóz.

Zniszczenie towaru lub zmiana jego jakości oraz ilości.

§ 46. 1) Towary nieoclone, które pozostając pod kontrolą celną, uległy w czasie przewozu lub przechowywania w magazynie lub składzie celnym zepsuciu i nie nadają się do użytku, a wskutek tego podlegają zwolnieniu od należności celnych, powinny być zniszczone pod kontrolą osobnej komisji, przy udziale, w miarę możności, osoby rozporządzającej towarem. Komisja składa się z naczelnika urzędu celnego lub jego zastępcy, jednego funkcjonarjusza tegoż urzędu oraz zastępcy przedsiębiorstwa przewozowego lub składowego, w których posiadaniu znajduje się towar. Fakt zniszczenia towaru powinien być stwierdzony każdorazowo sporządzonym protokółem, podpisanym przez członków komisji i stronę, jeżeli jest obecna przy zniszczeniu. W protokóle należy oznaczyć między innemi powód zniszczenia, ilość zniszczonego towaru oraz gdzie i w jaki sposób dokonano zniszczenia. Bezpośrednio przed zniszczeniem komisja powinna sprawdzić towar z dokumentem przywozu lub zgłoszeniem celnem, jeżeli na dany towar zostało złożone i wynik sprawdzenia odnotować w protokóle.

2) W sposób wskazany powyżej w ustępie pierwszym ustala się jakość i ilość towarów, pozostających pod kontrolą celną, które w czasie przewozu lub przechowania w magazynie albo składzie celnym uległy zmianie z przyczyn atmosferycznych lub innych niezależnych od strony (art. 46 ust. 3).

Zgłoszenie ustne.

§ 47. 1) Zgłoszenie ustne towarów ma zastosowanie przy ostatecznej odprawie przywozowej:

a) w ruchu podróżnych (§ 22 ust. 4),

b) towarów wprowadzonych przez mieszkańców granicznego pasa celnego na własny użytek, a nie na handel, jeżeli wysokość cła nie przekracza:

I. według stawek celnych I kolumny taryfy celnej zł 400.—,

II. według stawek celnych II kolumny taryfy celnej zł 300.—,

c) przesyłek odprawionych w ruchu pocztowym i lotniczym,

d) towarów ulegających szybkiemu zepsuciu,

e) żywych: zwierząt, ptactwa, owadów, płazów i ryb oraz przywożonych z połowu na łodziach rybackich ryb świeżych,

f) wagonów wypożyczonych przez zarządy kolejowe zagranicą oraz zapasowych części wagonowych, należących do wypożyczonych wagonów,

g) towarów przeznaczonych dla władz państwowych, samorządowych oraz zakładów i instytucyj naukowych,

h) w poszczególnych przypadkach, za każdorazowem pozwoleniem naczelnika urzędu celnego, towarów przeznaczonych nie na handel, lecz do osobistego użytku odbiorców, zgłaszających towar do odprawy osobiście,

i) towarów objętych pozycjami taryfy celnej: 36 p. 2; 37 p. 1; 38; 39; 44 p. 2; 46 p. 2; 84; 91 pp. 1, 2, 3; 148; 149; 157 p. 1; 180 p. 2; 181; 182; 184 p. 2; 747,

k) towarów, nadchodzących w jednogatunkowych przesyłkach całowagonowych a podpadających pod pozycje taryfy celnej: 136 p. 2; 150; 151 p. 1; 152 pp. 1, 2; 183; 473 pp. 1, 2, 3, 4; 476; 477; 862 p. 1-a), b); 865 p. 1; 866; 880; 889; 890; 893 p. 1.

2) Wynik rewizji celnej na skutek zgłoszenia ustnego sporządza urząd celny na formularzach według wzoru Nr. 6 w trzech jednobrzmiących egzemplarzach zapomocą papieru barwiącego, wpisując dane do właściwych rubryk.

Zgłoszenie na piśmie.

§ 48. 1) W przypadkach niewymienionych w § 47 zgłoszenie towarów do ostatecznej odprawy przywozowej następuje na piśmie.

2) Zgłoszenie może być szczegółowe albo ogólne.

3) Szczegółowe zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:

a) kraj pochodzenia i kraj, z którego towar wysłano bezpośrednio do polskiego obszaru celnego,

b) nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy i odbiorcy przesyłki,

c) wyszczególnienie dołączonych dokumentów oraz datę przeprowadzenia wstępnego badania,

d) oznaczenie, czy strona zgłasza towar szczegółowo, czy też ogólnie,

e) znaki i numery, ilość sztuk oraz rodzaj opakowania,

f) nazwę handlową lub potoczną towarów ze wskazaniem słowami pozycji taryfy celnej, podziału pozycji (punktów, liter, uwag i t. d.),

g) wagę brutto oraz wyrażoną słowami wymiarową ilość (wagę, sztuki, tonny rejestrowe i t. p.) towarów. Przy zgłaszaniu towarów, dla których przewidziana jest tara urzędowa, strona oznacza słowami wagę brutto. Jeżeli strona celem ustalenia wagi netto towarów nie zapomocą potrącenia opustu tarowego lecz przez faktyczne wyważenie dołącza do zgłoszenia fakturę, to dołączenie takiej faktury uważa się za zgłoszenie wagi wymiarowej,

h) wartość towarów,

i) dodatkowe wnioski o ulgę celną, zniżkę konwencyjną, odroczenie należności celnych, zwrot cła, wyważenie wagi netto i t. p. ze wskazaniem tytułu prawnego,

k) oświadczenie strony, czy chce przy rewizji towarów być obecna lub czy zrzeka się prawa asystowania.

l) datę sporządzenia zgłoszenia i własnoręczny podpis osoby zgłaszającej.

4) Przy szczegółowem zgłoszeniu miarodajną jest nie nazwa towaru, lecz podana przez stronę pozycja taryfy celnej i podział pozycji (punkty, litery, uwagi i t. p.).

5) Ulgi dotyczące określania pozycji taryfy celnej przy szczegółowem zgłoszeniu niektórych towarów zawarte są w załączniku Nr. V.

6) Ogólne zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:

a) wymienione w ust. 3 a — e, i, k, l,

b) wagę brutto towarów lub netto, gdy towar jest bez opakowania,

c) nazwę handlową lub potoczną towarów.

7) Towary znajdujące się w jednej i tej samej sztuce powinny być zgłoszone jednolicie: albo szczegółowo, albo ogólnie.

8) Strona może przedstawiać dokumenty handlowe dotyczące zgłoszonych towarów.

9) Zgłoszenie na piśmie strona sporządza na urzędowym formularzu według wzoru Nr. 7, wpisując wymagane dane do właściwych rubryk.

10) Przeprowadzenie wstępnej rewizji nie powoduje dla strony obowiązku zgłoszenia towaru szczegółowo.

Postępowanie urzędu celnego.

§ 49. 1) Po złożeniu przez stronę zgłoszenia towarów do odprawy ostatecznej urząd celny sprawdza, czy jest upoważniony do odprawy. W przypadku jeżeli urząd nie jest upoważniony do odprawy, strona powinna w przepisanym okresie (§ 33) wywieźć towar zagranicę. Jeżeli natomiast nieupoważniony do odprawy urząd ma upoważnienie do przekazywania towarów, strona może żądać przekazania towarów do właściwego urzędu celnego.

2) Urząd celny bada, czy złożone przez stronę zgłoszenie odpowiada przepisom prawa celnego i niniejszego rozporządzenia poczem, zależnie od wyniku, przyjmuje zgłoszenie albo zwraca je stronie (§ 40 ust. 1). Urząd celny może zezwolić stronie na odręczne poprawienie drobnych niezgodności, bez zwracania jej zgłoszenia.

3) Po przyjęciu zgłoszenia urząd przeprowadza zewnętrzną i wewnętrzną rewizję towarów i na jej zasadzie wymierza przypadające należności celne lub zwalnia towary od cła.

4) Po ustaleniu wyniku rewizji (§ 42) urząd celny dokonywa wymiaru należności celnych lub zwolnienia od cła i potwierdza datę uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych. Potwierdzenie takie powinno zawierać pieczęć urzędu, stemple kasowe i podpisy urzędników kasowych. Jeżeli towary podlegają ograniczeniom przywozowym, należności celne i inne nie mogą być przez urząd celny przyjęte, dopóki strona nie wypełni warunków ustanowionych dla przywozu tych towarów.

5) Przy sporządzaniu wyniku rewizji towarów zgłoszonych na piśmie w sposób szczegółowy urząd celny stwierdza w tekście zgodność lub różnicę wyniku rewizji ze zgłoszeniem i oznacza nazwę taryfową towaru.

6) W przypadkach zgłoszenia przez stronę towarów w sposób ogólny urząd celny oznacza w wyniku rewizji wszystkie dane potrzebne do wymiaru należności celnych i innych, pobieranych równocześnie z cłem.

Wydanie stronie potwierdzenia odprawy.

§ 50. 1) Tytułem potwierdzenia odprawy, przewidzianego w § 49 ust. 4, urząd celny wydaje stronie kwit celny.

2) Przy zgłoszeniu ustnem kwit celny stanowi drugi egzemplarz formularza według wzoru Nr. 6, przy zgłoszeniu na piśmie — drugi egzemplarz formularza według wzoru Nr. 7.

3) Jeżeli towary wolne od cła podlegają ograniczeniom przywozowym, strona powinna złożyć urzędowi celnemu pozwolenie na przywóz wydane przez właściwą władzę lub udowodnić wypełnienie warunków ustanowionych dla przywozu tych towarów. Przed złożeniem pozwolenia na przywóz lub przed wykazaniem, że wspomniane wyżej warunki są wypełnione, towar i potwierdzenie odprawy nie mogą być wydane stronie.

4) Przy odprawie przedmiotów wolnych od należności celnych w ruchu podróżnych oraz w ruchu granicznym nie sporządza się wyników rewizji na piśmie i nie wydaje się stronom potwierdzenia odprawy.

Wydanie towarów do wolnego obrotu.

§ 51. 1) Towar może być wydany do wolnego obrotu tylko po uregulowaniu należności celnych i innych (art. 43 ust. 3).

2) Wydanie towaru do wolnego obrotu następuje na podstawie kwitu celnego (§ 50).

3) Jeżeli po ustaleniu wyniku rewizji strona złoży wniosek o wydanie jej towaru częściowo poszczególnemi sztukami, a niema przeszkód do uwzględnienia tego wniosku, to na dowód uiszczenia należności za podejmowane przez stronę sztuki urząd celny wydaje jej drugi egzemplarz osobnego pokwitowania według wzoru Nr. 8. Przepis ten ma zastosowanie również w przypadkach, gdy strona zgłosi wniosek o wydanie jej oddzielnych pokwitowań na poszczególne pozycje jednego zgłoszenia.

4) Gdy w jednej sztuce znajdują się również towary podlegające ograniczeniom przywozowym, urząd celny może zezwolić na wydzielenie towarów ograniczonych, jeżeli do uwzględnienia tego wniosku niema jakichkolwiek przeszkód.

Odpisy kwitów celnych.

§ 52. 1) Odpis kwitu celnego może być wydany tylko osobie, która uiściła należności celne lub też osobie, dla której towar był przeznaczony.

2) Celem uzyskania odpisu kwitu celnego strona powinna złożyć właściwemu urzędowi celnemu prośbę z podaniem powodów żądania odpisu.

3) Odpis kwitu celnego nie służy jako dowód celny i na podstawie odpisu nie mogą być zwracane stronie jakiekolwiek opłaty celne i inne (art. 43 ust. 3).

4) Przy wydaniu odpisu należy na pierwszej stronie odpisu u góry oznaczyć wyraźnie: „Odpis. Jako dowód celny nie służy".

Znakowanie towarów.

§ 53. 1) Od znakowania są wolne:
a) zwalniane od cła wzory i próbki towarów,
b) towary odprawiane bez cła dla osób i instytucyj, korzystających na podstawie przepisów celnych z prawa przywozu towarów bez cła,
c) przedmioty odprawiane w ruchu podróżnych oraz w małym ruchu granicznym dla mieszkańców pogranicza do ich osobistego użytku.

2) Znakowania towarów dokonywają urzędy celne przed wydaniem towaru do wolnego obrotu.

3) Znakowanie towarów odbywa się na koszt strony.

4) Listę towarów zagranicznych, podlegających znakowaniu, sposób znakowania oraz szczegółowe przepisy o postępowaniu celnem w związku ze znakowaniem towarów ustala w drodze rozporządzenia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

B. Wywóz.

Odprawa wywozowa ostateczna.

§ 54. 1) Odprawa towarów przeznaczonych do wywozu zagranicę odbywa się zasadniczo w granicznych urzędach celnych. Na żądanie strony odprawa wywozowa towarów może być dokonana w wewnętrznych urzędach celnych i podurzędach celnych (art. 8 ust. 2), jeżeli do granicznego urzędu celnego, przez który ma nastąpić wywóz zagranicę, jest dopuszczalne przekazanie towaru.

2) Towary odprawione do wywozu pozostają pod kontrolą celną aż do chwili istotnego wywozu zagranicę.

3) Odprawę towarów wywożonych za zwrotem podatków pośrednich, opłat monopolowych i innych opłat państwowych regulują osobne przepisy.

4) W przypadkach, gdy po dokonaniu odprawy wywozowej towary uległy zniszczeniu przed wywozem ich zagranicę, urząd celny po protokólarnem stwierdzeniu tego faktu na wniosek strony, zwraca pobrane należności celne. Również urząd celny zwraca pobrane należności celne w przypadku, gdy strona po dokonaniu odprawy wywozowej zaniechała wywozu towaru zagranicę i zgłosiła o tem w urzędzie celnym pisemny wniosek. Wniosek taki może być przez stronę napisany na złożonem zgłoszeniu.

Zgłoszenie ustne.

§ 55. 1) Zgłoszenie ustne towarów ma zastosowanie przy ostatecznej odprawie wywozowej:
a) żywych zwierząt,
b) towarów ulegających szybkiemu zepsuciu,
c) w ruchu podróżnych,
d) w małym ruchu granicznym,
e) wszystkich towarów wolnych od cła wywozowego z wyjątkami, dla których ustanowiono odrębny tok postępowania.

2) Jeżeli przy zgłoszeniu ustnem towarów oznaczonych w ust. 1 literami a — d jest pobierana opłata celna, urząd celny sporządza wynik rewizji i wydaje kwit celny na formularzu według wzoru Nr. 9.

3) Gdy stronie potrzebny jest dokument udowadniający wywóz zagranicę towaru wolnego od cła, powinna złożyć urzędowi celnemu jednocześnie z ustnem zgłoszeniem osobną deklarację według wzoru Nr. 10 w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach. Zamiast złożenia deklaracji wzór Nr. 10 urząd celny może zezwolić na zgłoszenie towaru na piśmie.

4) Urząd celny po sprawdzeniu zgodności towaru z danemi zawartemi w deklaracji, potwierdza wywóz towaru zagranicę na obydwóch egzemplarzach i wydaje stronie jeden egzemplarz deklaracji za pokwitowaniem odbioru.

5) Nadawca może dołączyć deklarację do dokumentów przewozowych; w tym przypadku składa urzędowi celnemu deklarację przy ustnem zgłoszeniu osoba uprawniona do zgłoszenia towaru. Osoba uprawniona do zgłoszenia towaru w zastępstwie nadawcy może złożyć urzędowi celnemu przy zgłoszeniu do potwierdzenia deklarację również i w tym przypadku, gdy nadawca nie dołączył deklaracji do dokumentów przewozowych, lub gdy dołączona deklaracja zaginęła w drodze.

6) Potwierdzenie deklaracji stwierdzającej wywóz towaru może być uskutecznione przez urząd celny tylko jeden raz na dany towar i tylko w tym przypadku, gdy deklarację złożono w urzędzie celnym jednocześnie z ustnem zgłoszeniem towaru do odprawy wywozowej. Uskutecznienie potwierdzeń przez urzędy celne po dokonaniu wywozu towaru zagranicę nie jest dozwolone.

7) Deklaracja według wzoru Nr. 10 nie ma zastosowania:
a) gdy towar jest zgłoszony do odprawy na piśmie,
b) gdy towar zgłoszony ustnie podlega cłu (ust. 2).

Zgłoszenie na piśmie.

§ 56. 1) Towary podlegające cłu, nieobjęte § 55 ust. 1 powinny być zgłoszone do ostatecznej odprawy wywozowej na piśmie.

2) Zgłoszenie na piśmie może być szczegółowe albo ogólne.

3) Szczegółowe zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:
a) nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy i adresata przesyłki,
b) kraj przeznaczenia towarów,
c) wyszczególnienie dołączonych dokumentów,
d) oznaczenie czy strona zgłasza towar szczegółowo, czy też ogólnie,
e) ilość sztuk, ich znaki i numery oraz rodzaj opakowania,
f) nazwę handlową lub potoczną, ze wskazaniem słowami pozycji taryfy celnej, podziału pozycji (punktów, liter, uwag i t. d.), według wywozowej taryfy celnej,
g) wagę brutto oraz wyrażoną słowami wymiarową ilość (wagę, sztuki, tonny rejestrowe i t. p.) towarów,
h) wartość towarów,
i) dodatkowe wnioski o ulgę celną, odroczenie należności celnych i t. p. ze wskazaniem tytułu prawnego.

k) oświadczenie strony, czy chce przy rewizji towaru być obecna lub czy zrzeka się prawa asystowania.

l) datę sporządzenia zgłoszenia i własnoręczny podpis osoby zgłaszającej.

4) Przy szczegółowem zgłoszeniu miarodajną jest nie nazwa towaru, lecz podana przez stronę pozycja taryfy celnej wywozowej, podział pozycji (punkty, litery, uwagi i t. p.).

5) Ogólne zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:

a) wymienione w ustępie 3 lit. a — e, i — l,

b) wagę brutto towarów,

c) nazwę handlową lub potoczną towarów.

6) Towary znajdujące się w jednej i tej samej sztuce powinny być zgłoszone jednolicie: albo szczegółowo, albo ogólnie.

7) Zgłoszenie na piśmie strona sporządza na przepisanym urzędowym formularzu według wzoru Nr. 11, wpisując wymagane dane do właściwych rubryk.

Postępowanie urzędu celnego.

§ 57. 1) Po złożeniu przez stronę zgłoszenia towarów do odprawy ostatecznej urząd celny sprawdza, czy jest upoważniony do odprawy. Jeżeli urząd nie jest upoważniony do odprawy, wywóz towarów przez ten urząd nie może nastąpić.

2) Po przyjęciu zgłoszenia urząd przeprowadza zewnętrzną i wewnętrzną rewizję towarów i na jej zasadzie wymierza przypadające należności celne. Towary, które nie podlegają cłu lub ograniczeniom wywozowym oraz towary, których wywóz nie podlega zaświadczeniu, urząd może rewidować wyrywkowo.

3) Wynik rewizji towarów zgłoszonych na piśmie oraz towarów zgłoszonych ustnie a podlegających cłu lub ograniczeniom wywozowym, wymiar należności celnych, datę rewizji celnej i uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych urząd potwierdza na piśmie i wydaje potwierdzenie stronie. Towar może być wypuszczony zagranicę po uregulowaniu należności celnych i innych.

4) Jeżeli towary podlegają ograniczeniom wywozowym, strona powinna złożyć urzędowi celnemu pozwolenie na wywóz wydane przez właściwą władzę. Przed złożeniem pozwolenia na wywóz towar nie może być wypuszczony zagranicę.

5) W przypadkach, w których odprawa wywozowa ostateczna nastąpiła w wewnętrznym urzędzie celnym lub podurzędzie celnym (art. 8 ust. 2), odprawione towary przekazuje się do granicznego urzędu celnego, który kontroluje wywóz i zaświadcza występ towarów zagranicę. Urząd celny graniczny może przeprowadzić ponowną rewizję celem sprawdzenia towarów.

6) Jeżeli dla wywozu niektórych towarów ustalono szczególne warunki dotyczące czynności urzędu celnego (np. przy wywozie towarów standaryzowanych i t. p.), mają również zastosowanie wydane w tym względzie oddzielne przepisy.

2. Odprawa warunkowa.

Pozwolenie na odprawę warunkową.

§ 58. Pozwoleń na dokonywanie warunkowej odprawy towarów udziela Minister Skarbu, przyczem jeżeli chodzi o obrót uszlachetniający czynny i bierny oraz obrót reparacyjny bierny udziela takich pozwoleń w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu (art. 49 ust. 4 i art. 55). Wyjątki od tej zasady stanowią przypadki udzielenia kompetencji w tym względzie Dyrekcjom Ceł i urzędom celnym. Minister Skarbu wydaje pozwolenia dla poszczególnych przypadków lub też w drodze rozporządzeń ogólnych dla pewnego rodzaju obrotu towarowego.

§ 59. 1) W pozwoleniach wyszczególnia się rodzaj obrotu towarowego, do którego odprawa warunkowa ma być zastosowana, czas trwania oraz bliższe warunki pozwolenia. Pozatem ustala się w pozwoleniu sposób wykonywania kontroli celnej obrotu, jeżeli kontrola taka jest wymagana.

2) Pozwolenie jest ważne od daty wydania, jeżeli w pozwoleniu nie ustalono inaczej.

3) Z pozwolenia na odprawę warunkową może korzystać tylko osoba, firma lub zrzeszenie, wymienione w pozwoleniu.

4) Przeniesienie prawa do korzystania z udzielonego pozwolenia na kogoś innego może być uskutecznione tylko za zgodą władzy, która wydała pozwolenie.

5) Zmiana urzędu celnego, wyznaczonego w pozwoleniu do dokonania odprawy warunkowej, może nastąpić tylko za zgodą władzy, która wydała pozwolenie.

6) Pozwolenie na odprawę warunkową może być przedłużone, lub odnowione przez władzę, która pozwolenia udzieliła, z uwzględnieniem postanowień § 65 ust. 3 oraz § 84 ust. 2.

7) Jeżeli niniejsze przepisy nie stanowią inaczej, pozwolenie wydane na warunkową odprawę towaru, zwalnia stronę od obowiązku przedstawiania przy odprawie osobnych pozwoleń na przywóz lub wywóz, przewidzianych art. 30 ust. 6.

§ 60. 1) Pozwolenia udzielane na odprawę warunkową tracą swą ważność:

a) z chwilą upływu terminu udzielonego pozwolenia względnie z chwilą upływu terminu powrotnego przywozu lub wywozu, jeżeli strona nie uzyskała przed upływem tego terminu przedłużenia okresu wyznaczonego na powrotny przywóz względnie wywóz,

b) z powodu dobrowolnego zrzeczenia się strony korzystania z udzielonego pozwolenia.

c) na skutek cofnięcia z urzędu udzielonego pozwolenia.

2) Cofnięcie z urzędu pozwolenia może nastąpić w przypadkach:

a) gdy strona nie zastosuje się do warunków, określonych w pozwoleniu lub w przypadku ogłoszenia upadłości,

b) w razie ujawnienia nadużycia na szkodę Skarbu Państwa.

3) Cofnięcie pozwolenia z urzędu zarządza ta władza, która udzieliła pozwolenia. Pozwolenia wydane przez władze celne I i II instancji mogą być cofnięte z urzędu również zarządzeniem Ministerstwa Skarbu.

4) W przypadkach ujawnienia nadużycia wdraża się, niezależnie od cofnięcia pozwolenia, postępowanie karne skarbowe.

5) W razie cofnięcia pozwolenia z urzędu w przypadku przewidzianym w ust. 2-a pozostawia się stronie możność zlikwidowania obrotu towarowego, poddanego odprawie warunkowej i w tym celu wyznacza się okres czasu nie dłuższy niż 3 miesiące. W szczególności pozostawia się stronie prawo powrotnego wywozu towaru przywiezionego z zastosowaniem odprawy warunkowej, względnie prawo powrotnego przywozu towaru wywiezionego zagranicę z zastosowaniem odprawy warunkowej.

Zgłoszenie ustne do odprawy warunkowej.

§ 61. 1) Niżej wymienione towary mogą być zgłaszane ustnie do odprawy warunkowej zarówno przy przywozie jak i przy wywozie:

a) towary przewożone w ruchu podróżnych,
b) towary przewożone w małym ruchu granicznym,
c) przesyłki pocztowe i lotnicze,
d) próbki i wzory przewożone przez agentów podróżujących,
e) towary przeznaczone dla władz państwowych i zakładów naukowych,
f) opakowania krajowe,
g) środki przewozowe,
h) zwierzęta żywe,
i) towary szybko psujące się,
k) w poszczególnych przypadkach, za pozwoleniem naczelnika urzędu celnego, inne towary przeznaczone do osobistego użytku strony, zgłaszającej towar osobiście.

2) Przy ustnem zgłoszeniu wynik rewizji ustala się na fomularzu według wzoru Nr. 12. Odprawa wywozowa krajowych opakowań odbywa się według przepisów § 80.

Zgłoszenie na piśmie do odprawy warunkowej.

§ 62. 1) Zgłoszenie na piśmie towarów do odprawy warunkowej tak przy przywozie jak i przy wywozie następuje w przypadkach nieobjętych § 61.

2) Zgłoszenie na piśmie przy przywozie może być albo szczegółowe albo ogólne. Zgłoszenie szczegółowe powinno zawierać dane wymienione w § 48 ust. 3, ogólne zaś — dane wymienione w § 48 ust. 6. Zgłoszenie szczegółowe jak i ogólne powinno zawierać nadto:

a) cel odprawy warunkowej,
b) podstawę prawną odprawy warunkowej (datę i numer pozwolenia),
c) termin, do którego ma nastąpić powrotny wywóz towarów zagranicę.

3) Zgłoszenie na piśmie przy wywozie towarów podlegających cłu wywozowemu może być albo szczegółowe albo ogólne. Zgłoszenie szczegółowe powinno zawierać dane wymienione w § 56 ust. 3, ogólne zaś — dane wymienione w § 56 ust. 5. Zgłoszenie szczegółowe jak i ogólne powinno zawierać nadto:

a) cel odprawy warunkowej,
b) podstawę prawną odprawy warunkowej (datę i numer pozwolenia).
c) termin, do którego ma nastąpić powrotny przywóz do kraju.

4) Zgłoszenie na piśmie przy wywozie towarów niepodlegających cłom wywozowym powinno zawierać dane wymienione w § 56 ust. 3 — a, b, c, e, g, h, k, l, a pozatem nazwę handlową lub potoczną towaru, cel odprawy warunkowej, podstawę prawną odprawy warunkowej (datę i numer pozwolenia) oraz termin, do którego ma nastąpić powrotny przywóz do kraju.

5) Do zgłoszenia na piśmie towarów odprawianych warunkowo przy przywozie służy formularz według wzoru Nr. 7, a dla zgłoszeń przy wywozie — formularz według wzoru Nr. 11. Na pierwszych stronach u góry wymienionych formularzy należy oznaczyć rodzaj odprawy napisem: „Odprawa warunkowa".

Postępowanie urzędu celnego.

§ 63. 1) Badanie i sprawdzanie zgłoszeń celnych przy odprawie warunkowej odbywa się w sposób ustalony dla odprawy ostatecznej.

2) Towary zgłoszone do odprawy warunkowej urząd celny poddaje rewizji zewnętrznej oraz wewnętrznej i zabezpiecza możliwość stwierdzenia tożsamości towarów przy powrotnym wywozie lub przywozie.

3) Wynik rewizji, wymiar należności celnych, wysokość i rodzaj złożonych zabezpieczeń celnych, sposób zabezpieczenia tożsamości towarów przy powrotnym wywozie lub przywozie oraz termin powrotnego wywozu lub przywozu urząd potwierdza na piśmie i wydaje potwierdzenie stronie.

Sposób zabezpieczenia tożsamości towaru.

§ 64. 1) Celem stwierdzenia tożsamości towarów w obrocie warunkowym powinny być one przez urzędy celne odpowiednio znakowane. Znakować towary można przez nałożenie plomb, pieczęci lakowych, przez wyciśnięcie pieczęci kauczukowych, wytłaczanie stalowemi stemplami i t. p. Znaki te powinny być tak nałożone, aby nie niszczyły towaru, nie przeszkadzały w jego użyciu i nie szpeciły przedmiotów albo też same nie ulegały zniszczeniu.

2) Jeżeli na towarach znajdują się znaki urzędów celnych kraju wysyłającego, zabezpieczające w sposób dostateczny rozpoznanie tożsamości towaru, można zaniechać nakładania własnych znaków.

3) W dokumentach warunkowej odprawy należy wyszczególnić ilość, rodzaj i miejsce nałożonych znaków celnych.

Termin powrotnego wywozu i powrotnego przywozu.

§ 65. 1) Termin powrotnego wywozu zagranicę lub powrotnego przywozu z zagranicy towarów odprawionych warunkowo powinien być ustalony w pozwoleniu i oznaczony w dokumencie odprawy. Gdy osobne pozwolenie władzy celnej nie jest wymagane, lub też gdy termin taki nie jest ustalony niniejszemi przepisami, urząd celny dokonywający odprawy warunkowej wyznacza dla powrotnego wywozu lub przywozu towaru okres czasu do sześciu miesięcy, zależnie od istotnej potrzeby.

2) Do towarów odprawionych warunkowo na zasadzie umów międzynarodowych stosuje się terminy określone w tych umowach. Gdy umowa nie przewiduje takiego terminu, przyjmuje się termin sześciomiesięczny.

3) Wyznaczony termin może być przedłużony przez władzę, która udzieliła pozwolenia. Termin wyznaczony przez urząd celny we własnym zakresie może tenże urząd przedłużyć jeden raz na okres nie dłuższy od okresu pierwotnie wyznaczonego. Dalszego przedłużenia terminu wyznaczonego przez urząd celny może udzielić Dyrekcja Ceł na okres do sześciu miesięcy.

4) Towary odprawione warunkowo mogą być wywożone zpowrotem zagranicę lub przywożone zpowrotem z zagranicy do kraju jednorazowo w całości albo partjami, jednak z zachowaniem terminu, wyznaczonego w dokumencie odprawy warunkowej. Termin uważa się za dochowany, jeżeli przed jego upływem został towar zgłoszony do odprawy przy powrotnym przywozie lub przy powrotnym wywozie.

5) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może zezwolić na złożenie do publicznego składu celnego przed upływem terminu powrotnego wywozu towarów zagranicznych odprawionych warunkowo. W przypadkach obrotu uszlachetniającego czynnego dotyczy to zarówno towaru nieprzerobionego jak i w stanie uszlachetnionym. Towary wymienione w niniejszym ustępie złożone na skład podlegają dalszej odprawie celnej na ogólnych zasadach stosownie do postanowień art. 69.

6) Bieg terminów przewidzianych w niniejszym paragrafie liczy się od dnia następnego po dniu ustalenia wyniku rewizji.

Zabezpieczenie celne.

§ 66. 1) Przy odprawie warunkowej towarów powinno być pobrane zabezpieczenie celne w wysokości wszystkich opłat, jakie przypadłyby przy ostatecznej odprawie.

2) Zabezpieczenie celne pobiera się w gotówce lub też krajowych papierach wartościowych, dopuszczonych do przyjmowania z tytułu kaucyj celnych na podstawie osobnych obwieszczeń Ministra Skarbu, ogłaszanych w „Monitorze Polskim".

3) Złożenie zabezpieczenia celnego w innej formie wymaga każdorazowej zgody Ministra Skarbu.

4) Wszelkie zmiany złożonego w urzędzie celnym zabezpieczenia mogą być dokonane tylko na podstawie zezwolenia władzy, która pierwotnie wydała pozwolenie.

5) Zabezpieczenie celne urząd celny zwraca we własnym zakresie po uskutecznieniu przez stronę wywozu lub przywozu towaru z zachowaniem warunków odprawy.

6) Gdy warunkowo odprawiony towar jest wywożony lub przywożony nie w całości, lecz partjami, urząd celny na żądanie strony zwraca zabezpieczenie celne częściowo, odpowiednio do ilości wywiezionego lub przywiezionego towaru.

7) Jeżeli towar odprawiony warunkowo nie został wywieziony lub przywieziony w ustalonym terminie, gotówkowe zabezpieczenie celne (całość lub część) należy zarachować ostatecznie jako wpływ celny w 30 dni po upływie terminu powrotnego wywozu lub powrotnego przywozu. Gdy tytułem zabezpieczenia celnego były złożone papiery wartościowe, należy wezwać stronę do uiszczenia gotówką przypadających należności celnych i innych, wyznaczając stronie 30-dniowy termin zapłaty. W razie nieuiszczenia należności w powyższym terminie papiery wartościowe podlegają sprzedaży na zasadach ustalonych osobnemi przepisami.

8) Jeżeli przy warunkowej odprawie towarów przywiezionych z zagranicy została pobrana akcydencja, należy zwrócić ją przy powrotnym wywozie towaru łącznie z innemi opłatami podlegającemi zwrotowi. W przypadku niewywiezienia towaru zpowrotem zagranicę akcydencja przypadająca od ilości niewywiezionego w terminie towaru podlega zarachowaniu jako wpływ celny narówni z innemi opłatami celnemi. To samo dotyczy towarów krajowych odprawionych warunkowo przy ich powrotnym przywozie.

9) Sposób zabezpieczenia celnego powinien być uwidoczniony w dokumencie odprawy.

Gwarancja powrotnego wywozu zagranicę lub przywozu z zagranicy towarów podlegających ograniczeniom przywozowym lub wywozowym.

§ 67. 1) Towary podlegające ograniczeniom przywozowym, sprowadzone z zagranicy celem uszlachetnienia, powinny być wywiezione zpowrotem zagranicę w okresie ustalonym w pozwoleniu, w stanie przerobionym lub też, w razie niezużycia towarów na ten cel, wywiezione w tym samym okresie zagranicę w takim stanie, w jakim przybyły z zagranicy. Obowiązek powrotnego wywozu w ustalonym terminie dotyczy również i innych rodzajów odpraw warunkowych, jeżeli chodzi o towary podlegające ograniczeniom przywozowym.

2) Ostateczna odprawa przywozowa tego rodzaju towarów do wolnego obrotu może być dokonana po uzyskaniu przez stronę pozwolenia przywozu.

3) Celem zabezpieczenia powrotnego wywozu zagranicę towarów wymienionych w ustępie pierwszym należy przy odprawie warunkowej żądać od strony niezależnie od zabezpieczenia celnego, osobnej gwarancji zabezpieczającej wywóz towarów zagranicę. Tytułem takiej gwarancji pobiera się kwotę odpowiadającą wartości towarów, przyjmowaną w takiej formie, w jakiej przyjmuje się od danego towaru zabezpieczenie należności celnych.

4) Dyrekcje Ceł mogą zezwolić na przyjęcie od firm godnych zaufania zamiast kwoty gwarancyjnej, pisemnego zobowiązania, że towary zostaną wywiezione zagranicę w ciągu ustalonego okresu i że w razie niewywiezienia towarów w terminie, będzie wpłacona do kasy urzędu celnego na rzecz Skarbu Państwa wartość towarów w ściśle określonej każdorazowo sumie.

5) Postanowienia ust. 1 — 4 mają analogiczne zastosowanie przy odprawie warunkowej towarów krajowych podlegających ograniczeniom wywozowym.

Miejsce odprawy przy powrotnym przywozie lub powrotnym wywozie.

§ 68. 1) Odprawa przy powrotnym przywozie lub powrotnym wywozie towarów warunkowo odprawionych powinna być dokonana zasadniczo w tym samym urzędzie celnym, który dokonał pierwotnej odprawy.

2) Wyjątek stanowią:

a) przesyłki, na które wydano osobne pozwolenie co do powrotnego przywozu lub wywozu ich przez inne urzędy celne,

b) towary odprawione warunkowo na wystawy i targi, które to towary mogą być wywożone zpowrotem przez dowolny urząd celny I klasy,

c) towary odprawione w ruchu podróżnych, które to towary mogą być przywożone i wywożone przez wszystkie urzędy celne uprawnione do odprawy podróżnych,

d) wzory i próbki towarów oraz narzędzia i instrumenty montażowe, które mogą być przywożone przez dowolne urzędy celne, znajdujące się przy drogach kolejowych, wodnych lub na lotniskach oraz przez urzędy celne I klasy przy drogach kołowych,

e) opakowania, z wyjątkami ustalonemi w § 81.

Postępowanie przy powrotnym wywozie i powrotnym przywozie.

§ 69. 1) Towar odprawiony warunkowo w przywozie według zgłoszenia ustnego podlega przy powrotnym wywozie zasadniczo odprawie również na podstawie zgłoszenia ustnego według zasad ustalonych dla odprawy ostatecznej.

2) Przy powrotnym wywozie zagranicę towaru odprawionego warunkowo w przywozie na podstawie zgłoszenia na piśmie strona powinna złożyć, jeżeli w towarze zostały dokonane zmiany, zgłoszenie wywozowe na piśmie z oznaczeniem w niem numeru i daty pierwotnego zgłoszenia przywozowego. W przypadkach powrotnego wywozu towaru w całości i bez dokonania zmian tegoż, można złożyć zgłoszenie ustne.

3) Przy zgłoszeniu wywozowem zarówno ustnem jak i pisemnem strona powinna złożyć dokument warunkowej odprawy przywozowej dotyczący wywożonego towaru z wyjątkiem przypadku przewidzianego w ust. 8.

4) Jeżeli warunkowo odprawiony towar zagraniczny był poddany w kraju przerobieniu, strona obowiązana jest oznaczyć w zgłoszeniu wywozowem:

a) rodzaj i ilość (wagę, sztuki i t. p.) wywożonego towaru,

b) rodzaj i ilość odprawionego warunkowo zagranicznego towaru użytego do przerobu.

5) Badanie i sprawdzanie zgłoszeń celnych odbywa się w sposób ustalony dla odprawy ostatecznej.

6) Jeżeli powrotny przywóz towarów następuje partjami, dokument warunkowej odprawy przywozowej złożony przez stronę zwraca się każdorazowo stronie po dokonaniu na nim adnotacji o ilości wywiezionego towaru.

7) Towary zgłoszone do powrotnego wywozu podlegają rewizji celnej według zasad ustalonych dla odprawy ostatecznej. Przy rewizji należy stwierdzić tożsamość towaru.

8) Jeżeli udzielone pozwolenie na przywozową odprawę warunkową dopuszcza powrotny wywóz towaru przez więcej niż jeden urząd celny, ustala się dla tego rodzaju przypadków następujący sposób postępowania:

a) władza udzielająca pozwolenia wyznaczy jeden urząd celny, który będzie prowadził kontrolę towarów odprawionych warunkowo,

b) strona zgłaszająca towar do powrotnego wywozu w wymienionych w pozwoleniu wyjściowych urzędach celnych, nie dołącza do wywozowego zgłoszenia dokumentu warunkowej odprawy przywozowej (ust. 3), natomiast powinna oznaczyć w zgłoszeniu numer i datę tego dokumentu oraz numer i datę pozwolenia,

c) urząd celny wyjściowy, po dokonaniu odprawy wywozowej i stwierdzeniu występu towaru zagranicę, przesyła kwit celny do urzędu kontrolującego celem odpisania wywiezionego towaru z rachunku firmy. Urząd kontrolujący stwierdza na kwicie odpisanie towaru z rachunku, poczem zwraca kwit urzędowi celnemu wyjściowemu celem wręczenia stronie.

Odprawa warunkowa towarów krajowych.

§ 70. 1) Przepisy dotyczące warunkowej odprawy towarów przywożonych z zagranicy mają analogiczne zastosowanie przy odprawie warunkowej towarów krajowych wywożonych zagranicę oraz przy ich powrotnym przywozie, jeżeli w pozwoleniu na odprawę warunkową nie ustalono inaczej.

2) Przy powrotnym przywozie towaru krajowego odprawionego w wywozie warunkowo i poddanego zagranicą wykończeniu lub naprawie, strona powinna w zgłoszeniu przywozowem oznaczyć:

a) rodzaj i ilość (wagę, sztuki i t. p.) przywiezionego towaru,

b) rodzaj i ilość zagranicznych towarów (dodatków) użytych do wykończenia lub naprawy, a jeżeli dodatków nie użyto, określić na czem polegało wykończenie lub naprawa.

Dodatkowe zastosowanie odprawy warunkowej.

§ 71. 1) Jeżeli dla warunkowej odprawy towaru wymagane jest pozwolenie władzy celnej a strona takiego pozwolenia przy zgłoszeniu do odprawy nie przedstawiła, urząd celny może na wniosek strony zabezpieczyć tożsamość takiego towaru, czyniąc o tem adnotację w dokumencie odprawy z powołaniem się na postanowienie niniejszego paragrafu. Zabezpieczenie tożsamości towaru przy ostatecznej odprawie nie stanowi ani pozwolenia na warunkową odprawę, ani też nie uzasadnia prawa strony do otrzymania takiego pozwolenia.

2) Na dodatkowe zastosowanie odprawy warunkowej zezwala władza upoważniona do udzielania pozwoleń na odprawę warunkową. Podania strony o dodatkowe zastosowanie odprawy warunkowej według ust. 1 powinny być wniesione w ciągu 30 dni, licząc od daty ustalenia wyniku rewizji.

Zniszczenie opakowań lub przerobienie ich na towar wolny od cła.

§ 72. 1) Jeżeli opakowania podlegające cłu przywozowemu, w których zostały przywiezione towary w obrocie warunkowym, nie zostaną pod dozorem celnym wywiezione zpowrotem zagranicę, mogą

być pod tymże dozorem zniszczone lub przerobione na towar wolny od cła.

2) Pozwoleń na zniszczenie wymienionych wyżej opakowań lub przerobienie ich na towar wolny od cła udziela władza celna, która wydała pozwolenie na warunkową odprawę.

3) O dokonanem zniszczeniu lub przerobieniu opakowań powinien być sporządzony protokół urzędowy w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje strona, a drugi służy urzędowi celnemu za podstawę do zwrotu zabezpieczenia celnego.

Przywóz oraz wywóz towarów na wystawy, targi międzynarodowe, konkursy przemysłowo-handlowe i t. p.

§ 73. 1) Na odprawę warunkową krajowych towarów wolnych od cła wywozowego i ograniczeń wywozowych, a przeznaczonych na wystawy, targi międzynarodowe, konkursy przemysłowo-handlowe i t. p. urządzane zagranicą, nie jest wymagane uzyskiwanie uprzednio osobnych pozwoleń. Do dokonania warunkowej odprawy wywozowej tego rodzaju towarów upoważnia się urzędy celne I klasy na podstawie zaświadczenia właściwej dla petenta izby przemysłowo-handlowej, stwierdzającego celowość i potrzebę wywozu eksponatów. Do zaświadczenia powinien być dołączony w trzech egzemplarzach szczegółowy wykaz towarów przeznaczonych do wywozu, z oznaczeniem w nim rodzaju towaru i wagi.

2) Odprawa warunkowa towarów podlegających cłu wywozowemu lub ograniczeniom wywozowym może być dokonana na podstawie pozwolenia Ministra Skarbu. Podania o warunkową odprawę powinny być składane w dwóch egzemplarzach we właściwej izbie przemysłowo-handlowej, która po zaopinjowaniu przesyła podania do Ministerstwa Skarbu.

3) Pozwolenia na dokonanie warunkowej odprawy przywozowej zagranicznych towarów przeznaczonych na wystawy, targi międzynarodowe, konkursy przemysłowo-handlowe i t. p. urządzane w kraju, udziela Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

4) Wymienione w ust. 2 i 3 podania powinny zawierać następujące dane:

a) nazwisko i adres petenta,
b) wyszczególnienie rodzaju i w przybliżeniu ilości towarów,
c) wskazanie celu przywozu lub wywozu towarów,
d) oznaczenie kraju pochodzenia towarów lub kraju przeznaczenia,
e) oznaczenie terminu, w ciągu którego ma nastąpić powrotny wywóz lub przywóz towarów,
f) wskazanie urzędu celnego, w którym ma być dokonana odprawa warunkowa,
g) wniosek co do rodzaju zabezpieczenia celnego.

Przywóz oraz wywóz towarów do przejściowego użytku, wypróbowania lub naśladowania.

§ 74. 1) Na odprawę warunkową wolnych od cła wywozowego i ograniczeń wywozowych krajowych towarów, przeznaczonych do wywozu zagranicę celem wypróbowania, naśladowania lub do przejściowego użytku, nie jest wymagane uzyskiwanie uprzednio pozwolenia. Do dokonania warunkowej odprawy wywozowej tego rodzaju towarów upoważnia się urzędy celne I klasy na podstawie zaświadczenia właściwej izby przemysłowo - handlowej, stwierdzającego celowość i potrzebę wywozu zagranicę towarów. W zaświadczeniu takiem powinny być wymienione szczegółowo towary przeznaczone do wywozu. Odprawa warunkowa towarów podlegających cłu wywozowemu lub ograniczeniom wywozowym może być dokonana na podstawie pozwolenia Ministra Skarbu.

2) Na warunkową odprawę towarów przywożonych z zagranicy celem wypróbowania lub naśladowania na okres czasu do trzech miesięcy z wyjątkiem maszyn, aparatów i filmów, udziela pozwoleń właściwa Dyrekcja Ceł na podstawie opinji izby przemysłowo - handlowej. Pozatem upoważnia się Dyrekcje Ceł do wydawania na podstawie opinji izb przemysłowo-handlowych zezwoleń na warunkową odprawę klisz, matryc i form do odlewu części maszyn, przywożonych z zagranicy do przejściowego użytku oraz na podstawie zaświadczenia krajowych towarzystw wyścigowych, koni przesyłanych z zagranicy na wyścigi. Przepisy dotyczące przywozu z zagranicy zwierząt żywych powinny być w danym przypadku przestrzegane. Na odprawę warunkową do przejściowego użytku rekwizytów teatralnych, wędrownych urządzeń zabawowych i widowiskowych oraz wędrownych cyrków udzielają pozwoleń Dyrekcje Ceł na okres czasu do trzech miesięcy.

3) Podania o pozwolenie na warunkową odprawę w zakresie uprawnień Dyrekcyj Ceł powinny być wnoszone do Dyrekcyj Ceł za pośrednictwem izb przemysłowo-handlowych, z wyjątkiem podań o odprawę warunkową koni przeznaczonych na wyścigi, rekwizytów teatralnych, wędrownych urządzeń zabawowych i widowiskowych oraz wędrownych cyrków, które to podania należy wnosić bezpośrednio do Dyrekcji Ceł.

4) Podania do Ministerstwa Skarbu i Dyrekcji Ceł powinny być składane w dwóch egzemplarzach i zawierać następujące dane:

a) nazwisko i adres petenta,
b) wyszczególnienie rodzaju i ilości towarów,
c) umotywowanie potrzeby przywozu względnie wywozu towarów do przejściowego użytku, wypróbowania lub naśladowania,
d) oznaczenie kraju, z którego ma być przedmiot przywieziony, lub kraju, do którego ma być przedmiot wywieziony,
e) oznaczenie terminu, w ciągu którego ma nastąpić powrotny wywóz lub przywóz,
f) wskazanie urzędu celnego, w którym ma być dokonana odprawa warunkowa,
g) wniosek co do rodzaju zabezpieczenia celnego.

Odprawa warunkowa próbek i wzorów towarów.

§ 75. 1) Właściciele zagranicznych firm przemysłowych i handlowych tych państw, z któremi Polska zawarła umowy handlowe przewidujące tego rodzaju zobowiązania, mogą osobiście lub przez swoich komiwojażerów przywozić do polskiego obszaru cel-

nego próbki i wzory towarów za złożeniem zabezpieczenia celnego.

2) Wymienione osoby, zgłaszające do warunkowej odprawy wzory i próbki, obowiązane są legitymować się w urzędzie celnym kartą legitymacyjną stosownie do postanowień umowy handlowej. Na zasadzie tej legitymacji urząd celny odprawia warunkowo we własnym zakresie zgłoszone wzory i próbki, zabezpieczając rozpoznanie ich tożsamości.

3) Karta legitymacyjna uprawnia do korzystania z odprawy warunkowej wzorów i próbek, należących do firmy wymienionej w karcie.

4) W potwierdzeniu odprawy warunkowej urząd celny wymienia datę i numer karty legitymacyjnej, instytucję, która wydała kartę, oraz oznacza termin powrotnego wywozu.

§ 76. Właściciele zagranicznych firm przemysłowych i handlowych tych państw, z któremi Polska nie zawarła dotychczas traktatów handlowych, lecz które wprowadziły u siebie w życie konwencję międzynarodową o uproszczeniu formalności celnych z dnia 3 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 106, poz. 819) mogą zgłaszać do odprawy warunkowej osobiście lub też przez swoich komiwojażerów wzory i próbki towarów podlegających cłu lecz wolnych od ograniczeń przywozowych. Zgłoszone wzory i próbki urząd celny odprawia we własnym zakresie według zasad § 75, przyczem strona obowiązana jest przedstawić kartę legitymacyjną według wzoru ustalonego w konwencji międzynarodowej o uproszczeniu formalności celnych.

§ 77. Do próbek i wzorów, które są wolne od cła przywozowego na podstawie taryfy celnej lub innych przepisów celnych, nie stosuje się odprawy warunkowej. Próbki takie odprawia urząd celny ostatecznie we własnym zakresie na ogólnej zasadzie bez względu na kraj pochodzenia.

§ 78. 1) Wzory i próbki towarów podlegających ograniczeniom przywozowym, które mogą być użyte jako towar i nie są wolne od cła, powinny być odprawiane warunkowo na podstawie pozwolenia na prawo przywozu. W razie braku pozwolenia na prawo przywozu, próbki mogą być odprawiane warunkowo za podwójnem zabezpieczeniem, to jest za zabezpieczeniem należności celnych i innych, przypadających od wzorów i próbek oraz za pobraniem sumy, odpowiadającej ich wartości. Wzory i próbki tego rodzaju towarów nadsyłane z krajów, z któremi Polska nie zawarła umów handlowych, nie mogą być odprawiane warunkowo.

2) Przy odprawie próbek podlegających cłu a należących do kategorji artykułów spożywczych, bez względu na to czy podlegają ograniczeniom przywozowym lub nie, należy pobierać pojedyńcze zabezpieczenie w wysokości przypadającego cła, jeżeli próbki takie są sprowadzane z krajów traktatowych przez osoby i zrzeszenia handlowe, trudniące się importem wymienionych wyżej towarów lub też są przywożone przez komiwojażerów.

3) Zabezpieczenie cła, sumę odpowiadającą wartości próbek, opłaty manipulacyjne i ewentualnie pobraną przy odprawie akcydencję należy zwracać, jeżeli wzory i próbki zostaną w terminie wywiezione zpowrotem zagranicę w stanie niezmienionym. Zwrotu dokonywa we własnym zakresie ten urząd graniczny, przez który próbki i wzory będą wywiezione zpowrotem zagranicę.

4) Nadsyłane do krajowych wytwórni wzory i modele towarów podlegających ograniczeniom przywozowym mogą urzędy celne odprawiać warunkowo bez osobnych pozwoleń i dodatkowego zabezpieczenia w wysokości wartości towaru oraz bez względu na kraj, z którego wzór lub model nadszedł, jeżeli importer w każdym przypadku przedstawi zaświadczenie izby przemysłowo-handlowej, w której okręgu znajduje się przedsiębiorstwo, że chodzi tylko o model, a nie towar w obrocie handlowym. Za wzory i modele tego rodzaju należy uważać: modele mebli, przesyłane do fabryk mebli, wzory wyrobów metalowych, przeznaczonych do hut i fabryk wyrobów metalowych i t. p.

5) Etykiety, rysunki, pieczątki i t. p., nadsyłane przez zagranicznych odbiorców towaru krajowego pod adresem firm produkujących na eksport i służące do oznaczenia towarów w celu łatwiejszego ich zbytu zagranicę, mogą być odprawiane warunkowo, bez względu na to skąd pochodzą, za każdorazowem zaświadczeniem izby przemysłowo - handlowej, stwierdzającem konieczność przywozu.

§ 79. Próbki i wzory towarów krajowych, wywożone zagranicę z polskiego obszaru celnego, odprawiają urzędy celne warunkowo we własnym zakresie z wyznaczeniem okresu powrotnego przywozu do dwunastu miesięcy. Na dowód dokonanej odprawy urząd celny wydaje kwit warunkowej odprawy (wzór Nr. 12).

Odprawa warunkowa opakowań.

§ 80. 1) Przy wywozie zagranicę krajowego opakowania z towarem, lub też samego opakowania celem przywozu towaru z zagranicy, urząd celny na wniosek strony wydaje zaświadczenie wywozu opakowania według dołączonego wzoru Nr. 13 z ważnością na przeciąg 6 miesięcy od daty wywozu. Na podstawie tego zaświadczenia następuje zwolnienie od cła opakowania krajowego przy powrotnym przywozie z zagranicy.

2) Jeżeli strona przywiozła zpowrotem tylko część wywiezionego zagranicę krajowego opakowania, a ma zamiar w ustalonym terminie przywieźć pozostałą część, powinna przedstawić urzędowi celnemu zaświadczenie wywozu z jednym odpisem tegoż. Urząd celny uwierzytelnia odpis, odnotowuje na oryginale i odpisie ilość i rodzaj zwolnionego opakowania, poczem oryginał dołącza do dokumentu odprawy, a odpis wręcza stronie celem wykorzystania przy nadejściu reszty opakowania.

3) Zagraniczne opakowania podlegające opłacie celnej, wprowadzane w stanie próżnym celem wywozu w nich krajowych towarów zagranicę, odprawiają urzędy celne I klasy we własnym zakresie za zabezpieczeniem celnem na wniosek strony umieszczony w przywozowem zgłoszeniu celnem. Wyjątek stanowią worki próżne i konserwowe puszki z blachy białej, których przywozowa odprawa warunkowa może być dokonana tylko za pozwoleniem Ministra Skarbu.

4) Przybywające z towarem zagraniczne opakowania, podlegające osobnej opłacie celnej, odprawia urząd celny za zabezpieczeniem celnem we własnym zakresie na wniosek strony, umieszczony w zgłoszeniu celnem, przyczem nie pobiera się dodatkowego zabezpieczenia celnego, jeżeli opakowanie podlega ograniczeniom przywozowym. Na warunkowo odprawione tego rodzaju opakowania wystawia urząd celny oddzielny kwit warunkowej odprawy (wzór Nr. 12), uskuteczniając jednocześnie adnotację o tem w zgłoszeniu celnem.

5) Przy wywozie towaru w zagranicznem opakowaniu, które pierwotnie odprawiono warunkowo, jak również przy wywozie takiegoż próżnego opakowania, strona powinna dołączyć do zgłoszenia wywozowego kwit pierwotnej warunkowej odprawy. Po stwierdzeniu tożsamości wywożonego opakowania i dokonaniu odprawy wywozowej urząd celny zarządza zwrot zabezpieczenia celnego we własnym zakresie.

6) Odprawione warunkowo opakowanie może być wywiezione częściami, jednak w terminie ustalonym dla powrotnego wywozu. Urząd celny zwraca zabezpieczenie celne za faktycznie wywiezioną każdorazowo ilość opakowań.

7) Jeżeli wywóz opakowania był uskuteczniony nie przez urząd, który dokonał przywozowej odprawy warunkowej, urząd celny wyjściowy uskutecznia na przedstawionym przez stronę kwicie warunkowej odprawy przywozowej adnotację o wywozie opakowania zagranicę, poczem przesyła ten kwit właściwemu urzędowi celnemu wejściowemu. Na zasadzie takiego potwierdzenia wywozu opakowania urząd celny wejściowy zwraca zabezpieczenie celne we własnym zakresie.

8) Używane próżne beczki żelazne po pyle cynkowym, przeznaczone dla krajowych przedsiębiorstw górniczo-hutniczych a wprowadzone celem napełnienia pyłem cynkowym i wywozu zagranicę w stanie napełnionym, podlegają odprawie w postępowaniu warunkowem bez zabezpieczenia celnego, po obliczeniu przypadających należności celnych. Przy odprawie tych beczek przedsiębiorstwa górniczo-hutnicze obowiązane są składać urzędowi celnemu oświadczenie, że beczki przeznaczone są do napełnienia pyłem cynkowym, a zarazem i pisemne zobowiązanie, że beczki te zostaną wywiezione zpowrotem zagranicę w ciągu sześciu miesięcy od daty odprawy przywozowej i że w razie niewywiezienia zostaną uiszczone przypadające opłaty celne.

9) Na podanych wyżej (ust. 8) zasadach odprawia się używane zagraniczne próżne beczki drewniane po nafcie i płynnych produktach naftowych (oleje, smary, mieszanka), przeznaczone do krajowych rafineryj, a wprowadzone celem napełnienia i wywozu zagranicę w stanie napełnionym.

§ 81. 1) Do wydawania stronom zaświadczeń wywozu krajowego opakowania (wzór Nr. 13) są upoważnione urzędy celne zarówno I i jak i II klasy.

2) W razie ustnego zgłoszenia towaru do wywozu wniosek o wydanie takiego zaświadczenia może być zgłoszony również ustnie.

3) Powrotny przywóz z zagranicy opakowań ze zwolnieniem od cła na podstawie zaświadczeń, wydanych przez urzędy celne I i II klasy, może być dokonany przez dowolny urząd celny I klasy. Przez urząd celny II klasy mogą być przywiezione zpowrotem z zagranicy i zwolnione od cła tylko te opakowania, które przez ten sam urząd celny były odprawione przy wywozie.

4) Zagraniczne opakowania, wprowadzone na podstawie odprawy warunkowej celem napełnienia krajowym towarem, mogą być wywożone zagranicę przez dowolny urząd celny I klasy.

5) Przez urzędy celne II klasy mogą być przywożone i wywożone zagraniczne opakowania na podstawie osobnych upoważnień Dyrekcji Ceł.

Odprawa warunkowa wozów meblowych.

§ 82. 1) Zagraniczne wozy meblowe próżne, przywożone celem zabrania rzeczy, podlegają odprawie warunkowej na podstawie pisemnego zgłoszenia. Jeżeli takie wozy przybywają z rzeczami, odprawę rzeczy załatwiają urzędy celne na podstawie pisemnego zgłoszenia, przyczem na warunkowo odprawiony wóz meblowy wystawiają kwit warunkowej odprawy (wzór Nr. 12), czyniąc o tem odpowiednią wzmiankę w zgłoszeniu. Termin powrotu wozu meblowego zagranicę ustala się na sześć miesięcy.

2) Na krajowe wozy meblowe, wywożone z rzeczami lub w stanie próżnym celem przywozu z zagranicy rzeczy, należy przy odprawie wywozowej wydać na wniosek strony zaświadczenie wywozu opakowania (wzór Nr. 13). Termin powrotnego przywozu z zagranicy krajowego wozu meblowego ustala się na jeden rok od daty wywozu zagranicę.

3) Wozy meblowe mogą być odprawiane i zwalniane od cła we własnym zakresie przez wszystkie urzędy celne I klasy. Dyrekcje Ceł mogą upoważniać do odprawy i zwalniania od cła wozów meblowych również urzędy celne II klasy.

4) Powyższe postanowienia obejmują również niezbędny materjał do opakowania mebli, w stanie używanym, np. skrzynie, maty i t. p.

Odprawa warunkowa kolejowych przyborów ładunkowych.

§ 83. Przepisy dotyczące odprawy warunkowej skrzyń zbiorczych, opon, łańcuchów i innych kolejowych przyborów ładunkowych, stanowiących własność kolei lub własność prywatną, są zawarte w instrukcji kolejowo-celnej.

Odprawa warunkowa narzędzi i instrumentów do montażu maszyn i aparatów.

§ 84. 1) Urzędy celne I i II klasy są upoważnione do dokonywania odprawy warunkowej narzędzi i instrumentów montażowych wysyłanych przez krajowe firmy zagranicę. Urzędy te upoważnione są również do warunkowej odprawy narzędzi i instrumentów montażowych wysyłanych przez zagraniczne firmy do polskiego obszaru celnego celem montowania maszyn i aparatów, sprowadzonych od tych firm.

2) Termin powrotnego wywozu odprawionych warunkowo narzędzi i instrumentów montażowych ustala się na okres sześciu miesięcy, licząc od dnia dokonania odprawy warunkowej. Okres ten może być przez urzędy celne przedłużony, nawet kilkakrotnie, jednak nie może przekraczać ogółem jedne-

go roku, licząc od dnia dokonanej odprawy. W razie prośby strony o dalsze przedłużenie terminu wywozu Dyrekcja Ceł może przedłużyć termin na dalszy okres do sześciu miesięcy.

3) Termin powrotnego przywozu narzędzi i instrumentów montażowych, wysyłanych zagranicę przez krajowe firmy ustala się na jeden rok od daty wywozu. Urzędy celne mogą przedłużyć ten termin na dalszy jeden rok.

Odprawa warunkowa przedmiotów przewożonych przez podróżnych.

§ 85. 1) W przypadkach, gdy podróżni przybywają z zagranicy do polskiego obszaru celnego na czasowy pobyt i przywożą ze sobą przedmioty osobistego użytku podlegające cłu przywozowemu, urzędy celne, na wniosek podróżnych, odprawiają tego rodzaju przedmioty warunkowo we własnym zakresie. Zwrotu pobranego zabezpieczenia celnego dokonywa ten urząd celny, który stwierdza powrotny wywóz przesyłki zagranicę. Zabezpieczenia celnego w wysokości wartości towaru nie pobiera się w przypadku zastosowania przepisu § 27 ust. 1-d.

2) Również we własnym zakresie odprawiają urzędy celne warunkowo ze zwolnieniem następnie od cła, wywożone przez podróżnych czasowo zagranicę przedmioty, które przy powrotnym przywozie podlegałyby opłatom celnym. Termin powrotnego przywozu ustala się dla tego rodzaju przedmiotów do jednego roku od daty wywozu. Zaświadczenia odprawy warunkowej wydaje urząd celny na formularzu, według wzoru Nr. 12.

Odprawa warunkowa w małym ruchu granicznym.

§ 86. Rodzaj i zakres odprawy warunkowej dokonywanej w małym ruchu granicznym ustalają umowy międzypaństwowe. W razie braku takich umów mają zastosowanie postanowienia § 203.

Odprawa warunkowa dzieł sztuki artystów polskich i gdańskich.

§ 87. 1) Wszystkie urzędy kolejowe i morskie oraz inne I klasy są upoważnione do dokonywania we własnym zakresie warunkowej odprawy wywozowej i zwalniania od cła przy powrotnym przywozie wysyłanych czasowo zagranicę dzieł sztuki artystów polskich i gdańskich.

2) Postanowienia zawarte w § 25 ust. 3 i 4 niniejszych przepisów powinny być przytem przestrzegane.

Odprawa warunkowa mechanicznych środków przewozowych.

§ 88. Odprawa warunkowa mechanicznych środków przewozowych (samochodów, motocykli i t. p.) odbywa się na warunkach ustalanych osobnemi rozporządzeniami.

Obrót uszlachetniający czynny.

§ 89. 1) O dopuszczeniu poszczególnych towarów do obrotu uszlachetniającego czynnego oraz o udziale poszczególnych przedsiębiorstw w obrocie uszlachetniającym czynnym decyduje Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu. Minister Skarbu może w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu upoważniać władze celne II i I instancji do udzielania dla pewnych rodzajów towarów pozwoleń na obrót uszlachetniający czynny.

2) Przedsiębiorstwa korzystające z obrotu uszlachetniającego czynnego powinny prowadzić księgi obrotu i okazywać je na każde żądanie organów kontrolujących.

§ 90. 1) Pozwolenia na obrót uszlachetniający czynny udziela się na podstawie umotywowanych podań składanych do Ministerstwa Skarbu w dwóch egzemplarzach za pośrednictwem izb przemysłowo-handlowych, w których okręgu znajduje się przedsiębiorstwo. Izby przemysłowo-handlowe po zbadaniu danych przytoczonych w podaniach a nadto jeżeli chodzi o artykuły i surowce rolnicze, po porozumieniu się z właściwą terytorjalnie izbą rolniczą, przesyłają podania wraz ze swoją szczegółową opinją do Ministerstwa Skarbu przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu. Jeżeli opinja izby rolniczej jest niezgodna z opinją izby przemysłowo-handlowej, wówczas powinny być przesłane do Ministerstwa Skarbu obie opinje.

2) Podania o pozwolenie na obrót uszlachetniający czynny powinny zawierać następujące dane:

a) wymienienie siedziby i nazwy przedsiębiorstwa,
b) dokładne określenie rodzaju i ilości sprowadzanych towarów,
c) określenie rodzaju towarów, które mają być wywiezione w stanie uszlachetnionym,
d) opisanie przebiegu postępowania technicznego z wymienieniem ilości odpadków i t. p. oraz dołączeniem w trzech egzemplarzach próbek, rysunków lub fotografij towarów przeznaczonych do uszlachetnienia albo szczegółowego opisu tych towarów,
e) wskazanie pochodzenia towarów przywożonych do uszlachetnienia oraz wymienienie w miarę możności rynku zbytu na wyroby uszlachetnione,
f) wskazanie czy obrót uszlachetniający czynny będzie wykonany na rachunek własny, czy też na rachunek firmy zagranicznej,
g) wskazanie okresu, w którym przywieziony towar zostanie uszlachetniony i wywieziony zpowrotem zagranicę,
h) wskazanie urzędów celnych, w których ma być dokonana odprawa warunkowa,
i) wskazanie formy, w jakiej przedsiębiorstwo zamierza złożyć zabezpieczenie celne.

3) Ważność pozwoleń udzielanych na przywóz towarów w obrocie uszlachetniającym czynnym nie może przekraczać jednego roku. Odnowienie pozwolenia na obrót uszlachetniający czynny na nowy okres wymaga złożenia ponownego podania.

§ 91. 1) Przy udzielaniu pozwoleń na obrót uszlachetniający czynny Ministerstwo Skarbu ustala ilościowy stosunek wytworzonych towarów do sprowadzonych materjałów w celu uszlachetnienia, określając jednocześnie ilość odpadków lub dodatków i dopuszczalny ubytek albo przyrost materjałów. Powyższe określenie technicznego przerobu materjałów może być ustalone po przeprowadzeniu próbnej fabrykacji pod dozorem celnym.

2) Otrzymywane przy fabrykacji odpadki podlegające cłu, mogą być zwolnione od opłaty celnej pod warunkiem wywozu ich zagranicę pod dozorem celnym lub też zniszczenia albo przekształcenia na towar wolny od cła.

§ 92. 1) Towary pozostające w obrocie uszlachetniającym czynnym mogą być na zasadzie pozwolenia Ministra Skarbu przekazane, w celu dalszego uszlachetnienia oraz wywozu wykończonego wytworu, innym przedsiębiorstwom upoważnionym do korzystania z obrotu uszlachetniającego. Warunki dotyczące takiego przekazania towarów będą każdorazowo ustalone w pozwoleniu.

2) Przedsiębiorstwom godnym zaufania może Minister Skarbu zezwolić na oddanie towaru w celu uskutecznienia pewnego procesu uszlachetniającego osobom trzecim, niekorzystającym samodzielnie z prawa obrotu uszlachetniającego (jak chałupnikom i t. p.). W tym przypadku odpowiedzialnem wobec Skarbu pozostaje nadal przedsiębiorstwo upoważnione do obrotu uszlachetniającego.

§ 93. 1) Proces uszlachetnienia może być poddany dozorowi celnemu stałemu lub dorywczemu. Dla niektórych przypadków procesu uszlachetnienia mogą być ustalone specjalne warunki dozoru celnego (np. wykonywanie uszlachetnienia w oddzielnych pomieszczeniach i t. p.). Dozór taki może być powierzony również organom kontroli skarbowej.

2) Jeżeli znakowanie towaru określone w § 64 nie jest wykonalne, można przedmiot dokładnie opisać, pozostawić wzory, próbki lub rysunki, zanotować marki fabryczne, numery i t. p.

3) W wyjątkowych przypadkach towary zagraniczne odprawione warunkowo w obrocie uszlachetniającym czynnym mogą być zastąpione takiemi samemi towarami krajowemi z jednoczesnem zwolnieniem zagranicznych towarów od należności celnych. Przedsiębiorstwa korzystające z obrotu uszlachetniającego na powyższej zasadzie, powinny prowadzić księgę obrotu towarami zagranicznemi odprawianemi warunkowo i towarami krajowemi wywożonemi zagranicę.

Obrót uszlachetniający bierny.

§ 94. 1) Pozwolenie na obrót uszlachetniający bierny w zakresie przewidzianym w art. 52 może być udzielone tylko przedsiębiorstwom mającym siedzibę w kraju.

2) Pozwoleń na obrót uszlachetniający bierny udziela się na podstawie umotywowanych podań, składanych w dwóch egzemplarzach za pośrednictwem izb przemysłowo-handlowych, w których okręgu znajduje się przedsiębiorstwo. Izby przemysłowo-handlowe po zbadaniu przytoczonych w podaniu danych przesyłają podania wraz ze swoją opinją do Ministerstwa Skarbu przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

3) Podania powinny zawierać następujące dane:

a) wymienienie nazwy i siedziby przedsiębiorstwa lub nazwiska i adresu osób, ubiegających się o pozwolenie,

b) określenie rodzaju towarów wywożonych w celu uszlachetnienia z wyszczególnieniem ich ilości i według wagi, sztuk i t. p. i dołączeniem w trzech egzemplarzach próbek, rysunków lub fotografij towarów przeznaczonych do uszlachetnienia i uszlachetnionych, albo szczegółowego opisu tych towarów,

c) dokładne opisanie na czem polegać będzie uszlachetnienie towaru, z wyszczególnieniem wagi krajowych towarów przypadającej na jednostkę wagi towaru uszlachetnionego,

d) wskazanie rodzaju i ilości materjałów zagranicznych, które mają być użyte do towaru przy uszlachetnieniu,

e) wskazanie kraju, siedziby i nazwy przedsiębiorstwa uszlachetniającego,

f) wskazanie okresu, w ciągu którego wywiezione do uszlachetnienia towary mają być zpowrotem przywiezione,

g) wskazanie urzędu celnego, w którym ma być dokonana odprawa warunkowa.

§ 95. Minister Skarbu ustala, czy i według jakich zasad będą wymierzone należności celne przy powrotnym przywozie towarów w biernym obrocie uszlachetniającym.

Obrót reparacyjny czynny.

§ 96. 1) Na przywóz do kraju przedmiotów w celu naprawy nie wymaga się osobnych pozwoleń. Do dokonywania odprawy warunkowej przedmiotów przywiezionych do naprawy upoważnione są urzędy celne I klasy.

2) Odprawy warunkowej dokonywa się na ogólnych zasadach.

Obrót reparacyjny bierny.

§ 97. 1) Wywóz przedmiotów w celu naprawy wymaga uzyskania uprzednio pozwolenia. Na wywóz zagranicę celem naprawy maszyn i aparatów udziela pozwolenia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, w innych przypadkach udziela pozwoleń Dyrekcja Ceł w porozumieniu z właściwemi izbami przemysłowo-handlowemi.

2) Pozwolenia na obrót reparacyjny bierny mogą być udzielone, jeżeli naprawa nie może być w kraju wcale lub w dostatecznym zakresie wykonana, pozatem w tych przypadkach, gdy przedmioty były uprzednio sprowadzone z zagranicy i zachodzi konieczność dokonania naprawy w zakładzie wytwórcy.

3) Pozłacanie, posrebrzanie, malowanie, lakierowanie i temu podobne odświeżanie powierzchni przedmiotów wyłącza się z czynności stanowiących obrót reparacyjny bierny.

4) Przy powrotnym przywozie towarów, wywiezionych zagranicę w celu naprawy, powinna być stwierdzona tożsamość towarów.

§ 98. 1) Podania o pozwolenie na obrót reparacyjny bierny powinny być składane w dwóch egzemplarzach, przyczem podania dotyczące maszyn i aparatów — do Ministerstwa Skarbu przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, dotyczące zaś innych przedmiotów — do Dyrekcji Ceł za pośrednictwem izb przemysłowo-handlowych.

2) Podania powinny zawierać następujące dane:

a) wymienienie nazwy i siedziby przedsiębiorstwa lub nazwiska i adresu osoby, ubiegają-

cej się o pozwolenie na obrót reparacyjny bierny,
b) wyszczególnienie rodzaju i ilości towarów (według wagi, sztuk i t. p.), wywożonych w celu naprawy, z załączeniem rysunków, fotografij i t. p. w dwóch egzemplarzach, względnie szczegółowego opisu tych towarów,
c) opis uszkodzenia, jakiemu uległ towar,
d) wskazanie kraju, siedziby i nazwy przedsiębiorstwa, które ma wykonać naprawę,
e) wskazanie okresu, w ciągu którego przedmioty przeznaczone do naprawy mają być przywiezione zpowrotem do kraju,
f) wskazanie urzędu celnego, w którym ma być dokonana odprawa warunkowa.

§ 99. 1) Wszelkie materjały dodane do przedmiotu przy naprawie zagranicą podlegają opłacie celnej według tej pozycji taryfy celnej przywozowej, jakiej podlegałby sam przedmiot naprawiony. Minister Skarbu może dla poszczególnych przypadków obrotu reparacyjnego biernego ustalić inną zasadę wymierzania należności celnych.

2) Celem sprawdzenia ilości i rodzaju użytych do naprawy dodatków strona powinna przedstawić urzędowi celnemu dokładną specyfikację, sporządzoną przez firmę, która dokonała naprawy.

3. Odprawa przekazowa.
Przekazywanie za listem przekazowym.

§ 100. 1) Przekazywanie za listem przekazowym towarów przewożonych przez publiczne przedsiębiorstwa przewozowe może się odbywać:
a) pomiędzy urzędami celnemi ustanowionemi przy kolejach żelaznych, mającemi nieprzerwalne połączenie kolejowe,
b) pomiędzy urzędami celnemi ustanowionemi na lotniskach,
c) we wzajemnym obrocie pomiędzy urzędami celnemi ustanowionemi przy kolejach żelaznych a urzędami ustanowionemi na lotniskach oraz pomiędzy urzędami celnemi ustanowionemi na lotniskach a urzędami celnemi ustanowionemi w siedzibie urzędów pocztowo - celnych.

Minister Skarbu może zezwolić na przekazywanie za listem przekazowym towarów przewożonych przez publiczne przedsiębiorstwo przewozowe także na drogach wodnych, na warunkach przez niego ustalanych.

2) Przekazywanie odbywa się w następujących przypadkach:
a) z wejściowego urzędu celnego do wyjściowego urzędu celnego przy przewozie (tranzycie) przez polski obszar celny zagranicznych towarów nieoclonych;
b) z granicznego urzędu celnego do wewnętrznego na wniosek strony, zagranicznych towarów nieoclonych a w szczególności, gdy urząd celny nie jest upoważniony do odprawy danego towaru;
c) jeżeli odprawa towarów w granicznym urzędzie celnym nastręcza trudności;
d) z wewnętrznego urzędu celnego do granicznego wyjściowego, gdy towar krajowy odprawiono do wywozu w wewnętrznym urzędzie celnym (§ 54 ust. 1) lub gdy towar zagraniczny wywozi się zpowrotem zagranicę.

3) Powtórne przekazanie nieoclonego zagranicznego towaru dopuszczalne jest za każdorazowem pozwoleniem urzędu celnego.

§ 101. 1) Publiczne przedsiębiorstwa przewozowe obowiązane są na towary, które mają być przekazane, sporządzić i złożyć urzędowi celnemu listy przekazowe.

2) Wzór listu przekazowego i dane, jakie list przekazowy powinien zawierać, ustalają instrukcje dla poszczególnych rodzajów przewozu przez granicę celną (np. instrukcja kolejowo-celna).

§ 102. 1) Nadawczy urząd celny bada złożony przez przedsiębiorstwo przewozowe list przekazowy pod względem formalnym i sprawdza jego zgodność z dokumentami przewozowemi.

2) Urząd celny może towary przeznaczone do przekazania sprawdzać i poddawać rewizji celnej.

3) Na towary przekazane lub na środek przewozowy nakłada się zasadniczo urzędowe zamknięcia.

4) Niezależnie od nałożenia zamknięć urzędowych na środki przewozowe, urząd celny może w przypadkach istotnej potrzeby zarządzać konwój przekazywanych towarów na koszt przedsiębiorstwa przewozowego.

5) Zgodność listu przekazowego z dokumentami przewozowemi potwierdza urząd celny w liście przekazowym podpisem i pieczęcią urzędową.

6) Potwierdzony list przekazowy urząd celny wręcza przedsiębiorstwu przewozowemu, które obowiązane jest do dostawienia listu przekazowego wraz z przekazanemi towarami do odbiorczego urzędu celnego.

§ 103. 1) Dostawione wraz z listem przekazowym towary odbiorczy urząd celny poddaje rewizji zewnętrznej, poczem potwierdza ich odbiór.

2) Dalsze postępowanie urzędu celnego odbiorczego zależne jest od ponownego zgłoszenia celnego strony w myśl art. 36.

3) Towary przekazane do przewozu przez polski obszar celny (tranzyt) oraz towary przekazane do wywozu, graniczny urząd odbiorczy może poddawać rewizji celnej. Wywóz zagranicę towarów wymienionych w tym ustępie odbywa się bez ponownego zgłoszenia celnego strony.

4) W przypadkach stwierdzenia naruszenia zamknięć celnych, uszkodzenia opakowania przesyłki, niezgodności towaru z dokumentami, braku sztuk lub ujawnienia różnicy w wadze przekazanej przesyłki, urząd celny sporządza protokół przy udziale przewoźnika; protokół podpisuje urzędnik celny i przewoźnik. Protokółu nie sporządza się przy ujawnieniu różnicy wagi w przypadkach przewidzianych w końcowem zdaniu § 104 ust. 1.

5) Uszkodzone sztuki podlegają zgłoszeniu i rewizji z urzędu niezwłocznie po ujawnieniu uszkodzenia; w tym przypadku od zrewidowanych sztuk nie pobiera się dodatkowej opłaty manipulacyjnej (akcydencji).

§ 104. 1) Z chwilą otrzymania listu przekazowego przedsiębiorstwo przewozowe przyjmuje na

siebie obowiązek dostawienia do odbiorczego urzędu celnego towarów w stanie nienaruszonym i w okresie przepisanym. W przypadku niedostawienia towarów do urzędu odbiorczego w przepisanym okresie (ust. 2 i 3) lub też niedostawienia towaru w całości, przedsiębiorstwo przewozowe ponosi odpowiedzialność wobec zarządu celnego za należności celne i inne (art. 59 ust. 2) ciążące na niedostawionych towarach. Za brak wagi nieprzekraczający 5% ogólnej wagi przekazanej przesyłki, spowodowany wpływami atmosferycznemi lub też roztrzęsieniem towaru w drodze, przedsiębiorstwo nie ponosi odpowiedzialności.

2) Okres dostawy do odbiorczych urzędów celnych przekazanych przesyłek wyznacza się jak następuje:

a) dla przesyłek kolejowych wysyłanych za kwitami bagażowemi oraz za listami ekspresowemi — 14 dni od daty przekazania,
b) dla przesyłek kolejowych wysyłanych za innemi dokumentami przewozowemi — 40 dni od daty przekazania,
c) dla przesyłek lotniczych — 5 dni od daty przekazania.

3) Instrukcje dla poszczególnych rodzajów przewozów określają dodatkowy okres czasu celem odszukania przekazanej przesyłki w razie niedostarczenia jej w okresie ustalonym w ustępie 2.

4) Przedsiębiorstwo przewozowe obowiązane jest uiścić za niedostawione towary cło według właściwej stawki taryfy celnej, inne zaś należności, jak celne opłaty manipulacyjne, opłaty monopolowe, podatki pośrednie i t. p. według zasad ustalonych w przepisach dotyczących tych opłat i podatków.

5) Jeżeli nie można w sposób wiarygodny ściśle ustalić taryfowej jakości i ilości niedostarczonego towaru, należności celne oblicza się według najwyższej stawki w kolumnie II tej pozycji taryfy celnej, do której niedostarczony towar mógłby być zaliczony. Od towarów, które podlegają opłacie celnej według wagi netto, należy pobierać należności według tej wagi; w razie trudności ustalenia wagi netto, należy obliczać należności według wagi brutto. Gdy dana sztuka przesyłki zawierała towary, należące do różnych pozycyj taryfy celnej, należności celne oblicza się od takiej sztuki według pozycji z wyższą stawką.

6) Gdy niedostarczona przesyłka zawierała towary podlegające opłacie celnej od sztuki (np. parasole), a ilość sztuk nie może być stwierdzona w sposób wiarygodny dokumentami, ustala się następujący sposób postępowania:

Od wagi brutto towaru w skrzyniach potrąca się na tarę 20%, a przy lżejszych opakowaniach — 15%; otrzymaną w ten sposób wagę netto należy podzielić przez przeciętną wagę jednej sztuki tego rodzaju towaru, a otrzymany iloraz przyjmuje się jako ilość sztuk towaru. Przeciętną wagę sztuki towaru ustala urząd celny we własnym zakresie.

7) Od niedostarczonych rzeczy podróżnych przewożonych za kwitami bagażowemi lub za listami przewozowemi, należy obliczać należności celne według pozycji taryfy celnej 711 p. 3 lit. a. II.

8) Wezwanie do uiszczenia należności za niedostarczony towar przekazany przesyła się temu przedsiębiorstwu przewozowemu, które przyjęło przesyłkę do przewozu.

9) Jeżeli obliczenie należności było dokonane według zasad przewidzianych w ustępach 5 i 6, a przedsiębiorstwo przewozowe przedstawi Dyrekcji Ceł w ciągu 90 dni od daty otrzymania wezwania (ust. 8) oryginalną fakturę towarową, lub jej odpis poświadczony przez wystawcę, na której podstawie byłoby możliwe dokładne określenie przypadających od przesyłki należności celnych i innych, Dyrekcja Ceł może zmienić pierwotne obliczenie i ustalić należności według właściwych pozycyj taryfy celnej i wagi. W przypadku, gdy do niedostarczonego towaru mogłyby być przy ostatecznej jego odprawie przywozowej zastosowane stawki konwencyjne, obliczenie należności celnych według takich stawek może być dokonane po przedstawieniu urzędowi celnemu przez przedsiębiorstwo przewozowe, niezależnie od faktury, prawidłowo wystawionego świadectwa pochodzenia.

10) Od decyzji Dyrekcji Ceł służy przedsiębiorstwu przewozowemu odwołanie do Ministerstwa Skarbu w ciągu 30 dni od daty otrzymania decyzji. Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem Dyrekcji Ceł, która wydała decyzję.

11) Wymierzone należności celne i inne powinny być uiszczone w okresie wyznaczonym w wezwaniu urzędu celnego, bez względu na to, czy przedsiębiorstwo przewozowe zgłosiło zamiar skorzystania z uprawnień wynikających z ust. 9 — 10 niniejszego paragrafu. Jeżeli dodatkowo przedstawione dokumenty zostaną uznane, wówczas należności celne i inne, nadmiernie pobrane, podlegają zwrotowi.

Przekazywanie za listem konwojowym.

§ 105. 1) Przekazywanie towarów przy przywozie i przewozie według art. 60 ust. 1 następuje za listem konwojowym na wniosek i odpowiedzialność strony.

2) List konwojowy sporządza strona w sposób ustalony dla pisemnego zgłoszenia celnego przy ostatecznej odprawie przywozowej. Przepisy § 48 ust. 2 — 10 mają w danym przypadku analogiczne zastosowanie.

3) W ruchu podróżnych zgłoszenie towarów do przewozu za listem konwojowym może nastąpić ustnie. W razie zgłoszenia ustnego list konwojowy sporządza urząd celny na formularzu według wzoru Nr. 12.

4) Formularze użyte do zgłoszeń w myśl ustępów 2 i 3 należy oznaczyć u góry napisem „List konwojowy".

§ 106. 1) Od towarów przekazywanych za listem konwojowym wymierza się należności celne i inne według zasad ustalonych dla odprawy ostatecznej. Wymierzone należności powinny być zabezpieczone. Zabezpieczenie celne może być pobierane do wysokości najwyższej stawki właściwej grupy towarów, jeżeli zachodzi trudność w ustalaniu właściwej stawki taryfowej dla przekazywanego towaru.

2) Od towarów przekazywanych za listem konwojowym, które podlegają ograniczeniom przywozowym, pobiera się ponadto zabezpieczenie w wysokości wartości towarów z wyjątkiem, gdy chodzi o przed-

mioty, do których ma zastosowanie przepis § 27 ust. 1-d.

3) Co do formy zabezpieczenia mają zastosowanie przepisy § 66 ust. 2 i 3. Dyrekcje Ceł mogą zezwolić na przyjęcie od firm godnych zaufania, zamiast zabezpieczenia celnego pisemnego zobowiązania, że w razie niedostarczenia przekazanego towaru do urzędu celnego odbiorczego uiszczą niezwłocznie należności celne i inne oraz od towarów podlegających ograniczeniom przewozowym ponadto kwotę odpowiadającą wartości towarów.

§ 107. 1) Badanie i sprawdzanie listu konwojowego odbywa się w sposób ustalony dla odprawy ostatecznej.

2) Towary, które mają być przekazane, urząd celny poddaje rewizji zewnętrznej i wewnętrznej.

3) Na towary przekazane lub na środek przewozowy nakłada się urzędowe zamknięcia. Od zasady nakładania zamknięć urzędowych urzędy celne mogą stosować wyjątki; wówczas tożsamość towarów należy zabezpieczyć zapomocą znakowania lub opisania.

4) Wynik rewizji, wymiar należności celnych, wysokość i rodzaj złożonych zabezpieczeń celnych, ilość i rodzaj zamknięć urzędowych urząd celny potwierdza na liście konwojowym, oznaczając w nim równocześnie okres, w jakim towary powinny być dostawione do urzędu odbiorczego.

5) Potwierdzony list konwojowy zaopatrzony w podpis i pieczęć urząd celny wręcza stronie, która obowiązana jest do dostawienia listu konwojowego wraz z przekazanemi towarami do odbiorczego urzędu celnego.

§ 108. 1) Dostawione wraz z listem konwojowym towary odbiorczy urząd celny poddaje rewizji zewnętrznej a w przypadkach podejrzenia także rewizji wewnętrznej, poczem potwierdza ich odbiór.

2) Dalsze postępowanie urzędu zależne jest od ponownego zgłoszenia celnego strony w myśl art. 36.

3) Towary przekazane do przewozu przez polski obszar celny (tranzyt), graniczny urząd odbiorczy może poddać także rewizji wewnętrznej. Wywóz zagranicę następuje bez ponownego zgłoszenia celnego strony.

4) Jeżeli warunki odprawy przekazowej zostały zachowane i tożsamość towaru stwierdzona, urząd odbiorczy zarządza zwrot pobranego zabezpieczenia.

§ 109. Z chwilą otrzymania listu konwojowego strona przyjmuje na siebie obowiązek dostawienia do odbiorczego urzędu celnego towarów w stanie nienaruszonym i w okresie przepisanym. W przypadku niedostawienia towarów do urzędu odbiorczego w przepisanym okresie lub też niedostawienia towaru w całości strona jest obowiązana do uiszczenia:

a) należności celnych i innych ciążących na niedostawionych towarach,
b) dodatkowej opłaty w wysokości wartości towarów, jeżeli towary podlegały ograniczeniom przywozowym, a strona nie przedstawiła pozwolenia na przywóz wymaganego przy ostatecznej odprawie.

Przekazywanie za listem przejściowym.

§ 110. 1) Jeżeli przewóz krajowych towarów z polskiego obszaru celnego do polskiego obszaru celnego przez obcy obszar nie jest uregulowany umowami państwowemi, kolejowemi, granicznemi i t. p. to na przewóz tych towarów za listem przejściowym udziela pozwoleń Minister Skarbu, na warunkach przez siebie ustalanych. Wyjątek stanowi przewóz w ruchu podróżnych lub w ruchu granicznym, na który udzielają pozwoleń urzędy celne na ustny wniosek stron. W ruchu podróżnych i granicznym list przejściowy sporządza urząd celny na formularzu według wzoru Nr. 12, w innych przypadkach na formularzu według wzoru Nr. 11; formularze te zaopatruje się u góry w napis „List przejściowy".

2) Towary przekazywane za listem przejściowym podlegają odprawie według zasad ustalonych dla odprawy warunkowej. Wymierzone należności powinny być zabezpieczone.

3) Przewóz towarów podlegających ograniczeniom wywozowym może być dokonywany tylko za osobnem pozwoleniem właściwej władzy. W tym przypadku niezależnie od pozwolenia pobiera się zabezpieczenie celne w wysokości wartości towaru.

4) Przewóz za listem przejściowym drogą morską z portu krajowego do portu krajowego reguluje osobna instrukcja.

§ 111. 1) Badanie i sprawdzanie listu przejściowego odbywa się w sposób ustalony dla warunkowej odprawy wywozowej.

2) Towary, które mają być przekazane, urząd celny poddaje rewizji zewnętrznej i wewnętrznej.

3) Na towary przekazane lub na środek przewozowy nakłada się urzędowe zamknięcia. Od zasady nakładania zamknięć urzędowych urzędy celne mogą stosować wyjątki. Urząd celny może zabezpieczyć możliwość stwierdzenia tożsamości towaru przy powrotnym przywozie zapomocą znakowania lub opisania.

4) Wynik rewizji, wymiar należności celnych, wysokość i rodzaj złożonych zabezpieczeń celnych oraz ilość i rodzaj zamknięć urzędowych urząd potwierdza na liście przejściowym, oznaczając w nim równocześnie okres, w jakim towar powinien być dostawiony do wyznaczonego urzędu celnego odbiorczego.

5) Potwierdzony list przejściowy zaopatrzony w podpis i pieczęć urząd celny wręcza stronie, która obowiązana jest do dostawienia listu przejściowego wraz z przekazanemi towarami do odbiorczego urzędu celnego.

6) Przy towarach wolnych od cła wywozowego i ograniczeń wywozowych Dyrekcje Ceł mogą zezwalać na ułatwienia w odprawie przekazowej za listem przejściowym.

§ 112. 1) Dostawione wraz z listem przejściowym towary odbiorczy urząd celny poddaje rewizji zewnętrznej, a w wypadkach podejrzenia także rewizji wewnętrznej, poczem potwierdza ich odbiór. Przy rewizji towarów urząd celny stwierdza tożsamość powrotnie przywiezionych towarów.

2) Jeżeli warunki odprawy przekazowej zostały zachowane i tożsamość towarów stwierdzona, urząd celny bez ponownego zgłoszenia strony odprawia towary ostatecznie do przywozu i zarządza zwrot pobranego zabezpieczenia.

§ 113. Z chwilą otrzymania listu przejściowego strona przyjmuje na siebie obowiązek dostawienia

do odbiorczego urzędu celnego towarów w stanie nienaruszonym i w okresie wyznaczonym przez urząd celny. W przypadku niedostawienia towarów do urzędu odbiorczego w oznaczonym okresie, lub też niedostawienia towaru w całości, strona jest obowiązana do uiszczenia:

a) należności celnych wywozowych ciążących na niedostawionych towarach,
b) dodatkowej opłaty w wysokości wartości towarów, jeżeli towary podlegały ograniczeniom wywozowym.

4. Składy celne.
Publiczne składy celne.

§ 114. 1) Związki samorządowe, zrzeszenia oraz przedsiębiorstwa prywatne, mające zamiar założenia publicznego składu celnego, powinny wnieść podanie o udzielenie koncesji do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem właściwej dla składu izby przemysłowo-handlowej, która ze swoją opinją przesyła podanie Ministerstwu Skarbu.

2) W podaniu należy:

a) oznaczyć nazwę przedsiębiorstwa (firmy), pod którą skład celny ma być prowadzony, z dołączeniem wyciągu z rejestru handlowego, jeżeli przedsiębiorstwo jest rejestrowane, a pozatem, jeżeli przedsiębiorstwo stanowi spółkę, dołączyć odpis statutu lub umowy;
b) wskazać rodzaj składu celnego i dla jakich towarów będzie przeznaczony;
c) wskazać miejscowość, w której skład celny ma być otworzony i dołączyć plan sytuacyjny magazynów i placów ze szczegółowem opisaniem budynków;
d) określić warunki prawne i techniczne, w których odbywać się będzie przewóz towarów do składu celnego z głównej linji przewozowej (stacji kolejowej, portu i t. p.);
e) pozatem należy do podania dołączyć projekt regulaminu dla składu celnego.

3) W razie uwzględnienia prośby o wydanie koncesji przedsiębiorca powinien złożyć tytułem gwarancji wykonania warunków koncesji zabezpieczenie, w wysokości ustalanej przez Ministerstwo Skarbu indywidualnie dla każdego publicznego składu celnego, w zależności od pojemności składu i rodzaju towarów, dla których jest skład przeznaczony.

4) Przedsiębiorstwo, które uzyskało koncesję na publiczny skład celny obowiązane jest przedstawić Ministerstwu Skarbu do zatwierdzenia, przed uruchomieniem składu, taryfę opłat składowych za przechowywanie towarów i związane z tem czynności składowe. Na wszelkie późniejsze zmiany w taryfie powinno przedsiębiorstwo uzyskiwać zatwierdzenie Ministerstwa Skarbu.

5) Koncesję wydaje Minister Skarbu po porozumieniu się z Ministrem Przemysłu i Handlu na okres 10 lat. Na wniosek przedsiębiorcy, złożony na jeden rok przed upływem okresu ważności koncesji, może być ona przedłużana na dalsze okresy dziesięcioletnie.

6) Przedsiębiorstwo, które uzyskało koncesję, obowiązane jest uruchomić skład celny w ciągu jednego roku od daty wydania koncesji. W razie nieuruchomienia składu w tym okresie, koncesja traci swą ważność.

7) Jeżeli prośba o udzielenie koncesji nie została uwzględniona, zawiadamia się o tem petenta pisemnie, przyczem w zawiadomieniu mogą nie być podane motywy nieuwzględnienia prośby.

8) W przypadku cofnięcia koncesji lub nieprzedłużenia jej ważności, albo też likwidacji składu przez przedsiębiorstwo, obowiązane jest ono przewieźć towary pod dozorem celnym do innego publicznego składu celnego, lub też spowodować ich oclenie albo wywiezienie zpowrotem zagranicę. Do wykonania tego obowiązku wyznacza się przedsiębiorstwu odpowiedni termin. W razie niewykonania likwidacji składu w wyznaczonym terminie, przewóz towarów do innego składu zarządza Dyrekcja Ceł na koszt przedsiębiorstwa.

§ 115. 1) Od przechowania w publicznych składach celnych wyłącza się towary zagrażające bezpieczeństwu oraz towary działające szkodliwie na inne towary.

2) Koncesja może zawierać warunek wyłączający od przechowania również towary innego rodzaju.

§ 116. 1) Przyjęcie towaru na przechowanie w publicznym składzie celnym następuje na podstawie zgłoszenia towaru przez stronę na piśmie. Zgłoszenie powinno być złożone urzędowi celnemu w okresie ustalonym w § 33 ust. 1-a, b.

2) Zgłoszenie sporządza strona w trzech jednobrzmiących egzemplarzach zapomocą papieru barwiącego na urzędowym formularzu według wzoru Nr. 14.

3) Zgłoszenie powinno zawierać następujące dane:

a) nazwę składu w którym ma być złożony towar,
b) kraj pochodzenia i kraj, z którego towar wysłano bezpośrednio do polskiego obszaru celnego (stacja, port),
c) ilość sztuk, ich znaki i numery oraz rodzaj opakowania,
d) nazwę potoczną lub handlową towarów,
e) wagę brutto,
f) nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy i adresata przesyłki,
g) datę sporządzenia zgłoszenia i własnoręczny podpis osoby zgłaszającej.

4) Towary zgłoszone na skład podlegają rewizji zewnętrznej, przyczem powinna być sprawdzona waga brutto przesyłki. Niezależnie od tego urząd celny obowiązany jest przeprowadzić wewnętrzną rewizję pewnej części przesyłki celem sprawdzenia, czy zawartość przesyłki zgadza się z treścią zgłoszenia na skład.

5) Zgłoszenie towaru na skład według ustępów 2 i 3 niniejszego paragrafu nie powoduje pobierania akcydencji.

6) Urząd celny może zezwolić na pisemny wniosek strony na złożenie do publicznego składu celnego również i tych towarów, które były zgłoszone przez stronę do odprawy celnej przywozowej lub zgłoszone z urzędu. Przyjęcie towarów na skład odbywa się w tych przypadkach według zasad ustalo-

nych w ust. 2 i 3 niniejszego paragrafu, przyczem na formularzu wzór Nr. 14 należy oznaczyć datę i numer pierwotnego zgłoszenia przywozowego. Wniosek powinien być złożony przed upływem terminu przewidzianego w art. 116. Wnioski złożone po tym terminie rozstrzyga Dyrekcja Ceł. Z chwilą przyjęcia zgłoszeń na skład według ustępu 2 i 3 niniejszego paragrafu pierwotne zgłoszenie uważa się za załatwione. Dokumenty dołączone przez stronę do tego zgłoszenia urząd celny zwraca stronie na jej pisemny wniosek, celem wykorzystania w dalszem postępowaniu w granicach ich ważności.

7) Publiczny skład celny potwierdza na wszystkich egzemplarzach zgłoszenia przyjęcie towaru na skład, poczem potwierdzenie zgłoszenia na skład urząd celny wydaje stronie za pokwitowaniem. Potwierdzenie takie może być indosowane (art. 64 ust. 1), przyczem indos ten dotyczy wyłącznie uprawnienia do występowania w charakterze strony w myśl prawa celnego.

8) Złożenie z urzędu towarów na przechowanie w publicznym składzie celnym (art. 64 ust. 2-a, b), następuje na podstawie pierwotnego zgłoszenia do odprawy celnej; przedsiębiorstwo składowe poświadcza na wszystkich egzemplarzach pierwotnego zgłoszenia przyjęcie towaru na przechowanie.

§ 117. 1) Przedsiębiorca składowy obowiązany jest prowadzić dla kontroli celnej księgi składowe według wzorów ustalonych dla ksiąg składowych, prowadzonych przez urzędy celne.

2) Ubytek towarów złożonych w składzie celnym, spowodowany wpływami naturalnemi, jak zeschnięcie, wyparowanie i t. p. podlega zwolnieniu od cła przez urząd celny po dokonaniu adnotacji w księdze składowej i dokumentach zgłoszenia.

3) Towary, które z przyczyn naturalnych zepsuły się i stały się niezdatnemi do użytku, mogą być na pisemny wniosek strony zniszczone pod urzędową kontrolą i zwolnione od cła przez urząd celny na podstawie protokółu o zniszczeniu.

4) Towary, które z powodu nieprzewidzianego wypadku potłukły się, czy też wyciekły albo uległy innemu zniszczeniu do tego stopnia, że nie nadają się do użytku, mogą być zwolnione od cła przez urząd celny na podstawie protokółu o zniszczeniu.

5) Przy obliczaniu należności celnych i innych z tytułu ubytku, spowodowanego kradzieżą lub niedbalstwem (art. 65 ust. 2) mają analogiczne zastosowanie postanowienia § 104 ust. 4 — 7 i 9 — 11.

§ 118. 1) Wstęp do pomieszczeń składowych publicznego składu celnego, jeżeli chodzi o osoby prywatne, jest zasadniczo dozwolony tylko tym osobom, które złożyły towary i ich pracownikom. Na wstęp innych prywatnych osób dozór celny może zezwolić w porozumieniu z zarządem składu.

2) Każda osoba, która chce wejść do pomieszczeń publicznego składu celnego lub wyjść z tych pomieszczeń, powinna uprzednio zgłosić się do dozoru celnego.

3) Wszystkie czynności strony, zmierzające do utrzymania towaru w dobrym stanie, jak np. przeglądanie towaru, odkurzanie, czyszczenie, przebieranie, przesuszanie i t. p. mogą się odbywać po uprzedniem zezwoleniu urzędu celnego i po ustanowieniu nad temi czynnościami dozoru celnego.

4) Oddzielone z oczyszczonego lub przebieranego towaru części nieczyste lub zepsute podlegają ocleniu, mogą być jednak na wniosek strony złożony urzędowi celnemu na piśmie wywiezione zagranicę lub też zniszczone pod dozorem celnym. O wszelkich zmianach powstałych z tego powodu w wadze towarów pozostających w składzie należy czynić adnotację w księdze składowej. Zamiana opakowania jest dozwolona również w tym przypadku, gdy opakowanie, w którem znajduje się towar, zostało uszkodzone i zachodzi potrzeba ochrony w ten sposób towaru.

5) Urząd celny na pisemny wniosek strony zezwala na dzielenie, przepakowywanie i sortowanie (gatunkowanie) towarów złożonych w publicznych składach celnych. Należności celne i inne od towarów poddanych tym czynnościom pobiera się według stanu towarów przed podjęciem czynności.

6) Towary, które mają być dzielone, przepakowane i sortowane (gatunkowane) powinny być uprzednio zrewidowane, przyczem stan ustalony przy rewizji urząd celny notuje na pisemnym wniosku strony.

7) O dokonaniu przepakowania, dzielenia lub sortowania (gatunkowania) towaru urząd celny uskutecznia adnotację na wniosku strony i w księdze składowej.

8) Pozostałe po przepakowaniu, dzieleniu lub sortowaniu (gatunkowaniu) towarów pierwotne opakowania mogą być wydane do wolnego obrotu po dokonaniu ostatecznej odprawy przywozowej na ogólnych zasadach, wywiezione zagranicę, zniszczone lub za zezwoleniem urzędu celnego przerobione na towar wolny od cła.

§ 119. 1) Jeżeli konserwacja towarów zagranicznych złożonych w publicznym składzie celnym wymaga uzupełnienia lub dopełnienia innemi towarami, mogą być w tym celu wprowadzone do składu celnego towary z wolnego obrotu, które przez to nabierają charakteru towarów zagranicznych.

2) Towary przechowywane w składzie tranzytowym z przeznaczeniem do wywozu zagranicę mogą być uzupełniane i dopełniane towarami pochodzącemi z wolnego obrotu również i w innych przypadkach, poza przewidzianym w ust. 1.

3) Do składów celnych mogą być również wprowadzone opakowania z wolnego obrotu celem przepakowania towarów lub uzupełnienia zagranicznego opakowania.

4) Pozwoleń na uzupełnienie lub dopełnienie towarów według ust. 1 — 3 udziela urząd celny na pisemny wniosek strony. O każdem uzupełnieniu lub dopełnieniu towaru powinny być uczynione adnotacje w księgach składowych i dokumentach zgłoszenia.

5) Jeżeli chodzi o pozwolenie na uzupełnienie lub dopełnienie towarów w składach nietranzytowych w innym celu, niż przewidziano w ust. 1, jak również o pozwolenie na przeróbkę lub obróbkę towarów przechowywanych w składzie celnym należy wnieść umotywowane podanie do Ministerstwa Skarbu za pośrednictwem właściwej terytorjalnie dla składu celnego izby przemysłowo - handlowej, która

przesyła podanie ze swą opinją do Ministerstwa Skarbu.

§ 120. 1) Gdy osoba uprawniona do rozporządzania towarem złożonym w składzie zamierza wziąć próbki towaru, powinna w tym celu złożyć pisemny wniosek do urzędu celnego, oznaczając w nim pozycję księgi składowej oraz z jakiej sztuki i w jakiej ilości mają być wzięte próbki. Rozpakowywanie towaru, wyjęcie próbek i zapakowanie zpowrotem towaru jest dozwolone tylko w obecności dozoru celnego.

2) Próbki odpowiadające postanowieniom § 16 do p. 9 ust. II art. 22 wzięte pierwszy raz, są wolne od należności celnych. Próbki nieodpowiadające tym postanowieniom lub próbki brane ponownie, podlegają opłacie celnej na ogólnej zasadzie.

3) Każde wzięcie próbki powinno być odnotowane na potwierdzeniu przyjęcia towaru na skład i w księdze składowej z oznaczeniem taryfowej jakości i ilości próbek.

4) Należności celne za pobrane próbki pobiera się przy odprawie towaru, a jeżeli towar jest odprawiany częściami, przy odprawie pierwszej części. Gdy jednak pobieranie próbek odbywa się w większej ilości, należności celne powinny być pobrane przed wydaniem próbek, przyczem odprawy próbek dokonywa się na podstawie zgłoszenia ustnego.

§ 121. Ustalony w art. 68 ust. 1 trzyletni okres przechowywania w publicznym składzie celnym towarów może być na pisemny wniosek stron przedłużony przez urząd celny na jeden rok. Na dalszy okres roczny może przedłużyć przechowanie towarów Dyrekcja Ceł.

§ 122. 1) Towary przechowywane w publicznym składzie celnym zgłasza się do ostatecznej lub warunkowej odprawy albo do powrotnego wywozu zagranicę przez złożenie nowego zgłoszenia na ogólnych zasadach. Towary z publicznych składów celnych mogą być przekazywane do odprawy celnej w innych urzędach celnych.

2) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie Dyrekcje Ceł mogą zezwolić na przekazanie towarów z jednego składu celnego do drugiego. Przekazanie towaru z jednego składu celnego do drugiego nie zmienia okresu czasu wyznaczonego do jego przechowania, ani też innych warunków ustalonych dla przechowywania towarów.

Prywatne składy celne.

§ 123. 1) Podania do Ministerstwa Skarbu o udzielenie koncesji na prywatny skład celny należy wnosić za pośrednictwem właściwej terytorjalnie dla składu izby przemysłowo-handlowej, która ze swoją opinją przesyła podanie do Ministerstwa Skarbu.

2) Podanie powinno zawierać dane określone w § 114 ust. 2.

3) Koncesję wydaje się na okres 3 lat. Przedsiębiorstwo, które uzyskało koncesję obowiązane jest uruchomić skład celny w ciągu 3 miesięcy od daty wydania koncesji. W razie nieuruchomienia składu w tym okresie koncesja traci swą ważność. Na wniosek składnika złożony na 3 miesiące przed upływem okresu ważności koncesji, może być ona przedłużona przez Ministerstwo Skarbu na dalsze okresy trzyletnie. Postanowienia § 114 ust. 7 i 8 mają analogiczne zastosowanie.

4) Towary przeznaczone do przechowywania w prywatnym składzie celnym powinny być zgłoszone w sposób ustalony dla odprawy ostatecznej i poddane rewizji zasadniczo w urzędzie celnym. Urząd celny może zezwalać na przeprowadzenie rewizji poszczególnych towarów w pomieszczeniu składu celnego.

5) Ustalony w art. 71 ust. 4 dwuletni okres przechowywania towarów w prywatnym składzie celnym może być przez urząd celny przedłużony na pisemny wniosek strony na jeden rok. Na przedłużenie okresu przechowywania na dalszy jeden rok może udzielić zezwolenia Dyrekcja Ceł.

6) Wniosek o dalszą odprawę towarów przechowywanych w prywatnym składzie celnym powinien zawierać numer i datę pierwotnego zgłoszenia, znaki, numery i rodzaj opakowania, rodzaj i ilość towaru, który ma być poddany dalszej odprawie oraz oświadczenie przedsiębiorcy o jaką odprawę zgłasza wniosek (wydanie towaru do wolnego obrotu, wywóz powrotny zagranicę, zastosowanie warunkowej odprawy). Datę złożenia wniosku oznacza urząd celny na wniosku.

Rewizja składów celnych.

§ 124. 1) Urząd celny przy zamykaniu ksiąg składowych przeprowadza szczegółową rewizję składu celnego.

2) Niezależnie od perjodycznych rewizyj według ust. 1 urząd celny lub inne władze celne mogą zarządzić w każdej chwili doraźną rewizję składu całego lub poszczególnych jego działów.

3) Przedsiębiorca składowy czy też zarządca składu obowiązany jest być obecnym przy rewizji oraz udzielać przeprowadzającym rewizję urzędnikom celnym wszelkich wyjaśnień dotyczących składu i przechowywanych w nim towarów.

4) Przedsiębiorca składowy obowiązany jest dostarczyć bezpłatnie potrzebnych do przeprowadzenia rewizji składu narzędzi, przyborów i odpowiednich sił roboczych.

5. Powrotny przywóz oraz wywóz towarów poza obrotem warunkowym.

Powrotny przywóz poza obrotem warunkowym.

§ 125. 1) Zwolnienie od cła towarów krajowych zwróconych z zagranicy może nastąpić na wniosek eksportera pod warunkiem udowodnienia w sposób niewątpliwy, że towary pochodzą z kraju, że zagranicą nie weszły do wolnego obrotu i że przed wysłaniem zagranicę znajdowały się w kraju w wolnym obrocie.

2) Jako dowód, że zwrócone krajowe towary nie weszły zagranicą do wolnego obrotu, może służyć poświadczenie zagranicznego urzędu celnego lub publicznego przedsiębiorstwa przewozowego.

3) Towary krajowe, które weszły zagranicą do wolnego obrotu, mogą być przy powrotnym przywozie do kraju zwolnione od cła na wniosek eksportera wówczas, gdy powrotny przywóz nastąpił przed upływem jednego roku od dnia wywozu i gdy za

zwolnieniem przemawiają poważne względy słuszności.

4) Postanowienia ustępów 1 — 2 niniejszego paragrafu mają zastosowanie również do towarów krajowych wywiezionych zagranicę omyłkowo.

5) Towary krajowe, które były wywiezione zagranicę ze zwolnieniem od opłat monopolowych i podatków pośrednich, mogą być zwolnione od cła przy powrotnym przywozie z zachowaniem jednak przepisów o opłatach monopolowych i podatkach pośrednich.

§ 126. 1) O zwolnieniu od cła przywożonych zpowrotem z zagranicy towarów krajowych, przy których wywozie strona korzystała z pomocy finansowej stosowanej przez Państwo, decyduje Ministerstwo Skarbu.

2) Przywożone zpowrotem z zagranicy towary krajowe, które nie weszły zagranicą do wolnego obrotu, z wyjątkiem towarów objętych ustępem 1 niniejszego paragrafu, mogą zwalniać urzędy celne, jeżeli towar został zwrócony w ciągu jednego roku od dnia wywozu. Również urzędy celne zwalniają we własnym zakresie krajowe towary w ruchu podróżnych i w małym ruchu granicznym, chociażby były w wolnym obrocie zagranicą, jeżeli niema wątpliwości, że towary te są krajowego pochodzenia.

3) W innych przypadkach poza wymienionemi w ustepach 1 i 2 mogą zwalniać zwrotne krajowe towary Dyrekcje Ceł.

4) Pozwolenie na zwolnienie od cła towarów krajowych zwrotnych, od których przy wywozie uiszczono cło wywozowe, jest jednocześnie pozwoleniem na zwrot cła wywozowego.

§ 127. 1) Zgłoszenie krajowych towarów przy powrotnym przywozie z zagranicy następuje na piśmie na formularzu według wzoru Nr. 7, z wyjątkiem powrotnego przywozu w ruchu podróżnych i małym ruchu granicznym, w których to przypadkach ma zastosowanie zgłoszenie ustne.

2) Przy zgłoszeniu na piśmie wystarcza zgłoszenie ogólne (§ 48 ust. 6).

3) Jeżeli przy wywozie krajowego towaru zagranicę strona korzystała z pomocy finansowej stosowanej przez Państwo, powinna to zaznaczyć we wniosku o zwolnienie od cła i w zgłoszeniu towaru przy powrotnym przywozie do kraju.

§ 128. 1) Badanie i sprawdzanie zgłoszenia celnego odbywa się w sposób ustalony dla odprawy ostatecznej przywozowej.

2) Towary krajowe zwrócone z zagranicy urząd celny poddaje rewizji zewnętrznej i wewnętrznej celem stwierdzenia ich tożsamości z towarami wywiezionemi z wolnego obrotu w kraju.

Powrotny wywóz zagranicę poza obrotem warunkowym.

§ 129. 1) Zagraniczne towary, pozostające pod kontrolą urzędu celnego, mogą być wywożone zpowrotem zagranicę na wniosek strony, złożony urzędowi celnemu na piśmie. We wniosku strona powinna podać datę i pozycję rejestru przywozu, znaki i numery, ilość sztuk, rodzaj opakowania, nazwę towaru oraz wagę brutto.

2) Jeżeli towar był zgłoszony do ostatecznej odprawy celnej, należy oznaczyć we wniosku datę i numer zgłoszenia celnego, a jeżeli należności celne zostały uiszczone, dołączyć kwit celny. W przypadku gdy towar został zgłoszony na skład celny, strona powinna dołączyć do wniosku potwierdzenie zgłoszenia towarów na skład celny, oznaczając we wniosku datę złożenia i pozycję księgi składowej.

3) Wnioski o zwrot zagranicę przedmiotów pozostawionych w urzędzie celnym w ruchu podróżnych zgłaszają strony ustnie za zwrotem pokwitowania wydanego przez urząd celny (§ 22 ust. 10).

4) Pozwolenia na wywóz towarów pozostających pod kontrolą urzędu celnego udziela urząd celny we własnym zakresie. Jeżeli należności celne zostały uiszczone, urząd celny zwraca je stronie po wywiezieniu towaru.

5) Towary przewożone przez publiczne przedsiębiorstwa przewozowe mogą być po ocleniu wywiezione zpowrotem zagranice za zwrotem cła, ieżeli towar nie został wydany odbiorcy przez przedsiębiorstwo, a nadawca nadesłał zlecenie zwrotu towaru zagranicę. Pozwoleń na wywóz zagranicę za zwrotem cła tego rodzaju towarów udziela Dyrekcja Ceł, jeżeli wniosek o zwrot będzie złożony nie później sześciu miesięcy od dnia ostatecznej odprawy. Powrotny wywóz za zwrotem cła nieprzyjętych przez adresatów przesyłek pocztowych, reguluje instrukcja pocztowo - celna.

6) Jeżeli towary weszły do wolnego obrotu, powrotny ich wywóz za zwrotem cła może nastąpić w następujących przypadkach:

a) gdy nabywca otrzymał towar uszkodzony lub niezdatny częściowo albo w całości do użytku,

b) gdy otrzymał towar inny, niż zamówił u zagranicznego dostawcy,

c) w innych wyjątkowych przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie.

7) Pozwoleń na powrotny wywóz według ust. 6 udziela Ministerstwo Skarbu, przyczem w przypadku oznaczonym pod pp. a i c strona powinna złożyć wniosek o powrotny wywóz w ciągu 3 miesięcy, licząc od dnia uiszczenia należności celnych, a w przypadku oznaczonym pod b—w ciągu 1 miesiąca, licząc od dnia uiszczenia należności celnych.

8) Niezbędnym warunkiem dokonania zwrotu uiszczonych należności celnych jest stwierdzenie przez urząd celny tożsamości wywożonego towaru z towarem przywiezionym.

Rozdział III.

Osobne przepisy dla poszczególnych rodzajów przewozu towarów przez granicę celną.

1. Przewóz drogami kołowemi.

§ 130. 1) Ograniczenia co do czasu oraz zakresu odprawy celnej w ruchu osobowym i towarowym przez granicę celną drogami kołowemi, przy których istnieją urzędy celne II klasy, zawierają §§ 5 i 20.

2) Na zawodowy lub zarobkowy przewóz samochodami osób i towarów przez granicę celną drogami kołowemi jest wymagana zgoda Ministra Skarbu

(art. 75), niezależnie od pozwoleń lub koncesyj wymaganych na podstawie innych przepisów.

§ 131. 1) Na towary przewożone przez granicę celną drogami kołowemi przewoźnik powinien przedstawić urzędowi celnemu pisemne oznajmienie o przywozie towarów według wzoru Nr. 15, niezależnie od deklaracji celnej nadawcy (§ 32).

2) Oznajmienie wymienione w ust. 1 nie jest wymagane dla towarów:

a) przewożonych przez podróżnych dla własnego użytku;

b) przewożonych przez mieszkańców granicznego pasa celnego dla własnego użytku lub drobnego handlu;

c) przewożonych przez właścicieli gospodarstw, przeciętych granicą celną, w myśl przepisów o ułatwieniach w małym ruchu granicznym.

§ 132. 1) Przekazywanie towarów drogami kołowemi odbywać się może za listami konwojowemi (§§ 105 — 109) tylko przez upoważnione do tego urzędy celne, których uprawnienia pod tym względem ogłasza się w Monitorze Polskim (§ 5 ust. 13). W poszczególnych przypadkach Dyrekcja Ceł może zezwolić na przekazanie towarów za listem konwojowym przez urząd celny nieposiadający ogólnego uprawnienia do tego rodzaju przekazywania.

2) Przekazywanie drogami kołowemi za listami przekazowemi dopuszczalne jest za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu tylko w przypadkach zaprowadzenia regularnej komunikacji na drogach, przy których znajdują się urzędy celne. W poszczególnych wyjątkowych przypadkach zezwolenia na przekazanie drogą kołową za listem przekazowym udziela Dyrekcja Ceł.

3) Dyrekcje Ceł mogą zezwalać na przewóz towarów celnych z jednego urzędu celnego do innego urzędu celnego pod konwojem funkcjonarjuszów celnych. Przewóz taki odbywa się na wniosek i odpowiedzialność strony i zasadniczo pod zamknięciem celnem. W razie potrzeby może być przeprowadzona rewizja wewnętrzna takiego towaru. Przy przewozie pod konwojem celnym nie pobiera się zabezpieczeń celnych.

§ 133. Szczegółowe przepisy o postępowaniu celnem w związku z przewozem przez granicę celną drogami kołowemi osób i towarów zawiera instrukcja celna dla przewozu podróżnych i towarów drogami kołowemi.

2. Przewóz kolejami żelaznemi.

§ 134. 1) Ruch pociągów przez granicę celną odbywa się na zasadzie ogłoszonych rozkładów jazdy.

2) O ruchu pociągów, parowozów i drezyn nieobjętych rozkładem jazdy powinny być urzędy celne zawczasu powiadomione przez organa kolejowe.

3) Przy wyznaczaniu postoju pociągów na stacjach granicznych należy uwzględniać czas potrzebny do załatwiania formalności celnych.

§ 135. 1) Pociągi, parowozy i drezyny przybywające z zagranicy podlegają kontroli celnej od chwili przekroczenia granicy celnej aż do chwili zwolnienia z pod kontroli celnej przez właściwy urząd celny. Na stacjach granicznych pociągi, parowozy i drezyny powinny zatrzymywać się w miejscach wyznaczonych przez zawiadowcę stacji w porozumieniu z urzędem celnym.

2) Pociągi, parowozy i drezyny wychodzące zagranicę podlegają kontroli celnej od chwili zgłoszenia w urzędzie celnym aż do chwili istotnego występu za granicę celną.

3) Przejazd pociągów, oddzielnych parowozów i drezyn przychodzących z zagranicy i odchodzących zagranicę powinien odbywać się na przestrzeni między granicą celną a stacją graniczną bez zatrzymywania się i zmiany składu pociągu i ładunku.

4) Pociągi przed wyjściem ze stacyj granicznych w głąb kraju podlegają kontroli celnej.

§ 136. Z chwilą przybycia z zagranicy pociągu oraz przed odejściem pociągu zagranicę zarząd kolejowy dostarcza urzędowi celnemu:

a) przy pociągu towarowym spis wagonów i wykaz przesyłek towarowych;

b) przy pociągu osobowym wykaz bagażów zarejestrowanych i przesyłek towarowych.

§ 137. 1) Wagony kolejowe przeznaczone do przewozu towarów celnych powinny być urządzone w sposób, który zabezpiecza towary od kradzieży i uszkodzeń oraz umożliwia nałożenie zamknięć urzędowych.

2) Parowozy, wagony i tendry przeznaczone do przejazdu przez granicę celną nie powinny posiadać żadnych tajnych i trudnych do odszukania skrytek i pomieszczeń.

3) Podczas jazdy pociągów na przestrzeni od granicy celnej do granicznego urzędu celnego wolno przewozić towary tylko w wagonach towarowych i bagażowych. W wagonach osobowych wolno przewozić tylko bagaże ręczne.

§ 138. 1) Ochrona towarów celnych znajdujących się na terenie kolejowym jest obowiązkiem zarządu kolejowego.

2) Za należności celne i inne (art. 43 ust. 3) ciążące na towarach wymienionych w ust. 1 zarząd kolejowy ponosi odpowiedzialność wobec zarządu celnego, przyczem postanowienia § 104 ustępów 4 — 7 i 9 — 11 mają analogiczne zastosowanie.

§ 139. Zarząd kolejowy:

1) oświetla własnym kosztem, w sposób odpowiadający potrzebom skutecznej kontroli celnej, stacje i tory kolejowe,

2) dostarcza bezpłatnie i utrzymuje w stanie odpowiednim pomieszczenia potrzebne dla biur urzędów celnych na terenie kolejowym, sale rewizyjne, magazyny, rampy, place składowe, pomosty obserwacyjne i t. p.,

3) oświetla, opala i utrzymuje w porządku własnym kosztem sale rewizyjne, magazyny i wszelkie pomieszczenia na dworcach kolejowych, przeznaczone dla urzędów celnych,

4) dostarcza bezpłatnie środków pomocniczych i urządzeń potrzebnych do rewizji pociągów,

5) przechowuje bezpłatnie towary zajęte w postępowaniu karnem skarbowem,

6) zapewnia bezpłatny przejazd w sprawach związanych z kontrolą celną osób, bagażów i towarów, przewożonych kolejami;

a) personelowi celnemu (wykonawczemu i sprawującemu nadzór), zatrudnionemu w kolejowym ruchu granicznym na przestrzeni między stacją graniczną sąsiedniego państwa a polską stacją graniczną,
b) konwojentom celnym, zatrudnionym w kolejowym ruchu tranzytowym na linjach objętych tym tranzytem, oraz urzędnikom wykonywającym nadzór nad konwojentami,
c) funkcjonarjuszom celnym, delegowanym w przypadkach uszkodzenia w drodze wagonu z przesyłkami celnemi albo zamknięcia celnego na wagonie lub też w przypadkach ujawnienia przesyłki celnej niedostarczonej do właściwego urzędu celnego,

7) dostarcza funkcjonarjuszom granicznych urzędów celnych w miarę możności odpowiednich mieszkań na warunkach ustalanych dla pracowników kolejowych.

§ 140. Szczegółowe przepisy o postępowaniu kolejowo-celnem w związku z przewozem przez granicę celną osób, bagażów i towarów zawiera instrukcja kolejowo-celna.

3. Przewóz pocztą.

§ 141. 1) Zagraniczne paczki pocztowe, przeznaczone dla odbiorców polskiego obszaru celnego, powinny być dostawione przez zarząd pocztowy do odprawy celnej do urzędów celnych w siedzibie tych urzędów pocztowo-celnych, w których okręgu znajdują się pocztowe urzędy przeznaczenia paczek.

2) Otwieranie worków oraz wiązanek z zagraniczną pocztą listową, nadchodzących z zagranicy pod adresem pocztowych urzędów wymiany, odbywa się przy udziale urzędów celnych, znajdujących się w siedzibie urzędów wymiany. Organa celne orzekają, które przesyłki listowe zawierają przedmioty podlegające należnościom celnym oraz ograniczeniom w obrocie towarowym z zagranicą. Listy zwykłe i polecone oraz wartościowe z przedmiotami podlegającemi należnościom celnym powinny być zwrócone przez urzędy wymiany zagranicę do miejsca nadania, jeżeli niema uzasadnionego podejrzenia, że zostały wprowadzone do kraju celem obejścia przepisów celnych, listy zaś, które zawierają przedmioty podlegające ograniczeniom przywozowym oraz inne przesyłki listowe (próbki towarów, druki, papiery handlowe) z przedmiotami, podlegającemi należnościom celnym lub ograniczeniom przywozowym, powinny być dostawione do urzędów pocztowo-celnych, właściwych dla pocztowych urzędów przeznaczenia przesyłek. Gdy worki oraz wiązanki z zagraniczną pocztą listową adresowane są bezpośrednio z zagranicy na ambulanse, otwieranie ich oraz segregację przesyłek listowych dokonywają organa pocztowe we własnym zakresie, przyczem przesyłki, co do których zachodzi podejrzenie, że zawierają przedmioty, podlegające należnościom celnym oraz ograniczeniom przywozowym, przekazują do odprawy celnej do właściwych urzędów pocztowo-celnych.

3) Odprawa celna przesyłek pocztowych odbywa się na ogólnych zasadach i to z reguły przy udziale organu pocztowego, w nieobecności adresatów. Adresat, który chce zastrzec sobie osobisty udział w załatwianiu formalności celnych, powinien złożyć o tem w urzędzie pocztowo-celnym wniosek na piśmie w dwóch egzemplarzach. Jeżeli adresat, który zastrzegł sobie osobisty udział przy odprawie, nie zgłosi się do odprawy w ciągu 3 dni od daty wysłania zawiadomienia o nadejściu przesyłki do urzędu pocztowo-celnego, odprawa odbywa się bez udziału adresata.

4) Podczas odprawy celnej przesyłki pocztowe pozostają pod stałym nadzorem organów pocztowych; po dokonaniu odprawy celnej urzędy pocztowo-celne przekazują przesyłki pocztowe do miejsc przeznaczenia celem doręczenia za pobraniem należności celnych oraz pocztowych.

§ 142. 1) Urzędy celne wymierzają od przesyłek pocztowych należności celne według przepisów i stawek celnych, obowiązujących w dniu dostawienia przez organa pocztowe przesyłek do odprawy celnej, który to dzień uważa się za dzień zgłoszenia celnego.

2) Wymierzone od przesyłek należności celne zarząd poczty uiszcza zarządowi celnemu. Adresaci, biorący udział osobiście przy odprawie przesyłek, mogą wpłacać wymierzone należności celne i inne (art. 43 ust. 3) bezpośrednio do kasy urzędu celnego.

3) Wymierzone i zarejestrowane należności celne podlegają odpisaniu przez urzędy celne w przypadkach: zwrotu przesyłek zagranicę do miejsca nadania, zniszczenia przesyłek z powodu całkowitego zepsucia się zawartości, dosyłania przesyłek do trzeciego kraju oraz sprzedaży przez publiczny przetarg przesyłek, których adresaci nie podjęli a nadawcy zrzekli się.

§ 143. 1) Zagraniczne przesyłki, zwracane zagranicę do miejsca nadania, urzędy pocztowo-celne dostawiają urzędom celnym w celu sprawdzenia ich tożsamości i odpisania wymierzonych należności celnych.

2) Niepodjęte przez adresatów przesyłki zagraniczne, których nadawcy zrzekli się, a które zostały obciążone należnościami celnemi, powinny być przekazane przez urzędy pocztowo-celne urzędom celnym, celem sprzedaży przesyłek w drodze publicznego przetargu na ogólnych zasadach, ustalonych w art. 126 — 129.

§ 144. 1) Przesyłki pocztowe przeznaczone do wywozu zagranicę, zawierające przedmioty które podlegają cłu wywozowemu lub ograniczeniom wywozowym albo korzystają z ulg wywozowych jak np. ze zwrotów ceł, powinny być odprawione do wywozu w urzędach celnych w siedzibie urzędów pocztowo-celnych.

2) Zarówno przesyłki wymienione w ust. 1 jak wszelkie wywożone zagranicę paczki pocztowe powinny być dostawione do kontroli przez wyjściowy pocztowy urząd wymiany urzędowi celnemu znajdującemu się w jego siedzibie. Paczki uznane przez urząd celny za podlegające cłu lub ograniczeniom wywozowym, a nie odprawione w myśl ust. 1, pocztowy urząd wymiany kieruje zagranicę dopiero po uiszczeniu przez nadawcę przypadających należności celnych, względnie po złożeniu przez nadawcę pozwolenia na wywóz.

§ 145. Zagraniczne paczki pocztowe, przewożone przez polski obszar celny, podlegają dorywczej kontroli celnej, przeprowadzanej przez urzędy celne i nadzorcze organa celne.

§ 146. 1) Urzędom celnym i nadzorczym organom celnym przysługuje prawo wglądu do pocztowych dokumentów przewozowych, sporządzanych zarówno przez zagraniczne jak i krajowe urzędy pocztowe a dotyczących przesyłek pocztowych przywożonych, wywożonych oraz przewożonych tranzytem przez polski obszar celny.

2) Urzędnicy celni i nadzorcze organa celne, upoważnione do wykonywania kontroli celnej, mają prawo wstępu do czynnych wagonów (przedziałów) pocztowych, przewożących przesyłki, wymienione w ust. 1, celem przeprowadzenia kontroli celnej.

§ 147. Środki przewozowe, przeznaczone do przewozu przesyłek pocztowych przez granicę celną nie powinny posiadać żadnych tajnych lub trudnych do odszukania skrytek i pomieszczeń i powinny być urządzone w sposób, który zabezpiecza przewożone przesyłki od kradzieży i uszkodzeń.

§ 148. 1) Przechowywanie i ochrona pocztowych przesyłek celnych jest obowiązkiem zarządu pocztowego.

2) Organa pocztowe, biorące udział w przewozie i przechowywaniu pocztowych przesyłek celnych, mają szczególny obowiązek dbać o to, aby przesyłki te były dostawione do odprawy celnej. Wyjątek stanowią tylko przesyłki listowe, adresowane na ambulanse a nie wzbudzające podejrzeń, że zawierają przedmioty podlegające należnościom celnym lub ograniczeniom przywozowym (§ 141 ust. 2), jak również wszelkie przesyłki, przechodzące tranzytem przez polski obszar celny (§ 145).

3) Za należności celne i inne (art. 43 ust. 3), ciążące na pocztowych przesyłkach celnych, zarząd pocztowy ponosi odpowiedzialność wobec zarządu celnego, przyczem postanowienia § 104 ust. 4 —7 i 9 — 11 mają analogiczne zastosowanie.

§ 149. Zarząd pocztowy obowiązany jest do wykonywania robót fizycznych przy odprawie celnej towarów w ruchu pocztowym i w tym celu:
a) utrzymuje personel roboczy,
b) wyposaża miejsca odprawy w wagi i potrzebne do wykonywania robót fizycznych narzędzia i przybory.

§ 150. Zarząd pocztowy dostarcza bezpłatnie i utrzymuje w stanie odpowiednim sale rewizyjne i magazyny i w razie potrzeby pomieszczenia dla biur urzędów celnych w siedzibie urzędów pocztowo-celnych.

§ 151. Szczegółowe przepisy o postępowaniu pocztowo-celnem w związku z przewozem pocztowych przesyłek celnych zawiera instrukcja pocztowo-celna (art. 82).

4. Przewóz granicznemi śródlądowemi drogami wodnemi.

§ 152. 1) Statki przybywające z zagranicy podlegają kontroli celnej od chwili przekroczenia granicy celnej do chwili zwolnienia z pod kontroli przez właściwy urząd celny.

2) Podczas przejazdu statków na przestrzeni od granicy celnej do granicznego urzędu celnego towary i bagaże zarejestrowane powinny pozostawać pod stałym dozorem kierownictwa statku. Ponadto władze celne mogą wydawać osobne zarządzenia dla zabezpieczenia celnego towarów i bagażów.

3) Statki wychodzące zagranicę podlegają kontroli celnej od chwili zgłoszenia w urzędzie celnym aż do chwili istotnego występu za granicę celną.

4) Dyrekcje Ceł mogą zarządzić, aby statki do pewnej pojemności lub nośności znajdujące się na wodach granicznych pozostawały w porze nocnej pod zamknięciem, uniemożliwiającem ich uruchomienie lub pod specjalnym dozorem celnym.

5) Na wodach granicznych statki mogą przybijać do brzegu i odbijać od brzegu tylko w miejscach do tego wyznaczonych, w innych miejscach mogą przybijać tylko w przypadkach grożącego niebezpieczeństwa.

§ 153. 1) Statki przeznaczone do przewozu towarów przez granicę celną powinny być urządzone w sposób, który zabezpiecza towary od kradzieży i uszkodzeń oraz umożliwia nałożenie zamknięć urzędowych; nie dotyczy to statków rybackich i barek z towarami masowemi.

2) Statki wymienione w ustępie 1 nie powinny posiadać żadnych tajnych i trudnych do odszukania skrytek i pomieszczeń.

§ 154. 1) Zamierzone załadowanie towarów na wodach granicznych na statki i zamierzone wyładowanie z nich towarów, powinno być uprzednio zgłoszone we właściwym urzędzie celnym.

2) Załadowanie i wyładowanie towarów następuje w miejscach w tym celu wyznaczonych.

3) Zgłoszenie ogólne statku i jego ładunku (manifest) i konosamenty przewidziane w art. 85 powinny zawierać dane wymienione w § 159 ust. 3 i 7 oraz w § 167 ust. 2.

§ 155. 1) Ochrona przesyłek celnych przewożonych lub przechowywanych przez przedsiębiorstwo żeglugowe jest obowiązkiem tego przedsiębiorstwa.

2) Za należności celne ciążące na przesyłkach wymienionych w ustępie 1 przedsiębiorstwo żeglugowe ponosi odpowiedzialność wobec zarządu celnego, przyczem postanowienia § 104 ustępów 4 — 7 i 9 — 11 mają analogiczne zastosowanie.

§ 156. 1) Przedsiębiorstwo żeglugowe:
a) oświetla własnym kosztem w sposób odpowiadający potrzebom skutecznej kontroli celnej place składowe i przystanie,
b) dostarcza bezpłatnie i utrzymuje w stanie odpowiednim pomieszczenia dla biur urzędów celnych w przystaniach i placach składowych, sale rewizyjne, magazyny, rampy, place składowe, pomosty obserwacyjne i t. p.,
c) oświetla, opala i utrzymuje w porządku kosztem własnym sale rewizyjne, magazyny i wszelkie pomieszczenia przeznaczone dla urzędów celnych,

d) dostarcza bezpłatnie środków pomocniczych i urządzeń do rewizji statków,

e) w przypadkach konwojowania statku ponosi opłaty związane z delegowaniem konwojentów celnych oraz zapewnia im na swój koszt przejazd do miejsca przeznaczenia wraz z wyżywieniem i noclegiem oraz powrót do miejsca służbowego,

f) zapewnia organom zarządu ceł bezpłatny przejazd w sprawach związanych z odprawą i kontrolą celną przewożonych osób i towarów.

2) Do świadczeń wymienionych w ustępie 1-a, b i c przedsiębiorstwo żeglugowe jest tylko wtedy obowiązane, jeżeli czynności urzędowe następują w interesie przedsiębiorstwa na osobnem miejscu nieoddanem przez władze celne do ogólnego użytku.

§ 157. 1) Przy przewozie towarów celnych pod konwojem funkcjonarjuszów celnych mają analogiczne zastosowanie § 132 ust. 3.

2) Szczegółowe przepisy o postępowaniu żeglugowo-celnem w związku z przewozem przez granicę celną osób oraz z przewozem towarów celnych, a w szczególności ze spławem materjałów drzewnych (tratwy i t. p.), zawiera instrukcja żeglugowo-celna.

5. Przewóz drogą morską.

Kontrola celna w porcie. Wjazd statków do portu.

§ 158. 1) Właściwe organa zarządu portowego obowiązane są zawiadamiać zawczasu urząd celny o czasie nadejścia poszczególnych statków, ich rodzaju i nazwie, oraz projektowanem miejscu przybicia do przystani.

2) Wjazd statków do portu jest dozwolony tylko szlakami ustalonemi przez władze portowe w porozumieniu z urzędem celnym. Wjazd do portu może się odbywać o każdej porze dnia i nocy, przybicie jednak do przystani przed wschodem i po zachodzie słońca, może być dozwolone po uprzedniem porozumieniu właściwych organów zarządu portowego z urzędem celnym.

3) Miejsca przybicia statków, oraz wyładowania i załadowania towarów ustala urząd celny w porozumieniu z właściwemi organami zarządu portowego. Zamierzona zmiana wyznaczonego miejsca postoju statku w porcie powinna być urzędowi celnemu zgłoszona przez organa portowe.

4) Od chwili wjazdu statku do portu do chwili wyjazdu z portu statek pozostaje pod dozorem celnym.

5) Urzędowi celnemu przysługuje prawo ustanowienia na statku dozorującego organu celnego niezwłocznie po przybiciu statku do portu.

Zgłoszenie statku przy przyjeździe i przyjęcie tegoż przez urząd celny.

§ 159. 1) Przyjęcie statku przez urząd celny odbywa się od wschodu do zachodu słońca; na wniosek kapitana statku może być statek przyjęty przez urząd celny również w innej porze.

2) Kapitan statku obowiązany jest niezwłocznie po przybyciu urzędnika celnego na statek w celu przyjęcia statku, wręczyć mu dokumenty przewidziane w art. 92 ust. 1, przyczem zgłoszenie ogólne, obejmujące towary przeznaczone do wyładowania, powinno być przedstawione w ilości egzemplarzy niezbędnej do dokonania wyładowania, wykaz włazów i skrytek, spis prowizji i zasobów okrętowych oraz spis przedmiotów podlegających cłu przywiezionych przez kapitana i załogę statku — w dwóch egzemplarzach, a pozostałe dokumenty — w jednym egzemplarzu. Konosamenty mogą być przesłane urzędowi celnemu przed przybyciem statku do portu.

3) Zgłoszenie ogólne (art. 92 ust. 1-b) powinno zawierać:

a) rodzaj, nazwę, przynależność państwową, znak rozpoznawczy, pojemność i port macierzysty statku,

b) imię i nazwisko kapitana,

c) port, z którego statek przybywa,

d) nazwisko i miejsce zamieszkania odbiorców towarów, jeżeli dokumenty przewozowe nie opiewają na zlecenie,

e) ilość sztuk, ich znaki i numery oraz rodzaj opakowania,

f) wagę brutto, rodzaj towarów i kraj w którym były załadowane na statek,

g) wyszczególnienie dołączonych dokumentów,

h) potwierdzenie kapitana, że zgłoszenie jest prawdziwe,

i) datę wystawienia zgłoszenia i własnoręczny podpis kapitana.

4) Jeżeli statek uratował na morzu jakiekolwiek przedmioty, to wykaz ich powinien być umieszczony w osobnej pozycji ogólnego zgłoszenia.

5) Gdy dla jakichkolwiek powodów kapitan statku nie może przedstawić urzędnikowi celnemu dokumentów w chwili przybycia urzędnika na statek (ust. 2), zezwala się kapitanowi statku przedstawić te dokumenty później, jednak w ciągu 24 godzin od chwili wjazdu statku do portu. W tym przypadku przyjęcie statku odracza się do chwili dostarczenia dokumentów; odprawa podróżnych i ich bagażów powinna być dokonana bez zwłoki, mimo odroczenia przyjęcia statku.

6) Konosamenty mogą być imienne lub na zlecenie. Jeżeli w konosamencie nie wskazano odbiorcy, traktuje się taki konosament jako wystawiony na zlecenie.

7) Konosament powinien zawierać:

a) nazwę statku i nazwisko nadawcy towaru,

b) nazwisko odbiorcy lub oznaczenie „na zlecenie",

c) port załadowania oraz w miarę możności port wyładowania i port przeładowania,

d) rodzaj towaru według nazw handlowych,

e) ilość towaru według wagi, miary, ilości sztuk i t. p.,

f) przy towarach przewożonych w opakowaniu, ilość sztuk, rodzaj opakowania, numery i znaki,

g) podpis kapitana statku lub agenta przedsiębiorstwa przewozowego oraz datę wystawienia.

8) Przedstawienie dokumentów wymienionych w ustępie 2 niniejszego paragrafu z wyjątkiem zgłoszenia ogólnego nie jest wymagane dla statków o po-

jemności do 50 tonn netto, przychodzących bez towarów lub z towarami objętemi następującemi pozycjami taryfy celnej: 1 — 16, 36 p. 2, 37, 44 p. 2, 116 pp. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i uwagi, 125, 126, 148, 150 — 153, 162, 164, 165, 173 p. 1, 176, 177 p. 1, 180 — 182, 286 p. 2, 287, 747, 748, 749, 757, 759 — 762, 763 p. 1, 764, 789, 790 pp. 1, 2, 3, 4, 848 p. 1, 862, 863, 865 — 868, 870, 875, 876, 880, 888 — 890, 892 — 894, 927 p. 1 i 3. Na wniosek kapitana zgłoszenie ogólne może sporządzić urząd celny na podstawie danych oznajmionych ustnie przez tegoż kapitana. Zgłoszenie spisane przez urząd celny podpisuje kapitan.

§ 160. Poprawki wprowadzone do dokumentów, które podlegają przedstawieniu urzędowi celnemu, powinny być stwierdzone podpisem kapitana statku. Zgłoszenie poprawek po wręczeniu dokumentów urzędowi celnemu nie może być uwzględnione.

§ 161. 1) Po przyjęciu statku przeprowadza się wstępną rewizję celną statku. Przy rewizji tej obowiązany jest asystować kapitan lub jego zastępca i wskazać urzędnikom celnym wszystkie pomieszczenia, przejścia, włazy i skrytki, uprzedzić o miejscach, w których są złożone towary łatwopalne i wybuchowe oraz okazywać urzędnikom wszelką pomoc potrzebną przy rewizji.

2) Po dokonaniu rewizji wstępnej nakłada się zamknięcia celne na wszystkie włazy prowadzace do miejsc, w których są przechowywane towary, jak również na osobne pomieszczenia z towarami lub też ustanawia się dozór celny. Apteka okrętowa, zasoby okrętowe oraz inwentarz statku nie podlegają zamknięciu celnemu.

§ 162. 1) Prowizję potrzebną dla podróżnych i załogi w czasie pobytu statku w porcie zwalnia sie od należności celnych. Jeżeli nie można ustanowić dozoru celnego zabezpieczającego przed przenoszeniem prowizji ze statku na ląd, urząd celny wydziela prowizję stopniowo, w ilościach nieprzekraczających trzydniowego zapotrzebowania, pozostawiając resztę prowizji pod zamknięciem celnem. Na wniosek kapitana statku prowizja może być oclona celem zwolnienia teiże od dozoru celnego.

2) Ze składów tranzytowych dla zaopatrywania statków mogą otrzymywać prowizje:

a) statki zagraniczne przez cały czas od chwili przybycia statku do portu lub na redę do chwili odjazdu,

b) krajowe statki tylko dla spożycia w czasie zagranicznej podróży.

3) Statki kursujace w żegludze przybrzeżnei nie korzystają z prawa otrzymywania prowizji ze składu tranzytowego.

Przyjęcie statków na redzie.

§ 163. 1) W przypadkach zasługujących na uwzględnienie urząd celny może przyjmować statki na redzie i zezwalać na wyładowanie towarów ze statków zapomocą lichtug.

2) W razie potrzeby urząd celny może zezwolić na dokonanie odprawy podróżnych i ich bagażów na statkach, znajdujących się na redzie, bez względu na to, czy towary ze statku będą wyładowane na redzie czy też u brzegu przystani.

Ograniczenia komunikacji pomiędzy statkiem a lądem oraz innemi statkami w porcie.

§ 164. 1) Bez osobnego zezwolenia urzędu celnego wzbroniona jest aż do czasu ukończenia ostatecznej rewizji celnej, a przy statkach załadowanych — rewizji wstępnej, komunikacja towarowa i osobowa pomiędzy statkiem a lądem oraz innemi statkami w porcie.

2) Prawo wstępu na statek mają w tym czasie tylko władze uprawnione. Wstęp innych osób na statek jest dopuszczalny tylko za osobnem zezwoleniem urzędu celnego.

Wyładowanie towarów ze statku.

§ 165. 1) Po dokonaniu rewizji wstępnej statku urząd celny zezwala na wyładowanie towarów. Wyładowanie odbywa się pod dozorem celnym w kolejności przybicia statków. Pierwszeństwo jednak wyładunku mają statki uszkodzone, statki z materjałami wybuchowemi i łatwopalnemi, statki z towarami szybko psującemi się, statki pasażerskie oraz statki linij regularnych.

2) Towary masowe mogą być wyładowywane o każdej porze dnia i nocy. Towary drobnicowe mogą być wyładowywane zasadniczo w dni powszednie w czasie od wschodu do zachodu słońca. W razie potrzeby urząd celny może zezwolić na wyładowanie drobnicowych towarów w dni świąteczne oraz w porze nocnej.

3) Przed przystąpieniem do wyładowania towarów przedsiębiorstwo okrętowe lub uprawniony makler powinni zgłosić urzędowi celnemu miejsce zamierzonego złożenia towaru. Towary mogą być składane w magazynach i na placach pozostających pod kontrolą celną, a za zezwoleniem urzędu celnego również na nabrzeżu, jeżeli rodzaj towaru na to pozwala. Urzad celny może zezwalać na przeładowywanie bezpośrednio ze statków do wagonów lub do innych środków transportowych towarów masowych o niskiem cle, łatwych do otaryfowania, jeżeli odprawa celna może być dokonana w każdym poszczególnym przypadku z należytą dokładnością. Również urząd celny może zezwalać na przeładowywanie ze statków bezpośrednio do wagonów towarów jednogatunkowych przeznaczonych do przewozu w ładunkach wagonowych tranzytem przez polski obszar celny lub też do przekazania do oclenia w innym urzędzie celnym.

4) Przy składach w portach mogą być utworzone osobne oddziały wyładunkowe (magazyny celne) celem przechowywania towarów aż do czasu zgłoszenia ich przez stronę do odprawy (art. 36). W razie trudności technicznych przy ustalaniu wagi towarów przyjmowanych do oddziału wyładunkowego, mogą być one przyjęte bez wyważenia.

5) Jeżeli strona w ciągu okresu ustalonego w § 33 ust. 1-b nie zgłosi do odprawy towarów złożonych w oddziale wyładunkowym, zarząd magazynu obowiązany jest zgłosić je na skład w ciągu siedmiu dni po upływie tego okresu. Po upływie obydwóch wymienionych wyżej okresów odprawa niezgłoszonych towarów następuje z urzędu w myśl postanowień § 33 ust. 7.

6) Towary podlegające szybkiemu zepsuciu mogą być na wniosek strony odprawione na statku pod

warunkiem zachowania ogólnych przepisów dotyczących odprawy celnej.

7) Przy ujawnieniu uszkodzeń opakowania wyładowanych towarów oraz w razie ujawnienia sztuk z niewiadomą zawartością lub też niewykazanych w dokumentach urząd celny przeprowadza rewizję wewnętrzną takich sztuk i o wyniku rewizji sporządza protokół. Protokół sporządza się również w przypadkach ujawnienia braku sztuk wymienionych w ogólnem zgłoszeniu (§ 159 ust. 3).

Załadowanie towarów przy wyjeździe.

§ 166. 1) Towary masowe mogą być ładowane na statek o każdej porze dnia i nocy.

2) Ładowanie towarów drobnicowych odbywa się zasadniczo tylko w dni powszednie w czasie od wschodu do zachodu słońca. Urząd celny w razie koniecznej potrzeby może zezwolić na ładowanie towarów drobnicowych również w nocy oraz w dni świąteczne.

Zgłoszenie statku przy wyjeździe.

§ 167. 1) Po ukończeniu załadowania kapitan statku składa urzędowi celnemu po jednym egzemplarzu dokumentów przewidzianych w art. 96 ust. 1.

2) Zgłoszenie ogólne powinno zawierać:
a) rodzaj, nazwę, przynależność państwową, znak rozpoznawczy, pojemność i port macierzysty statku,
b) imię i nazwisko kapitana,
c) port, do którego statek odpływa,
d) nazwisko i miejsce zamieszkania osób uprawnionych do rozporządzania wywożonym towarem,
e) ilość sztuk, ich znaki i numery oraz rodzaj opakowania,
f) wagę brutto, rodzaj i kraj przeznaczenia towarów,
g) wyszczególnienie dołączonych dokumentów,
h) potwierdzenie kapitana, że zgłoszenie jest prawdziwe,
i) datę wystawienia i własnoręczny podpis kapitana.

3) Po zbadaniu dokumentów urząd celny przeprowadza ostateczną rewizję statku i udziela pisemnego zezwolenia na wyjazd statku (art. 96 ust. 3).

4) Gdy po udzieleniu pisemnego zezwolenia na wyjazd statek zaraz nie odjeżdża, to statek taki podlega się specjalnemu dozorowi celnemu.

5) Od chwili wydania zezwolenia wymienionego w ust. 3 komunikacja towarowa i osobowa pomiędzy statkiem i lądem oraz innemi statkami znajdującemi się w porcie lub w morskim pasie celnym jest bez zezwolenia urzędu celnego wzbroniona.

Pracownicy pośredników okrętowych.

§ 168. 1) Pośrednik okrętowy (makler), który chce poruczyć swoim pracownikom wykonywanie czynności objętych art. 98 ust. 1, powinien złożyć zgłoszenie na piśmie we właściwym urzędzie celnym z dołączeniem dowodów:
a) że pracownik jest pełnoletnim i nieposzlakowanym obywatelem polskim lub gdańskim i nie znajduje się pod śledztwem sądowem,
b) że jest u pośrednika w stałym stosunku służbowym.

2) Urząd celny, jeżeli uzna przedstawione dowody za dostateczne, wydaje pracownikowi po złożeniu przez niego aktu pełnomocnictwa pracodawcy, pozwolenie na wykonywanie czynności w zastępstwie pośrednika okrętowego.

3) W razie popełnienia przez pracownika pośrednika nadużycia, urząd celny może cofnąć wydane mu pozwolenie (ust. 2).

Ułatwienia celne w ruchu morskim.

§ 169. 1) Do statków przybywających do portu nie w celu wyładowania lub zabrania towarów, lecz z powodu grożącego im niebezpieczeństwa, lub potrzeby naprawy statku albo też w celu uzupełnienia prowizji, zasobów i t. p. nie stosuje się przepisów o przyjęciu statku (§ 159); przez cały czas koniecznego pobytu w porcie, statek taki pozostaje pod kontrolą celną.

2) W przypadkach przybycia statku do portu z przyczyn oznaczonych w ust. 1 kapitan statku obowiązany jest zawiadomić o tem urząd celny na piśmie i przedstawić dokumenty stwierdzające port przeznaczenia.

3) Kapitan, który chce wyładować towary w celu dokonania naprawy statku, powinien oddać ładunek według spisu pod dozór urzędu celnego aż do czasu ponownego załadowania.

§ 170. 1) Przyrządy, przeznaczone do podnoszenia ciężarów lub dla ochrony towarów od uszkodzenia, mogą być przenoszone ze statku na statek pod warunkiem zawiadomienia o tem urzędu celnego przez kapitana statku.

2) W przypadkach uzasadnionej potrzeby urząd celny może zezwolić na przeniesienie ze statku na brzeg celem naprawy przedmiotów należących do sprzętu lub inwentarza statku.

§ 171. Poza statkami wymienionemi w § 159 ust. 8 obowiązek przedstawienia urzędowi celnemu dokumentów przewidzianych w art. 92 nie dotyczy:
a) jachtów, statków sportowych i spacerowych,
b) kutrów i łodzi rybackich,
c) statków żeglugi przybrzeżnej, utrzymującej komunikację między portami polskiego obszaru celnego,
d) statków w ruchu tranzytowym.

§ 172. 1) Do statków kursujących pod banderą jachtklubów, mających siedzibę na polskim obszarze celnym, mogą być stosowane ułatwienia celne pod warunkiem złożenia przez zarządy jachtklubów w urzędzie celnym:
a) spisu wszystkich statków sportowych, należących do poszczególnych jachtklubów,
b) opisu każdego statku z wymienieniem nazwy klubu, nazwy statku, jego pojemności, nazwiska kapitana z dołączeniem rysunku flagi klubowej.
c) spisu inwentarza, należącego do statku,
d) oświadczenia zarządu jachtklubu, że obowiązujące przepisy celne nie będą naruszone, że na statkach klubowych nie będą nigdy przewożone przedmioty i artykuły spo-

żywcze w ilościach przekraczających zapotrzebowanie statku oraz, że przyjmuje na siebie odpowiedzialność za naruszenie przepisów celnych.

2) Statki, co do których zostały wypełnione warunki oznaczone w ustępie 1 pozostają przy wejściu, wyjściu z portu oraz w czasie postoju w porcie, tylko pod ogólnym nadzorem urzędu celnego.

3) Przybywające z zagranicy lub wyjeżdżające zagranicę statki, należące do klubów tak krajowych jak i zagranicznych podlegają rewizji celnej na ogólnych zasadach. Kapitan statku składa na piśmie deklarację o przyjeździe lub odjeździe, w której wymienia: nazwę klubu, do którego statek należy, nazwę statku, jego pojemność, port z którego przybył lub port do którego udaje się, wyszczególnienie składu załogi oraz oświadczenie czy i jakie towary, podlegające ocleniu, znajdują się na statku. Deklaracja powinna być stwierdzona własnoręcznym podpisem kapitana statku.

4) Łodzie sportowe i spacerowe pozostają pod ogólną kontrolą celną bez względu na to, czy są zarejestrowane w jachtklubach czy też nie.

5) Krajowe kutry i łodzie rybackie, zawijające do portu wolne są od rewizji celnej z wyjątkiem przypadków, gdy zachodzi podejrzenie, że na statkach tych oprócz ryb znajdują się towary podlegające ocleniu. Od rewizji celnej nie są wolne kutry powracające z dalekomorskich połowów.

6) Przy przewozie towarów celnych oraz krajowych pod konwojem funkcjonarjuszów celnych z jednego portu krajowego do drugiego portu krajowego mają analogiczne zastosowanie przepisy § 132 ust. 3.

Stosowanie przepisów celnych do okrętów wojennych.

§ 173. 1) Gdy okręt polskiej marynarki wojennej przybędzie z zagranicznego portu i niema żadnych towarów do wyładowania na ląd, dowódca okrętu po przybyciu okrętu do portu na polskim obszarze celnym, przesyła właściwemu urzędowi celnemu pisemne o tem oświadczenie.

2) Z chwilą otrzymania przez urząd celny wymienionego w ust. 1 oświadczenia ustaje wszelkie postępowanie celne względem przybyłego okrętu.

3) Jeżeli okręt przywiózł towary, które mają być wyładowane na ląd, dowódca okrętu przesyła urzędowi celnemu wykaz towarów przeznaczonych do wyładowania. Wykaz taki powinien być potwierdzony podpisem dowódcy. Wyładowanie odbywa się na podstawie wykazu pod kontrolą celną.

4) Odprawa celna towarów na okręcie wojennym może być dokonana jedynie na pisemny wniosek dowódcy okrętu skierowany do urzędu celnego.

5) Obce okręty wojenne wolne są od wszelkich formalności celnych, z wyjątkiem przypadków wyładowywania towarów na ląd.

6) Towary przeniesione z okrętu wojennego na ląd bez wiedzy urzędu celnego traktuje się jako przemycone.

7) Towary załadowane na polski okręt wojenny udający się do portu zagranicznego, jak również załadowane na obcy okręt wojenny, powinny być zgłoszone do odprawy celnej wywozowej na ogólnych zasadach.

Przedmioty pochodzące z awarji.

§ 174. 1) Towary wyrzucone przez morze na brzeg urząd celny przyjmuje pod dozór celny na podstawie protokólarnego opisu sporządzonego wspólnie z właściwym urzędem dla spraw rozbitków. Również pod dozór celny przyjmuje urząd celny towary wyłowione na morzu i zgłoszone przez kapitana statku, który zawinął do portu (§ 159 ust. 4).

2) Jeżeli niema wątpliwości, że uratowane towary są pochodzenia krajowego, urząd celny zwalnia je z pod dozoru celnego, przyczem krajowe towary podlegające opłatom monopolowym i podatkom pośrednim urząd celny zwalnia z zachowaniem przepisów o opłatach monopolowych i podatkach pośrednich.

3) Towary pochodzące z awarji a nie podpadające pod postanowienia ustępu 2, urząd celny utrzymuje pod dozorem celnym na ogólnych zasadach.

4) Jeżeli z dokumentów wynika, że towary uratowane z awarji są przeznaczone do państw obcych, urząd celny zezwala na wniosek uprawnionej strony na wywóz takich towarów zagranicę bez pobierania należności celnych.

5) Uratowane z awarji towary szybko psujące ię podlegają sprzedaży z przetargu, jeżeli w ciągu 24 godzin od chwili przyjęcia ich pod dozór celny nie zostały przez stronę zgłoszone do odprawy celnej.

6) Przy sprzedaży z przetargu uratowanych z awarji towarów uszkodzonych, potrąca się na rzecz Skarbu tytułem cła przywozowego dziesiątą część z kwoty uzyskanej z przetargu; należności manipulacyjnych w tym przypadku nie pobiera się.

Ochrona towarów celnych i odpowiedzialność za nie.

§ 175. 1) Obowiązek ochrony przesyłek celnych przyjętych do przewozu przez przedsiębiorstwa żeglugowe ciąży na tych przedsiębiorstwach.

2) Obowiązek ochrony przesyłek celnych złożonych w magazynie celnym ciąży na przedsiębiorstwie eksploatującem magazyn. Magazyn taki pozostaje pod wspólnem zamknięciem urzędu celnego i przedsiębiorstwa.

3) Za należności celne ciążące na towarach wymienionych w ustępie 1 i 2 przedsiębiorstwo ponosi odpowiedzialność wobec władz celnych, przyczem postanowienia § 104 ust. 4 — 7 i 9 — 11 mają analogiczne zastosowanie.

Świadczenia przedsiębiorstw żeglugowych na rzecz zarządu celnego.

§ 176. Przedsiębiorstwo żeglugowe:

a) oświetla statki w sposób odpowiadający potrzebom skutecznej kontroli celnej,
b) dostarcza bezpłatnie środków pomocniczych i urządzeń do rewizji statków,
c) w przypadkach konwojowania statku ponosi opłaty związane z delegowaniem konwojentów celnych i zapewnia im na swój koszt przejazd do miejsca przeznaczenia i powrót do miejsca służbowego,
d) dostarcza bezpłatnie i utrzymuje w stanie odpowiednim pomieszczenia dla biur urzę-

dów celnych w porcie, sale rewizyjne, magazyny, rampy, place składowe, pomosty obserwacyjne i t. p., służące wyłącznie dla jego potrzeb,

e) oświetla, opala i utrzymuje w porządku własnym kosztem pomieszczenia i urządzenia wymienione pod d).

Świadczenia zarządu portowego na rzecz zarządu celnego.

§ 177. 1) Zarząd portowy:

a) oświetla własnym kosztem w sposób odpowiadający potrzebom skutecznej kontroli celnej cały obszar portowy,

b) dostarcza bezpłatnie i utrzymuje w stanie odpowiednim pomieszczenie dla biur urzędów celnych w porcie, sale rewizyjne, magazyny, rampy, place składowe, pomosty obserwacyjne i t. p.,

c) oświetla, opala i utrzymuje w porządku kosztem własnym pomieszczenia i urządzenia wymienione pod b).

2) Zarząd portowy nie jest obowiązany do świadczeń wymienionych w ust. 1 b—c, jeżeli pomieszczenia, urządzenia i t. p. mają służyć wyłącznie dla potrzeb poszczególnych przedsiębiorstw żeglugowych (§ 176).

Instrukcja morsko-celna.

§ 178. Szczegółowe przepisy o postępowaniu morsko-celnem w związku z przewozem osób i towarów zawiera instrukcja morsko-celna.

6. Przewóz drogami powietrznemi. Lotniska celne.

§ 179. 1) Miejsca przelotu dla statków powietrznych przez granicę celną ustala osobne rozporządzenie.

2) W przypadkach przekroczenia granicy przez statek powietrzny w miejscu nieprzeznaczonem do tego, organa ochrony granicy oraz władze celne mają prawo postąpić stosownie do postanowień § 182.

3) Wykaz lotnisk paszportowo-celnych (art. 103 ust. 3), przeznaczonych do lądowania i odlotu statków powietrznych podaje się do wiadomości przez ogłoszenie w Monitorze Polskim.

4) W przypadkach istotnej potrzeby może być dozwolone lądowanie prywatnych statków powietrznych, przybywających z zagranicy i odlot takich statków zagranicę na innych lotniskach niż wyznaczonych w tym celu lotniskach paszportowo-celnych. Pozwoleń takich na uzasadnioną prośbę zainteresowanej strony udziela wojewódzka władza administracji ogólnej, w której obrębie znajduje się lotnisko, w porozumieniu z właściwą Dyrekcją Ceł.

5) Statki powietrzne, przylatujące z zagranicy oraz odlatujące zagranicę, jak również statki powietrzne przelatujące tranzytem przez polski obszar celny, podlegają odprawie celnej na ogólnej zasadzie, jeżeli zawarte w tym względzie umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

Lądowanie przymusowe.

§ 180. 1) W przypadkach przymusowego lądowania, dowódca statku obowiązany jest zawiadomić o tem organa państwowe lub zarząd gminy, wymienione w art. 104 ust. 1. Do czasu przybycia przedstawiciela jednego z wymienionych organów państwowych lub miejscowego zarządu gminy, dowódca statku obowiązany jest przypilnować, aby żadna z przybyłych statkiem osób nie oddaliła się od statku, ani też nic ze statku nie było zabrane, z wyjątkiem pożywienia i rzeczy osobistego użytku potrzebnych w tym czasie dla podróżnych i załogi.

2) Jeżeli z powodu nieprzezwyciężonych trudności dowódca statku nie mógł zawiadomić o przymusowem lądowaniu wymienionych wyżej organów rządowych lub zarządu gminy, a stan statku i inne okoliczności pozwoliły mu na niezwłoczny dalszy lot, to po przybyciu na najbliższe lotnisko paszportowo-celne dowódca statku obowiązany jest zameldować organom celnym i policyjnym o przyczynach przymusowego lądowania oraz wyjaśnić okoliczności, które uniemożliwiły mu zawiadomienie organów urzędowych względnie zarządu gminy o przymusowem lądowaniu.

3) Przybyłe na miejsce przymusowego lądowania statku powietrznego organa celne, skarbowe lub policyjne są uprawnione do zrewidowania statku i dokumentów przewozowych oraz sprawdzenia spisu podróżnych, załogi i ładunku statku; również są uprawnione do wzięcia statku powietrznego pod dozór a ładunku na tymczasowe przechowanie i do wydania zarządzeń, jakie uznają w danym przypadku za potrzebne.

4) Jeżeli przyczyny uniemożliwiające dalszy lot statku powietrznego ustaną, a ze strony organów urzędowych nie będzie przeszkód do zezwolenia na odlot statku, powinny one odnotować w dzienniku podróży miejsce i datę przymusowego lądowania i oznaczyć w nim jednocześnie lotnisko paszportowo-celne, na którem statek powietrzny obowiązany jest wylądować celem wyjaśnienia przez organa celne i policyjne lotniska paszportowo-celnego powodów przymusowego lądowania. Gdy statek powietrzny jest obowiązany do lądowania w czasie tranzytowego przelotu na jednem z lotnisk paszportowo-celnych, należy wyznaczyć mu do lądowania to samo lotnisko, jeżeli zaś zwolniony jest od takiego obowiązku, — wyznaczyć mu najbliższe lotnisko paszportowo-celne, znajdujące się na linji przelotu statku.

5) Jeżeli stan statku lub inne przyczyny nie pozwalają na dalszy lot, należy stosować się do następujących postanowień:

a) gdy do uszkodzonego statku przybędzie przedstawiciel jednego z organów wymienionych w ust. 3, powinien zrewidować i zwolnić rzeczy, stanowiące osobisty bagaż podróżnych z zachowaniem przepisów o odprawie bagażów i przesyłek, przewożonych przez osoby korzystające z prawa eksterytorjalności i przywilejów dyplomatycznych, sprawdzić dokumenty podróży osób przybyłych statkiem i odnotować w tych dokumentach miejsce i datę przymusowego lądowania. Wymienionym osobom należy ułatwić kontynuowanie dalszej podróży;

b) co się tyczy przesyłek znajdujących się na statku, powinny być one wzięte pod dozór i dostawione do jednego z urzędów celnych,

celem dokonania odprawy celnej przywozowej tych przesyłek, bądź przekazania ich do właściwego urzędu celnego lub też wysłania pod dozorem celnym zagranicę.

6) Jeżeli statek powietrzny był odprawiony do odlotu zagranicę, a następnie zmuszony względami bezpieczeństwa do lądowania przed przekroczeniem granicy celnej, dowódca statku obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tem najbliższy urząd celny, a w razie trudności zawiadomienia urzędu celnego — najbliższe organa: skarbowe lub ochrony granicy celnej, albo policyjne, względnie miejscowy zarząd gminy, który w tym przypadku obowiązany jest zawiadomić o przymusowem lądowaniu statku najbliższy z wymienionych wyżej organów państwowych. Do czasu przybycia przedstawiciela jednego z wymienionych organów państwowych lub miejscowego zarządu gminy, dowódca statku obowiązany jest przypilnować, aby żadna z osób znajdujących się na statku nie oddaliła się od statku, ani też nic ze statku nie było zabrane, z wyjątkiem pożywienia i rzeczy osobistego użytku potrzebnych w tym czasie dla podróżnych i załogi.

7) Gdy przeszkody uniemożliwiające dalszy lot statku powietrznego ustaną a przybyłe organa urzędowe nie mają podejrzeń co do zmiany osób, bagażów i przesyłek odprawionych przez urząd celny wyjściowy, mogą zezwolić na dalszy lot statku po odnotowaniu w dzienniku podróży miejsca i daty przymusowego lądowania. W razie uzasadnionych podejrzeń co do zmiany osób lub ładunku należy zarządzić powrót statku powietrznego do lotniska paszportowo-celnego, na którem statek był odprawiony, a jeżeli to lotnisko jest zbyt oddalone od miejsca lądowania, — do najbliższego lotniska paszportowo-celnego. Zarządzenie co do powrotu statku do sprawdzenia na lotnisko paszportowo-celne należy odnotować w dzienniku podróży.

8) Gdy stan statku lub inne przyczyny nie pozwalają na dalszy lot, należy odnotować w dzienniku podróży miejsce i datę przymusowego lądowania, oraz takie same daty w dokumentach podróży osób przybyłych statkiem, poczem zwolnić te osoby wraz z ich bagażem, a przesyłki zabezpieczyć, celem odesłania do ponownej odprawy wywozowej w jednym z urzędów celnych.

9) Znajdujące się na statku powietrznym przesyłki pocztowe powinny być w przypadkach przewidzianych w ustępach 5 i 8 dostarczone do najbliższego urzędu pocztowego, ten zaś obowiązany jest wymienione przesyłki skierować niezwłocznie zwykłą drogą do właściwego urzędu wymiany (pocztowo-celnego).

10) Jeżeli z powodu nieprzezwyciężonych trudności dowódca statku powietrznego nie mógł zawiadomić o przymusowem lądowaniu organów rządowych lub zarządu gminy wymienionych w ust. 6, a stan statku i inne okoliczności pozwoliły na niezwłoczny odlot z miejsca przymusowego lądowania, dowódca statku obowiązany jest powrócić na najbliższe lotnisko paszportowo-celne na polskim obszarze celnym, celem wyjaśnienia okoliczności przymusowego lądowania i uzyskania zezwolenia na odlot zagranicę. Władze celne i policyjne mogą poddać taki statek ponownej odprawie.

11) Przyjmowanie na statek powietrzny lądujący przymusowo innych osób i przesyłek poza temi, które były na statku w czasie lądowania, jest wzbronione, z wyjątkiem przypadków, gdy zachodzi potrzeba zmiany członków załogi. Zmiana taka powinna być przez organa urzędowe odnotowana w dzienniku podróży statku powietrznego.

12) Przeciwko dowódcom statków powietrznych przylatujących z granicy, lub odlatujących zagranicę, którzy lądując przymusowo nie zastosują się do postanowień zawartych w ustępach 1, 2, 6, 10 i 11 niniejszego paragrafu, wdraża się postępowanie karne skarbowe.

13) Koszta wszelkie, związane z delegowaniem urzędników do przymusowo lądujących statków powietrznych, należących do przedsiębiorstw lotniczych, jak również koszta związane z transportem przesyłek z takich statków do urzędów, ponoszą przedsiębiorstwa lotnicze. Przy przymusowem lądowaniu innego rodzaju statków powietrznych koszta związane z delegowaniem urzędników do miejsca przymusowego lądowania należy pobierać tylko w tym przypadku, jeżeli lądujący przymusowo statek powietrzny jest zarejestrowany w państwie, które w analogicznych przypadkach pobiera opłaty od polskich statków powietrznych.

14) Jeżeli z przyczyn atmosferycznych lub innych statek powietrzny odprawiony do odlotu jest zmuszony zawrócić z drogi na lotnisko paszportowo-celne, dowódca statku obowiązany jest niezwłocznie po wylądowaniu zameldować o tem urzędowi celnemu i organom policji. Statek taki może być poddany ponownemu sprawdzeniu.

Wyrzucanie przesyłek podczas lotu. Odpowiedzialność za wyrzucone przesyłki.

§ 181. W przypadkach, gdy zaszła konieczność wyrzucenia na polskim obszarze celnym ładunku celem ratowania podróżnych i załogi (art. 105 ust. 2-b), dowódca statku obowiązany jest zameldować o tem urzędowi celnemu niezwłocznie po przybyciu na wejściowe lotnisko paszportowo-celne. Dowódca statku obowiązany jest postarać się o odnalezienie wyrzuconych przesyłek w ciągu siedmiu dni od daty ich wyrzucenia i dostarczenie tych przesyłek własnemi środkami i na własny koszt urzędowi celnemu celem odprawy lub też przedstawić władzom celnym dowód zniszczenia przesyłek.

Nakaz lądowania.

§ 182. 1) Przy wydawaniu nakazów lądowania organa ochrony granicy i celne powinny posługiwać się sygnałami przewidzianemi w przepisach o sygnalizacji lotniczej i o lotniczych znakach naziemnych. W razie niezastosowania się przelatującego statku powietrznego do wydanego przez organa ochrony granicy lub celne nakazu lądowania, organa te postępują w myśl przepisów o zmuszeniu statków powietrznych do lądowania.

2) Dalsza podróż statku zmuszonego do lądowania może być podjęta za pozwoleniem zawiadowcy portu lotniczego wydanem za zgodą organów celnych i policyjnych lotniska paszportowo-celnego.

Przylot i odlot statków powietrznych. Przedstawienie dokumentów.

§ 183. 1) Zawiadowca portu lotniczego w siedzibie lotniska paszportowo-celnego obowiązany jest zawiadamiać urząd celny o każdym zamierzonym przylocie i odlocie statków powietrznych, które nie utrzymują regularnej komunikacji z zagranicą według ustalonego rozkładu lotów. Również zawiadowca portu lotniczego obowiązany jest zawiadamiać urząd celny o odwołaniu lotów statków powietrznych utrzymujących regularną komunikację z zagranicą oraz o opóźnieniach odlotu i przylotu statków.

2) Aż do czasu załatwienia czynności paszportowo-celnych zawiadowca portu lotniczego nie ma prawa wypuszczenia statku powietrznego z lotniska, ani też poświadczenia dziennika podróży statku.

§ 184. 1) Dowódca statku powietrznego przewożącego podróżnych, bagaże i przesyłki towarowe obowiązany jest niezwłocznie po wylądowaniu na pierwszem lotnisku paszportowo-celnem przedstawić urzędowi celnemu następujące dokumenty:

a) wykaz podróżnych zawierający: znaki przynależności państwowej i rejestracji statku powietrznego, imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i przynależność państwową dowódcy statku powietrznego i innych członków załogi; nazwiska podróżnych, miejsce odlotu oraz miejsce stanowiące cel podróży;

b) manifest, czyli deklarację ogólną ładunku (bagażów rejestrowanych i przesyłek towarowych), który powinien zawierać: znaki przynależności państwowej i rejestracji statku powietrznego, nazwisko, miejsce zamieszkania, przynależność państwową i numer upoważnienia (licencji) dowódcy statku, nazwy lotnisk odlotu i przeznaczenia, oznaczenie ilości dołączonych deklaracyj celnych nadawcy lub odpisów listów przewozowych, znaki i numery przesyłek, ilość ich i rodzaj opakowania, rodzaj towaru oraz wagę przesyłek, według wzoru ustalonego dla komunikacji międzynarodowej. Manifest powinien być potwierdzony własnoręcznym podpisem dowódcy statku niezależnie od poświadczenia przez urząd celny (§ 191 ust. 1). Wszelkie dopiski i przekreślenia w manifeście powinny być poświadczone przez właściwy urząd celny. W manifeście nie należy wpisywać wyrazów między wierszami, lub kilku nazw towarów w jednym wierszu. Do manifestu można dołączać potrzebną ilość arkuszy dodatkowych;

c) deklarację celną nadawcy lub odpis listu przewozowego na każdą przesyłkę towarową (§ 32);

d) dziennik podróży (carnet de route) z poświadczeniem przez zagraniczny urząd celny odlotu statku;

e) spis prowizji i zasobów statku.

Pozatem dowódca powinien wskazać urzędowi celnemu wszystkie pomieszczenia i skrytki przybyłego statku powietrznego.

2) Jeżeli statek nie przewozi towarów i bagażów rejestrowanych, nie jest wymagane przedstawienie manifestu; w tym przypadku przy przylocie statków z zagranicy, dowódca statku powinien posiadać w dzienniku podróży adnotację zagranicznego urzędu celnego wyjściowego o braku manifestu z powodu odlotu statku bez towarów i bagażów rejestrowanych.

§ 185. 1) Po wylądowaniu na lotnisku obowiązkiem dowódcy statku powietrznego jest przypilnowanie, aby nic ze statku przed przybyciem organów celnych nie było usunięte, ani też żadna z przybyłych statkiem osób nie opuściła miejsca lądowania.

2) Obowiązek dozoru nad wykonaniem powyższego postanowienia należy do właściwych organów państwowych, pełniących służbę na lotnisku.

§ 186. 1) Po sprawdzeniu dokumentów przedstawionych przez dowódcę statku (§ 184) urzędnik celny odprawia przedewszystkiem podróżnych i ich bagaże, przeprowadza rewizję statku, a następnie sprawdza przywiezione statkiem przesyłki.

2) Na wniosek podróżnych można bagaże ich przekazać celem odprawy celnej na innem lotnisku paszportowo-celnem.

3) Zgodność przesyłek z manifestem urzędnik celny poświadcza na manifeście.

4) Gdyby przy sprawdzaniu dokumentów wymienionych w § 184 były ujawnione niezgodności, urzędnik celny spisuje z dowódcą statku protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden egzemplarz otrzymuje dowódca statku.

§ 187. 1) Wyładowane ze statku powietrznego przesyłki urząd celny przyjmuje pod dozór celny, przyczem w zależności od miejscowych warunków i przysługujących mu uprawnień, odprawia te przesyłki na lotnisku lub też przekazuje je do magazynu celnego.

2) Przesyłki adresowane do innych lotnisk celnych mogą być przekazane do tych lotnisk celem ostatecznej odprawy.

3) Przybyłe z zagranicy statkiem powietrznym przesyłki pocztowe podlegają postępowaniu według przepisów pocztowo-celnych.

§ 188. Od dowódców prywatnych statków powietrznych, nie trudniących się przewozem podróżnych i przesyłek, nie wymaga się dokumentów wymienionych w § 184, z wyjątkiem dziennika podróży, który każdy statek prywatny powinien posiadać. Dowódca statku powinien mieć w dzienniku podróży poświadczenie o odlocie, dokonane przez urząd celny zagranicznego lotniska odlotu.

§ 189. 1) Odprawa wywozowa powinna być dokonana zasadniczo na tem lotnisku paszportowo-celnem, z którego następuje odlot statku zagranicę bez zatrzymywania się na polskim obszarze celnym. Przesyłki celne przeznaczone do zwrotu zagranicę z lotnisk celnych nie będących lotniskami wyjściowemi oraz przesyłki krajowe odprawione do wywozu zagranicę na lotniskach, powinny być przekazane do właściwych lotnisk wyjściowych.

2) Przesyłki, które mają być wywiezione zagranicę statkiem powietrznym, powinny być dostarczone do urzędu celnego w takim czasie, aby odprawa celna mogła być dokonana bez opóźnienia odlotu statku.

3) Dowódca statku powietrznego przeznaczonego do odlotu zagranicę powinien przedstawić urzędowi celnemu dokumenty wymienione w § 184, t. j. wykaz podróżnych i załogi statku, manifest potwierdzony przez dowódcę statku oraz deklaracje celne nadawców przesyłek towarowych, a pozatem wskazać pomieszczenia i skrytki statku powietrznego. Jeżeli statek nie przewozi żadnych towarów, nie jest wymagane przedstawienie manifestu. W tym przypadku przy odlocie statku zagranicę urząd celny uczyni o tem adnotację w dzienniku podróży.

4) Po dokonaniu odprawy wywozowej urzędnik celny zwraca dowódcy deklaracje celne nadawcy i na dowód dokonanej odprawy poświadcza dziennik podróży statku. Bez wymienionego poświadczenia odlot statku zagranicę jest wzbroniony.

5) Odprawa wywozowa przesyłek pocztowych odbywa się w sposób przewidziany przepisami pocztowo-celnemi.

§ 190. Podróżni, przybywający z zagranicy lub udający się zagranicę statkami powietrznemi korzystają z tych samych ulg, które przysługują im w myśl przepisów celnych przy przekraczaniu granicy innemi środkami lokomocji (koleją i t. p.).

Poświadczanie dokumentów przez urzędy celne.

§ 191. 1) Manifesty składane urzędowi celnemu przez dowódcę statku powietrznego po przylocie z zagranicy powinny być poświadczone przez zagraniczny urząd celny miejsca odlotu. O uzyskanie takiego poświadczenia powinien postarać się dowódca statku przy odlocie do polskiego obszaru celnego.

2) Na wniosek zainteresowanych stron urząd celny lotniska paszportowo-celnego obowiązany jest potwierdzać przy odlocie statków powietrznych manifesty, które mają być przedstawiane zagranicznym urzędom celnym, oraz potwierdzać przyjęcie pod dozór celny przesyłek, jeżeli takie potwierdzenie jest wymagane od strony przez urząd celny kraju wysyłającego.

3) W dzienniku podróży (carnet de route) w rubryce przeznaczonej dla poświadczeń urzędów celnych należy odnotować datę odprawy statku powietrznego przy przylocie i odlocie.

4) W przypadkach, gdy statek powietrzny bierze udział w zawodach międzynarodowych, a czas użyty na odprawę celną może wywrzeć wpływ na wyniki tych zawodów, urząd celny na wniosek dowódcy statku wyda mu zaświadczenie, stwierdzające czas zatrzymania statku dla dokonania odprawy celnej.

5) Przedsiębiorstwo lotnicze obowiązane jest postarać się, aby zagraniczny urząd celny odbiorczy potwierdził przyjęcie przesyłek lotniczych zwracanych z polskiego obszaru celnego zpowrotem zagranicę, oraz innych, co do których będzie potwierdzenie wymagane, w okresie 14 dni od daty wysłania przesyłki zagranicę, jeżeli zagraniczny urząd celny odbiorczy znajduje się w Europie, lub w okresie 30 dni, jeżeli odbiorczy urząd celny znajduje się poza obszarem Europy.

6) Jeżeli przedsiębiorstwo lotnicze nie przedstawi w ustalonym terminie potwierdzenia odbioru przesyłki przez zagraniczny urząd celny, co do której jest wymagane takie potwierdzenie, należy od przedsiębiorstwa lotniczego ściągnąć należności celne i inne przypadające od zwrotnej przesyłki nieoclonej. W przypadkach nieprzedstawienia przez przedsiębiorstwo lotnicze wymaganego potwierdzenia odbioru przez zagraniczny urząd celny przesyłki, którą zezwolono wywieźć zagranicę za zwrotem cła, należności celnych nie zwraca się.

Zabezpieczenie celne.

§ 192. 1) Zagraniczne statki powietrzne, należące do osób przybywających na czasowy pobyt do polskiego obszaru celnego, podlegają odprawie warunkowej za zabezpieczeniem celnem. Pozostawanie w kraju warunkowo odprawionych statków powietrznych nie może trwać dłużej niż jeden rok.

2) Należności celne przypadające od statku powietrznego ustala się według wagi własnej statku, określonej w dzienniku podróży.

3) Wolne są od zabezpieczenia celnego:

a) zagraniczne statki powietrzne, utrzymujące regularną komunikację lotniczą na polskim obszarze celnym na zasadzie umowy międzynarodowej lub na zasadzie osobnej koncesji, jeżeli dla tych przypadków zwolnienie od zabezpieczenia celnego zostało przewidziane;

b) zagraniczne statki wojskowe (§ 198);

c) statki zagraniczne, które mają zezwolony tranzytowy przelot przez polski obszar celny z obowiązkiem lądowania na jednem z lotnisk paszportowo-celnych i pozostające w tym czasie pod dozorem celnym;

d) zagraniczne statki celne i policyjne, przybywające do obszaru celnego za osobnem pozwoleniem;

e) zagraniczne statki odprawiane na podstawie międzynarodowych książeczek z granicznemi przepustkami lotniczemi (carnet de passages en douanes), tryptyków lotniczych oraz jednorazowych zaświadczeń wydawanych na zawody lotnicze (§ 199);

f) zagraniczne statki, na które ambasady i poselstwa Rzeczypospolitej Polskiej wydały tryptyki lotnicze (§ 200).

4) Pobrane od statków powietrznych zabezpieczenie celne urzędy celne zwracają po przedstawieniu przez stronę zaświadczenia zagranicznego urzędu celnego o znajdywaniu się statku poza polskim obszarem celnym.

5) Dla statków krajowych, udających się zagranicę, dziennik podróży poświadczony przy odlocie przez urząd celny stanowi dokument, na którego podstawie zwalnia się od cła wspomniane statki przy powrotnym przylocie do polskiego obszaru celnego, jeżeli nieprzerwany pobyt zagranicą statku nie przekracza jednego roku.

Materjały pędne, smary i części zamienne dla statków powietrznych.

§ 193. 1) Materjały pędne i smary znajdujące się przy przylocie do polskiego obszaru celnego w normalnych zbiornikach statku powietrznego wolne są od należności celnych i innych. Materjały te nie mogą być wyładowane ze statku i puszczone do wol-

nego obrotu bez uiszczenia należnych opłat celnych i innych.

2) Silniki i części zamienne wprowadzone z zagranicy w celu naprawy uszkodzonego zagranicznego statku powietrznego, znajdującego się na polskim obszarze celnym, urząd celny odprawia warunkowo za zabezpieczeniem celnem i zwalnia ostatecznie od cła po stwierdzeniu, że sprowadzone z zagranicy silniki i części zamienne zostały wbudowane do statku, a uszkodzone silniki i części zostały wywiezione pod dozorem celnym zagranicę lub też pod takimż dozorem zniszczone.

3) Wymienione w ust. 1 i 2 zwolnienie od cła stosuje się do obcych statków powietrznych na zasadach wzajemności.

4) Jeżeli w czasie pobytu krajowych statków powietrznych zagranicą zajdzie potrzeba naprawy statku i w tym celu nabycia tam i wbudowania do tych statków silników lub części zamiennych, dowódca statku obowiązany jest po przylocie do kraju zgłosić urzędowi celnemu na lotnisku wejściowem wymienione wyżej silniki i części zamienne i poddać je przywozowej odprawie celnej.

5) W razie wysłania z polskiego obszaru celnego zagranicę silników i części zamiennych z wolnego obrotu dla znajdującego się tam krajowego statku powietrznego, należy silniki takie i części zamienne odprawić na wniosek strony warunkowo, celem zwolnienia od cła przy powrotnym przywozie wymienionych wyżej silników i części zamiennych wysłanych zagranicę oraz tych, które zostały zdjęte ze statku zagranicą.

Ochrona lotniczych przesyłek celnych i odpowiedzialność za nie.

§ 194. 1) Obowiązek ochrony lotniczych przesyłek celnych przyjętych do przewozu przez przedsiębiorstwa lotnicze oraz odpowiedzialność za całość ich wobec Skarbu Państwa ciąży na tych przedsiębiorstwach.

2) Obowiązek ochrony lotniczych przesyłek celnych, złożonych w magazynie celnym i odpowiedzialność za całość ich wobec Skarbu Państwa ciąży na przedsiębiorstwie eksploatującem magazyn. Magazyn taki pozostaje pod wspólnem zamknięciem urzędu celnego i przedsiębiorstwa.

3) W razie niedostarczenia przez przedsiębiorstwo lotnicze przy przylocie z zagranicy przesyłek celnych, wymienionych w manifeście i deklaracjach celnych, jak również przesyłek celnych przekazanych do innych lotnisk celnych lub przesyłek celnych przyjętych do przewozu w innych przypadkach, przedsiębiorstwo obowiązane jest uiścić od takich przesyłek należności celne i inne.

4) Obowiązek uiszczenia należności celnych i innych (art. 43 ust. 3) powstaje:

a) w przypadkach wyrzucenia towaru z konieczności — z chwilą, gdy przesyłki te nie zostaną dostarczone w okresie czasu wyznaczonym w § 181 a Dyrekcja Ceł nie umorzy należności od nich,

b) w innych przypadkach — gdy brakujące przesyłki nie zostaną dostarczone do urzędu celnego w dodatkowym okresie 14 dni po upływie okresu wyznaczonego w § 104 ust. 2-c lub, gdy chodzi o towary przechowywane w magazynach celnych — z chwilą stwierdzenia braku towaru.

5) Należności celne i inne wymierza się i ściąga według zasad, wyszczególnionych w § 104 ust. 4—7 i 9 — 11.

6) Wezwania do uiszczenia należności celnych doręcza się:

a) osobom wymienionym w art. 105 ust. 3 względnie ust. 4 w przypadkach wyrzucenia towarów z konieczności,

b) w innych przypadkach—przedsiębiorstwom wymienionym w ust. 1 lub 2 niniejszego paragrafu.

7) Jeżeli towary nieoclone wyrzucone z konieczności (art. 105 ust. 2-b) uległy zniszczeniu lub gdy towary nieoclone przewożone statkami powietrznemi zostały zniszczone wskutek nieszczęśliwego wypadku — Dyrekcja Ceł może umorzyć należności celne i inne (art. 43 ust. 3) ciążące na tych przesyłkach — na wniosek dowódcy lub właściciela statku albo też przedsiębiorstwa przewozowego, poparty dokumentami, stwierdzającemi niezbicie zniszczenie przesyłek.

Świadczenia zarządów lotnisk użytku publicznego i przedsiębiorstw regularnej komunikacji powietrznej na rzecz zarządu celnego.

§ 195. 1) Zarząd lotniska użytku publicznego:

a) oświetla własnym kosztem w sposób odpowiadający potrzebom skutecznej kontroli celnej porty lotnicze i place składowe,

b) dostarcza bezpłatnie i konserwuje pomieszczenia dla urzędów celnych w portach lotniczych jako to: biura, sale rewizyjne, magazyny, rampy, place składowe i t. p.,

c) oświetla i opala własnym kosztem biura, sale rewizyjne, magazyny i wszelkie pomieszczenia przeznaczone dla urzędów celnych.

2) Przedsiębiorstwo regularnej komunikacji powietrznej korzystające z lotniska użytku publicznego:

a) dostarcza bezpłatnie środków pomocniczych i urządzeń potrzebnych do rewizji statków powietrznych,

b) zapewnia funkcjonarjuszom celnym bezpłatny przejazd statkami powietrznemi w sprawach służbowych, związanych z odprawą i kontrolą celną osób i towarów przewożonych drogą powietrzną,

c) utrzymuje w porządku: biura, sale rewizyjne, magazyny i wszelkie pomieszczenia, przeznaczone dla urzędów celnych.

Świadczenia na rzecz zarządu celnego przedsiębiorstw utrzymujących własne lotniska.

§ 196. Przedsiębiorstwo lotnicze, utrzymujące własne lotniska dla komunikacji z zagranicą:

a) oświetla własnym kosztem w sposób odpowiadający potrzebom skutecznej kontroli celnej porty lotnicze i place składowe,

b) dostarcza bezpłatnie i utrzymuje w stanie odpowiednim pomieszczenia dla urzędów celnych w portach lotniczych jako to: biu-

ra, sale rewizyjne, magazyny, rampy, place składowe i t. p.,

c) oświetla, opala i utrzymuje w porządku własnym kosztem biura, sale rewizyjne, magazyny i wszelkie pomieszczenia przeznaczone dla urzędów celnych,

d) dostarcza bezpłatnie środków pomocniczych i urządzeń potrzebnych do rewizji statków powietrznych,

e) zapewnia funkcjonarjuszom celnym bezpłatny przejazd statkami powietrznemi w sprawach związanych z odprawą i kontrolą celną osób i towarów przewożonych drogą powietrzną.

Roboty fizyczne przy odprawie celnej.

§ 197. Przedsiębiorstwa lotnicze utrzymujące regularną komunikację powietrzną, jak również przedsiębiorstwa lotnicze utrzymujące lotniska dla własnych potrzeb, obowiązane są do wykonywania robót fizycznych przy odprawie celnej towarów w ruchu lotniczym i w tym celu utrzymują personel roboczy oraz wyposażają miejsce odprawy w wagi i potrzebne do wykonywania robót fizycznych urządzenia i przybory.

Wojskowe statki powietrzne.

§ 198. 1) Od statków powietrznych wojskowych zagranicznych i polskich nie wymaga się dla odprawy celnej żadnych dokumentów.

2) Przybywające do Polski zagraniczne statki powietrzne wojskowe mogą, poza lotniskami wymienionemi w § 179 ust. 3, lądować również w portach lotniczych wojskowych i odlatywać z tych portów.

3) Gdy zagraniczne wojskowe statki powietrzne mają lądować w wojskowym porcie lotniczym, komendant wojskowego portu lotniczego obowiązany jest zawczasu zawiadomić właściwy urząd celny o dniu i przypuszczalnej porze przylotu statków wojskowych, który to urząd wydeleguje urzędnika celnego dla dokonania odprawy celnej.

4) Przybyłe statkiem powietrznym wojskowym osoby, nie korzystające z prawa eksterytorjalności i przywilejów dyplomatycznych, podlegają odprawie celnej na ogólnej zasadzie.

5) Jeżeli statki wojskowe powracają z wojskowego portu lotniczego zagranicę bez zmiany ładunku, komendant portu wydaje im pozwolenie odlotu bez dozoru celnego. W tym przypadku komendant portu powinien zawiadomić o dacie odlotu statków właściwy urząd celny z zaznaczeniem, że statki powietrzne odleciały bez zmiany ładunku.

6) Polskie statki wojskowe mogą odlatywać zagranicę z wojskowego portu lotniczego bez dozoru celnego, jeżeli nie zabierają ze sobą przedmiotów podlegających cłu wywozowemu, lub też przedmiotów zabronionych do wywozu. Komendant wojskowego portu lotniczego powinien zawiadomić o odlocie statków właściwy urząd celny.

7) Powracające z zagranicy polskie statki wojskowe mogą lądować w wojskowym porcie lotniczym. O dniu i przypuszczalnej porze zapowiedzianego powrotu z zagranicy polskich statków wojskowych komendant wojskowego portu lotniczego powinien zawiadomić właściwy urząd celny, który wydeleguje urzędnika celnego dla dokonania odprawy celnej.

Odprawa celna statków powietrznych na podstawie międzynarodowych książeczek z lotniczemi przepustkami granicznemi (carnet de passages en douanes) tryptyków i jednorazowych przepustek na zawody lotnicze.

§ 199. 1) Międzynarodowe książeczki z lotniczemi przepustkami granicznemi (carnet de passages en douanes), wystawione przez zagraniczne kluby lotnicze, należące do Międzynarodowego Związku Aeronautycznego (Fédération Aéronautique Internationale) w Paryżu, będą przez urzędy celne na polskim obszarze celnym honorowane, jeżeli krajowy klub lotniczy, należący do powyższego Międzynarodowego Związku Aeronautycznego i upoważniony w drodze osobnego rozporządzenia przez Ministra Skarbu, złoży gwarancje za należności celne i inne, jakie przypadłyby od statków powietrznych wprowadzonych na podstawie wyżej wymienionych książeczek z lotniczemi przepustkami granicznemi.

2) Upoważniony krajowy klub lotniczy obowiązują w tym przypadku następujące warunki:

a) krajowy klub lotniczy przyjmuje całkowitą odpowiedzialność za wszelkie należności celne i inne, jakie przypadłyby Skarbowi Państwa od statków powietrznych, wprowadzonych do polskiego obszaru celnego na podstawie książeczek z przepustkami lotniczemi, wydanemi przez ten klub oraz inne kluby lotnicze należące do Międzynarodowego Związku Aeronautycznego w Paryżu. W związku z powyższem krajowy klub lotniczy składa Ministerstwu Skarbu odpowiednią gwarancję wspomnianą w ust. 1 niniejszego paragrafu;

b) należności celne i inne, przypadające od statków powietrznych wprowadzonych na podstawie książeczek z przepustkami lotniczemi i niewywiezionych zpowrotem zagranicę w ustalonym terminie, krajowy klub lotniczy obowiązany jest uiścić w ciągu 30 dni od daty wezwania urzędu celnego.

3) Statki powietrzne wprowadzone do polskiego obszaru celnego na podstawie książeczek z przepustkami lotniczemi nie mogą być na tym obszarze pozbywane, oddawane na skład, wystawy lub używane do wykonywania przewozów zarobkowych.

4) Z przepustek lotniczych zwalniających statki powietrzne od zabezpieczenia celnego nie mogą korzystać na polskim obszarze celnym osoby stale zamieszkałe na tym obszarze, z wyjątkiem obywateli państw obcych, korzystających z przywilejów dyplomatycznych.

5) Książeczki z przepustkami lotniczemi, wydawane przez kluby lotnicze nienależące do Międzynarodowego Związku Aeronautycznego w Paryżu (Fédération Aéronautique Internationale), nie będą przez urzędy celne na polskim obszarze celnym honorowane.

6) Minister Skarbu może upoważnić krajowy klub lotniczy do wydawania tryptyków lotniczych oraz jednorazowych zaświadczeń (przepustek) lotniczych na przylot na zawody lotnicze pod warunkiem złożenia odpowiedniej gwarancji za należności celne i inne, jakie przypadłyby od statków powietrznych wprowadzonych na podstawie trypty-

ków i zaświadczeń (przepustek). Postanowienia ustępów 2-b, 3, 4 mają analogiczne zastosowanie.

7) Części zapasowe przeznaczone dla statków powietrznych biorących udział w zawodach lotniczych, przesyłane oddzielnie od statków, mogą być odprawiane warunkowo bez osobnego zabezpieczenia celnego na podstawie wymienionych wyżej jednorazowych zaświadczeń (przepustek) — (ust. 6).

Przepustki lotnicze dla obywateli państw obcych, zajmujących stanowiska dyplomatyczne poza granicami polskiego obszaru celnego oraz dla urzędników polskich placówek dyplomatycznych i konsularnych.

§ 200. 1) Celem odprawy statków powietrznych, należących do obywateli państw obcych, zajmujących stanowiska dyplomatyczne poza granicami polskiego obszaru celnego, wydaje się osobne przepustki lotnicze.

2) Za osoby zajmujące stanowiska dyplomatyczne w rozumieniu postanowień ustępu 1 niniejszego paragrafu uważać należy osoby wpisane na urzędową listę korpusu dyplomatycznego w stolicach państw utrzymujących stosunki dyplomatyczne z Rzecząpospolitą Polską, urzędników Ministerstw Spraw Zagranicznych tych państw, będących na stanowiskach kierowniczych oraz takichże członków Sekretarjatu Generalnego Ligi Narodów i innych instytucyj Ligi Narodów.

3) Przepustki lotnicze wydają ambasady i poselstwa Rzeczypospolitej Polskiej na pisemny wniosek osób wymienionych w ust. 2. Wniosek ten powinien zawierać: oznaczenie rodzaju i typu statku powietrznego, jego znaków przynależności państwowej i rejestracji, opis statku, wagę próżnego statku oraz zobowiązanie wyprowadzenia statku zpowrotem zagranicę w ustalonym terminie.

4) Przepustka lotnicza jest ważna na przeciąg 30 dni od daty wystawienia i daje prawo kilkakrotnego przylotu statkiem powietrznym do polskiego obszaru celnego bez zabezpieczenia celnego z warunkiem dokonania przylotów i odlotów w terminie ważności przepustki.

5) Urzędnikom polskich placówek dyplomatycznych i konsularnych zagranicą mogą być wydawane omawiane wyżej przepustki lotnicze na skutek decyzji ambasadora lub posła Rzeczypospolitej Polskiej.

Zakres działania podurzędów celnych na lotniskach.

§ 201. Jeżeli na lotniskach celnych ustanowiono podurzędy celne, podurzędy te działają w zakresie ustalonym dla urzędów celnych.

Instrukcja lotniczo-celna.

§ 202. Szczegółowe przepisy o postępowaniu lotniczo-celnem w związku z przewozem przez granicę celną osób, bagażów i towarów zawiera instrukcja lotniczo-celna.

Rozdział IV.

Osobne przepisy dla pasa granicznego. Mały ruch graniczny.

§ 203. 1) Jeżeli z państwami sąsiedniemi są zawarte umowy o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, to ułatwienia w tym ruchu powinny być stosowane według umów.

2) Tam, gdzie niema tego rodzaju umów z państwami sąsiedniemi, stosuje się następujące ułatwienia:

a) niezależnie od ulg, przewidzianych w § 16 do p. 25, właściciele i użytkownicy gospodarstw rolnych, leśnych i rybnych przeciętych lub oddzielonych granicą celną, znajdujących się w pasie o szerokości 4 km od granicy, mogą:
   I. przepędzać bez cła przez granicę celną zwierzęta domowe na pastwiska lub do prac na roli, z zachowaniem jednak obowiązujących przepisów weterynaryjnych,
   II. przewozić do kraju bez cła mleko uzyskane z tych zwierząt oraz przychówek urodzony po drugiej stronie granicy,
   III. przewozić bez cła maszyny i narzędzia potrzebne do wykonywania prac w gospodarstwie rolnem, leśnem i rybnem;
b) osobom stale zamieszkałym w pasie granicznym zezwala się:
   I. przewozić bez cła i bez ograniczeń przywozowych lub wywozowych żywność w stanie gotowym do spożycia w ilości nieprzekraczającej jednodniowej normy; artykuły monopolowe wyłącza się,
   II. w przypadkach nagłej potrzeby — przewozić bez cła i bez osobnych pozwoleń przywozowych lekarstwa i materjały opatrunkowe na podstawie recept lekarzy i lekarzy weterynarji, upoważnionych do wykonywania swego zawodu. Recepta taka powinna być oznaczona przez lekarza jako „bardzo pilna",
   III. przewozić bez cła na zasadach odprawy warunkowej do naprawy przedmioty, przeznaczone do potrzeb własnego gospodarstwa;
c) pojazdy konne mogą urzędy celne przepuszczać pod warunkiem powrotnego wywozu — bez zabezpieczenia celnego, jeżeli osoby korzystające z tych środków lokomocji znane są urzędowi celnemu jako osoby godne zaufania;
d) zwierzęta domowe, maszyny i narzędzia oraz przedmioty w obrocie reparacyjnym (ust. 2-a I i III oraz ust. 2-b III) są wolne od cła pod warunkiem powrotnego ich przywozu lub wywozu. Urzędy celne mogą żądać złożenia zabezpieczenia cła na ogólnych zasadach, jeżeli zachodzi podejrzenie, że warunek ten nie zostanie przez stronę dochowany.

3) Przy wykonywaniu postanowień ustępu 2 niniejszego paragrafu — Dyrekcje Ceł ustalają sposób kontroli.

4) Towary podlegające ograniczeniom przywozowym lub wywozowym w myśl art. 30 ust. 6 przewożone przez mieszkańców pasa granicznego w drobnych ilościach dla osobistego użytku lub dla potrzeb własnego gospodarstwa — mogą być przepuszczane bez wymaganych pozwoleń. Przypadające należności celne powinny być w każdym przypadku uiszczone.

Doraźna pomoc lekarska i duchowna. Wyprawy ratownicze.

§ 204. 1) Duchowni i ich pomocnicy, lekarze, lekarze weterynarji i położne, śpieszący z doraźną pomocą w pasie granicznym, mogą przekraczać granicę o każdej porze i najbliższą drogą. Przybory i instrumenty potrzebne do wykonania zawodu są wolne od cła, pod warunkiem powrotnego ich wywozu.

2) Środki lecznicze niezakazane do przywozu, materjały opatrunkowe i środki dezynfekcyjne, które przenoszą ze sobą lekarze, lekarze weterynarji i położne, celem bezpośredniego użycia przy niesieniu pomocy, są wolne od cła. Przedmioty te niezużyte powinny być wywiezione zpowrotem zagranicę.

3) Drużyny ratownicze straży pożarnej i kopalnianej, pociągi ratownicze, jako też inne organizacje ratownicze, mogą dla niesienia pomocy w przypadkach pożaru i innych klęsk elementarnych przekraczać granicę w każdem miejscu i w każdym czasie. Przybory, pojazdy i zaprzęgi są wolne od cła i formalności celnych, pod warunkiem ich powrotnego wywozu. Pociągi ratownicze powinny być w miarę możności zgłoszone naprzód urzędowi celnemu.

Rybołówstwo na wodach granicznych.

§ 205. 1) Rybołówstwem na wodach granicznych mogą zajmować się osoby, posiadające karty rybackie, wydane przez właściwe władze administracyjne.

2) Połów ryb odbywać się może zasadniczo od wschodu do zachodu słońca. Połów w czasie od zachodu do wschodu słońca może odbywać się za osobnem pozwoleniem organu ochrony granicy i tylko w przypadkach rzeczywistej potrzeby.

3) Zamiar połowu powinien być zgłoszony na 12 godzin naprzód właściwemu organowi ochrony granicy z podaniem miejsca i czasu trwania połowu, ilości łodzi, ich znaków oraz przyborów rybackich.

4) Łodzie powinny być oznaczone znakami widocznemi.

5) Miejsca postoju łodzi oraz miejsca przybijania do brzegów wyznaczają organa ochrony granicy na wniosek rybaków, przyczem organa te powinny uwzględniać istotne potrzeby rybaków.

6) W czasie od zachodu do wschodu słońca, gdy połów nie odbywa się, organa ochrony granicy mogą zarządzić, aby łodzie pozostawały pod zamknięciem właściciela.

7) Łodziami rybackiemi nie wolno przewozić przez granicę celną żadnych towarów, z wyjątkiem połowu oraz przyborów rybackich.

8) Ryby złowione na wodach granicznych poza granicą celną, jak również powracające krajowe łodzie i przybory, użyte do połowu są wolne od cła i obowiązku zgłaszania w urzędzie celnym.

9) Żywność zabierana przez rybaków na czas połowu jest wolna od cła i ograniczeń wywozowych, jak również jeżeli nie została całkowicie spożyta w czasie połowu — wolna jest od cła i ograniczeń przywozowych.

Ograniczenia w granicznym pasie celnym.

§ 206. 1) Władze, wydające licencje na handel okrężny w granicznym pasie celnym porozumiewają się w sprawie wydawania licencyj z właściwą terytorjalnie Dyrekcją Ceł (art. 115 ust. 2).

2) Dyrekcje Ceł uprawnione są do wyłączania z handlu okrężnego na swych odcinkach niektórych towarów. O wyłączeniu Dyrekcje Ceł powiadamiają władze wydające licencje.

Część VI.

UISZCZENIE NALEŻNOŚCI CELNYCH.

Termin uiszczenia należności celnych.

§ 207. 1) Bieg 14-dniowego terminu przewidzianego w art. 116 dla uiszczenia należności celnych i innych (art. 43 ust. 3), w przypadku, gdy strona wyrazi zgodę na wynik pierwotnej względnie ponownej rewizji celnej (§ 42 ust. 5 i 8) rozpoczyna się dnia następnego po dniu ustalenia wyniku rewizji przez urzędnika rewidującego lub urzędnika przeprowadzającego ponowną rewizję.

2) Gdy strona z wynikiem pierwotnej względnie ponownej rewizji nie zgodziła się z powodu zastosowania taryfy celnej, lecz wyraża zgodę na orzeczenie urzędu celnego, oparte na badaniu stałej komisji taryfowej (§ 227), bieg terminu wymienionego w ust. 1 rozpoczyna się dnia następnego, po dniu okazania stronie orzeczenia urzędu celnego.

3) Jeżeli strona nie zgadza się z orzeczeniem urzędu celnego i wnosi zażalenie na zastosowanie taryfy celnej do Ministerstwa Skarbu, bieg terminu do uiszczenia wymierzonych przez urząd celny należności celnych i innych rozpoczyna się dnia następnego po dniu zawiadomienia strony o decyzji ostatecznej w administracyjnym toku instancyj.

§ 208. 1) Towary zagraniczne zrewidowane, mogą być na wniosek strony przekazane w okresie 14 dni po dniu ustalenia wyniku rewizji do innego urzędu celnego, celem uiszczenia należności celnych i innych.

2) Po przekazaniu do innego urzędu celnego, należności powinny być uiszczone w nieprzekraczalnym 14-dniowym okresie, licząc od dnia następnego po dniu przyjęcia przekazanego towaru przez odbiorczy urząd celny. Dalsze przekazanie do innego urzędu celnego nie jest dozwolone.

3) Urząd celny, do którego przekazano towar, może na wniosek strony przyjąć dotyczące przekazanego towaru pozwolenie przywozu, świadectwo pochodzenia towaru i t. p. dokumenty, których przedstawienie nie obowiązuje przy zgłoszeniu towaru do odprawy celnej i zastosować w ramach przepisów ulgi wynikające z tych dokumentów.

4) Jeżeli urząd celny ujawni, że przekazaną przesyłkę odprawiono nieprawidłowo, powinien sporządzić nowy wynik rewizji i pobrać należności celne według nowego wyniku rewizji. Stronie przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Ministerstwa Skarbu na ponowny wynik rewizji, przyczem bieg terminu do wniesienia zażalenia rozpoczyna się następnego dnia po dniu oznajmienia stronie ponownego wyniku rewizji (§ 42 ust. 5 i 8).

§ 209. 1) W przypadkach, gdy odprawione warunkowo towary nie zostały w ustalonym terminie przywiezione z zagranicy lub wywiezione zagranicę (art. 117), pobiera się odsetki (karę) za zwłokę, począwszy od dnia dokonania warunkowej odprawy, w wysokości 12% w stosunku rocznym od wymierzonych należności celnych.

2) Obowiązek płacenia odsetek za zwłokę ciąży na osobie, której udzielono pozwolenia na warunkową odprawę.

3) Przy obliczaniu odsetek za zwłokę miesiąc zaczęty liczy się za cały.

4) Odsetki za zwłokę pobiera się na rzecz Skarbu Państwa.

5) Odsetek za zwłokę nie pobiera się w tych przypadkach, gdy zabezpieczenie celne zostało złożone w gotówce.

Skutki prawne nieuiszczenia należności celnych w ustawowym terminie.

§ 210. 1) Towary, od których należności celne nie zostały uiszczone w przepisanym okresie, podlegają sprzedaży w drodze przetargu.

2) Sprzedaż towarów może być przez urząd celny odroczona na wniosek strony (art. 118 ust. 2) złożony najpóźniej w przeddzień przetargu. Odroczenie sprzedaży nie może przekraczać okresu 6-ciu miesięcy od daty, w której należności celne powinny być uiszczone, przyczem towary takie na czas odroczenia mogą być przechowywane w magazynach lub składach celnych.

3) Przeniesienie do publicznego składu celnego towarów, których sprzedaż odroczono, nie uważa się za złożenie towarów na skład w rozumieniu art. 36 ust. 1 d.

Odpowiedzialność za niedobory celne.

§ 211. 1) Od niedoborów celnych nieuiszczonych przez stronę w ciągu 30 dni po dniu doręczenia jej wezwania płatniczego pobiera się po upływie tego okresu odsetki (karę) za zwłokę (art. 121 ust. 4) w wysokości 12% w stosunku rocznym od niedobranej sumy należności celnych.

2) Przy obliczaniu odsetek za zwłokę miesiąc zaczęty liczy się za cały.

3) W przypadkach przewidzianych w art. 121 ust. 6 władza celna może dochodzić całości lub części sumy niedobranej od wszystkich zobowiązanych łącznie, lub od każdego zosobna.

4) Aż do zupełnego zaspokojenia roszczenia Skarbu Państwa zobowiązanie nie wygasa.

5) Zaspokojenie roszczenia Skarbu Państwa przez jednego ze spółzobowiązanych zwalnia wszystkich pozostałych od zobowiązania.

Zwrot należności nadmiernie pobranych.

§ 212. 1) W przypadkach stwierdzenia przez władze celne w okresie ustalonym art. 123 ust. 1 nadmiernego pobrania należności celnych od strony, kwotę nadmiernie pobraną zwraca się bez odsetek z urzędu, jeżeli strona nie zgłosiła uprzednio roszczenia.

2) Nadmiernie pobrane kwoty, z powodu omyłek rachunkowych lub też z powodu omyłek, polegających na zastosowaniu stawek celnych w danym czasie nieobowiązujących (art. 121 ust. 2-a, d) zwraca Dyrekcja Ceł we własnym zakresie bez ograniczenia co do wysokości kwoty, w innych przypadkach (art. 121 ust. 2-b, c) zwraca Dyrekcja Ceł kwoty do wysokości 1000 zł, a zwroty powyżej tej kwoty zarządza Ministerstwo Skarbu.

Przedawnienie.

§ 213. 1) Bieg okresu rocznego dla przedawnienia roszczeń z tytułu niedoborów celnych, przewidzianego w art. 123 ust. 1, rozpoczyna się w dniu następnym po dniu uiszczenia należności celnych uwidocznionym przez urząd celny na dokumencie odprawy (§ 49 ust. 4).

2) W przypadkach odroczenia lub kredytowania należności celnych w myśl art. 119 i 120 bieg okresu rocznego dla roszczeń z tytułu niedoborów celnych rozpoczyna się w dniu następnym po uiszczeniu odroczonych lub kredytowanych należności.

3) Do wszelkich doręczeń mają odpowiednie zastosowanie postanowienia ordynacji podatkowej dotyczące doręczania pism władz skarbowych, jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

Umarzanie nieściągalnych należności i niedoborów celnych.

§ 214. 1) Umorzenie należności i niedoborów celnych (art. 124 ust. 1), które nie mogą być ściągnięte od stron zobowiązanych, następuje w tych przypadkach, gdy z przeprowadzonego dochodzenia będzie dowodnie wynikać, że wszystkie środki przedsięwzięte celem ściągnięcia należności i niedoborów zostały wyczerpane i nie dały pozytywnego wyniku.

2) O umorzeniu należności i niedoborów celnych w wysokości ponad 1 zł do 100 zł decydują Dyrekcje Ceł.

3) Sprawy umorzenia należności i niedoborów celnych, których wysokość przekracza 100 zł, powinny być przedstawione do decyzji Ministerstwa Skarbu wraz z wynikiem przeprowadzonego dochodzenia i wnioskiem Dyrekcji Ceł.

Część VII.

SPRZEDAŻ TOWARÓW.

Właściwość urzędów celnych w sprawach sprzedaży towarów.

§ 215. Sprzedaż i sprawy związane ze sprzedażą towarów z przetargu publicznego (art. 125) należą do właściwości tych urzędów celnych, które dokonały odprawy. Dyrekcje Ceł mogą upoważnić do sprzedaży towarów również i inne urzędy celne, mając na względzie korzystniejsze warunki sprzedaży, a w szczególności: stopień zaludnienia, zdolność nabywczą ludności, skupienia ośrodków handlowych i t. p.

Zasady przetargu.

§ 216. 1) Przed przystąpieniem do sprzedaży urząd celny ustala wysokość wszystkich należności, jakie ciążą na przeznaczonym do sprzedaży towarze, a to: celnych i innych według art. 43 ust. 3, przewozowych, składowych, przeładunkowych, kosztów publicznego przetargu i t. p.

2) Należności celne i inne według art. 43 ust. 3 oblicza się według stawek obowiązujących w dniu sprzedaży. Wysokość należności przewozowych, składowych i przeładunkowych ustala się w porozumieniu z właściwem przedsiębiorstwem.

3) Cenę wywołania ustala się według wartości rynkowej towaru, w każdym razie cena ta nie może być niższa od sumy wszystkich ciążących na towarze należności i kosztów (art. 126).

4) Postanowienia ustępów 1 do 3 nie mają zastosowania przy sprzedaży z przetargu uszkodzo-

nych przedmiotów awaryjnych (§ 174), których cenę wywoławczą ustala się według oszacowania wartości.

5) W przypadku niesprzedania towarów przy pierwszym przetargu wyznacza się drugi przetarg, przyczem jako cenę wywoławczą przyjmuje się kwotę wszystkich należności i kosztów ciążących na towarze (ust. 1).

6) Uzyskaną przy przetargu nadwyżkę, pozostałą po zaspokojeniu kosztów przetargu, należności celnych i innych wydaje się stronie uprawnionej do jej otrzymania (art. 126 ust. 5).

7) W razie sporów co do uprawnień strony lub jej zastępców prawnych do otrzymania nadwyżki (ust. 6) lub w przypadku zgłoszenia roszczeń przez osoby trzecie, nadwyżkę składa się do depozytu sądowego; w przypadkach innych wątpliwości lub niezgłoszenia się strony nadwyżkę pozostawia się w depozycie urzędu celnego.

8) Nabywca towaru z przetargu nie może domagać się unieważnienia nabycia, nie może również żądać zmniejszenia ceny nabycia z powodu wad towaru lub z powodu pokrzywdzenia.

Przetarg towarów podlegających ograniczeniom przywozowym.

§ 217. 1) Towary podlegające ograniczeniom przywozowym sprzedaje się z przetargu na ogólnych zasadach pod warunkiem dostarczenia pozwolenia przywozowego a przy braku takiego nabywcy pod warunkiem wywiezienia towaru zagranicę. Przy sprzedaży pod warunkiem wywiezienia zpowrotem zagranicę do ceny wywoławczej nie wlicza się cła, opłat manipulacyjnych w tem i dodatkowych (akcydencji) oraz opłat według artykułu 43 ust. 3.

2) Towary stanowiące przedmioty monopolu państwowego podlegają sprzedaży tylko pod warunkiem wywiezienia ich zagranicę, przyczem postanowienie ustępu 1 o cenie wywoławczej ma analogiczne zastosowanie.

3) Nabywca towaru sprzedanego z przetargu pod warunkiem dostarczenia pozwolenia przywozowego względnie wywiezienia towaru zagranicę, obowiązany jest dopełnić powyższych warunków w okresie przez urząd celny wyznaczonym. W razie niedopełnienia powyższych warunków w wyznaczonym okresie nabywca traci prawo do kupionego towaru. Urząd celny zwraca wtedy nabywcy cenę kupna, potrącając z niej kwotę rękojmi (§ 219 ust. 3); jeżeli zaszło to przy pierwszym przetargu, należy towar wystawić na drugi przetarg, a gdy zaszło to przy drugim przetargu należy z towarem postąpić w myśl art. 128 ust. 2.

4) Pozostawione przez podróżnych drobne ilości towarów podlegających ograniczeniom przywozowym ze względów gospodarczych, mogą być sprzedane przez urząd celny bez warunku dostarczenia pozwolenia przywozu lub wywiezienia towarów zagranicę.

5) Opłaty składowe powstałe od dnia sprzedaży towaru obciążają nabywcę.

Bezskuteczność przetargu.

§ 218. 1) Towary, które po bezskutecznym przetargu przeszły na własność Skarbu Państwa i co do których nie zarządzono zniszczenia mogą być przekazane bez pobrania należności celnych i innych (art. 43 ust. 3) instytucjom społecznym, filantropijnym lub też na cele państwowe. Przekazanie takich towarów zarządzają:

a) urzędy celne, jeżeli chodzi o towary szybko psujące się, niezależnie od kwoty obciążenia celnego,

b) Dyrekcje Ceł, jeżeli należności celne od jednej przesyłki nie przekraczają 750 zł, z wyjątkiem towarów podlegających opłatom monopolowym lub podatkom pośrednim,

c) Ministerstwo Skarbu we wszystkich innych przypadkach.

2) Przekazanie towarów instytucjom społecznym, filantropijnym lub na cele państwowe może być uskutecznione po uprzedniem uiszczeniu przez wymienione instytucje lub zarząd państwowy należności przewozowych lub składowych, przypadających publicznym przedsiębiorstwom przewozowym lub składowym.

3) W razie odmowy uiszczenia należności według ustępu 2, towar na zarządzenie Dyrekcji Ceł podlega zniszczeniu. Również Dyrekcja Ceł zarządza zniszczenie tych niesprzedanych towarów, które ze względu na swój charakter nie nadają się dla instytucyj społecznych lub filantropijnych, albo też na cele państwowe.

4) O zniszczeniu towarów jak również o przekazaniu ich na cele społeczne, dobroczynne lub państwowe urząd celny sporządza protokół za podpisem urzędnika celnego i przedstawiciela przedsiębiorstwa przewozowego lub składowego, a jeżeli chodzi o przekazanie towarów na cele społeczne, dobroczynne lub państwowe również przez osoby, które towar przyjęły. Podpis na protokóle osób, które towar przyjęły, może być zastąpiony oddzielnem pokwitowaniem obdarowanej instytucji.

5) Niesprzedane towary stanowiące przedmiot monopolu państwowego (§ 217 ust. 2) przekazuje się właściwemu Zarządowi Monopolu Państwowego, jeżeli zgodzi się na uiszczenie należności przewozowych i składowych w myśl ustępu 2. W przypadkach odmowy przez Zarząd Monopolu Państwowego przyjęcia na tych warunkach towaru, towar podlega zniszczeniu na ogólnych zasadach.

6) Drobne ilości towarów stanowiących przedmiot monopolu państwowego, których sprzedaż lub przesyłka do zarządu monopolu pociągałaby koszta niewspółmierne w porównaniu z wartością towaru, mogą być decyzją urzędu celnego zniszczone protokólarnie bez dokonywania przetargu.

Rękojmia przetargu.

§ 219. 1) Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć w gotówce rękojmię od 1 do 100 zł. Wysokość rękojmi w poszczególnych przypadkach ustala urząd celny zależnie od ilości i jakości przeznaczonych na przetarg towarów.

2) Rękojmia wymieniona w ust. 1 powinna być zwrócona uczestnikom przetargu po ukończeniu przetargu lub wcześniej na żądanie opuszczającego przetarg z wyjątkiem przewidzianym w ust. 4.

3) Osoba, która uzyskała przybicie (nabywca), powinna niezwłocznie wpłacić gotówką 20% ceny kupna tytułem rękojmi. Reszta kwoty, za którą to-

war sprzedano, nabywca obowiązany jest wpłacić nie później niż dnia następnego.

4) W razie uchylenia się od wpłacenia rękojmi w wysokości 20% ceny kupna, rękojmia złożona przez nabywcę przed przetargiem (ust. 1) przepada na rzecz Skarbu Państwa; nabywca traci prawo do towaru, przyczem wznawia się sprzedaż towaru w czasie tego samego przetargu.

5) W przypadku, gdy nabywca nie uiścił pełnej ceny kupna w okresie ustalonym w ustępie 3, traci prawo do towaru, a wpłacona przez nabywcę rękojmia w wysokości 20% ceny kupna przepada na rzecz Skarbu Państwa. Przetarg towaru unieważnia się, poczem towar ponownie podlega sprzedaży na ogólnych zasadach.

Tok postępowania przy sprzedaży towarów.

§ 220. 1) O mającym się odbyć przetargu urząd celny podaje do publicznej wiadomości przez jednorazowe ogłoszenie w dwóch miejscowych gazetach przynajmniej na 10 dni przed wyznaczonym terminem przetargu oraz przez obwieszczenie na tablicy urzędowej w urzędzie celnym. W braku gazet w danej miejscowości ogłoszenia dokonywa się w sposób przyjęty w danej miejscowości. Ogłoszenie w gazetach nie obowiązuje przy sprzedaży towarów o małej wartości; decyduje o tem urząd celny.

2) W publikacjach wymienia się:
a) miejsce i czas przetargu,
b) ogólnikową nazwę towarów przeznaczonych do sprzedaży,
c) miejsce i czas oglądania towarów przed sprzedażą,
d) termin powtórnego przetargu, gdyby pierwszy przetarg nie doszedł do skutku.

3) Towary szybko psujące się, żywe rośliny, środki wybuchowe i żywe zwierzęta mogą być sprzedane bez ogłaszania o przetargu w gazetach.

4) Niezależnie od ogłoszenia w gazetach i wywieszenia obwieszczenia w urzędzie celnym, urząd celny obowiązany jest zawiadomić o mającem się odbyć przetargu osobę, która zgłosiła towar do odprawy celnej, a w przypadkach zgłoszenia towaru z urzędu (§ 33 ust. 7) zarząd magazynu celnego lub zarząd składu celnego, w zależności od tego, gdzie przesyłka znajduje się.

§ 221. 1) Przetarg przeprowadza publicznie urzędnik celny w obecności przedstawiciela zainteresowanego przedsiębiorstwa przewozowego lub składowego i przedstawiciela miejscowej władzy samorządowej. Nieprzybycie wymienionych przedstawicieli nie wstrzymuje przetargu.

2) Przetargu nie można rozpoczynać później niż w dwie godziny po czasie oznaczonym w obwieszczeniu o sprzedaży, przyczem przetarg nie może trwać dłużej jak do godziny 16-ej. Sprzedaż niezakończona w ciągu jednego dnia odbywa się w powszednich dniach następnych aż do ukończenia.

3) Przetarg odbywa się ustnie.

4) Przed rozpoczęciem przetargu urzędnik celny okazuje przedmiot sprzedaży i podaje cenę wywoławczą. Jeżeli towar ma być sprzedany pod osobnemi warunkami (zakaz przywozu i t. p.) urzędnik celny oznajmia jednocześnie o tych warunkach uczestnikom przetargu.

5) Przybicia udziela się osobie, która zaofiarowała w czasie przetargu najwyższą kwotę, jeżeli po trzykrotnem wezwaniu do dalszego postępowania ceny nikt wyższej kwoty nie zaofiarował.

6) Na żądanie nabywcy urząd celny wydaje zaświadczenie o nabyciu towaru z przetargu; w zaświadczeniu powinno być wymienione: imię i nazwisko oraz adres nabywcy, data przetargu, numer tabeli licytacyjnej i dokładne opisanie towaru.

§ 222. Przetarg uważa się za niedoszły do skutku jeżeli:
a) nikt nie stawił się do przetargu lub
b) nikt nie zaofiarował przynajmniej ceny wywoławczej towaru.

§ 223. 1) W przetargu nie mogą uczestniczyć:
a) osoby, dla których towar był przeznaczony,
b) funkcjonarjusze celni, ich małżonkowie i dzieci razem z nimi zamieszkałe,
c) osoby obecne na licytacji w charakterze urzędowym.

2) W przypadkach ujawnienia w czasie przetargu, że towar został nabyty przez osoby wymienione w ustępie 1, przetarg unieważnia się, przyczem towar wystawia się ponownie na sprzedaż.

3) Urzędnik celny kierujący przetargiem ma prawo wyłączyć:
a) od dalszego uczestnictwa w danym przetargu osobę, która po przybiciu przetargu nie wpłaciła niezwłocznie gotówką przepisanej rękojmi,
b) osobę, która pomimo upomnienia urzędnika, zachowuje się w miejscu przetargu w sposób niewłaściwy.

§ 224. 1) Towar podlega wycofaniu z przetargu zarówno pierwszego jak i drugiego, jeżeli strona uiści ciążące na towarze należności celne i inne według art. 43 ust. 3 oraz koszta przetargu, najpóźniej przed rozpoczęciem przetargu.

2) Urząd celny może zezwolić na pisemny wniosek strony, złożony najpóźniej w przeddzień przetargu danego towaru, na powrotny wywóz towaru zagranicę, lub na odroczenie sprzedaży w myśl § 210 ust. 2 i 3. Wycofanie towaru z przetargu nie zwalnia strony od obowiązku uiszczenia kosztów przetargu.

Część VIII.

ZAŻALENIA.

§ 225. 1) Od postanowień i zarządzeń wydanych w pierwszej instancji w sprawie stosowania taryfy celnej i przepisów celnych, służy stronie prawo odwołania tylko do jednej właściwej wyższej instancji (§ 231).

2) Bieg 30-dniowego terminu, przewidzianego w art. 130 ust. 3 dla wnoszenia zażaleń rozpoczyna się:

a) przy zażaleniach wnoszonych w związku z odprawą celną — od dnia następnego po dniu oznajmienia stronie wyniku rewizji, a jeżeli strona nie zgłosiła się w przepisanym terminie celem oznajmienia jej wyniku rewizji lub odmówiła podpisu — od dnia następnego od daty stwierdzenia przez urząd celny na zgłoszeniu o niezjawieniu

się strony lub odmowie przez nią podpisu (§ 42 ust. 7),

b) przy przesyłkach pocztowych odprawianych bez udziału strony (§ 141 ust. 3) — od dnia następnego po dniu doręczenia stronie przesyłki wraz z kwitem celnym przez pocztę; przy wniesieniu zażalenia strona powinna dołączyć zaświadczenie urzędu pocztowego o dniu doręczenia jej przesyłki, jeżeli zajdzie potrzeba udowodnienia wobec władzy celnej dochowania przez stronę 30-dniowego terminu na wniesienie zażalenia,

c) w innych przypadkach gdy postanowienie lub zarządzenie było wydane na piśmie — od dnia następnego po dniu doręczenia postanowienia lub zarządzenia (§ 213 ust. 3), jeżeli zaś było oznajmione ustnie, od dnia następnego po dniu oznajmienia, z wyjątkiem przewidzianym w ust. 6.

3) Jeżeli koniec terminu przypada na niedzielę lub święto ustawowe, to za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy następny dzień powszedni.

4) Przy przesyłaniu zażaleń pocztą przyjmuje się, że zażalenie wniesione zostało we właściwym czasie, jeżeli stempel pocztowy lub pokwitowanie urzędu pocztowego wskazuje, że nadane zostało przed upływem terminu.

5) Jeżeli strona zamierza zaskarżyć postanowienie lub zarządzenie wydane przez władzę celną ustnie, może żądać spisania protokółu. Żądanie spisania protokółu powinna strona zgłosić najpóźniej trzeciego dnia, po dniu oznajmienia jej postanowienia lub zarządzenia. W protokóle należy szczegółowo ustalić, jakie zarządzenie lub postanowienie było wydane, kiedy zostało stronie oznajmione i jakie zarzuty strona podnosi przeciwko temu zarządzeniu lub postanowieniu. Protokół taki powinien być podpisany przez stronę i urzędnika sporządzającego protokół. W razie odmowy podpisania protokółu przez stronę, należy stwierdzić to w protokóle z podaniem przyczyny odmowy. Zaniechanie sporządzenia protokółu nie pozbawia strony prawa wniesienia zażalenia w przepisanym okresie.

6) W przypadkach sporządzenia protokółu bieg terminu do wniesienia zażalenia rozpoczyna się od dnia następnego po dniu sporządzenia protokółu.

7) Zażalenia powinny być wniesione na piśmie lub w drodze ustnego zgłoszenia do protokółu za pośrednictwem tej władzy, która wydała decyzję.

8) Władza, która wydała decyzję, może we własnym zakresie działania uwzględnić zażalenie strony, gdy istnieją słuszne do tego podstawy z zastrzeżeniem zachowania postanowień art. 130 ust. 4. O uwzględnieniu zażalenia władza decydująca zawiadamia stronę.

9) Jeżeli władza celna, która wydała zarządzenie lub postanowienie, nie uwzględni wniesionego przez stronę zażalenia, przesyła zażalenie władzy celnej właściwej do rozstrzygnięcia danego zażalenia.

Zażalenie na stosowanie taryfy celnej.

§ 226. 1) Sprawy związane ze stosowaniem taryfy celnej rozpatruje w urzędach celnych I kl. komisja taryfowa.

2) W skład komisji taryfowej wchodzą następujący członkowie: naczelnik urzędu celnego lub jego zastępca, jako przewodniczący, oraz dwóch najbardziej doświadczonych w towaroznawstwie urzędników celnych tegoż urzędu.

3) Członków komisji oraz ich zastępców, z wyjątkiem naczelnika urzędu i jego zastępcy, wyznacza Dyrekcja Ceł na wniosek urzędu celnego.

4) Komisja odbywa posiedzenia swoje w miarę potrzeby codzień w godzinach urzędowych, oprócz dni świątecznych i rozstrzyga większością głosów. Orzeczenie wciąga się do osobnego rejestru za podpisem wszystkich członków, biorących udział w danem posiedzeniu komisji.

§ 227. W przypadkach, gdy strona nie wyrazi zgody na wynik rewizji (§ 42 ust. 6), ustala się następujący tok postępowania:

I. w urzędach celnych pierwszej klasy:

a) Urzędnik rewidujący przedstawia urzędowi celnemu najpóźniej następnego dnia po zgłoszeniu zażalenia próbki towaru. Próbki powinny być wydzielone przez rewidującego urzędnika w obecności strony w dwóch jednakowych egzemplarzach, przyczem do próbek przymocowuje się kartki (wzór Nr. 16), na których tożsamość towaru potwierdza swoim podpisem urzędnik rewidujący i strona. Jeżeli wydzielenie próbek nie jest możliwe, towar podlega zbadaniu na miejscu.

b) Zgłoszenie celne, na którem strona wyraziła zażalenie oraz próbki towaru, przekazuje się komisji taryfowej do rozstrzygnięcia (§ 226).

c) Komisja przeprowadza badanie towaru na najbliższem posiedzeniu, nie później jednak niż w ciągu 3 dni po dniu zgłoszenia zażalenia. Treść orzeczenia komisji notuje się na zgłoszeniu celnem. W razie rozbieżności głosów decyduje przewodniczący komisji, którego decyzję, jako orzeczenie komisji, notuje się na zgłoszeniu celnem, w rejestrze zaś (§ 226 ust. 4) każdy z członków komisji wpisuje swą opinję z podaniem uzasadnienia.

d) Zgłoszenie celne wraz z oznaczonem na niem orzeczeniem komisji okazuje się stronie, która na zgłoszeniu celnem wyraża pisemnie swą zgodę lub zgłasza dalsze zażalenie.

e) W przypadkach zgłoszenia przez stronę dalszego zażalenia na orzeczenie komisji, urząd celny sporządza protokół według wzoru Nr. 17, który wraz z próbkami towaru przedstawia Ministerstwu Skarbu.

f) Przesłanie do Ministerstwa Skarbu protokółu wraz z próbkami powinno być uskutecznione nie później niż w ciągu 7 dni od dnia oznajmienia stronie orzeczenia komisji.

g) Strona ma prawo podjąć towar, nie oczekując decyzji Ministerstwa Skarbu, po uiszczeniu należności celnych według orzeczenia komisji i zadośćuczynieniu wszystkim obowiązującym przy odprawie celnej przepisom.

h) Po otrzymaniu przez urząd celny orzeczenia Ministerstwa Skarbu na zażalenie strony, urząd celny zależnie od orzeczenia, albo

zwraca stronie należności nadmiernie pobrane, albo też ściąga od niej należności niedobrane.

II. W urzędach celnych drugiej klasy:

a) na żądanie strony ponowne zbadanie towaru przeprowadza sam naczelnik urzędu,

b) gdy z wynikiem ponownej rewizji strona nie zgodzi się, urząd celny niezwłocznie sporządza protokół według wzoru Nr. 17 i przedstawia go wraz z próbkami towaru Ministerstwu Skarbu.

§ 228. 1) Urząd celny przesyła protokół do Ministerstwa Skarbu ze sprawozdaniem, w którem szczegółowo uzasadnia swoje orzeczenie.

2) Do sprawozdania dołącza urząd złożone przez stronę dokumenty oraz jedną próbkę towaru, drugą zaś próbkę pozostawia w urzędzie.

3) Do próbek przymocowuje się kartki (wzór Nr. 16) i przypieczętowuje lakiem w ten sposób, aby ich nie można było odjąć bez uszkodzenia pieczęci. Końce sznurka, którym przywiązane są próbki do kartek, pieczętuje się na odwrotnej stronie kartek pieczęcią strony i urzędu, pozostawiając końce sznurka dla pieczęci Ministerstwa Skarbu przy zwrocie próbek.

4) Przy wydzielaniu próbek należy mieć na uwadze, co następuje:

a) próbki należy przedstawiać w takiej ilości i w takim stanie, aby mogły dostatecznie charakteryzować towar i jego przeznaczenie;

b) próbki tkanin, wstążek, haftów, koronek i t. p. powinny mieć nie mniej niż 150 cm^2 powierzchni lub 20 cm długości;

c) ciała sypkie i płynne powinny być wysyłane w blaszankach lub szklanych słoikach, o wadze nie mniej jak 150 — 200 g, spirytus i płyny, zawierające alkohol, w ilości nie mniej niż 400 cm^3; słoiki powinny być zakorkowane i zapieczętowane lakiem; do słoików przymocowuje się kartki w sposób wskazany w ust. 3;

d) próbki surowców metali wydzielać należy w kawałkach o długości przynajmniej 10 cm; druty i pręty o długości 40 cm;

e) wysyłanie całych bel, skrzyń, koszów, beczek i t. p. z jednakowym towarem można uskuteczniać tylko w przypadkach rzeczywistej potrzeby, uznanej przez urząd lub stronę;

f) zamiast towarów ciężkich lub niedogodnych do przesłania można przedstawiać rysunki lub fotografje, opatrzone odpowiedniem zaświadczeniem rewidującego urzędnika i strony, stwierdzającem zgodność z towarem reklamowanym; na zaświadczeniu powinny być umieszczone pieczęcie urzędu i strony oraz podpisy urzędnika i strony.

5) Nadesłane egzemplarze próbek niezużytych przy badaniu, jeżeli zwrot ich zastrzeże sobie strona w protokóle, Ministerstwo Skarbu zwraca urzędowi celnemu wraz z rozstrzygnięciem sprawy, celem doręczenia stronie za pokwitowaniem.

§ 229. 1) Zażalenia na stosowanie taryfy celnej, wniesione w przepisanym okresie, lecz po wydaniu towaru do wolnego obrotu, mogą być rozpatrywane pod warunkiem udowodnienia tożsamości towaru reklamowanego z towarem wydanym do wolnego obrotu.

2) Przeprowadzenie wobec władzy celnej dowodu tożsamości towaru, która powinna być urzędownie stwierdzona, należy do obowiązku strony.

3) Do udowodnienia tożsamości towaru mogą służyć próbki, rysunki i t. p. wydzielone i stwierdzone w sposób przepisany § 228 przed wydaniem towaru do wolnego obrotu.

4) Towary zalegające pod dozorem publicznych przedsiębiorstw przewozowych z powodu nieodebrania ich przez adresatów traktuje się, jako niewydane do wolnego obrotu. Towar taki dla ustalenia tożsamości powinien być dostawiony do urzędu celnego, który dokonał odprawy, przyczem publiczne przedsiębiorstwo powinno pisemnie zaświadczyć, że dany towar przez cały czas t. j. od chwili zwolnienia z pod dozoru celnego aż do czasu ponownego dostawienia do urzędu celnego pozostawał pod jego dozorem i nie był wydany adresatowi.

§ 230. 1) Orzeczenia wydawane stronom w osobnem piśmie powinny zawierać powołanie się na podstawę prawną oraz pouczenie co do środków odwoławczych.

2) Jeśli orzeczenie w całości lub części jest odmowne, powinno zawierać prawne i faktyczne uzasadnienie. W orzeczeniach w sprawach pozostawionych swobodnemu uznaniu władzy celnej można wskazać tylko podstawę prawną.

3) W pouczeniu o środkach prawnych należy wskazać, do której władzy i w jakim terminie służy stronie prawo zażalenia lub skargi.

4) Orzeczenia wydane w drugiej instancji przez Dyrekcję Ceł lub Ministerstwo Skarbu są ostateczne w administracyjnym toku instancyj, co nie pozbawia strony uprawnienia do wniesienia skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w terminie dwumiesięcznym od dnia doręczenia orzeczenia.

Rozstrzyganie zażaleń.

§ 231. 1) Zażalenia na postanowienia lub zarządzenia urzędów celnych w sprawach stosowania taryfy celnej rozstrzyga w drugiej i ostatniej instancji Ministerstwo Skarbu.

2) Zażalenia w sprawach stosowania przepisów celnych przez urzędy celne rozstrzyga w drugiej i ostatniej instancji właściwa terytorjalnie Dyrekcja Ceł, z wyjątkiem spraw zwolnienia od cła przedmiotów, objętych art. 22 ust. I punkty 1, 2, 3, 4, 6, 7 i 10 oraz art. 22 ust. II punkty 21 i 22, w których to sprawach w drugiej instancji rozstrzyga Ministerstwo Skarbu.

3) Rozstrzyganie zażaleń związanych z wykonywaniem pozwoleń Ministerstwa Skarbu należy do kompetencji Ministerstwa Skarbu.

4) We wszystkim innych przypadkach zażalenia na postanowienia i zarządzenia rozstrzyga w drugiej instancji władza bezpośrednio wyższa.

5) W przypadkach, gdy zażalenie odnoszące się do danego towaru dotyczy jednocześnie stosowania taryfy celnej jak i przepisów celnych, — wówczas

właściwem do rozstrzygnięcia takiego zażalenia jest Ministerstwo Skarbu.

6) Koszta postępowania, związane z zażaleniem ponosi strona, jeżeli zażalenie nie zostanie uwzględnione. Do kosztów zalicza się koszta opakowania, przesłania, analiz próbek i t. p. Koszta opakowania i przesyłki próbek, z wyjątkiem pocztowych przesyłek listowych, uiszcza strona urzędowi celnemu zgóry.

Uchylenie lub zmiana postanowień i zarządzeń w drodze nadzoru.

§ 232. Ministerstwo Skarbu, jako naczelna władza celna może z urzędu lub na skutek prośby uchylić lub zmienić w drodze nadzoru postanowienia lub zarządzenia wydane przez urzędy celne lub Dyrekcje Ceł do chwili ich uprawomocnienia się, jeżeli uznane zostaną za niesłuszne, wadliwe lub niezgodne z prawem. O decyzjach takich strony powinny być powiadomione.

Przywrócenie uchybionego okresu lub terminu.

§ 233. 1) Wnioski o przywrócenie uchybionego terminu lub okresu powinny być wniesione w okresie przewidzianym w art. 132 ust. 2 do tej władzy celnej, która wydała decyzję w pierwszej instancji. Wnioski takie powinny być złożone na piśmie i należycie umotywowane.

2) Władza powołana do rozstrzygnięcia tych wniosków (art. 132 ust. 3) orzeka ostatecznie. Od tej decyzji nie przysługuje stronie żaden środek prawny.

Część IX.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

§ 234. 1) Firmy ekspedycyjne, które pełnią obecnie czynności agentów celnych, mogą wykonywać te czynności na dotychczasowych podstawach w okresie 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2) Te firmy, które zamierzają nadal wykonywać czynności agentów celnych, powinny wnieść najpóźniej na 2 miesiące przed upływem powyższego okresu podania do Ministerstwa Skarbu o wydanie koncesji przewidzianej w art. 38.

§ 235. 1) Koncesjonowane przedsiębiorstwa, utrzymujące obecnie składy celne, mogą je prowadzić do czasu upływu ważności koncesyj, przy stosowaniu postanowień prawa celnego oraz przepisów wydanych na podstawie tego prawa.

2) Te przedsiębiorstwa, które zamierzają nadal prowadzić składy celne, powinny wnieść najpóźniej na 1 miesiąc przed upływem dotychczasowych koncesyj podania o udzielenie nowych koncesyj w myśl art. 63.

§ 236. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załączniki do rozp. Min. Skarbu z dnia 9 października 1934 r. (poz. 820).

Załącznik I
do § 5 ust. 4.

Zakres uprawnień urzędów celnych II klasy do odprawy celnej przywozowej.

1. Urzędy celne II kl. są upoważnione do odprawy towarów, objętych pozycjami względnie podpozycjami taryfy celnej, wyszczególnionemi w załączonej poniżej tabeli.

2a. Towary dopuszczone podług p. 1 do odprawy celnej w urzędach celnych II kl. mogą być odprawiane w tych urzędach pod warunkiem, że są przeznaczone do własnego użytku mieszkańców granicznego pasa celnego lub do drobnego handlu w tym pasie, a ogólna suma cła nie przekracza:

I. przy zastosowaniu stawek kolumny I tar. cel. — zł 400.—

II. przy zastosowaniu stawek kolumny II tar. cel. — zł 300.—

b. W poszczególnych przypadkach Dyrekcje Ceł mogą zezwalać na odprawę celną towarów według zasad ustalonych w niniejszym punkcie również dla osób zamieszkałych poza granicznym pasem celnym.

3. Dla podróżnych (§ 16 do p. 1 ust. 1) mogą urzędy celne II kl. odprawiać w nieznacznych ilościach przedmioty do własnego użytku podróżnych — bez względu na rodzaj towaru.

4. W razie gdy stawka celna od sztuki towaru przekracza kwoty wymienione wyżej pod p. 2 lit. a. (np. od fortepianów, samochodów i t. d.), urzędy celne II kl. mogą odprawiać po jednej sztuce przedmiotów tego rodzaju.

5. Wszelkie środki lokomocji w ruchu podróżnych i w ruchu granicznym, jako też uprząż i okrycia, znajdujące się na zwierzętach wierzchowych, pociągowych i jucznych, mogą być odprawiane przez urzędy celne II kl. bez ograniczeń.

6. Towary objęte pozycjami taryfy celnej 300 pp. 4, 5, 6, 479, 480, 481, 482 i 483, mogą być odprawiane przez urzędy celne II kl. bez ograniczeń zawartych w p. 2 lit. a. pod warunkiem jednak, że:

a) taryfowanie ich sprawdzi najbliższy urząd celny I kl., któremu w tym celu należy przesłać bezzwłocznie urzędownie potwierdzone próbki;

b) strona złoży zobowiązanie uiszczenia cła według pozycji taryfy ustalonej przez odpowiedni urząd I klasy.

Tabela

towarów dopuszczonych do odprawy celnej przywozowej w urzędach celnych II klasy.

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru
1	w/g brzmienia tar. celn.
2	"
3	"
4	"
5	"
6	"
7	"
9	"
10	"
11	"
12	"
13	"
14	"
15	"
19	"
21	"
23	"
24 pp. 1, 2, 3, 5	"

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru
27	w/g brzmienia tar. celn.
28	"
29	"
30 p. 2	"
31	"
32	"
33	"
34	"
35	"
36	"
37	"
38	"
39	"
40	"
41	"
42	"
43	"
44	"
45	"
46	"
47	"
48	"
49	"
50	"
52	"
53	"
54	"
55	"
56	"
57	"
58	"
59	"
60	"
61	"
62	"
63	"
64	"
65	"
66	"
67	"
68	"
69	"
70	"
71	"
72	"
73	"
74	"
75	"
76	"
77	"
78 p. 1, 2	"
80 p. 2, 3	"
81	"
82	"
86	"
87	"
88	"
91	"
102	"
103	"
104	"
111	"
113	"
114	"

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru
115	w/g brzmienia tar. celn.
116	"
117	"
118	"
125	"
126	"
127	"
128	"
130	"
138	"
142	"
143 p. 1	"
144	"
145	"
146 p. 1	"
147 p. 1	"
148	"
149	"
150	"
151	"
153	"
z 154	cementy wszelkich nazw
162	w/g brzmienia tar. celn.
165 p. 1, 2	"
176	"
180	"
181	"
182	"
183	"
184	"
204	"
205 p. 2	"
207	"
208	"
209	"
225 p. 2	"
226	"
227	"
228	"
229	"
230	"
231	"
232	"
233	"
235	"
236	"
237	"
238	"
239	"
240	"
245	"
246	"
247	"
249	"
251 p. 1-c	"
254	"
255	"
256 p. 1, 2	"
257	"
259 z p. 1	cukier trzcinowy, buraczany i wszelki inny o składzie chemicznym cukru trzcinowego, nierafinowany: kryształ biały, mączka, cukier krystaliczny surowy.

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru
259 z p. 2	rafinowany: kryształ, głowy, krążki, płyty, wszelkie kostki, puder; cukier lodowaty.
262	w/g brzmienia tar. celn.
263	"
264	"
265	"
266	"
267	"
268	"
269	"
270	"
272	"
273	"
286	"
300 pp. 4, 5, 6	"
384	lekarstwa do użytku własnego za receptą lekarską.
387	jak wyżej
388	w/g brzmienia tar. celn.
389	do użytku własnego za receptą lekarską.
419 p. 2	w/g brzmienia tar. celn.
450	"
452	"
453	"
454	"
455	"
456	"
457	"
458	"
459	"
465	"
466 p. 2	"
469 p. 2	"
470	"
471 p. 1	"
473	"
476	"
477	"
478	"
479	"
480	"
481	"
482	"
483	"
492	"
497	"
498	"
499	"
502	"
503	"
504	"
505	"
506	"
507	"
528 p. 2	"
534	"
535	"
536	"
541	"
542	"
543	"
544	"

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru
545	w/g brzmienia tar. celn.
553	"
554	"
555	"
556	"
557	"
558	"
562	"
574	"
594 p. 10	"
597	"
598	"
599	"
600	"
601	"
602	"
603	"
608 p. 1	"
612	"
613	"
614	"
615	"
616	"
617	"
619	"
620	"
621	"
622	"
z 631	przędza wszelka z lnu, konopi, rami, manilli, sisalu i innych materjałów włóknistych roślinnych osobno niewymienionych w kłębkach, na szpulkach, gilzach i t. p. opakowaniu łącznie z wagą kłębków i t. p.
632	w/g brzmienia tar. celn.
633	"
634	"
636	"
645	"
646	"
647	"
648	"
650 p. 1, 2	"
651	"
657	"
658	"
661 p. 1, 2	"
662 p. 1, 2	"
663	"
664	"
667 p. 2	"
668	"
669	"
670	"
676	"
677	"
679	"
680	"
681	"
685	"
686	"
687	"
691	"
692	"

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru
693	w/g brzmienia tar. celn.
697	"
698	"
699	"
703	"
704 p. 1	"
707	"
708	"
709	"
710 p. 1	"
711	"
712 p. 1	"
713	"
714	"
716	"
725	"
727	"
728	"
730	"
731	"
732	"
733	"
734	"
735	"
736	"
737	"
738	"
739	"
740	"
741	"
742	"
743	"
744	"
745	"
747	"
748	"
749	"
750 p. 1	"
751	"
754	"
756	"
757	"
758	"
759	"
760	"
761	"
762	"
763	"
764	"
765	"
766	"
767	"
768	"
769	"
770	"
771	"
772	"
773	"
774	"
775	"
776	"
777	"
778	"

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru
784	w/g brzmienia tar. celn.
785	"
786	"
787	"
789	"
790	"
791 p. 1, 2	"
796	"
800	"
803	"
810	"
811	"
815	"
816	"
817	"
818	"
819	"
820	"
821	"
822	"
823	"
824	"
825	"
826	"
828	"
829	"
830	"
831	"
832	"
833	"
834	"
835	"
836	"
837	"
838	"
839	"
840	"
841	"
842	"
843	"
844	"
845	"
847	"
848	"
849 p. 2	"
850	"
851	"
859	"
862	"
863	"
864	"
865	"
866	"
867	"
868	"
870 p. 1	"
873	"
874	"
878	"
879	"
880	"
881	"
884	"

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru	Poz. tar. celn.	Nazwa towaru
885	w/g brzmienia tar. celn.	1028	w/g brzmienia tar. celn.
886	"	1032	"
887 p. 1, 2, 3, 4, 5, 6	"	1051 z p. 1	pompy ręczne
888	"	1052 p. 1	w/g brzmienia tar. celn.
889	"	1055 p. 1	"
890	"	1060 p.1 a)	"
891	"	1066 p. 1 b)	"
892	"	1079 p. 1	"
893	"	1081	"
894	"	1088 p. 1, 2	"
895	"	1089	"
899	"	1090	"
909	"	1091	"
913 p. 1, 2, 3, 4	"	1092	"
922	"	1093	"
929 p. 3	"	1094	"
930 p. 1, 2, 3, 5	"	1095	"
934	"	1096	"
940 p. 2, 3	"	1097	"
941 p. 1 b), c), 2 b), c)	"	1098	"
942 p. 2	"	1112	"
947	"	1114	"
948	"	1127	"
949	"	1136	"
951	"	1139	"
952	"	1140	"
953	"	1141	"
958	"	1142	"
960	"	1143	"
961	"	1144	"
962	"	1147	"
984	"	1148	"
986	"	1149	"
987	"	1150	"
992	"	1151	"
993	"	1152	"
997	"	1153	"
998	"	1154 p. 7, 8, 9	"
1000	"	1159	"
1001	"	1160 p. 1 a), b), 2	"
1002	"	1164 p. 1	"
1003	"	1166	"
1005	"	1167 p. 2, 4	"
1007	"	1168 z p. 1, z p. 7 a), z p. 8, 10	fotograficzne aparaty, płyty szklane, kasety i statywy.
1008	"	1169 p. 1	w/g brzmienia tar. celn.
1010	"	1171 p. 1	"
1011	"	1172	"
1012	"	1173 p. 4	"
1013	"	1175 p. 1, 2, 4	"
1014	"	1176	"
1015	"	1177	"
1017	"	1178 p. 1, 2, 3, 4	"
1018	"	1179	"
1019	"	1180	"
1020	"	1181	"
1022	"	1182	"
1023	"	1183	"
1025	"	1184	"
1026	"	1190	"
1027	"		

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru	Poz. tar. celn.	Nazwa towaru
1191	w/g brzmienia tar. celn.	1231	w/g brzmienia tar. celn.
1192	"	1232	"
1195	"	1233	"
1196	"	1235	"
1197	laski	1236	"
1199	w/g brzmienia tar. celn.	1237	"
1200	"	1238	"
1201	"	1240	"
1202	"	1241	"
1203	"	1242	"
1210	"	1243	"
1212	"	1244	"
1213	"	1245	"
1214	"	1246	"
1215	"	1247	"
1216	"	1248	"
1217	"	1249	"
1218	"	1250	"
1219	"	1251	"
1220	"	1252	"
1221	"	1253	"
1222	"	1254	"
1223	"	1255	"
1124	"	1256	"
1225	"	1258	"
1226	"	1259	"
1227	"	1270	"
1228	"	1272	"
1229	"	1273	"
1230	"	1274	"

Załącznik II
do § 7 ust. 2.

TABELA

obcych monet złotych, które mogą być przyjmowane przez urzędy celne przy uiszczaniu cła.

Nazwa państwa	Nazwa jednostki monetarnej.	Wartość nominalna monety złotej w jednostkach monetarnych danej waluty	Waga monety normalna w gramach	Wartość w złotych polskich
Anglja	funt. szt.	5	39,940	216,91
		2	15,976	86,76
		1	7,988	43,38
		$\frac{1}{2}$	3,994	21,69
Austrja	korona	100	33,875	180,62
		20	6,775	36,12
		10	3,388	18,06
	szyling	100	23,525	125,43
		25	5,881	31,36
Danja	korona	20	8,961	47,78
		10	4,480	23,89
Finlandja	marka	200	8,421	44,90
		100	4,211	22,45

Nazwa państwa	Nazwa jednostki monetarnej	Wartość nominalna monety złotej w jednostkach monetarnych danej waluty	Waga monety normalna w gramach	Wartość w złotych polskich
Gdańsk	gulden	25	7,988	43,38
Holandja	gulden	10	6,72	35,83
		5	3,36	17,92
Kanada i Stany Zjednoczone	dolar	20	33,436	178,28
		10	16,718	89,14
		5	8,359	44,57
Niemcy	marka	20	7,965	42,47
		10	3,982	21,23
		5	1,991	10,62
Norwegja i Szwecja	korona	20	8,961	47,78
		10	4,480	23,89
		5	2,240	11,94
Państwa b. Unji Łacińskiej stempla przedwojennego:				
Francja	frank			
Włochy	lir			
Belgja	frank	100	32,258	172,—
Grecja	drachma	50	16,129	86,—
Rumunja	leja	20	6,452	34,40
Bułgarja	lew	10	3,226	17,20
Serbja	dinar	5	1,613	8,60
oraz stempla przed i powojennego:				
Hiszpanja	peso			
Szwajcarja	frank			
Rosja	rubel	15	12,904	68,80
		10	8,603	45,87
		7½	6,452	34,40
		5	4,301	22,93

Załącznik III
do § 24 ust. V p. 3.

Choroby roślin.

Rak korzeniowy — Bacterium tumefaciens E. Sm.
Zamieranie pędów malin—Didymella applanata Sacc.
Amerykańska rosa mączna — Sphaerotheca mors uvae Berk.
Rzekomy mącznik chmielu — Pseudoperonospora humuli Miy.
Choroby wirusowe chmielu.
Bakterjoza hjacyntów — Pseudomonas hyacinthi Er. Sm.
Plamistość liści azalji — Septoria azaleae Vogl.

Szkodniki roślin.

Filoksera — Philloxera vastatrix Planch.
Korówka wełnista — Schizoneura (Eriosoma) lanigera Hausm.
Chrząszcz Colorado — Leptinotarsa (Doryphora) decemlineata Say.
Mól ziemniaczany — Phthorimaea operculella Zell.
Tarcznik San Jose — Aspidiotus perniciosus Comst.
Nasiennice — Rhagoletis spp.
Strąkowce — Bruchidae.
Czerwce — Coccidae *)
Rostocze — Rhizoglyphus spp. **)
Nicienie — Nematodes **)

*) Tylko dla ukorzenionych roślin ozdobnych.
**) Tylko dla cebulek kwiatowych.

Załącznik IV
do § 29 ust. 1.

Wykaz

towarów przesyłanych w większych jednolitych (jednogatunkowych) ładunkach, które mogą być odprawiane bez wyładowania do magazynów celnych.

Pozycja i punkt tar. celn.	Nazwa towaru
1	w/g brzmienia tar. celn.
2	"
3	"
4	"
5	"
6	"
7	"
8	"
9	"
10	"
11	"
12	"
13	"
14	"
15	"
16	"
18	"
19	"
24	"
26	"
27	"
28	"
29	"
30 p. 1 i 2	"
31 p. 1	"
35	"
36	"
37	"
38	"
39	"
40	"
44	"
46	"
51 p. 1	"
53	"
55	"
56	"
57 p. 1	"
58 p. 3, 4	"
59 p. 2, a	"
60 p. 3, 4	"
69	"
70	"
76 p. 1	"
77 p. 1	"
80 p. 1	"
84	"
90 p. 1-a, 2	"
91	"
92 p. 1	w/g brzmienia tar. celn. oprócz kłód
92 p. 2	w/g brzmienia tar. celn.
93	"
94	w/g brzmienia tar. celn. oprócz kłód
95	w/g brzmienia tar. celn.
96	"
101	"
102	"
103	"
104	"
105	"
106	"
107	"
108	"
109	"
112 p. 5a	"
115	"
116 p. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8	"
117 p. 1	"
125	"
127	"
131 p. 2	"
143 p. 1	"
148	"
149	"
150	"
151	"
152	"
153	"
154	"
155	"
156	"
157	"
158	"
159	"
160	"
162	"
163	"
164	"
165	"
176	"
177	"
178	"
179	"
180	"
181	"
182	"
183	"
184	"
186	"
187	"
188	"
189	"
190	"
191	"
193	"
196	"
197	"
198	"
199	"
200 p. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7	"
207	"
209	"
210	"
211	"

Pozycja i punkt tar. celn.	Nazwa towaru
212	w/g brzmienia tar. celn.
216 p. 1	"
221	"
223	"
224	"
226	"
244 p. 1a	"
269	"
274 p. 1	"
276 z p. 1	w cysternach
277 z p. 1	"
278 z p. 1	"
280 p. 1a, 2a,	w/g brzmienia tar. celn.
281 p. 1	"
285	"
286 p. 2	"
287	"
288	"
289	"
290	"
291	"
292 p. 2	"
295 p. 6	"
298 p. 2, 4, 5, 7	"
299 p. 2 4, 6, 11, 16, 19	"
300 p. 4, 5, 6	"
302 p. 2, 3	"
303 p. 1, 2, 4	"
308 p. 1, 2	"
310 p. 2	"
312 p. 1	"
320 p. 2	"
323 p. 1-a, b	"
327	"
332 p. 1, 3	"
334	"
337 p. 1	"
342	"
343	"
346	"
347	"
377 p. 1	"
410	"
411	"
424	"
425	"
428 p. 1	"
441 p. 1 a, b, 2	"
442	"
443	"
444	"
445	"
462	"
473	"
474	"
475	"
476	"
477	"
478	"
479	"
480	"

Pozycja i punkt tar. celn.	Nazwa towaru
481	w/g brzmienia tar. celn.
482	"
483	"
492	"
493	"
606 p. 1	"
609	"
623	"
624	"
625	"
626	"
719	"
747	"
748	"
749	"
750	"
752	"
753	"
754	"
755	"
756	"
757	"
779	"
780	"
781	"
788 p. 1	"
789	"
792	"
793	"
794	"
797	"
798	"
799	"
800	"
804	"
805	"
807	"
809	"
848 p.1	"
851	"
852	"
862	"
863	"
865	"
866	"
867	"
868	"
869	"
870	"
874	"
875	"
876	"
877	"
878	"
880	"
881 p. 1	"
888	"
889	"
890	"
893	"
894	"
925 p. 1, 2	"
926	"

Pozycja i punkt tar. celn	Nazwa towaru	Pozycja i punkt tar. celn.	Nazwa towaru
927	w/g brzmienia tar. celn.	977 p. 1, 2, 5	w/g brzmienia tar. celn.
928	"	978 p. 1, 2	"
929	"	979 p. 1, 2	"
930 p. 1, 2 3, 4, 5	"	1033 p. 1, 2, 3	"
	"	1037	"
932	"	1038	"
933 p. 1	"	1039	"
936	"	1040	"
937	"	1041	"
938	"	1042	"
944	"	1043	"
946 p. 1a, 2a	"	1044	"
955	"	1045	"
956	"		
957	"		
966	"		
968 p. 1, 2, 4	"		
969 p. 1, 2, 4	"		
972 p. 1, 2, 4	"		

Wszelkie towary masowe, wolne od cła, oprócz osobno wymienionych w poz. 92, 94 niniejszego wykazu, jak również maszyny i aparaty objęte grupami 67, 68, 69 i 71 trudne do wyładowania, mogą być odprawiane w wagonach.

Załącznik V
do § 48 ust. 5.

WYKAZ DANYCH

które mogą być pominięte przy szczegółowem zgłoszeniu towarów do odprawy celnej przywozowej.

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
21	nasiona warzywne i kwiatowe bez wskazania punktów,
31	krochmal ziemniaczany w proszku oraz mokry, mąka ziemniaczana bez wskazania punktów,
32	mąka kukurydzowa i ryżowa, krochmal osobno niewymieniony bez wskazania punktów,
33	krochmale z dodaniem boraksu, stearyny i t. d., również zabarwione bez wskazania punktów,
34	arrowroot, sago, tapioka, manjok, ich namiastki bez wskazania punktów,
57	winogrona świeże bez wskazania punktów,
59 p. 2-b oraz p. 5	śliwki, także owoce, jagody, oprócz osobno wymienionych, oraz mieszanki wszelkie bez wskazania liter do odnośnych punktów,
61	daktyle, również suszone bez wskazania punktów,
62 p. 1	grona na gałązkach bez wskazania liter,
63 p. 3	figi suszone nie w wiankach bez wskazania liter,
65	mieszanki owoców południowych bez wskazania punktów,
69 p. 1, 2	orzechy bez wskazania liter,
72	migdały bez wskazania punktów,
75	pistacje bez wskazania punktów.
76 p. 3, 4	kawa, łupinki kawowe — mielone, względnie z domieszką cukru bez wskazania liter tych punktów,
78 p. 2-b	herbata osobno niewymieniona w opakowaniu 2 kg i mniej bez wskazania cyfr rzymskich,
79	herva mate bez wskazania punktów,
80 p. 3	kakao w proszku bez cukru bez wskazania liter,
81 p. 2	anyż, kmin, kolender, koper, czarnuszka bez wskazania liter,
82 p. 4, 5, 6	pieprz, przyprawy korzenne, jagody laurowe i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
85	cebulki, kłącze i t. d. bez wskazania punktów,
89 p. 3	używane w lecznictwie rośliny i t. d. mielone oraz miętówki bez wskazania liter tego punktu,
162 p. 2	kamienie budowlane w blokach, płytach i t. d. bez wskazania liter,

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
175	sole naturalne i t. d. bez wskazania punktów,
200 p. 8-a	wazelina bez wskazania cyfr rzymskich,
205 p. 2	oliwa bez wskazania liter punktu,
211	oleje roślinne stałe i t. d. bez wskazania punktów,
216 p. 2	tran i t. d. o zawartości woln. kwas. tłuszczów poniżej 2½ % bez wskazania liter,
222 p. 1	wszelkie tłuszcze zestalone bez wskazania liter,
227	płatki owsiane i t. d. bez wskazania punktów,
228	makarony i t. d. bez wskazania punktów,
232	warzywa i t. d. bez wskazania punktów,
233 p. 2	kapary, oliwki w occie, oliwie bez wskazania liter,
234	soje, pikle bez wskazania punktów,
237	kompoty ananasowe i t. d. bez wskazania punktów,
238	kompoty oprócz osobno wymienionych bez wskazania punktów,
244 p. 1, 3	soki, sosy płynne, stałe i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
250 p. 1, 2	proszki do wyrobu ciast, budyniów, galaretek i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
251 p. 1, 2	gorczyca, musztarda bez wskazania liter tych punktów,
256 p. 3	śledzie, szproty i t. d. bez wskazania liter,
261	miód sztuczny i t. d. bez wskazania punktów,
262	kakao z cukrem i t. d. bez wskazania punktów,
263	czekolada i t. d. bez wskazania punktów,
266	czekolada, namiastki czekolady i t. d. bez wskazania punktów,
267	konfitury, serki, galaretki i t. d. bez wskazania punktów,
276 p. 1	arak, rum bez wskazania liter,
277 p. 1	likiery i t. d. bez wskazania liter,
278 p. 1	koniak i t. d. bez wskazania liter,
280	wina winogronowe niemusujące bez wskazania punktów i liter,
298 p. 4-b	kwas siarkowy niedymiący w opakowaniu osobno niewymienionem bez wskazania cyfr rzymskich,
309 p. 1	boraks oczyszczony bez wskazania liter,
405 p. 1	henna bez wskazania liter,
413	ultramaryna i t. d. bez wskazania punktów,
419 p. 2	atramenty płynne bez wskazania liter,
440	perfumy bez wskazania punktów,
452	proszki do prania bez wskazania punktów,
453 p. 1, 2	mydła toaletowe i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
459 p. 1	środki do oczyszczenia i t. d. bez wskazania liter,
465	dekstryna i t. d. bez wskazania punktów,
466 p. 1	kleje płynne i t. d. bez wskazania liter,
467 p. 2	kity bez wskazania liter,
485	nawozy sztuczne i t. d. bez wskazania punktów,
486 p. 2-a, b	wiskoza w blokach, paskach, arkuszach i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich,
496	skóry pergaminowe i t. d. bez wskazania punktów,
503 p. 1	skóry wyprawy roślinnej i t. d. bez wskazania liter,
504 p. 1	skóry wyprawy roślinnej i t. d. bez wskazania liter,
505 p. 1	skóry wyprawy mineralnej i t. d. bez wskazania liter,
506 p. 1	skóry wyprawy mineralnej i t. d. bez wskazania liter,
507 p. 1	skóry wyprawy mineralnej i t. d. bez wskazania liter,
537 p. 1, 2, 3	wyroby kaletnicze i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
538 p. 1, 2, 3	wyroby kaletnicze i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
546 p. 3	cylindry do wyrobu kół zębatych bez wskazania liter,
553	obuwie juchtowe i t. d. bez wskazania punktów,
554	obuwie ze skóry i t. d. bez wskazania punktów,
555	obuwie ze skóry i t. d. bez wskazania punktów,
556 p. 1	obuwie skórzane i t. d. bez wskazania liter,
563 p. 1, 2, 3, 4	tkaniny jedwabne bez wskazania liter tych punktów,
576 p. 5	tkaniny z jedwabiu sztucznego do wyrobu parasoli bez wskazania liter,
582 p. 5	tkaniny półjedwabne i t. d. do wyrobu parasoli bez wskazania liter,
598 p. 1, 2	tkaniny wełniane z przędzy nieczesankowej bez wskazania liter tych punktów,

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
599 p. 1, 2	tkaniny wełniane z przędzy czesankowej bez wskazania liter tych punktów,
600 p. 1, 2	tkaniny półwełniane i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
601 p. 1, 2	tkaniny półwełniane i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
602 p. 1, 2	aksamity, plusze i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
608 p. 1	wata hygroskopijna bez wskazania liter,
613 p. 1, 2, 3, 4	tkaniny bawełniane surowe bez wskazania liter tych punktów,
614 p. 1, 2, 3, 4	tkaniny bawełniane bielone bez wskazania liter tych punktów,
615 p. 1, 2, 3, 4	tkaniny bawełniane barwione, merceryzowane bez wskazania liter tych punktów,
616 p. 1, 2, 3, 4	tkaniny bawełniane wzorzysto-tkane i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
619 p. 1, 2	welwety, aksamity i t. d. bawełniane bez wskazania liter tych punktów,
627 p. 1, 2	przędza jutowa pojedyńcza i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
628 p. 1, 2	przędza jutowa nitkowana i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
629 p. 1, 2	przędza jutowa na szpulkach i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
630 p. 1, 2, 3, 4	przędza ze lnu, konopi i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
632 p. 1, 2	tkaniny jutowe bez wskazania liter tych punktów,
633 p. 1, 2	tkaniny ze lnu, konopi i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
634	tkaniny ze lnu, konopi i t. d. bez wskazania punktów,
637 p. 1	tiule, iluzje bawełniane i t. d. bez wskazania liter,
638	materje firankowe i t. d. bez wskazania punktów,
645 p. 2	wojłoki, materje wojłokowe i t. d. bez wskazania liter,
680 p. 1, 2, 3	materjały dziane metrowe, bawełniane bez wskazania liter tych punktów,
681 p. 1, 2, 3	materjały dziane metrowe wełniane bez wskazania liter tych punktów,
682 p. 1, 2, 3	materjały dziane metrowe z jedwabiu naturalnego bez wskazania liter tych punktów,
683 p. 1, 2, 3	materjały dziane metrowe ze sztucznego jedwabiu bez wskazania liter tych punktów,
684 p. 1, 2, 3	materjały dziane metrowe półjedwabne bez wskazania liter tych punktów,
686	rękawiczki bawełniane bez wskazania punktów,
687	rękawiczki wełniane bez wskazania punktów,
688	rękawiczki z jedwabiu naturalnego bez wskazania punktów,
689	rękawiczki z jedwabiu sztucznego bez wskazania punktów,
690	rękawiczki półjedwabne bez wskazania punktów,
691	rękawiczki z materiałów dzianych i t. d. bez wskazania punktów,
692 p. 1, 2	pończochy, skarpetki bawełniane bez wskazania liter tych punktów,
693	pończochy, skarpetki wełniane bez wskazania punktów,
694	pończochy, skarpetki z jedwabiu naturalnego bez wskazania punktów,
695	pończochy, skarpetki z jedwabiu sztucznego bez wskazania punktów,
696	pończochy, skarpetki półjedwabne bez wskazania punktów,
697	pończochy, skarpetki oprócz osobno wymienionych bez wskazania punktów,
698 p. 1, 2, 3, 4	wyroby dziane, bawełniane osobno niewymienione bez wskazania liter tych punktów,
699 p. 1, 2, 3, 4	wyroby dziane wełniane osobno niewymienione bez wskazania liter tych punktów,
700 p. 1, 2, 3, 4	wyroby dziane z jedwabiu naturalnego osobno niewymienione bez wskazania liter tych punktów,
701 p. 1, 2, 3, 4	wyroby dziane z jedwabiu sztucznego osobno niewymienione bez wskazania liter tych punktów,
702 p. 1, 2, 3, 4	wyroby dziane półjedwabne osobno niewymienione bez wskazania liter tych punktów,
703	wyroby dziane i t. d. bez wskazania punktów,
707 p. 1-a, b, 2, 3-c, d, 4-c, d, 6, 7	bielizna i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich względnie liter tych punktów,
725	rozczyn kauczukowy bez wskazania punktów,
743	guma i t. d. bez wskazania punktów,
744	artykuły sanitarne, gumowe i t. d. bez wskazania punktów,
745	wszelkie wyroby z gumy i t. d. bez wskazania punktów,

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
759 p. 2	beczki, fasy, kadzie i t. d. bez wskazania liter,
791 p. 2-a, b	taśmy bez wskazania cyfr rzymskich tych liter,
793	miazga drzewna i t. d. bez wskazania punktów,
794 p. 1, 2	celuloza bez wskazania liter tych punktów,
796 p. 1, 2	wata z celulozy bez wskazania liter tych punktów,
819 p. 1, 2, 3	karton, papier sklejane bez wskazania liter tych punktów,
832 p. 1	obicia, szlaki papierowe bez wskazania liter,
860	wyroby z kamieni i t. d. bez wskazania punktów,
861	wyroby z jaspisu, agatu i t. d. bez wskazania punktów,
876 p. 1	płyty, cegły, kształtki i t. d. jednobarwne bez wskazania liter,
884	wyroby z mas glinianych i t. d. bez wskazania punktów,
887 p. 7	wyroby porcelanowe dla celów laboratoryjnych bez wskazania liter,
913 p. 1	szkło taflowe nieszlifowane i t. d. bez wskazania liter,
914	szkło taflowe grubości powyżej 5 mm i t. d. bez wskazania punktów,
915	szyby lustrzane i t. d. bez wskazania punktów z powołaniem się na pozycję 913 lub 914,
916	szyby lustrzane i t. d. bez wskazania punktów z powołaniem się na pozycję 913 lub 914,
917	szyby lustrzane i t. d. bez wskazania punktów z powołaniem się na pozycję 913 lub 914,
918	szyby lustrzane i t. d. bez wskazania punktów z powołaniem się na pozycję 914,
925 p. 2, 3	surówka i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
929 p. 1, 2, 3, 4	żelazo, zwykła stal, walcowane bez wskazania liter tych punktów,
930 p. 1, 2, 3, 4	blacha żelazna, stalowa — zwykła bez wskazania liter tych punktów,
932 p. 1	szyny kolejowe bez wskazania liter,
933	wyroby kute i t. d. bez wskazania punktów,
934	wyroby z żeliwa kowalnego i t. d. bez wskazania punktów,
935	odlewy stalowe surowe bez wskazania punktów,
940 p. 2, 3	odlewy żeliwne i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
943 p. 1, 2, 3	wyroby z żeliwa i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
944 p. 2, 3	walce hutnicze żeliwne i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
945 p. 1, 2	walce młyńskie i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
946 p. 1, 2	walce stalowe lane bez wskazania liter tych punktów,
947	drut żelazny, stalowy i t. d. bez wskazania punktów,
951 p. 1, 3	gwoździe, haki i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
952	liny i t. d. bez wskazania punktów,
953	tkaniny, plecionki i t. d. bez wskazania punktów,
955 p. 1, 2	rury żelazne i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
960 p. 1, 2, 3	wyroby z blachy żelaznej i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
961 p. 1, 2, 3, 4	nity, sworznie i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
962 p. 1, 2-a	łańcuchy żelazne, stalowe bez wskazania liter, względnie cyfr rzymskich tych punktów,
964 p. 1	wyroby żelazne, stalowe i t. d. bez wskazania liter,
970 p. 2	wyroby z cyny i t. d. bez wskazania liter,
971 p. 1	wyroby z cynku i t. d. bez wskazania liter,
972 p. 2	drut ołowiany bez wskazania liter,
977 p. 4-a	miedziane blachy prostokątne bez wskazania cyfr rzymskich,
978 p. 4-a	aluminjowe blachy prostokątne bez wskazania cyfr rzymskich,
979 p. 4-a	płyty lane, blachy prostokątne ze stopów aluminjum i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich,
980 p. 4-a	niklowe blachy prostokątne i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich,
981 p. 4-a	płyty lane, blachy prostokątne z mosiądzu, tombaku i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich,
983 p. 1, 2, 3	płaskowniki bez wskazania liter,
984 p. 1, 2, 3	drut z metali, stopów i t. d. bez wskazania liter,
985	tkaniny druciane i t. d. bez wskazania punktów,
986	nity, chociażby rozcięte i t. d. bez wskazania punktów,
987	śruby, śrubki i t. d. bez wskazania punktów,
988 p. 1, 2, 3	rury o osi prostej i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
993	dzwony i t. d. bez wskazania punktów,

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
994 p. 1-a, b, c, 2, 3	wyroby z metali i stopów i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich względnie liter tych punktów,
995 p. 2	wyroby z metali nieszlachetnych pozłacane i t. d. bez wskazania liter,
998 p. 1a	materjał bronzowniczy aluminjowy bez wskazania cyfr rzymskich,
1001 p. 1, 5	kowadła i t. d., młoty, młotki bez wskazania liter tych punktów,
1002 p. 1, 4, 5, 7, 8-a	pilniki, tarniki, skrobaczki, ośniki, gwintownice, uchwyty, klucze do nakrętek i t. d. bez wskazania liter tych punktów i cyfr rzymskich punktu 8-a,
1003 p. 1-a, b, 2-b, 3-b.	siekiery, topory, piły tarczowe bez wskazania cyfr rzymskich tych liter,
1004	noże maszynowe bez wskazania punktów,
1005 p. 1, 2, 3, 4	narzędzia stalowe hartowane i t. d. bez wskazania liter tych puktów,
1006	narzędzia i przybory wiertnicze udarowe i t. d. bez wskazania punktów,
1010 p. 1-a, b, 3	okucia budowlane, meblowe i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich tych liter,
1011 p. 1, 2	kłódki, zamki z kluczami i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1022 p. 1-a	lampy, latarnie do oświetlenia elektrycznego i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich,
1028 p. 1-a, b, c, 2	łóżka i inne meble metalowe i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich w punkcie 1-szym i liter w punkcie 2-gim,
1029 p. 1, 2	stoły operacyjne i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1030 p. 2	szkatuły żelazne i t. d. bez wskazania liter,
1032 p. 3, 4-a	sprężyny i t. d. bez wskazania liter w punkcie 3-cim i cyfr rzymskich w punkcie 4-a,
1033 p. 4	części sygnalizacji mechanicznej i t. d. bez wskazania liter,
1035	uszczelniacze metalowo-azbestowe i t. d. bez wskazania punktów,
1036 p. 1, 2, 3	osprzęt (armatura) do pary i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1043	kotły — ogrzewalne i t. d. bez wskazania punktów,
1044 p. 1, 2	części kotłów ogrzewalnych i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1046 p. 1, 2	silniki tłokowe i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1049 p. 1, 2, 3	turbiny bez wskazania liter tych punktów,
1050 p. 1, 2	maszyny i przyrządy do podnoszenia i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1051 p. 1, 2, 3	pompy, sprężarki i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1053	wentylatory, dmuchawy i t. d. bez wskazania punktów,
1054	prasy hydrauliczne bez wskazania punktów,
1055 p. 3	obrabiarki do drzewa i t. d. bez wskazania liter,
1056 p. 1, 2	obrabiarki do metali i t. d. bez wskazania liter,
1057	narzędzia pneumatyczne bez wskazania punktów,
1069	kopaczki lądowe bez wskazania punktów,
1070	maszyny do łamania i rozdrabniania i t. d. bez wskazania punktów,
1071 p. 3	maszyny do przemysłu graficznego i t. d. bez wskazania liter,
1072 p. 3	maszyny do wyrobu amunicji i t. d. bez wskazania liter,
1073 p. 1, 2	wirówki i t. d. bez wskazania liter,
1074	aparaty do automatycznego odmierzania benzyny i t. d. bez wskazania punktów,
1075 p. 1-a, b, 2-a, b	aparaty dezynfekcyjne i dezynsekcyjne bez wskazania cyfr rzymskich,
1078 p. 1, 2	aparaty destylacyjne, rektyfikacyjne bez wskazania liter,
1079 p. 3-a, b	suszarnie inne mechaniczne i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich tych liter,
1080	piece przemysłowe i t. d. bez wskazania punktów,
1081	maszyny do domowego użytku i t. d. bez wskazania punktów,
1082	maszyny oprócz osobno wymienionych bez wskazania punktów,
1083 p. 1, 2	aparaty, oprócz osobno wymienionych i t. d. bez wskazania liter,
1084 p. 8b, c, d, 9, 10-a, b	koła żeliwne z metali, ze skóry bez oprawy, koła zamachowe bez wskazania liter w punkcie 9-tym, i cyfr rzymskich w punktach 8-ym i 10-ym,
1085 p. 9, 10-a, b	pierścienie tłokowe wszelkie i inne osobno niewymienione części maszyn i aparatów bez wskazania liter w punkcie 9-tym i cyfr rzymskich w punkcie 10-tym,
1088 p. 2-m	obsypniki jedno i wielo-rzędowe i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich,
1090 p. 1	młocarnie do zbóż bez wskazania liter,

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
1092 p. 1-b	sieczkarnie toporowe i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich,
1094 p. 2-a, 3	wirówki, oziębiacze i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich w punkcie 2-gim oraz liter w punkcie 3-cim,
1099	maszyny elektryczne wirujące i t. d. bez wskazania punktów,
1100	pompy głębinowe i t. d. bez wskazania punktów,
1101	transformatory, elektromagnesy i t. d. bez wskazania punktów,
1102	prostowniki rtęciowe i t. d. bez wskazania punktów,
1103	maszyny do spawania i t. d. bez wskazania punktów,
1104	piece elektryczne do hartowania i t. d. bez wskazania punktów,
1105 p. 1-a, 2	akumulatory elektryczne z ołowiu, płyty akumulatorowe bez wskazania cyfr rzymskich w punkcie 1-szym i liter w punkcie 2-gim,
1107 p. 1, 2, 3	aparaty i przyrządy elektryczne do włączania i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1108 p. 1, 2	kondensatory bez wskazania liter tych punktów,
1109	mierniki elektrotechniczne i t. d. bez wskazania punktów,
1111	lampy łukowe i t. d. bez wskazania punktów,
1114	przyrządy elektryczne do podgrzewania i t. d. bez wskazania punktów,
1118 p. 1, 2	aparaty radjowe, słuchawki i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1120 p. 2	szafki do elektrycznych kąpieli świetlnych bez wskazania liter,
1121	aparaty i przyrządy elektryczne i t. d. bez wskazania punktów,
1122 p. 1-b, 2-b	izolatory niepołączone, połączone i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich tych liter,
1123	wyroby ceramiczne do celów elektrotechnicznych i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1124 p. 1, 2, 3	wyroby prasowane z masy węglowej i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1127 p. 1, 2, 3	przewodniki elektryczne z metali nieszlachetnych i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1131	wyłączniki pokrętne i t. d. bez wskazania punktów,
1133 p. 1-a, c, 2-a	lokomotywy i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich tych liter,
1135 p. 4-b	osie, obręcze, koła i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich,
1159 p. 1-a, c	wagi żelazne i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich tych liter,
1160 p. 3, 4, 5, 6	przymiary do blachy, drutu, płytki typu Johannsona, maszyny do mierzenia, komparatory, maszyny do próbowania wytrzymałości tworzyw i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1161 p. 1, 4	przepływomierze cieczy, gazomierze i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1162 p. 1, 4	moździerze agatowe, wyroby kwarcowe oprócz osobno wymienionych, kalorymetry bez wskazania liter,
1164 p. 2, 4	strzykawki wykonane z metalu, oftalmoskopy i t. d. bez wskazania liter w punktach,
1168 p. 1, 3	aparaty fotograficzne i kinematograficzne do zdjęć i do wyświetlań bez wskazania liter tych punktów,
1169 p. 1, 2, 4	maszyny do pisania, rachowania, statystyczne do liczenia i t. d. bez wskazania liter tych punktów,
1176	orkiestrjony, pozytywki i t. d. bez wskazania punktów,
1178 p. 4	płyty, wałki do gramofonów i t. d. bez wskazania liter,
1236	pendzle z włosów i t. d. bez wskazania punktów,
1242	zabawki dziecięce z urządzeniem silnikowem bez wskazania punktów,
1251 p. 5-a, b	ołówki w oprawie z innych pospolitych materjałów bez wskazania cyfr rzymskich tych liter,
1253 p. 1	maszynki do zacinania ołówków bez wskazania liter,
1264 p. 3-a	srebrne koperty do zegarków i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich,
1271 p. 1-a, b	zapalniczki i t. d. bez wskazania cyfr rzymskich tych liter.

a) strona pierwsza.

Urząd Celny w .... Wzór Nr. 1 do § 22 ust. 10

ZAŚWIADCZENIE Nr. .....

na przedmioty zdeponowane przez

Pana(ią) ....

zamieszkał .... (dokładny adres)

Dzień zdeponowania ....

Opisanie przedmiotów	Waga	Ilość sztuk	Uwagi

Zdeponowane przedmioty wydaje się okazicielowi niniejszego zaświadczenia.

Przedmioty powinny być odebrane najpóźniej w dniu ....

Przedmioty nieodebrane w terminie podlegają sprzedaży w drodze przetargu lub zniszczeniu, bez zawiadomienia o tem osoby, która przedmioty zdeponowała.

Pieczęć urzędu celnego

Podpis urzędnika celnego:

Wymienione w niniejszem zaświadczeniu przedmioty otrzymałem(am) dnia ....

Podpis odbierającego ....

b) strona druga.

Adnotacja urzędu celnego:

1) Wywieziono zpowrotem zagranicę dnia ....
pociągiem, statkiem: .... (podać Nr pociągu lub nazwę statku)

2) Oclono dnia .... rej. opł. cel. poz. ....

Podpis urzędnika, wydającego przedmioty zdeponowane:

3) Wystawiono na przetarg po raz pierwszy dnia ....
po raz drugi dnia ....

Osiągniętą ze sprzedaży sumę w kwocie .... zarachowano ....

....

4) Zniszczono komisyjnie dnia ....

5) Przekazano instytucji .... (wymienić nazwę instytucji)

....

dnia ....

Wzór Nr. 2
do § 24 ust. V p. 1.

Wzór świadectwa zdrowia i pochodzenia ziemniaków.

Kraj pochodzenia ....

Nr. ....

ŚWIADECTWO ZDROWIA I POCHODZENIA ZIEMNIAKÓW

(ważne w ciągu 30 dni od daty wystawienia).

Niżej podpisany *) ....

....

zaświadcza, że ziemniaki, zawarte w niżej oznaczonej przesyłce, zostały zbadane i że:

1) są wolne od następujących chorób i szkodników oraz jajek i larw tych szkodników: rak ziemniaczany (Synchytrium endobioticum), parch prószysty (Spongospora subterranea), chrząszcz Colorado (Leptinotarsa decemlineata), mól ziemniaczany (Phthorimaea operculella) i mątwik ziemniaczany (Heterodera schachtii rostochiensis),

2) zostały wyprodukowane w miejscowości wolnej od powyższych chorób i szkodników i odległej conajmniej 20 km od najbliższego miejsca, w którem stwierdzono raka ziemniaczanego (Synchytrium endobioticum) i 50 km od najbliższego miejsca, w którem stwierdzono chrząszcza Colorado (Leptinotarsa decemlineata),

3) są $\frac{\text{w nowem nieużywanem opakowaniu}^{**)}}{\text{bez opakowania}}$

4) są $\frac{\text{w opakowaniu opatrzonem}^{**)}}{\text{w wagonie opatrzonym}}$ plombą z napisem ....

5) wszelkie przedmioty, użyte do opakowania zawartych w przesyłce ziemniaków, są wolne od wymienionych pod p. 1) chorób i szkodników oraz jajek i larw tych szkodników.

Opis przesyłki:

Waga przesyłki ....

Liczba i rodzaj opakowania ....

$\frac{\text{Znaki (Signum) na opakowaniu}}{\text{Nr. wagonu}}$ ....

Odmiana ziemniaków ....

Okręg administracyjny ....

Nazwisko i adres wysyłającego ....

Nazwisko i adres odbiorcy ....

.... dnia .... 19 ...... r.

(Pieczęć)

Podpis: ....

*) Nazwisko, imię i charakter urzędowy funkcjonarjusza służby ochrony roślin.

**) Nieodpowiadające przesyłce — skreślić.

Wzór Nr. 3
do § 24 ust. V pp. 2), 3).

Wzór świadectwa zdrowia i pochodzenia roślin.

Kraj pochodzenia ....

Nr. ....

ŚWIADECTWO ZDROWIA I POCHODZENIA ROŚLIN.

(ważne w ciągu 30 dni od daty wystawienia)

Niżej podpisany*) ....
....
zaświadcza, że zawarte w przesyłce: **) ....
....
....

oraz wszelkie przedmioty służące do ich opakowania zostały zbadane i że:

1) są wolne od chorób i szkodników oraz jajek i larw szkodników wymienionych w załączniku III do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. o przepisach wykonawczych do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem i zostały wyprodukowane w zakładzie (na plantacji) wolnym (nej) od powyższych chorób i szkodników,

2) zawarte w przesyłce wytwory produkcji roślinnej zostały wyprodukowane w miejscowości wolne od raka ziemniaczanego (Synchytrium endobioticum),***)

3) zawarta w przesyłce ziemia nie pochodzi z terenu zarażonego rakiem ziemniaczanym (Synchytrium endobioticum),***)

Opis przesyłki:

Waga przesyłki ....

Liczba i rodzaj opakowania ....

Znaki (Signum) na opakowaniu ....

Nr. wagonu ....

Okręg administracyjny ....

Nazwisko i adres wysyłającego ....

Nazwisko i adres odbiorcy ....

.... dnia 19 r.

(Pieczęć) Podpis ....

*) Nazwisko, imię i charakter urzędowy funkcjonarjusza służby ochrony roślin

**) Wyszczególnić zawarte w przesyłce wytwory produkcji roślinnej.

***) Nieodpowiadające przesyłce — skreślić.

Wzór Nr. 4
do § 24 ust. V p. 5.

Wzór świadectwa dla przywożonych z zagranicy nasion koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku, komonicy i tymotki.

ŚWIADECTWO BADANIA NA KANIANKĘ.

Stacja Oceny Nasion w .... stwierdza, że w próbach, pobranych z zaplombowanych i opatrzonych etykietą tej Stacji .... worków nasion koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku, komonicy, tymotki*), oznaczonych następującemi numerami ...., przeprowadzona analiza nie wykryła ani jednego ziarna kanianki.

Jednocześnie Stacja stwierdza, że badanie na kaniankę zostało przeprowadzone z zachowaniem następujących przepisów: przynajmniej z trzech miejsc, u góry, ze środka i dołu każdego worka pobrano próbkę' z której po wymieszaniu wzięto do oznaczenia w każdym worku oddzielnie — przy koniczynie czerwonej, inkarnatce, lucernach, przelocie, nostrzyku i komonicy pospolitej — 100 gramów nasion, przy koniczynach: białej i szwedzkiej, komonicy błotnej oraz tymotce — 50 gramów nasion oraz że nasiona, na które niniejsze świadectwo jest wydane, stanowią, po wyeliminowaniu worków, w których stwierdzono obecność kanianki, więcej niż połowę ogólnej wagi badanej partji nasion.

Oznaczenie przesyłki:

Nazwa nasion ....

Waga przesyłki brutto ....

Znaki zbadanej przesyłki ....

Imię, nazwisko i adres nadawcy ....

Imię, nazwisko i adres odbiorcy ....

Pieczęć: Podpis Kierownika Stacji:

.................................., dnia .... 19..... r.

*) Niepotrzebne skreślić.

Wzór Nr. 5
do § 32 ust. 2.

ZASTĘPCZA DEKLARACJA CELNA NADAWCY

na towary przywiezione ....
(wymienić rodzaj przewozu i środek transportowy)

Nadawca ....

Miejsce nadania ....

Odbiorca ....

Znaki i numery	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Waga brutto w kg	Waga netto*) w kg	Ilość sztuk towaru	Wartość*)	Uwagi

Podpis sporządzającego
zastępczą deklarację celną nadawcy

.... dnia ....
(Miejscowość)

Uwaga: *) Jeżeli w dokumentach przewozowych nie podano, należy uczynić o tem adnotację.

Wzór Nr. 6
do § 47 ust. 2

a) egzemplarz 1 (na papierze białym).

Urząd Celny w ....

Serja ....
Zgłoszono do odprawy celnej dnia ....
Rej. przyw. (przek. odb.) poz.: ....[2])
Rej. opł. cel. poz.: ....
Do rewizji ....[3])

P R Z Y W Ó Z

Towar przybył do obszaru celnego: drogą lądową-morską-powietrzną [1])

Wynik rewizji Nr .... **z dnia** ....

Pan (i) .... zamieszkał ...... w ....

wpłacił (a) za towary przywiezione z .... a pochodzące z ....

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	TARYFOWA NAZWA TOWARÓW	Pozycja taryfy celnej	Wartość towaru	Waga w kg i g		Wymiarowa ilość sztuk, miara it p.	Stawka celna		Przypadające cło	
				brutto	wymiarowa		Zł	gr	Zł	gr

Sumę ogólną słownie: [redacted]

Razem cło	
Opłaty manipulacyjne	
Podatki pośrednie, opłaty monop. i in.	
Suma ogólna	

Uwagi: Do I-go egzemplarza dołączono:

1) pozwolenie przywozu Nr ....
....

2) świadectwo pochodzenia Nr
....

3) ....

4) ....

M. P.

1) przekreślić wyrazy nieodpowiednie dla danej drogi;
1), 2), 3) nie wypełnia się w ruchu pocztowym i podróżnych.

(Druk podlegający kontroli)

Wzór Nr. 6
do § 47 ust. 2.

b) egzemplarz 2 (na papierze różowym).

Urząd Celny w..

Serja
Zgłoszono do odprawy celnej dnia ....
Rej. przyw. (przek. odb.) poz.: ....[2])
Rej. opł. cel. poz.: ....
Do rewizji ....[3])

PRZYWÓZ

Towar przybył do obszaru celnego: drogą lądową-morską-powietrzną [1])

Kwit celny Nr .... z dnia

Pan (i) .... zamieszkał w ....

wpłacił (a) za towary przywiezione z .... a pochodzące z ....

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	TARYFOWA NAZWA TOWARÓW	Pozycja taryfy celnej	Wartość towaru	Waga w kg i g brutto	Waga w kg i g wymiarowa	Wymiarowa ilość sztuk, miara it. p.	Stawka celna Zł	Stawka celna gr	Przypadające cło Zł	Przypadające cło gr

Sumę ogólną słownie: ....

Uwagi: Do I-go egzemplarza dołączono:

1) pozwolenie przywozu Nr ....

2) świadectwo pochodzenia Nr ....

3) ....

4)

M. P.

Razem cło	
Opłaty manipulacyjne	
Podatki pośrednie, opłaty monop. i in.	
Suma ogólna	

1) przekreślić wyrazy nieodpowiednie dla danej drogi;
1), 2), 3) nie wypełnia się w ruchu pocztowym i podróżnych.

(Druk podlegający kontroli)

Wzór Nr. 6
do § 47 ust. 2.

c) egzemplarz 3 na papierze białym (z czarnym szlakiem u dołu).

Urząd Celny w ....

Serja ....
Zgłoszono do odprawy celnej dnia ....
Rej. przyw. (przek. odb.) poz.: [2])
Rej. opł. cel. poz.: ....
Do rewizji .... [3])

P R Z Y W Ó Z

Towar przybył do obszaru celnego: drogą lądową-morską-powietrzną [1])

Oznajmienie statystyczne Nr .... **z dnia** ....

Pan (i) .... zamieszkał .... w ....

wpłacił (a) za towary przywiezione z .... a pochodzące z ....

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	TARYFOWA NAZWA TOWARÓW	Pozycja taryfy celnej	Wartość towaru	Waga w kg i g		Wymiarowa ilość sztuk, miara i t. p.	Stawka celna		Przypadające cło	
				brutto	wymiarowa		Zł	gr	Zł	gr

Sumę ogólną słownie: ....

Razem cło	
Opłaty manipulacyjne	
Podatki pośrednie, opłaty monop. i in.	
Suma ogólna	

Uwagi: Do I-go egzemplarza dołączono:

1) pozwolenie przywozu Nr ....
....
2) świadectwo pochodzenia Nr ....
....
3) ....
....
4) ....

M. P.

1) przekreślić wyrazy nieodpowiednie dla danej drogi;
1), 2), 3) nie wypełnia się w ruchu pocztowym i podróżnych.

(Druk podlegający kontroli)

a) strona 1 pierwszego egzemplarza.

Wzór Nr. 7
do § 48 ust. 9.

I

1) Kraj pochodzenia towaru ....
2) Kraj, z którego towar wysłano bezpośrednio do polskiego obszaru celnego ....
3) Nazwisko i miejsce zamieszkania:
a) nadawcy ....
....
....
b) odbiorcy ....
....
....
4) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów:
....
....
....
....
....
....
....
....
5) Wstępne badanie przeprowadzono dnia ....
....
6) Rodzaj zgłoszenia (napisać czy ogólne, czy szczegółowe) ....

....
Data i podpis zgłaszającego

7) Towar nadszedł:
a) drogą lądową,
b) drogą powietrzną,
c) drogą morską z zagr. portu nadania
....
bez przeładowania
z przeładowaniem w porcie ....

....
podpis urzędnika

8) Dokumenty wstępne przyjęto dnia ....
9) Rej. przywozu (przek. odb.) poz. ....
10) Miejsce złożenia towaru ....
11) a) Zgłoszenie celne na skład Nr. ....
z dnia ....
b) księga składowa poz. .... rok ....

URZĄD CELNY

w ....

ZGŁOSZENIE CELNE PRZYWOZOWE

Nr. ....

Zgłoszenie złożono dnia ....

....
podpis urzędnika

Zgłoszenie przyjęto:

....
podpis urzędnika

Przydzielono do rewizji dnia ....

....
Naczelnik Urzędu

---

12) a) Towar przekazano za listem konwojowym do Urzędu Celnego w ....
....
dnia ....

....
podpis urzędnika i pieczęć urzędu

b) Towar dostawiono do Urzędu Celnego w ....
dnia ....
rej. przek. odb. poz. ....

....
podpis urzędnika i pieczęć urzędu

13) Rejestr opłat celnych poz. .... z dn. ....
Rejestr pom. odpraw warunkowych poz. ....
Termin powrotnego wywozu ....
Rejestr pom. należności celnych odrocz. poz. ....
Rejestr pom. należności celnych kredyt. poz. ....

---

14) a) Przekazano po zrewidowaniu do składu celnego firmy ....
dnia ....
b) księga składowa poz. ....

---

15) a) Towar przekazano do zwrotu zagranicę dnia ....
przez Urząd Celny w ....
za rej. .... poz. ....
b) Towar wywieziono zpowrotem zagranicę dnia ....
za rej. .... poz. ....

....
podpis urzędnika i pieczęć urzędu

---

16) Towar wydano do wolnego obrotu dnia ....

....
podpis urzędnika

---

17) Kwit celny otrzymałem

....
podpis strony

b) strona 1 drugiego egzemplarza.

II

1) Kraj pochodzenia towaru ....
2) Kraj, z którego towar wysłano bezpośrednio do polskiego obszaru celnego ....
3) Nazwisko i miejsce zamieszkania:
a) nadawcy ....
....
....
b) odbiorcy ....
....
....
4) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów:
....
....
....
....
....
....
....
....
5) Wstępne badanie przeprowadzono dnia ....
....
6) Rodzaj zgłoszenia (napisać czy ogólne, czy szczegółowe) ....

....
Data i podpis zgłaszającego

7) Towar nadszedł:
a) drogą lądową,
b) drogą powietrzną,
c) drogą morską z zagr. portu nadania
....
bez przeładowania
z przeładowaniem w porcie ....

....
podpis urzędnika

8) Dokumenty wstępne przyjęto dnia ....
9) Rej. przywozu (przek. odb.) poz. ....
10) Miejsce złożenia towaru ....
11) a) Zgłoszenie celne na skład Nr. ....
z dnia ....
b) księga składowa poz. .... rok ....

URZĄD CELNY

w ....

ZGŁOSZENIE CELNE PRZYWOZOWE

Nr. ....

(Kwit celny)

Zgłoszenie złożono dnia ....

....
podpis urzędnika

Zgłoszenie przyjęto

....
podpis urzędnika

Przydzielono do rewizji dnia ....

....
Naczelnik Urzędu

12) a) Towar przekazano za listem konwojowym do Urzędu Celnego w ....
....
dnia ....

....
podpis urzędnika i pieczęć urzędu

b) Towar dostawiono do Urzędu Celnego w ....
dnia ....
rej. przek. odb. poz. ....

....
podpis urzędnika i pieczęć urzędu

13) Rejestr opłat celnych poz. .... z dn. ....
Rejestr pom. odpraw warunkowych poz. ....
Termin powrotnego wywozu ....
Rejestr pom. należności celnych odrocz. poz. ....
Rejestr pom. należności celnych kredyt. poz. ....

14) a) Przekazano po zrewidowaniu do składu celnego firmy ....
dnia ....
b) księga składowa poz. ....

15) a) Towar przekazano do zwrotu zagranicę dnia ....
przez Urząd Celny w ....
za rej. .... poz. ....
b) Towar wywieziono zpowrotem zagranicę dnia ....
za rej. .... poz. ....

....
podpis urzędnika i pieczęć urzędu

16) Towar wydano do wolnego obrotu dnia ....

....
podpis urzędnika

17) Kwit celny otrzymałem

....
podpis strony

III

1) Kraj pochodzenia towaru ....
2) Kraj, z którego towar wysłano bezpośrednio do polskiego obszaru celnego ....
3) Nazwisko i miejsce zamieszkania:
a) nadawcy ....

b) odbiorcy ....

4) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów: ....

5) Wstępne badanie przeprowadzono dnia ....
6) Rodzaj zgłoszenia (napisać czy ogólne, czy szczegółowe) ....

Data i podpis zgłaszającego

7) Towar nadszedł:
a) drogą lądową,
b) drogą powietrzną,
c) drogą morską z zagr. portu nadania ....

bez przeładowania
z przeładowaniem w porcie ....

podpis urzędnika

8) Dokumenty wstępne przyjęto dnia ....
9) Rej. przywozu (przek. odb.) poz. ....
10) Miejsce złożenia towaru ....
11) a) Zgłoszenie ogólne na skład Nr. ....
z dnia ....
b) księga składowa poz. .... rok ....

URZĄD CELNY

w ....

ZGŁOSZENIE CELNE PRZYWOZOWE

Nr. ....

Zgłoszenie złożono dnia ....

podpis urzędnika

Zgłoszenie przyjęto: ....

podpis urzędnika

Przydzielono do rewizji dnia ....

Naczelnik Urzędu

12) a) Towar przekazano za listem konwojowym do Urzędu Celnego w ....

dnia ....

podpis urzędnika i pieczęć urzędu

b) Towar dostawiono do Urzędu Celnego w ....
dnia ....
rej. przek. odb. poz. ....

podpis urzędnika i pieczęć urzędu

13) Rejestr opłat celnych poz. .... z dn. ....
Rejestr pom. odpraw warunkowych poz. ....
Termin powrotnego wywozu ....
Rejestr pom. należności celnych odrocz. poz. ....
Rejestr pom. należności celnych kredyt. poz. ....

14) a) Przekazano po zrewidowaniu do składu celnego firmy ....
dnia ....
b) księga składowa poz. ....

15) a) Towar przekazano do zwrotu zagranicę
dnia ....
przez Urząd Celny w ....
za rej. .... poz. ....
b) Towar wywieziono zpowrotem zagranicę
dnia ....
za rej. .... poz. ....

podpis urzędnika i pieczęć urzędu

16) Towar wydano do wolnego obrotu
dnia ....

podpis urzędnika

17) Kwit celny otrzymałem ....

podpis strony

d) strona 2 na wszystkich trzech egzemplarzach.

Wzór Nr. 7
do § 48 ust. 9.

Z G Ł O S Z E N I E C E L N E Przy zgłoszeniu ogólnem strona wypełnia rubr. 1 — 6, przy zgłoszeniu szczegółowem rubryki 1 — 8												Wnioski zgłaszającego dotyczące: rodzaju odprawy celnej, zniżki konwencyjnej, ulgi celnej i t. p. ze wskazaniem tytułu prawnego
Znaki i numery	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Waga brutto lub netto, gdy towar jest bez opakowania		Wartość towaru		Pozycja (punkt, litera, uwaga) taryfy celnej	Wymiarowa ilość: Waga		Wymiarowa ilość: Ilość sztuk, miara i t. p.	
				kg	g	Zł	gr		Kg	g		
1	2	3	4	5		6		7	8			9

Zastrzegam sobie obecność przy rewizji.
Zrzekam się prawa asystowania przy rewizji.
(Niepotrzebne skreślić).

Podpis zgłaszającego

ej strona 3 na wszystkich trzech egzemplarzach.

Wzór Nr. 7
do § 48 ust. 9.

W Y N I K R E W I Z J I

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	Taryfowa nazwa towaru	Pozycja (punkt, litera, uwaga) taryfy celnej	Waga brutto		Waga wymiarowa		Wymiarowa ilość sztuk, miara, tonny rej. i t. p.	Wartość towaru, gdy służy za podstawę do wymiaru cła		Stawka celna przyjęta do wymiaru cła		Należności celne		Rodzaj i ilość znakowań	Uwagi
			Kg	g	Kg	g		Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr		
10	11	12	13		14		15	16		17		18		19	20

Zgadzam się:

Przejrzałem dn.: ....

A (na pierwszym egzempl.)
B („ drugim „)
C („ trzecim „)

Wzór Nr. 8
do § 51 ust. 3.

Urząd Celny w

POKWITOWANIE Nr.

częściowego uiszczenia należności, ustalonych według zgłoszenia celnego Nr. rej. przyw. (przek. odb.) poz.

Firma w wpłaciła dnia należności za niżej wyszczególnione towary zagraniczne:

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	Taryfowa nazwa towaru	Pozycja taryfy celnej	Waga w kg i g		Wymiarowa ilość sztuk, miara i t. p.	Stawka celna		Przypadające cło	
			brutto	wymiarowa		zł	gr	zł	gr

Suma ogólna słownie

Rejestr opłat celnych poz.

Uwagi:

	zł	gr
Razem cło		
Opłaty manipul.		
Akcydencja		
Podatki pośrednie, opłaty monop. i inne		
Suma ogólna		

(Druk podlegający kontroli).

a) egzemplarz 1 (na papierze białym)

Wzór Nr. 9
do § 55 ust. 2.

Nr ....

URZĄD CELNY w ....

Serja ....

W Y W Ó Z
W y n i k r e w i z j i

z dnia ....

Pan(i) .... zamieszkały(a) w ....

wpłacił(a) za towary wywiezione do ....

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	Taryfowa nazwa towaru	Pozycja taryfy celnej	Wartość towaru	Waga w kilogramach i gramach		Wymiarowa ilość sztuk, miara i t. p.	Stawka celna		Przypadające cło	
				brutto	wymiarowa		zł	gr	zł	gr

Razem cło		
Opłaty manipulacyjne		
Inne opłaty		
Suma ogólna		

Sumę ogólną słownie: ....

Rej. opł. celn. poz. ....

M. P.

(Druk podlegający kontroli)

b) egzemplarz 2 (na papierze zielonym).

Wzór Nr. 9
do § 55 ust. 2.

Nr..........................

URZĄD CELNY w ....

Serja ....

W Y W Ó Z
K w i t c e l n y

z dnia ....

Pan(i) .... zamieszkały(a) w ....

.... wpłacił(a) za towary wywiezione do ....

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	Taryfowa nazwa towaru	Pozycja taryfy celnej	Wartość towaru	Waga w kilogramach i gramach		Wymiarowa ilość sztuk, miara i t. p.	Stawka celna		Przypadające cło	
				brutto	wymiarowa		zł	gr	zł	gr

Sumę ogólną słownie ....

....

Rej. opł. celn. poz. ....

	zł	gr
Razem cło		
Opłaty manipulacyjne		
Inne opłaty		
....		
Suma ogólna		

M. P.

(Druk podlegający kontroli)

c) egzemplarz 3 (na papierze białym z czarnym trójkątem).

Wzór Nr. 9
do § 55 ust. 2.

Nr ....

URZĄD CELNY w ....

Serja ....

W Y W Ó Z

Oznajmienie statystyczne

z dnia ....

Pan(i) .... zamieszkały(a) w ....

.... wpłacił(a) za towary wywiezione do ....

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	Taryfowa nazwa towaru	Pozycja taryfy celnej	Wartość towaru	Waga w kilogramach i gramach		Wymiarowa ilość sztuk, miara i t. p.	Stawka celna		Przypadające cło	
				brutto	wymiarowa		zł	gr	zł	gr

Sumę ogólną słownie: ....

....

Rej. opł. celn. poz. ....

Razem cło	
Opłaty manipulacyjne	
Inne opłaty	
....	
Suma ogólna	

M. P.

(Druk podlegający kontroli)

Wzór Nr. 10
do § 55 ust. 3.

DEKLARACJA WYWOZOWA
na towary wolne od cła wywozowego.

Nazwisko i miejsce zamieszkania eksportera ...

Miejsce i data nadania towaru do przewozu: ...

Kraj przeznaczenia: ... Nr. wagonu: ...

Nazwa statku ...

Znaki i numery	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Rodzaj towaru	Waga w kg (słownie)	Wartość towaru	Uwagi

Data, pieczęć firmy i podpis zgłaszającego:

...

Urząd Celny w ... Rejestr ... poz. ...

Urząd Celny potwierdza, że wymieniony wyżej towar wywieziony został zagranicę:

...

(wymienić Nr. pociągu, nazwę statku i t. p.)

dnia ...

Podpis urzędnika celnego
i pieczęć urzędu celnego

I

1) Nazwisko i miejsce zamieszkania:

a) nadawcy ....

....

....

b) adresata ....

....

....

2) Kraj przeznaczenia: ....

3) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów:

....

....

....

4) Rodzaj zgłoszenia: (napisać, czy ogólne czy szczegółowe) ....

5) Miejsce złożenia towaru: ....

....

....

....

Data i podpis zgłaszającego

a) strona 1 pierwszego egzemplarza

URZĄD CELNY

w ....

ZGŁOSZENIE CELNE WYWOZOWE

Nr ....

Zgłoszenie złożono dnia ....

....
podpis urzędnika

Zgłoszenie przyjęto

....
podpis urzędnika

Przydzielono do rewizji dnia ....

....
Naczelnik Urzędu

6) Rejestr wywozu poz. ....

7) Rejestr opłat celnych poz. ....

Rejestr pomocn. odrocz. należności celn. poz. ....

Rejestr pomocn. odpraw warunkowych poz. ....

Termin powrotnego przywozu ....

8) Towar przekazano do wywozu zagranicę dnia

....

przez urząd celny w ....

rej. przekaz. nad. poz. ....

....
podpis urzędnika i pieczęć urzędu

9) Towar wywieziono zagranicę dnia ....

pociągiem, statkiem (numer pociągu lub nazwa statku) ....

....
podpis urzędnika i pieczęć urzędu

10) Kwit celny otrzymałem

....
podpis strony

b) strona 1 drugiego egzemplarza.

Wzór Nr. 11
do § 56 ust. 7.

II

1) Nazwisko i miejsce zamieszkania:

a) nadawcy ....

....

....

b) adresata ....

....

....

2) Kraj przeznaczenia:

3) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów:

....

....

....

4) Rodzaj zgłoszenia: (napisać, czy ogólne czy szczegółowe)

5) Miejsce złożenia towaru: ....

....

....

....
Data i podpis zgłaszającego

URZĄD CELNY

w ....

ZGŁOSZENIE CELNE WYWOZOWE

Nr

(Kwit celny)

Zgłoszenie złożono dnia

....
podpis urzędnika

Zgłoszenie przyjęto

....
podpis urzędnika

Przydzielono do rewizji dnia

....
Naczelnik Urzędu

6) Rejestr wywozu poz.

7) Rejestr opłat celnych poz.

Rejestr pomocn. odrocz. należności celn. poz.

Rejestr pomocn. odpraw warunkowych poz.

Termin powrotnego przywozu ....

8) Towar przekazano do wywozu zagranicę dnia

....

przez urząd celny w ....

rej. przekaz. nad. poz. ....

podpis urzędnika i pieczęć urzędu

9) Towar wywieziono zagranicę dnia

pociągiem, statkiem (numer pociągu lub nazwa statku)

....
podpis urzędnika i pieczęć urzędu

10) Kwit celny otrzymałem

....
podpis strony

c) *strona 1 trzeciego egzemplarza.*

Wzór Nr. 11
do § 56 ust. 7.

III

1) Nazwisko i miejsce zamieszkania:

a) nadawcy ....

....

....

b) adresata ....

....

....

2) Kraj przeznaczenia: ....

3) Wyszczególnienie dołączonych dokumentów:

....

....

....

4) Rodzaj zgłoszenia: (napisać, czy ogólne czy szczegółowe) ....

5) Miejsce złożenia towaru: ....

....

....

....

Data i podpis zgłaszającego

URZĄD CELNY

w ....

ZGŁOSZENIE CELNE WYWOZOWE

Nr ....

Zgłoszenie złożono dnia ....

....
podpis urzędnika

Zgłoszenie przyjęto

....
podpis urzędnika

Przydzielono do rewizji dnia ....

....
Naczelnik Urzędu

6) Rejestr wywozu poz. ....

7) Rejestr opłat celnych poz. ....

Rejestr pomocn. odrocz. należności celn. poz. ....

Rejestr pomocn. odpraw warunkowych poz. ....

Termin powrotnego przywozu ....

8) Towar przekazano do wywozu zagranicę dnia

....

przez urząd celny w ....

rej. przekaz. nad. poz. ....

....
podpis urzędnika i pieczęć urzędu

9) Towar wywieziono zagranicę dnia ....

pociągiem, statkiem (numer pociągu lub nazwa statku) ....

....
podpis urzędnika i pieczęć urzędu

10) Kwit celny otrzymałem

....
podpis strony

d) strona 2 na wszystkich trzech egzemplarzach.

Z G Ł O S Z E N I E   C E L N E

Przy zgłoszeniu ogólnem strona wypełnia rubryki 1 — 6, przy zgłoszeniu szczegółowem rubryki 1 — 8.

Znaki i numery	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	NAZWA TOWARU	Waga brutto lub netto, gdy towar jest bez opakowania		Wartość towaru		Pozycja (punkt litera, uwaga) taryfy celnej wywozowej	Wymiarowa ilość			Wnioski zgłaszającego dotyczące rodzaju żądanej odprawy celnej, zwolnienia od cła, odroczenia należności celnych i t. p.
									Waga		ilość sztuk, miara i t. p.	
				kg	g	zł	gr		kg	g		
1	2	3	4	5		6		7	8			9

a) Zastrzegam sobie obecność przy rewizji.
b) Zrzekam się prawa asystowania przy rewizji.
(Niepotrzebne skreślić).

Podpis zgłaszającego:

Wzór Nr. 11
do § 56 ust. 7.

e) strona 3 na wszystkich trzech egzemplarzach.

W Y N I K   R E W I Z J I

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	Taryfowa nazwa towaru	Pozycja (punkt, litera, uwaga) taryfy celnej wywozowej	Waga brutto		Waga wymiarowa		Wymiarowa ilość sztuk i t.p.	Stawka celna		Należności celne		Uwagi
			kg	g	kg	g		zł	gr	zł	gr	
10	11	12	13		14		15	16		17		18
												Przejrzałem dnia Naczelnik Urzędu Celnego:

Zgadzam się:

Urząd celny w ....

c) strona 1 drugiego egzemplarza (na papierze żółtym).

Wzór Nr. 12
do § 61 ust. 2.

Serja .... Nr ....

Kwit odprawy warunkowej

z dnia ....

Dla Pana (i) .... zamieszkał .... w ....

zostały warunkowo odprawione $\frac{\text{w przywozie}}{\text{w wywozie}}$ niżej wyszczególnione towary, przywiezione z .... wywiezione do ....

Cel odprawy warunkowej: ....

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	Taryfowa nazwa i ścisłe opisanie towaru (cechy, znaki, numery i t. p. przedmiotu)	Pozycja taryfy celnej	Wartość towaru	Waga w kilogramach i gramach		Wymiarowa ilość sztuk, miara i t. p.	Stawka celna		Wysokość należności (zabezpieczenia)	
				brutto	wymiarowa		zł	gr	zł	gr

Suma ogólna słownie: ....

rodzaj zabezpieczenia ....

rej. odpraw warunkowych poz. ....

	zł	gr
Razem cło		
Opłaty manipulacyjne		
Inne opłaty		
....		
....		
Suma ogólna		

Nałożone plomby, pieczęcie i t. p. znaki celne ....

Termin powrotnego $\frac{\text{wywozu}}{\text{przywozu}}$ ....

M. p.

(Druk podlegający kontroli)

Wzór Nr. 12
do § 61 ust. 2.

b) strona 2 pierwszego egzemplarza

Wywieziono / Przywieziono zpowrotem zagranicę / z zagranicy			Potwierdzenie wywozu / przywozu, podpis urzędnika odprawiającego, pieczęć urzędu celnego
dnia	ilość	przedmiot	

Urząd celny w ....

a) strona 1 pierwszego egzemplarza.

Wzór Nr. 12
do § 61 ust. 2.

Serja .... Nr ....

Odprawa warunkowa

z dnia ....

Dla Pana (i) .... zamieszkał .... w ....

zostały warunkowo odprawione $\frac{\text{w przywozie}}{\text{w wywozie}}$ niżej wyszczególnione towary, przywiezione z ....

.... wywiezione do ....

Cel odprawy warunkowej: ....

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	Taryfowa nazwa i ścisłe opisanie towaru (cechy, znaki, numery i t. p. przedmiotu)	Pozycja taryfy celnej	Wartość towaru	Waga w kilogramach i gramach		Wymiarowa ilość sztuk, miara i t. p.	Stawka celna		Wysokość należności (zabezpieczenia)	
				brutto	wymiarowa		zł	gr	zł	gr

Suma ogólna słownie: ....

....

rodzaj zabezpieczenia ....

....

rej. odpraw warunkowych poz. ....

	zł	gr
Razem cło		
Opłaty manipulacyjne		
Inne opłaty		
....		
....		
Suma ogólna		

Nałożone plomby, pieczęcie i t. p. znaki celne ....

Termin powrotnego $\frac{\text{wywozu}}{\text{przywozu}}$ ....

M. p.

(Druk podlegający kontroli)

Wzór Nr. 12
do § 61 ust. 2.

d) strona 2 drugiego egzemplarza (na papierze żółtym).

Wywieziono / Przywieziono zpowrotem zagranicę / z zagranicy			Potwierdzenie wywozu / przywozu, podpis urzędnika odprawiającego, pieczęć urzędu celnego
dnia	ilość	przedmiot	

P o k w i t o w a n i e

Z kasy urzędu celnego w .... otrzymałem(am) zpowrotem kwotę zł .... gr .... słownie .... złożoną tytułem zabezpieczenia celnego.

.... dnia ....

Podpis strony

Wzór Nr. 13
do § 80 ust. 1.

Urząd Celny w.............................. Rej.............................. poz..............

Zaświadczenie wywozu opakowania Nr..............................

Wyszczególnione niżej opakowania, zgłoszone przez firmę..............................
.... zostały wywiezione zagranicę przez Urząd Celny w..............................
dnia.............................. w wag. Nr .... pociągiem Nr..............................,
statkiem .... (nazwa statku) ...., innym środkiem lokomocji..............................

Zaświadczenie niniejsze daje stronie prawo powrotnego bez cła przywozu wymienionego opakowania w okresie sześciu miesięcy, licząc od dnia wywozu.

Znaki i numery	Ilość sztuk (słowami)	Szczegółowy opis rodzaju opakowania	Z jakiemi towarami wywieziono opakowanie	Uwagi dotyczące celu wywozu próżnych opakowań

..............................dn. .... 193... r.

....
(podpis urzędnika i pieczęć urzędu celnego)

Wzór Nr. 14
do § 116 ust. 2.

a) strona 1 pierwszego egzemplarza.

Urząd Celny w ....

Rejestr przywozu poz. ....

Księga składowa za rok ....

I.

Zgłoszenie towarów na skład celny Nr. ....

Niżej podpisany zgłasza do przechowania w publicznym składzie celnym (...)
oznaczyć nazwę składu
wymienione na stronie odwrotnej towary, nadeszłe bezpośrednio z portu — stacji w ....

.... dnia .... 19.......... r.

Podpis zgłaszającego ....

Zgłoszenie złożono dnia ....

Podpis urzędnika ....

b) strona 1 drugiego egzemplarza.

Wzór Nr. 14
do § 116 ust. 2.

Urząd Celny w ....

Rejestr przywozu poz. ....

Księga składowa za rok ....

II.

(Potwierdzenie zgłoszenia towarów na skład celny).

Zgłoszenie towarów na skład celny Nr. ....

Niżej podpisany zgłasza do przechowania w publicznym składzie celnym (.................... oznaczyć nazwę składu) wymienione na stronie odwrotnej towary, nadeszłe bezpośrednio z portu — stacji w ....

.... dnia .... 19...... r.

Podpis zgłaszającego ....

Zgłoszenie złożono dnia ....

Podpis urzędnika ....

Indos: *) (art. 64 ust. 1 prawa celnego).

---

*) Indos dotyczy wyłącznie uprawnienia do występowania w charakterze strony w myśl prawa celnego (§ 116 ust. 7 przepisów wykonawczych do prawa celnego).

Wzór Nr. 14
do § 116 ust. 2.

(c strona 1 trzeciego egzemplarza.

Urząd Celny w ....

Rejest przywozu poz. ....

Księga składowa za rok ....

III.

Zgłoszenie towarów na skład celny Nr. ....

Niżej podpisany zgłasza do przechowania w publicznym składzie celnym (..)
oznaczyć nazwę składu
wymienione na stronie odwrotnej towary, nadeszłe bezpośrednio z portu — stacji w ....

dnia .... 19.......... r.

Podpis zgłaszającego ....

Zgłoszenie złożono dnia...

Podpis urzędnika ....

Wzór Nr. 14
do § 116 ust. 2.

d) strona 2 na wszystkich trzech egzemplarzach.

Zgłoszenie strony:

Znaki i numery	Ilość sztuk i rodzaj opakowania	Rodzaj towaru	Waga brutto w kg	Nazwisko i miejsce zamieszkania	
				nadawcy	adresata
1	2	3	4	5	6
....	....	....	....	....	....
....	....	....	....	....	....

Wzór Nr. 14
do § 116 ust. 2.

e) strona 3 na wszystkich trzech egzemplarzach.

Adnotacje Urzędu Celnego przy przyjęciu towaru na skład:

Kraj pochodzenia	Znaki i numery	Ilość sztuk i rodzaj opakowania	Waga brutto w kg	UWAGI	Stronica i pozycja księgi składowej
7	8	9	10	11	12

Dnia .... 19........r.

Podpis urzędnika ....

Poświadczam przyjęcie wymienionych wyżej towarów na skład.

Podpis i pieczęć firmowa publicznego składu celnego

Wzór Nr. 14
do § 116 ust. 2.

f) strona 4 na wszystkich trzech egzemplarzach.

Adnotacje Urzędu Celnego o częściowem podjęciu towaru:

Znaki, numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania	Rodzaj towaru	Waga brutto	Załatwienie (Nr zgłoszenia, rejestr i poz., protokół licytacji i t. p.)
13	14	15	16

Adnotacje Urzędu Celnego o pobraniu próbek:

Znaki, numery i rodzaj opakowania sztuk, z których wzięto próbki	Rodzaj towaru	Ilość próbek		Uwagi
		kg	g	
17	18	19		20

Wzór Nr. 15
do § 131 ust. 1.

O Z N A J M I E N I E

o przywozie towarów drogą kołową do Urzędu Celnego w ....

Nazwisko i adres przewoźnika

Oznaczenie środka transportowego ....

Dostawiono do urzędu celnego dnia ....

Znaki i numery	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Waga brutto w kg	Nadawca	Odbiorca	Pozycja rej. przywozu	Załatwienie	UWAGA

Data i podpis przewoźnika.

Wzór Nr. 16
do § 227.

Urząd Celny w ....

Do Nr ....

Nr zgłoszenia celnego ....

Ilość sztuk .... waga: brutto .... netto ....

Nazwa towaru ....

Towar zgłoszono: poz. tar. cel. ....

„ oclono „ „ „ ....

Tożsamość próbki (wzoru) z towarem stwierdzają:

Urzędnik rewidujący: Strona:

Decyzja Ministerstwa Skarbu

Do Nr ....

Towar podlega cłu według poz. tar. celnej ....

p. .... lit. ....

M. P.

a) strona 1.

URZĄD CELNY w... Wzór Nr. 17
do § 227.
do Nr..........................

PROTOKÓŁ

spisany dnia .... **w sprawie zastosowania taryfy celnej.**

Według zgłoszenia celnego Nr .... z dnia ....

zgłosił(a)..
(firma zgłaszająca)

przesyłkę pochodzącą ....
(kraj pochodzenia)

przeznaczoną dla..

Nazwa towaru	Waga brutto		Waga wymiarowa		Pozycja taryfy celnej	Stawka	Uwagi
	kg	g	kg	g			

Według wyniku rewizji z dnia .... **urząd celny ustalił:**

Taryfowa nazwa towaru	Waga brutto		Waga wymiarowa		Pozycja taryfy celnej	Stawka	Uwagi
	kg	g	kg	g			

b) strona 2.

Wzór Nr. 17
do § 227.

Strona prosi o oclenie jak następuje:

Nazwa towaru	Waga		Waga wymiarowa		Pozycja taryfy celnej	Stawka	U w a g a
	kg	g	kg	g			

ponieważ: (szczegółowe uzasadnienie)

....

....

....

....

....

....

....

....

Do protokółu dołącza się .... zaświadczonych próbek (wzorów).

Podpisy:

urzędników celnych: strony:

c) strona 3.

Wzór Nr. 17
do § 227.

URZĄD CELNY w..

Dnia.. 193..... r.

Nr. ....

(Strona)

W sprawie zastosowania taryfy celnej.

Do

Ministerstwa Skarbu

Departament Ceł

Przedstawiając załączony protokół wraz z..próbkami (wzorami) towaru, Urząd Celny donosi, że zastosował poz. tar. celnej...

z powodów następujących:

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

......................załącznik

......................próbek (wzorów)

Naczelnik Urzędu Celnego

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 października 1934 r. Nr. 90, poz. 820).

340.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 września 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1933 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 1 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) zarządza się co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1933 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 731), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) § 1 uzupełnia się ustępem drugim o brzmieniu następującem:

„Jeżeli podatek spadkowy lub podatek od darowizn został rozłożony na raty, to postanowienia rozporządzenia niniejszego mają zastosowanie tylko do tych rat, których termin płatności, wymieniony w ostatniej decyzji, zawierającej zezwolenie na uiszczenie ratami, przypadł przed dniem 1 października 1931 r. Jeżeli cała należność tytułem podatku spadkowego lub od darowizn, która zalegała w dniu wydania ostatniej decyzji o odroczeniu płatności, została odroczona do terminu, który przypada po dniu 30 września 1931 r., to rozporządzenie niniejsze nie ma zastosowania".

2) W § 2 powołanego rozporządzenia, po wyrazach: „i dopłat drogowych" stawia się wyrazy: „jak również podatku od przedmiotów spadków i darowizn".

3) § 2 lit. b) otrzymuje brzmienie następujące:

„b) kompetencje urzędów skarbowych w zakresie postanowień § 8 niniejszego rozporządzenia przysługują zarządom właściwych związków samorządowych; kompetencje izb skarbowych w zakresie postanowień §§ 7 i 8 przysługują wojewodom, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały (izby) wojewódzkie, a kompetencje Ministra Skarbu w zakresie postanowień § 7 przysługują Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych".

4) W § 4 skreśla się ustęp 2).

5) W § 5 ustęp 3) otrzymuje brzmienie następujące:

„Płatnikom, których zaległości podatkowe łącznie z poprzedzającemi je wpisami nie znajdują zabezpieczenia w pełnej wartości szacunkowej ich majątku nieruchomego służą co do tych zaległości z urzędu ulgi określone w § 8 niniejszego rozporządzenia".

6) W § 7 w miejsce wyrazów: „§§ 5 i 6" zamieszcza się wyrazy: „§ 5 ustępy 1 i 2 oraz § 6".

7) § 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 8. 1) Płatnikom, którzy nie posiadają majątku nieruchomego, na którym możnaby zabezpieczyć przypadające od nich zaległości podatkowe, określone w § 1 rozporządzenia niniejszego, mogą władze skarbowe na indywidualnie wnoszone i należycie uzasadnione podania, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, umarzać czwartą część tych zaległości, pod warunkiem uiszczenia pozostałych trzech czwartych części w 12 równych ratach kwartalnych od 1 stycznia 1935 r. począwszy, za opłatą odsetek za odroczenie w wysokości 1/2% miesięcznie, licząc od dnia 1 października 1933 r.

2) Podania, o których mowa w ustępie 1), załatwiają: przy łącznej sumie zaległości do 50.000 złotych — urzędy skarbowe, powyżej tej sumy — izby skarbowe. Podania osób prawnych, dla których I instancją wymiarową w zakresie niektórych podatków są izby skarbowe (Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego), załatwiają izby (Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego), bez względu na wysokość zaległości".

8) Po § 8 zamieszcza się nowy § 8a o brzmieniu następującem:

„§ 8a. Kary za zwłokę oraz odsetki za odroczenie, przypadające od zaległości podatkowych, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego, za okres od dnia powstania do dnia 30 września 1933 r. włącznie, umarza się, bez względu na to, czy prawo ratalnej spłaty, wynikające z postanowień rozporządzenia niniejszego, przysługuje płatnikom z urzędu, czy też

na wnoszone podania, tudzież niezależnie od terminowej spłaty poszczególnych rat".

9) § 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 10. 1) Ulgi, wynikające z postanowień rozporządzenia niniejszego, nie będą stosowane:

a) do zaległości w zakresie podatków, dla których za podstawę wymiaru służył przychód lub dochód z wolnych zawodów i osobistych zajęć przemysłowych;

b) do zaległości w zakresie podatków, dla których za podstawę wymiaru służył dochód z kapitałów lub wartość majątkowa tych kapitałów;

c) do zaległości, powstałych wskutek jawnej złej woli płatnika; ocena, czy powstanie zaległości spowodowane zostało jawną złą wolą płatnika, należy do Ministra Skarbu, który uprawnienia swe w tym zakresie może przenieść na izby skarbowe.

2) Przez zaległości, o których mowa pod lit. a), b) i c) ustępu 1) należy rozumieć nietylko zaległości kapitałowe, lecz również zaległości w karach za zwłokę lub odsetkach za odroczenie".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 12 października 1934 r. Nr. 89, poz. 816).

341.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 września 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej.

Na podstawie art. 116 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495) zarządza się co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia artykuły odnoszą się do ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495), paragrafy zaś — do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Skład Rady Spółdzielczej przy Ministerstwie Skarbu stanowią przewodniczący oraz członkowie: a) delegaci ministerstw, wymienionych w ust. 2 art. 116, b) przedstawiciel izb rolniczych, powołany przez Ministra Skarbu z pośród osób, przedstawionych przez izby rolnicze, c) osoby, powołane przez Ministra Skarbu w liczbie co najmniej 16 z pośród kandydatów, przedstawionych przez związki rewizyjne spółdzielni.

§ 3. Przewodniczący Rady oraz delegaci ministerstw wyznaczani są przez właściwych ministrów na czas nieograniczony.

§ 4. Członków Rady Spółdzielczej z pośród przedstawicieli możliwie wszystkich działów spółdzielczości oraz przedstawiciela izb rolniczych, powołuje Minister Skarbu na okres dwóch lat z listy kandydatów, ułożonej przez przewodniczącego Rady na podstawie zgłoszeń, dokonanych przez upoważnione do tego związki rewizyjne i izby rolnicze (art. 116 ust. 2).

§ 5. Na listę kandydatów przewodniczący Rady Spółdzielczej wciąga wszystkie osoby, zgłoszone przez związki rewizyjne w wyznaczonym terminie zgodnie z wezwaniem przewodniczącego.

§ 6. Prawo zgłaszania kandydatów służy tylko tym związkom, które posiadają przyznane im przez Ministra Skarbu prawo rewizji i których statuty zostały zatwierdzone przez Ministra Skarbu. Zgłoszenie winno zawierać:

a) imiona i nazwiska kandydatów,

b) dział ruchu spółdzielczego, reprezentowany przez kandydata,

c) stanowisko kandydata w ruchu spółdzielczym,

d) adres kandydata.

§ 7. Na wezwanie przewodniczącego w terminie, przez niego wyznaczonym, wszystkie izby rolnicze, działające na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 2, poz. 16) przedstawiają po 1 kandydacie, a z ułożonej przez przewodniczącego listy Minister Skarbu powołuje jednego przedstawiciela. Zgłoszenia izb winny zawierać:

a) imię i nazwisko kandydata,

b) stanowisko w ruchu spółdzielczym,

c) adres kandydata.

§ 8. Każdy z członków Rady Spółdzielczej, wymienionych w § 4, może zrzec się mandatu przed upływem okresu, na który został powołany.

Zrzeczenie winno nastąpić na piśmie lub w formie oświadczenia, zgłoszonego na posiedzeniu Rady.

W razie trzykrotnej nieusprawiedliwionej nieobecności członka na posiedzeniu Rady przewodniczący może poddać pod głosowanie sprawę pozbawienia członka mandatu. Uchwała o pozbawieniu mandatu wymaga zatwierdzenia przez Ministra Skarbu.

§ 9. W przypadku śmierci członka Rady, zrzeczenia się lub utracenia przezeń mandatu przed upływem okresu, na który został powołany, Minister Skarbu powołuje zastępcę z listy kandydatów, przedstawionych ostatnio przez związki rewizyjne bądź izby rolnicze.

Zastępca członka Rady Spółdzielczej sprawuje mandat do końca okresu, na który został powołany ustępujący członek.

§ 10. Za udział w posiedzeniach plenarnych członkowie nie otrzymują wynagrodzenia. Członkowie zamiejscowi otrzymują zwrot kosztów podróży i diety według norm, przysługujących inspektorom we władzach naczelnych (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320).

Członkowie, biorący udział w pracach komisyj, powołanych przez Radę Spółdzielczą (§ 13), otrzymują wynagrodzenie w wysokości zł 20 za każde posiedzenie.

§ 11. Szczegółowe przepisy, dotyczące sposobu zwoływania posiedzeń Rady Spółdzielczej, zgłaszania i uchwalania wniosków, prowadzenia i protokółowania obrad, określi regulamin, uchwalony przez Radę i zatwierdzony przez Ministra Skarbu.

§ 12. Na plenarnych posiedzeniach Rada Spółdzielcza rozpatruje i decyduje wszelkie sprawy, zastrzeżone dla niej w ustawie o spółdzielniach.

Sprawy, wymagające pracy przygotowawczej, mogą być przekazywane uchwałami Rady — komisjom, wyłanianym z pośród członków Rady na okres kadencji Rady.

§ 13. W skład każdej komisji, powołanej przez Radę Spółdzielczą na stałe, wchodzi przewodniczący Rady Spółdzielczej oraz 4 osoby wybrane z pośród członków Rady.

Regulamin prac komisji uchwala Rada.

§ 14. Przewodniczący Rady Spółdzielczej spełnia swe czynności przy pomocy biura Rady Spółdzielczej, wchodzącego w skład Ministerstwa Skarbu.

Przewodniczący przedstawia Radę Spółdzielczą nazewnątrz.

Nieobecnego w czasie obrad przewodniczącego zastępuje członek Rady Spółdzielczej, będący delegatem Ministerstwa Skarbu.

§ 15. Przewodniczący Rady Spółdzielczej zatwierdza rewidentów, do których zalicza się tak osoby uprawnione do przeprowadzania rewizji, jak i odpowiedzialne bezpośrednio za prace rewizyjne tudzież za polecenia, wydawane spółdzielniom na skutek przeprowadzonej rewizji (art. 61 ust. 1, oraz 63 ust. 1).

Utrata praw rewidenta następuje na skutek zrzeczenia się, odwołania rewidenta przez organ, który go wyznaczył, lub pozbawienia tych praw na podstawie uchwały Rady Spółdzielczej (art. 61 ust. 4).

Związki rewizyjne winny zawiadamiać bezzwłocznie przewodniczącego Rady o odwołaniu rewidenta od prac rewizyjnych.

Każde nadanie lub pozbawienie praw rewidenta przewodniczący ogłasza w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

§ 16. Organizację biura Rady Spółdzielczej ustala zarządzenie Ministra Skarbu.

Zarządzenia i instrukcje Rady, wymagające podania do powszechnej wiadomości, będą zamieszczane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 14 grudnia 1920 r. w przedmiocie organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 776).

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. z dnia 12 października 1934 r. Nr. 89, poz. 817).

342.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 października 1934 r.

w sprawie formularzy dla zgłoszeń celnych.

Przepisy wykonawcze do nowego prawa celnego, które wejdą w życie z dniem 30 października b. r., wprowadzają nowe wzory formularzy dla zgłoszeń celnych przywozowych, wywozowych oraz złożenia towarów na skład celny. Formularze te wydaje Ministerstwo Skarbu; nabywać je można w urzędach celnych.

Cena wymienionych formularzy wynosi:

1) zgłoszenie celne przywozowe (wzór Nr. 500/cło) za jeden komplet 0,50 zł.

2) zgłoszenie celne wywozowe (wzór Nr. 502/cło) za jeden komplet 0,30 zł.

3) zgłoszenie towarów na skład celny (wzór Nr. 512/cło) za jeden komplet 0,30 zł.

(—) *Fr. St. Królikowski.*
Dyrektor Departamentu Cel.

343.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T 30

z dnia 6 października 1934 r.

Nr. D. IV. 31065/2/34

w sprawie wywozu wypałków pirytowych.

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie, Lwowie, Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku, Inspektoratowi Ceł w Gdańsku.

Wobec wątpliwości, jakie powstają w Urzędach Celnych przy odprawie na wywóz wypałków pirytowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wypałki pirytowe, jako niewymienione w rozporządzeniu z dnia 25 kwietnia 1934 roku o cłach wywozowych i niestanowiące wymienionych tam żużli, zendry, popiołów — zawierających żelazo, są przy wywozie wolne od cła.

O powyższem poleca się zawiadomić podległe Urzędy Celne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Fr. St. Królikowski.*

344

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 października 1934 r.

L. D. V. 17114/5/34

w sprawie opłaty stemplowej od duplikatów książeczek wojskowych.

Na Nr. 4310-O. S. z dn. 16 sierpnia 1933 r. i 22 marca 1934 r.

Do
Ministerstwa Spraw Wojskowych Biuro Kontroli
w/m.

Na podstawie art. 130 i 209 Ordynacji Podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346) zgadzam się, ażeby duplikaty książeczek wojskowych (§ 166 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1934 r., Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 757) były wydawane bez pobrania opłaty stemplowej.

Podanie o wydanie duplikatu bądź książeczki wojskowej bądź innego dokumentu wojskowego, wymienionego w powołanym § 166, jest wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 142 punktu 3 u. o. s.

W związku z zapatrywaniem, wyrażonem w powołanem piśmie z dnia 16 sierpnia 1933 r., iż przy wydaniu duplikatu książeczki wojskowej należałoby żądać od petenta zwrotu kosztów druku, stwierdzam, że w myśl art. 154 (ustępu przedostatniego) u. o. s. żądanie zwrotu kosztów papieru lub druku jest niedopuszczalne.

O powyższem zostają jednocześnie zawiadomione: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oraz właściwe organa skarbowe.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 17114/5/34

Warszawa, dnia 2 października 1934 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy), Urzędom Opłat Stemplowych oraz tym Urzędom Skarbowym, którym jest poruczony wymiar opłat stemplowych
do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

345.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 października 1934 r.

L. D. V. 33514/4/34

w sprawie 10% dodatku w przedsiębiorstwach przemysłowych, opłacających scalony podatek przemysłowy.

Do
Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Na sprawozdanie z dnia 27 czerwca 1934 r. Nr. W. II. 150/5/97/34 Ministerstwo Skarbu w uzupełnieniu okólnika z dn. 14 listopada 1933 r. L. D. V. 49432/4/33 wyjaśnia, że w przedsiębiorstwach przemysłowych, opłacających scalony podatek przemysłowy, należy obliczyć 10% dodatek, przewidziany w art. 1 — ustęp pierwszy — lit. b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 612), w zależności od stawki podatkowej, obowiązującej w danym roku podatkowym dla danego przedsiębiorstwa przemysłowego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 33514/4/34.

Warszawa, dnia 4 października 1934 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach

do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

346.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 października 1934 r.

L. D. V. 33730/1/34

w sprawie zwolnienia z pod egzekucji koni zaliczonych do szeregów przysposobienia wojskowego oraz w sprawie trybu postępowania z dowodami tożsamości koni.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

I. Ze względu na zakreślone cele przysposobienia wojskowego konnego t. zw. „Krakusów" Ministerstwo Skarbu rozciąga postanowienia okólnika z dnia 19 maja 1931 r. L. D. V. 7787/1/31 w sprawie zwolnienia z pod egzekucji koni zarodowych również i na konie, zaliczone do szeregów przysposobienia wojskowego konnego.

O komisyjnem oszacowaniu konia i zaliczeniu do szeregów przysposobienia wojskowego konnego każdy z właścicieli posiada odnosne zaświadczenie organów przysposobienia wojskowego, na podstawie którego przeprowadzający czynność egzekucyjną winien zaniechać dokonania egzekucji.

II. Zarazem w związku ze zdarzającemi się przy sekwestrze koni wypadkami odbierania przez sekwestratorów właścicielom koni dowodów tożsamości koni, jak również niedoręczania w wypadkach sprzedaży koni w drodze licytacji wspomnianych dowodów tożsamości nowonabywcom, Ministerstwo Skarbu z uwagi na to, że dowód tożsamości konia jest dokumentem ściśle z nim związanym i musi się stale znajdować w rękach każdorazowego posiadacza konia, poleca ściśle przestrzegać, aby przy przeprowadzaniu czynności egzekucyjnych omawiane dowody pozostawiane były u właścicieli (posiadaczy), dopóki koń pozostaje w ich posiadaniu, chociażby był egzekucyjnie zajęty, a dopiero po sprzedaży licytacyjnej wręczane były nowonabywcom koni.

O powyższem zarządzeniu należy bezzwłocznie powiadomić władze podatkowe I-ej instancji.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że biuro Komisarza do likwidacji zobowiązań niemieckich zakładów ubezpieczeń na życie, mieszczące się dotychczas przy ul. Kopernika Nr. 36/40 w Warszawie, zostaje z dniem 8 października 1934 roku przeniesione do nowego lokalu przy ul. Krakowskie-Przedmieście Nr. 60 (II piętro) w Warszawie.